

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΘΕΡΟΥΣ 2008
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΖ΄
Πέμπτη 31 Ιουλίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Ε. Παπαχρήστου, σελ.815
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Ελληνικό Κολλέγιο «ΟΜΗΡΟΣ» Μελβούρνης, σελ.827
3. Αναφορά στη μνήμη του Ι. Δραγούμη, σελ.815
4. Επί Προσωπικού θέματος, σελ.820,821,841
5. Επί Διαδικαστικού θέματος, σελ.828

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ.803
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ.804

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Ίδρυση και λειτουργία Κολλεγίων και άλλες διατάξεις», σελ.808,850
2. Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και άλλες διατάξεις», σελ.829
3. Ονομαστική ψηφοφορία επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 265 και ειδικό 69 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, σελ.828

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί Προσωπικού θέματος:

BENIZEΛΟΣ Ε., σελ.841,842
ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ., σελ.821
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε., σελ.820,841

B. Επί Διαδικαστικού θέματος:

BENIZEΛΟΣ Ε., σελ.828
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ., σελ.828

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων:

ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α., σελ.835,836,838
ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ Κ., σελ.811,842
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε., σελ.847
BENIZEΛΟΣ Ε., σελ.820,829,830,840
ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ Μ., σελ.849
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ.833
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ.815,817
ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ Κ., σελ.808
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ.824,825
ΖΩΪΔΗΣ Ν., σελ.844
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Κ., σελ.823
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ.838,839,842
ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ., σελ.818,820
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Κ., σελ.813
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε., σελ.845
ΜΠΑΝΙΑΣ Ι., σελ.821
ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ., σελ.809
ΜΠΟΥΓΑΣ Ι., σελ.843,844
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ.832,833,838,842
ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ.822
ΣΟΛΔΑΤΟΣ Θ., σελ.817
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε., σελ.820,825,827,837,841
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ., σελ.849
ΤΖΑΚΡΗ Θ., σελ.846,847
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ., σελ.831,843

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2008

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΖ'

Πέμπτη 31 Ιουλίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 31 Ιουλίου 2008, ημέρα Πέμπτη και ώρα 09.41' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΛΑ .

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Τμήμα.

(Ανακοινώνονται προς το Τμήμα από τον κ. Κωνσταντίνο Αλυσανδράκη, Βουλευτή Ιωαννίνων, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται η διατήρηση του τέλους παρεπιδημούντων.

2) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη ολοκλήρωσης του Βόρειου Οδικού Άξονα της Κρήτης, μέχρι το 2015.

3) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη αποζημίωσης των αγροτών της Ιεράπετρας για τις ζημιές που υπέστησαν από πυρκαγιά.

4) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις ελλείψεις προσωπικού του Νοσοκομείου Αγίου Νικολάου Κρήτης.

5) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη υπόθεση του σκανδάλου ΣΚΑ-ΠΕΙΡΑΙΑΣ.

6) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ιτάνου Νομού Λασιθίου Κρήτης ζητεί την επιτάχυνση των διαδικασιών για την αποζημίωση των πληγέντων από την πυρκαγιά που εκδηλώθηκε στις 20/4/08 στην περιοχή Ανάλουκας.

7) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην πυρκαγιά που προκλήθηκε στους Αμυγδαλούς του Δ.Δ.Ζενίων, στο Δήμο Αγίου Νικολάου Κρήτης.

8) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας τα οποία αναφέρονται στην ανάγκη συνέχισης της λειτουργίας των κοινωνικών προγραμμάτων των δήμων.

9) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Στέφανος Παραστατίδης, Πρόεδρος Ειδικευομένων Ιατρών Νοσοκομείου Κιλκίς διαμαρτύρεται για την ανεπαρκή λειτουργία του Τμήματος Επειγόντων Περιστατικών κ.λ.π.

10) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας τα οποία αναφέρονται στην ανάγκη αποζημίωσης των πληγέντων από πυρκαγιά που προκλήθηκε στις Λιθίνες του Δήμου Μακρύ Γιαλού, στο Νομό Λασιθίου Κρήτης.

11) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Οργανισμός Νεολαίας και Αθλητισμού Δήμου Αγίου Νικολάου Κρήτης ζητεί την πρόσληψη προσωπικού με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για το έτος 2008.

12) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Σχοινιωτάκης Νικόλαος ζητεί την αναγνώριση των πτυχίων του Διεθνούς Κέντρου Ανωτάτων Μεσογειακών Αγρονομικών Σπουδών και των Παραρτημάτων τους, ως Μεταπτυχιακών Διπλωμάτων επιπέδου Master.

13) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Λασιθίου ζητεί χρηματοδότηση για την αφαλάτωση των πηγών Μαλαύρας για τη βελτίωση της ποιότητας του νερού για την άρδευση της Ιεράπετρας.

14) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τμήμα Ανατολικής Κρήτης του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας ζητεί την επιτάχυνση των διαδικασιών για την ολοκλήρωση του Βόρειου Οδικού Άξονα της Κρήτης.

15) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Ελένη Νικολαΐδου ζητεί την επίλυση σκανδάλου στην Α.Σ.Π.Α.Ι.Τ.Ε..

16) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αξιωματικών του Πυρο-

σβεστικού Σώματος ζητεί την άμεση κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων του Πυροσβεστικού Σώματος και τον εκσυγχρονισμό του μηχανικού και λοιπού του, εξοπλισμού.

17) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΡΑΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα του Δήμου Ασσήρου Θεσσαλονίκης ζητεί την άμεση ολοκλήρωση του συστήματος βιολογικού καθαρισμού, στο Χ.Υ.Τ.Α. Μαυροράχη II.

18) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αξιωματικών Πυροσβεστικού Σώματος ζητεί την ικανοποίηση εργασιακών αιτημάτων των μελών της.

19) Οι Βουλευτές Α' Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ και κ. ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Πύδνας Πιερίας ζητεί τη σύσταση και λειτουργία ταχυδρομικού πρακτορείου στο Δημοτικό Διαμέρισμα Αλωνίων του Δήμου του.

20) Οι Βουλευτές Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ και Κεράρας κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Πηλίου Κηρέως Νομού Ευβοίας ζητεί την επάνδρωση του Κέντρου Υγείας Μαντουδίου με ιατρικό προσωπικό και τη δημιουργία χώρων υγιεινής στο αλιευτικό καταφύγιο του Πηλίου.

21) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΕΡΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννήσου-Ηπείρου-Νήσων ζητεί τη διατήρηση της συχνότητας σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, του τηλεοπτικού σταθμού «Patra TV».

22) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ιδιοκτήτες ενοικιαζομένων δωματίων Νομού Αργολίδας ζητούν τη συνέχιση της ασφάλισής τους στον Ο.Γ.Α.

23) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγρινίου Νομού Αιτωλοακαρνανίας ζητεί την εξασφάλιση των αναγκών πιστώσεων για τη διαρκή και ορθολογική λειτουργία των δομών κοινωνικής φροντίδας παιδιών.

24) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγρινίου Νομού Αιτωλοακαρνανίας ζητεί την άμεση πρόσληψη γιατρών στο Νοσοκομείο Αγρινίου.

25) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Παλαίρου Νομού Αιτωλοακαρνανίας ζητεί να μην κατασκευαστεί Χ.Υ.Τ.Α. εντός των ορίων του δήμου του.

26) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Τεχνολόγων Ιατρικών Εργαστηρίων ζητεί την ικανοποίηση ασφαλιστικών και εργασιακών αιτημάτων των μελών της.

27) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Λαογραφικός-Πολιτιστικός Σύλλογος Μεσολογγίου ζητεί την επανεξέταση του αιτήματός του, για τη διεξαγωγή παραστάσεων στο Θέατρο της Πλευρώνας.

28) Η Βουλευτής Πέλλης κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ - ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων ζητεί τη λήψη μέτρων για την εξυγίανση του συνδικαλιστικού κινήματος των μελών της.

29) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ κατέθεσε ανα-

φορά με την οποία ο Κυνηγετικός Σύλλογος Νομού Χίου 'Η ΑΡΤΕΜΙΣ' ζητεί το κυνήγι της πέρδικας στο νομό να αρχίσει, στις 21/9/2008.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 12495/21.5.2008 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ηλία Πολατίδη, Αστερίου Ροντούλη και Βαΐτση Αποστολάτου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-346/5.6.2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσαν στη Βουλή των Ελλήνων οι Βουλευτές κ.κ. Η. Πολατίδης, Α. Ροντούλης και Β. Αποστολάτος, με θέμα : «Εκβιασμοί παραγωγών από Σούπερ Μάρκετ», και κατά το μέρος που τα διαλαμβανόμενα σε αυτή εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της Γ.Γ. Εμπορίου - Γ.Γ. Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης, σας γνωστοποιούμε ότι, από το 1992 και μετά, δυνάμει της Α.Δ. 16/92, οι τιμές πώλησης στο σύνολο σχεδόν των τροφίμων και ποτών διαμορφώνονται ελεύθερα, με βάση την προσφορά, ζήτηση και τους κανόνες του υγιούς ανταγωνισμού, σε όλα τα στάδια εμπορίας τους (βιομηχανία, βιοτεχνία, εισαγωγέας, χονδρέμπορος, λιανοπωλητής), με μόνη εξαίρεση τα οπωρολαχανικά και τις παιδικές τροφές, των οποίων οι τιμές τελούν ακόμα υπό το καθεστώς των ελεγχόμενων ειδών.

Η απελευθέρωση των τιμών ήταν απόρροια της επιτακτικής ανάγκης εναρμόνισης της οικονομίας της ελληνικής αγοράς προς τις αντίστοιχες οικονομίες των άλλων Κρατών-Μελών της Ε.Ε., αφ' ενός μεν γιατί κάτι τέτοιο επιτάσσει η συνθήκη ένταξης της χώρας μας στην Ε.Ε. και αφετέρου γιατί με την απελευθέρωση αυτή διασφαλίστηκε η οικονομική επιβίωση των ελληνικών επιχειρήσεων απέναντι στις ανταγωνιστικές συνθήκες στην Ευρωπαϊκή και Παγκόσμια Αγορά, που είναι αισθητές αλλά και για να δοθούν κίνητρα στις επιχειρήσεις αυτές να δραστηριοποιηθούν και ανταγωνιστικά μεταξύ τους, προς όφελος των ιδίων και του καταναλωτικού κοινού.

Συνεπεία πλέον της απελευθερωμένης αγοράς οι εκάστοτε κρατούσες συνθήκες, πολλές φορές στα πλαίσια του υγιούς ανταγωνισμού, εκ των πραγμάτων επηρεάζουν τις τιμές (π.χ. με χαμηλή προσφορά-υψηλή ζήτηση άνοδος τιμών, με υψηλή προσφορά-χαμηλή ζήτηση μείωση τιμών).

Το γεγονός ότι οι τιμές διαμορφώνονται ελεύθερα, δε σημαίνει ότι δεν υφίσταται μηχανισμός ελέγχου αυτών, αφού σε ισχύ ευρίσκεται το ισχυρό νομικό πλαίσιο του Ν. 703/77 «Περί προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που εφαρμόζεται από την αρμόδια Επιτροπή Ανταγωνισμού, νόμος που θεσπίζει κανόνες περί τη λειτουργία της αγοράς μέσα από υγιείς συνθήκες ανταγωνισμού. και επιβάλλει κυρώσεις σε επιχειρήσεις, που για ίδιο και μόνο οικονομικό όφελος, εφαρμόζουν συμπεριφορές και πρακτικές που διαστρεβλώνουν τον ανταγωνισμό (κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, εναρμονισμένες πρακτικές τιμών, ολιγοπωλιακές ή μονοπωλιακές καταστάσεις κ.λ.π.).

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, ο ανταγωνισμός υπαγορεύει στον καταναλωτή την ανάγκη όπως, για την προστασία του και διασφάλιση των οικονομικών του συμφερόντων, ερευνά την αγορά, για επιλογή των προϊόντων της αρεσκείας του και στις συμφέρουσες γι' αυτόν τιμές.

Από πλευράς αρμοδιότητας της Δ/νσης Τιμών Τροφίμων και Ποτών της Γ.Γ. Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης, ισχύουν μηχανισμοί, μέσω των οποίων παρακολουθείται η διαμόρφωση και εξέλιξη των τιμών τροφίμων και ποτών στην εγχώρια αγορά, όπως:

α) Η Α.Δ. 3/2008, με την οποία επιβάλλεται η υποχρέωση σε βιομηχανίες, βιοτεχνίες και εισαγωγείς μεγάλης οικονομικής επιφάνειας (υψηλός κύκλος εργασιών) όπως, επί εκδηλούμενης πρόθεσής τους να μεταβάλλουν τις τιμές των τροφίμων και ποτών (που απαριθμούνται σε 57 προϊόντα), ενημερώνουν απευθείας την υπηρεσία 10 ημέρες τουλάχιστον, πριν τη μεταβολή αυτή, υποβάλλοντας προς τούτο τον τιμοκατάλογο με τις νέες τιμές.

β) Η σε τακτά χρονικά διαστήματα διενέργεια τιμοληψίας σε

βασικά είδη διατροφής από επιλεγμένες πηγές πληροφόρησης (Σούπερ Μάρκετ) της Πρωτεύουσας.

Όλα τα στοιχεία τιμών που συλλέγονται από τους παραπάνω μηχανισμούς καταγράφονται παρακολουθούνται και αξιολογούνται έτσι ώστε να υπάρχει κάθε φορά μια σαφής εικόνα στις τάσεις της αγοράς από πλευράς τιμών.

Ο αγορανομικός έλεγχος ως προς την κανονικότητα ή μη των τιμών, υπό τη στενή του έννοια, διενεργείται μόνο στις τιμές των οπωρολαχανικών και παιδικών τροφών, επειδή τα είδη αυτά, όπως προαναφέρεται, υπάγονται στην κατηγορία «των ελεγχόμενων ειδών».

Σε όλα τα υπόλοιπα είδη τροφίμων και ποτών η κανονικότητα των τιμών συνδέεται ευθέως με το Ν. 703/77 αρμοδιότητας της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Δεν υπάρχει βέβαια αμφιβολία ότι οι αυξήσεις διεθνώς των τιμών πετρελαίου, έχουν επιπτώσεις στις οικονομίες των χωρών και κατ' επέκταση και στη χώρα μας. Αυτονόητο λοιπόν είναι ότι οι αυξήσεις αυτές επιδρούν και στην εσωτερική αγορά μέσω αυξητικού επηρεασμού τιμών και ως εκ τούτου ο παράγοντας «πετρέλαιο» ως στοιχείο επίδρασης στο κόστος των τροφίμων και ποτών δε μπορεί να παραγνωρισθεί.

Όσον αφορά στα αναφερόμενα στην ερώτηση ότι οι μεγάλες αλυσίδες σούπερ μάρκετ και οι εταιρείες προώθησης συνεταιριστικών προϊόντων ζητούν από τους ορυζοπαραγωγούς να υπερτιμολογήσουν το παραγόμενο προϊόν έτσι ώστε να μπορούν να το μεταπωλήσουν στον καταναλωτή σε μεγαλύτερη τιμή και με περισσότερο κέρδος, σημειώνουμε ότι τέτοιες πρακτικές συνιστούν ποινικό αδίκημα που τιμωρείται με το άρθρο 30 παραγρ. 7 του Αγορανομικού Κώδικα (φυλάκιση ή χρηματική ποινή ή και οι δύο αυτές ποινές).

Επιπρόσθετα, σημειώνουμε ότι το Υπουργείο Ανάπτυξης εξήγγειλε το Φεβρουάριο μια ολοκληρωμένη δέσμη 41 μέτρων και δράσεων, προκειμένου ο Έλληνας καταναλωτής -και ιδιαίτερα αυτός που ανήκει στα ασθενέστερα οικονομικά στρώματα- να μπορεί να απολαμβάνει προϊόντα και υπηρεσίες, με το μέγιστο δυνατό επίπεδο ποιότητας και ασφάλειας σε προσιτές τιμές. Όλα τα μέτρα -και τα 41- θα εφαρμοστούν στο αμέλειο.

Ήδη σε διάστημα μικρότερο των δύο μηνών, τα μισά περίπου έχουν τεθεί σε εφαρμογή.

Σημειώνεται χαρακτηριστικά:

* Σε συνεργασία με το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων (ΥΠΑΑΤ) καταργήσαμε τις υποσυσκευασίες εισαγόμενων προϊόντων βάζοντας φραγμό στις ελληνοποιήσεις.

* Υποχρεώσαμε τους εισαγωγείς να αναγράφουν στα προϊόντα τη χώρα προέλευσης, το χρόνο παραγωγής και εισαγωγής.

* Εφαρμόσαμε το νόμο για πωλήσεις αγροτικών προϊόντων σε λιανοπωλητές, μόνο μέσα από τις Κεντρικές Αγορές, για τον πλήρη έλεγχο της διακίνησης των προϊόντων.

* Αναρτήσαμε τιμοκαταλόγους χονδρικής στις Κεντρικές Αγορές και παράλληλα δημοσιοποιούμε τις τιμές σε όλα τα ΜΜΕ.

* Ενισχύσαμε τις Καταναλωτικές Οργανώσεις.

* Οργανώσαμε μικτά κλιμάκια για την πάταξη του παραεμπορίου. Ορίσαμε τον κάθε Δήμο ως φορέα συγκρότησης των κλιμακίων αυτών και θεσμοθετήσαμε την κατάσχεση των παράνομων προϊόντων.

* Ρυθμίσαμε τη λειτουργία των Stock & Outlet καταστημάτων.

* Ποινικοποιείται η άρνηση προσκόμισης κοστολογικών στοιχείων.

* Υπογράψαμε στις 20-3-2008 για την ανάπτυξη λογισμικού για την καταγραφή τιμών προϊόντων και υπηρεσιών κάνοντας πράξη το «Παρατηρητήριο Τιμών».

* Με το ΥΠΑΑΤ θεσμοθετήσαμε Μητρώο Παραγωγών, για να ξέρουμε ποιος παράγει, τι παράγει, πού τα παράγει, πόσο χρόνο παράγει, τι ποσότητα παραγωγής έχει.

* Με το Ν/Σ, επίσης, που κατατέθηκε στη Βουλή αυστηροποιούνται, δραστικά, οι κυρώσεις στους παραβάτες.

Επισημαίνεται ότι, ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Χρήστος Φώλιας, ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Γιώργος Βλάχος και οι Γενικοί Γραμματείς Εμπορίου κ. Δημήτρης Σκιαδάς και Κατανα-

λωτή κ. Γιάννης Οικονόμου, στις 21 Φεβρουαρίου 2008, ανακοίνωσαν τη δέσμη 41 μέτρων για την καταπολέμηση της ακρίβειας. Έχουν, ήδη, εφαρμοστεί, 20 μέτρα και στις 29 Μαΐου 2008, ανακοινώθηκε η εφαρμογή 7 ακόμη μέτρων:

* Προκειμένου να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο να επικαλούνται οι έμποροι αγροτικών προϊόντων ανεπάρκεια προϊόντων λόγω διαφόρων αιτιών (π.χ. καιρικές συνθήκες) με αποτέλεσμα να αυξάνονται οι τιμές των αγαθών αυτών, σε συνεργασία με το ΥΠΑΑΤ θα διευκολύνεται η εισαγωγή από τρίτες χώρες αγροτικών προϊόντων που βρίσκονται προσωρινά σε ανεπάρκεια. Έτσι επιτυγχάνεται εξισορρόπηση μεταξύ προσφοράς - ζήτησης και μείωση των τιμών.

* Σε συνεργασία με το ΥΠΟΙΟ καθιερώνεται η αποστολή στη Γ.Γ. Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης των συνοδευτικών παραστατικών των προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες, ώστε να είναι δυνατή, ανά πάσα στιγμή η διευκρίνιση εάν ένα προϊόν είναι εισαγόμενο ή ελληνικό, ώστε να είναι πιο εύκολη η εξακρίβωση της κοστολόγησής του.

* Σε συνεργασία με το ΥΠΟΙΟ καθιερώνεται η εφαρμογή του μέτρου της καθιέρωσης της δίγγραμης επιταγής για εμπορική συναλλαγή άνω των 1.000 ευρώ μεταξύ παραγωγών και εμπόρων για οπωροκηπευτικά και κρέατα. Στο τιμολόγιο θα υπάρχει αναγραφή του σχετικού αριθμού της επιταγής στην οποία αφορά η συναλλαγή. Στόχος είναι ο έλεγχος για πλασματικές τιμές πώλησης αγαθών και η συνακόλουθη αύξηση κόστους και τιμών.

* Προκειμένου να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο σε πολλές περιπτώσεις ελέγχων αγροτών από ελεγκτικά κλιμάκια της Γ.Γ. Εμπορίου να προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι μέρος των ποσοτήτων που μεταφέρουν προορίζονται λόγω ακαταλληλότητας πώλησης για ζωοτροφή, εφεξής τα αγροτικά προϊόντα ανεξαρτήτως τιμής που προορίζονται για ζωοτροφή λόγω αλλοιώσεων, δηλώνονται πριν από τη μετακίνησή τους στην αρμόδια Δ/ση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Το συγκεκριμένο μέτρο θα εφαρμοστεί σε συνεργασία με το ΥΠΑΑΤ ώστε να επιτευχθεί άμεσος έλεγχος φθορών σε αγροτικά προϊόντα σε πραγματικό χρόνο.

* Σε κάθε συσκευασμένο προϊόν θα επικολλάται ετικέτα στην οποία θα αναγράφεται η τιμή πώλησης του προϊόντος ώστε ο καταναλωτής να τη συγκρίνει με αυτή στο ταμείο. Η σχετική εγκύκλιος υπογράφηκε από τον υφυπουργό κ. Γ. Βλάχο στις 28/05/2008 και εστάλη στους αποδέκτες (ελεγκτικές αρχές, εμπορικούς συλλόγους, ενώσεις επιχειρηματιών, επιμελητήρια κλπ.).

* Με την ανωτέρω εγκύκλιο ορίζεται επίσης, ότι θα αναγράφεται με εμφανή και ευκρινή τρόπο η τιμή μονάδας μέτρησης σε υποσυσκευασμένα προϊόντα (κιλό, λίτρο) και όπου απαιτείται. Με τον τρόπο αυτό προστατεύεται ο καταναλωτής από τα τρικ της συσκευασίας.

* Κατόπιν συνεργασίας με το ΥΠΟΙΟ εκδόθηκε από τον Υφυπουργό κ. Γ. Βλάχο η Αγορανομική Διάταξη με την οποία θεσμοθετείται η αναγραφή στο τιμολόγιο της έκπτωσης του προϊόντος, ώστε να μπορεί ο καταναλωτής να επωφελείται όλων των εκπτώσεων που κάνει η βιομηχανία στις μεγάλες λιανεμπορικές επιχειρήσεις.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο τομέας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης με καθημερινούς ελέγχους και τιμοληψίες, τόσο στα διατιμημένα προϊόντα, όσο και σε εκείνα που πωλούνται ελεύθερα, παρεμβαίνει, προκειμένου η αγορά να λειτουργεί με όρους υγιούς ανταγωνισμού, παρέχοντας δυνατότητα πολλών επιλογών από πλευράς τιμών.

Επίσης, σας επισυνάπτουμε το με αριθμ. πρωτ. 3478/28-05-2008 σχετικό έγγραφο της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

2. Στην με αριθμό 12087/13.5.2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Θεοδώρου Καραούλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 580/2.6.2008 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης, παρακαλώ να ενημερώσετε τον αξιότιμο κύριο συνάδελφο για τα εξής:

Η επαιτεία τιμωρείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 407 του Π.Κ, σε βαθμό πλημμελήματος, ήτοι με ποινή φυλάκισης μέχρι τριών (3) μηνών.

Με ποινή φυλάκισης μέχρι έξι (6) μηνών, τιμωρείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 409 του Π.Κ., όποιος εξωθεί σε επαιτεία ή παραλείπει να εμποδίσει από την επαιτεία πρόσωπα που έχει στην επιμέλειά του ή που βρίσκονται σε σχέση εξάρτησης από αυτόν και όποιος παραδίδει ή προμηθεύει σε άλλους πρόσωπα ηλικίας κάτω των δέκα οκτώ (18) ετών ή που έχουν υπερβεί αυτήν την ηλικία, είναι όμως σωματικώς ή διανοητικώς ανάπηρα, για να προκαλούν με τη νεαρή τους ηλικία ή με την τυχόν σωματική ή διανοητική ασθένεια ή αναπηρία τους τον οίκτο ή την περιέργεια του κοινού για χρηματικό όφελος δικό του ή άλλου.

Προς την κατεύθυνση της αυστηροποίησης των ποινών που προβλέπονται από τις διατάξεις του Π.Κ. για τα προαναφερθέντα πρόσωπα, προστέθηκε το άρθρο 323Α στον Ποινικό Κώδικα, σύμφωνα με το οποίο τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών όποιος με τη χρήση βίας, απειλής ή άλλου εξαναγκαστικού μέσου ή την επιβολή ή κατάχρηση εξουσίας μεταφέρει ή προωθεί εντός ή εκτός της επικράτειας, κατακρατεί ή παραλαμβάνει από άλλον πρόσωπο με σκοπό να εκμεταλλευθεί ο ίδιος ή άλλος την εργασία του.

Παράλληλα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 και 88 του ν. 3386/2005 τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης μέχρι δύο (2) ετών, -ή και αυστηρότερα, εάν από την πράξη προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο-, όσοι μεταφέρουν από το εξωτερικό στην Ελλάδα υπηκόους τρίτων χωρών, που δεν έχουν δικαίωμα εισόδου στο ελληνικό έδαφος ή στους οποίους έχει απαγορευθεί η είσοδος για οποιαδήποτε αιτία, καθώς και αυτοί που τους προωθούν από τα σημεία εισόδου, τα εξωτερικά ή εσωτερικά σύνορα, στην Ελληνική Επικράτεια και αντίστροφα προς το έδαφος του κράτους - μέλους της Ε.Ε. ή τρίτης χώρας.

Με τον νόμο 3536/2007 (άρθρο 15) αναθεωρήθηκαν επί το αυστηρότερο οι ποινικές κυρώσεις και χρηματικές ποινές σε σχέση με το νόμο 3386/2005 σε όσους διευκολύνουν την είσοδο παρανόμων υπηκόων τρίτων χωρών στην ελληνική επικράτεια και προστίθεται στον κατάλογο των κακούργημάτων που απαριθμούνται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 187 του Π.Κ και η διευκόλυνση της παρανόμου εισόδου υπηκόου τρίτης χώρας, όταν πράττεται εκ κερδοσκοπίας από τρία (3) ή περισσότερα πρόσωπα που είχαν συγκροτήσει ή ενταχθεί σε ομάδα για διαρκή δράση προς τούτο.

Ο Υπουργός
ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ

3. Στην με αριθμό 12249/16.5.2008 ερώτηση της Βουλευτού κ. Αγγελικής Γκερέκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ./ΚΕ/1000/6.6.2008 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 12249/16.5.2008 ερώτησης της Βουλευτού κας Άντζελας Γκερέκου, σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες υπηρεσίες και σε ό,τι αφορά το Υπουργείο Πολιτισμού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η Διεύθυνση Μελετών Μουσείων και Πολιτιστικών Κτηρίων έχει αναλάβει τον έλεγχο της τροποποιημένης μελέτης κατασκευής του νέου Στεγάστρου Ακρωτηρίου Θήρας, μετά από εντολή της Γενικής Διεύθυνσης Αναστήλωσης Μουσείων και Τεχνικών Έργων του Υπουργείου Πολιτισμού.

Ο έλεγχος της μελέτης (αρχιτεκτονική, στατική, Η/Μ μελέτη) θα ολοκληρωθεί εντός του τρέχοντος μηνός και θα εισαχθεί στο ΚΑΣ για την κατά νόμον γνωμοδότηση.

Μετά την έγκριση της τροποποιημένης μελέτης η Ανάδοχος Κατασκευάστρια Εταιρεία θα υποβάλλει, τη θεωρημένη από την

Υπηρεσία μελέτη, στο αρμόδιο Πολεοδομικό Γραφείο, προκειμένου να εκδοθεί η αναθεωρημένη οικοδομική άδεια.

Αφού χορηγηθεί η σχετική οικοδομική άδεια, η Ανάδοχη Κατασκευάστρια Εταιρεία υποχρεούται να αρχίσει τις εργασίες κατασκευής του νέου Στεγάστρου σύμφωνα με την νέα εγκεκριμένη, τροποποιημένη μελέτη.

Είναι φυσικό και εύλογο, ότι κατά την διάρκεια εκτέλεσης των εργασιών κατασκευής του νέου Στεγάστρου δεν είναι δυνατόν να είναι επισκέψιμος ο αρχαιολογικός χώρος του Ακρωτηρίου.

Εκτιμάται ότι από την ημερομηνία έκδοσης της σχετικής οικοδομικής άδειας θα απαιτηθεί χρόνος 10 έως 12 μηνών για την ολοκλήρωση του έργου, οπότε ο αρχαιολογικός χώρος θα μπορεί να είναι επισκέψιμος.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΛΗΣ ΛΙΑΠΗΣ

4. Στην με αριθμό 12200/16.5.2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Βρεττού δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.90022/13459/531/5.6.2008 έγγραφο από την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμ.πρωτ. ΠΑΒ 12200/16-5-2008 ερώτηση που κατατέθηκε στην Βουλή των Ελλήνων στις 16-5-2008 από τον βουλευτή κ. Ντίνο Βρεττό, σχετικά με το αναφερόμενο στο θέμα αντικείμενο, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Α) Όπως μας πληροφόρησε το ΤΠΔΥ με σχετικό έγγραφό του, υπάρχει πράγματι σοβαρό ταμειακό πρόβλημα το οποίο οφείλεται στο μεγάλο αριθμό συνταξιοδότησης των δημοσίων υπαλλήλων που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια χωρίς αντίστοιχη πρόσληψη ανάλογου αριθμού μονίμων υπαλλήλων (π.χ το 2003 ο αριθμός των αιτήσεων για την λήψη εφάπαξ βοηθήματος είχε ανέλθει στις 4.813 ενώ το 2007 στις 14.970). Εάν συνεχιστεί δε η αυξανόμενη έξοδος σε σύνταξη των δημοσίων υπαλλήλων, το Ταμείο θα αντιμετωπίσει αδυναμία καταβολής του εφάπαξ βοηθήματος, γεγονός το οποίο είχε ήδη επισημανθεί από το 2002 όταν είχε προβεί στη σύνταξη αναλογιστικής μελέτης για τη βιωσιμότητά του.

Β) Σε πρόσφατη συνεδρίασή του, έγιναν προτάσεις από το Δ.Σ. του Ταμείου για την βελτίωση της οικονομικής του κατάστασης, οι οποίες στάλθηκαν στο Υπουργείο μας και μελετώνται για την υιοθέτησή τους με νομοθετική ρύθμιση.

Η Υπουργός
ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ

5. Στην με αριθμό 12185/15.5.2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Αλευρά δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ./ΚΕ/989/6.6.2008 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 12185/15.5.08 ερώτησης του Βουλευτή κ. Νάσου Αλευρά και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο Ιερός Ναός της Κοιμήσεως Θεοτόκου Χρυσοσπηλιωτίσσης είναι κηρυγμένο ιστορικό διατηρητέο μνημείο (ΦΕΚ 239/Β/30-12-1955, Υ.Α. 24786/1455/24-10-1955).

Τον Δεκέμβριο του 2004 πραγματοποιήθηκε αυτοψία στο μνημείο από μηχανικούς της Διεύθυνσης Αναστήλωσης Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μνημείων και ενημερώθηκαν εγγράφως οι συναρμόδιες Υπηρεσίες του ΥΠΠΟ και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ναού για τα προβλήματα που παρουσιάζει. Με την υπ' αριθ. πρωτ. ΥΠΠΟ/ΔΑΒΜΜ/54953/1866/18-7-2005 Απόφαση εγκρίθηκε η εκτέλεση άμεσων μέτρων ασφαλείας στο ναό, για την αποφυγή πτώσης δομικών υλικών του μνημείου και για τη διευκόλυνση εκπόνησης της ολοκληρωμένης μελέτης αποκατάστασής του. Κατά τη φάση εκτέλεσης των εργασιών έγινε μεταξύ άλλων προσωρινή απομάκρυνση των μαρμάρινων ακροκεράμων της στέγης του γυναικωνίτη, κατασκευή περιμετρικών κριωμάτων πρόσβασης στα δύο κωδωνοστάσια και περίδεση του ΝΔ κωδωνοστασίου.

Το 2006 υποβλήθηκε στην ΔΑΒΜΜ μελέτη στερέωσης και

αποκατάστασης. Κατόπιν γνωμοδότησης του Κεντρικού Συμβουλίου Νεοτέρων Μνημείων, η οποία διατυπώθηκε στο Πρακτικό της Συνεδρίασης με αριθ. 31/27-9-2006, η μελέτη εγκρίθηκε με παρατηρήσεις με την ΥΠΠΟ/ΔΑΒΜΜ/34560/1333/12-10-2006 Απόφαση.

Η κατά τα ανωτέρω διορθωμένη μελέτη υποβλήθηκε στη ΔΑΒΜΜ στις 23-11-2007 και απεστάλη θεωρημένη στο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ναού και την 1η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων.

Η μελέτη εφαρμογής των ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων εγκρίθηκε με την υπ' αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΑΒΜΜ/28375/110/23-4-2007 Απόφαση μετά από γνωμοδότηση του ΚΣΝΜ.

Έχουν εγκριθεί όλες οι απαραίτητες μελέτες και η ΔΑΒΜΜ στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Σχεδίου του 2008 πρότεινε την ένταξη του έργου στο Δ' ΚΠΣ (ΕΣΠΑ) με συνολικό προϋπολογισμό 3.000.000,00 ευρώ.

Επίσης με την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΣΥΝΤ/Φ01/68/23132/5-3-2007 εγκρίθηκαν οι εργασίες συντήρησης και αποκατάστασης των Τοιχογραφιών του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Χρυσοπηλιωτίσσης.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ ΛΙΑΠΗΣ»

6. Στην με αριθμό 6935/22-2-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Πλεύρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 709/14-4-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης και σύμφωνα με τα στοιχειώδη αρμόδιας Υπηρεσίας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το ΥΠΕΧΩΔΕ σύμφωνα με το Ν. 867/19799 και το άρθρο 10 του Ν. 2576/1998 είναι αρμόδιο αποκλειστικά για την αποκατάσταση των ζημιών σε κτίρια μετά από θεομηνίες (σεισμούς, πλημμύρες, πυρκαγιές, κατολισθήσεις) και ειδικά για την περίπτωση των πυρκαγιών του περασμένου καλοκαιριού, έχει εκδώσει Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις με τις οποίες οριοθετεί τις πυρόπληκτες περιοχές και εγκρίνει τη χορήγηση Δωρεάν Κρατικής Αρωγής στους πληγέντες για την επισκευή ή ανακατασκευή των κτιρίων τους, βοηθώντας τους κατοίκους των πληγισμένων περιοχών να παραμείνουν στα χωριά τους, αφού δίδεται όλο το ποσό δωρεάν και όχι ως άτοκο δάνειο και δωρεάν κρατική αρωγή όπως γίνεται σε άλλες θεομηνίες.

2. Για την άμεση εξυπηρέτηση των πολιτών συστάθηκαν τρεις νέοι Τομείς Αποκατάστασης Πυρόπληκτων στον Πύργο του Ν. Ηλείας, στην Τρίπολη του Ν. Αρκαδίας και στη Χαλκίδα του Ν. Εύβοιας, οι αρμοδιότητες των οποίων συνίστανται στη διενέργεια αυτοψιών και χαρακτηρισμό των κτισμάτων, στον έλεγχο μελετών επισκευής και έκδοση των αδειών τους, στη χορήγηση επιδότωσης ενοικίου, καθώς επίσης και στη χορήγηση Δωρεάν Κρατικής Αρωγής για επισκευή ή ανακατασκευή κτιρίων και γενικά στον έλεγχο της προόδου των εργασιών αποκατάστασης ζημιών και ήδη έχει ξεκινήσει η διάθεση του ποσού που έχει συγκεντρωθεί στο Ειδικό Ταμείο Αποκατάστασης, στους πληγέντες πολίτες ανάλογα με τις ζημιές των κτισμάτων τους.

3. Για την πληρέστερη ενημέρωσή σας σχετικά με τα μέτρα αποκατάστασης και την προοπτική ανασυγκρότησης των πυρόπληκτων περιοχών, επισυνάπτονται το από 9 Απριλίου 2008 Δελτίο Τύπου του ΥΠΕΧΩΔΕ και τα με αρ. πρ. 1556/27.3.2008, 1362/27.3.2008, 105016.3.2008 και 537/27.3.2008 έγγραφα της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης

της Λακωνίας, της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας και της Ν.Α. Μεσσηνίας, αντίστοιχα.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 8722/18-3-2008 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων. Σπυρίδωνα-Άδωνι Γεωργιάδη και Βαίτση Αποστολάτου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-1059/10-4-2008 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 8722/18-03-2008 που κατατέθηκε στη Βουλή από τούς Βουλευτές κ.κ. Σπυρίδωνα-Άδωνι Γεωργιάδη και Βαίτση Αποστολάτο, σας πληροφορούμε ότι:

1. Το ΥΜΕ έχει αναθέσει τη λειτουργία των Πάρκων Κυκλοφοριακής Αγωγής στους οικείους Δήμους. Με την αποπεράτωση του κάθε Πάρκου διενεργείται τριήμερη επιμόρφωση από ειδικούς του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, σε υπαλλήλους που ο Δήμος υποδεικνύει ως κατάλληλους για εκπαιδευτές των μαθητών. Σύμφωνα με τη σύμβαση που έχει υπογραφεί με την κατασκευή του κάθε Πάρκου με τον Δήμο, το ΥΜΕ αναλαμβάνει την πλήρη χρηματοδότηση του Πάρκου και ο Δήμος έχει την ευθύνη για τη συνεχή και κανονική λειτουργία του.

2. Το ΥΜΕ αποφάσισε να διενεργήσει και νέα επιμόρφωση σε άτομα που ο Δήμος θα υποδείξει αφού εκφράσει εκδήλωση ενδιαφέροντος προς τους πολίτες τουλάχιστον δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και ιδιαίτερα σε υπαλλήλους της Δ/σης Μεταφορών και Επικοινωνιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, Αστυνομικούς και Λιμενικούς, εκπαιδευτικούς Πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, εκπαιδευτές οδηγών, συγκοινωνιολόγους, άτομα από Ινστιτούτα και Φορείς που σχετίζονται με τα θέματα Οδικής Ασφάλειας. Η επιλογή των ατόμων - όπως και παλαιότερα - είναι αρμοδιότητα των Φορέων Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Πλην των παραπάνω δεν απαιτείται κανένα άλλο τυπικό προσόν, εκτός φυσικά της κατοχής και της κατάλληλης άδειας οδήγησης.

Από τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπ.Μ.Ε. προετοιμάζεται νέα εγκύκλιος για τη διεξαγωγή των υπόψη σεμιναρίων, στην οποία περιλαμβάνεται σχετική με την άδεια οδήγησης διευκρίνιση.

3. Όσον αφορά την εκπαίδευση η οποία θα πραγματοποιηθεί από ειδικούς του ΥΜΕ, της Ελληνικής Αστυνομίας και του Αριστοτελείου Πολυτεχνείου αυτή θα έχει σαν βάση το εγχειρίδιο του Οδηγού Εκπαίδευσης Κυκλοφοριακής Αγωγής που ήδη έχει αποσταλεί μαζί με άλλο έντυπο και ηλεκτρονικό υλικό στους υπόψη Δήμους. Η ενημέρωση - επιμόρφωση δεν αποσκοπεί στο να καταστήσει οδηγούς τους επιμορφούμενους αλλά να τους αναδείξει τα προβλήματα της οδικής ασφάλειας και να τους παρέξει τα εφόδια εκείνα που θα τους είναι απαραίτητα ώστε να μπορέσουν να διδάξουν και πρακτικά τα παιδιά της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που θα επισκεφτούν το Πάρκο Κυκλοφοριακής Αγωγής τους κανόνες οδικής συμπεριφοράς.

Ο Υπουργός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αλυσανδράκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Ίδρυση και λειτουργία Κολλεγίων και άλλες διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίαση της 24ης Ιουλίου 2008 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα γίνει η συζήτηση του νομοσχεδίου επί της αρχής.

Επίσης θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαλβατζής ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, κατά τη σημερινή συζήτηση, το Βουλευτή κ. Κωνσταντίνο Αλυσανδράκη.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, κατά τη σημερινή συνεδρίαση, το Βουλευτή κ. Γρηγόρη Ψαριανό και ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Τάσο Κουράκη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο κ. Μαυρουδής Βορίδης, ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Άδωνι Γεωργιάδη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Γκιουλέκας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ερχόμαστε σήμερα να συζητήσουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο ουσιαστικά οριοθετεί δύο εποχές, την εποχή που διήλθαμε έως σήμερα και την εποχή που ξεκινά από σήμερα, από τούδε και στο εξής. Είναι δύο εποχές που αφορούν στο χώρο της εκπαίδευσης και της κατάρτισης στην πατρίδα μας, δύο εποχές που ουσιαστικά σηματοδοτούν το χάος, το οποίο επικρατεί έως αυτήν τη στιγμή που μιλάμε στο χώρο της μεταλυκειακής εκπαίδευσης, και τη ρύθμιση, τους κανόνες που πρέπει να ισχύουν -και κάποιοι από αυτούς τίθενται- με το παρόν νομοσχέδιο.

Το λέω αυτό, κυρίες και κύριοι, γιατί έως σήμερα δυστυχώς στο χώρο της μεταλυκειακής εκπαίδευσης τα πάντα ρυθμιζόνταν με ένα νόμο του 1935 και με μία συμπληρωματική νομοθεσία του 1991. Ο χώρος της μεταλυκειακής κατάρτισης και εκπαίδευσης δεν εποπτευόταν καν από το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο, το Υπουργείο Παιδείας. Κάποιοι, με μία απλή έναρξη επιτηδεύματος σε οικονομικές υπηρεσίες, με έναν απλό έλεγχο του Υπουργείου Εμπορίου και του Υπουργείου Απασχόλησης, μπορούσαν να ιδρύσουν όλα αυτά τα επονομαζόμενα «κέντρα», «ακαδημίες», «κολλέγια», «σχολές», «ινστιτούτα» και να παρέχουν υπηρεσίες εκπαίδευσης και κατάρτισης, χωρίς να ελέγχονται ουσιαστικά για την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών τους από κανέναν.

Το λέω μάλιστα αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί: Διότι ήδη ως μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης γνωρίζουμε ότι αφ' ενός, εκκρεμεί μια απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου από προσφυγή που έχει γίνει για ζητήματα που αφορούν στο χώρο αυτό της μεταλυκειακής εκπαίδευσης και από την άλλη εκκρεμεί μια σχετική οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα κληθούμε να την αντιμετωπίσουμε και να συζητήσουμε πώς θα την ενσωματώσουμε στο Εθνικό μας Δίκαιο.

Σήμερα λοιπόν θα έλεγα, ότι είναι μια πολύ κρίσιμη περίοδος γιατί ερχόμαστε, πριν αναγκαστούμε να ακολουθήσουμε κάποιες άλλες πρακτικές, μόνοι μας να ασκήσουμε το κυριαρχικό μας δικαίωμα να νομοθετήσουμε σ' αυτόν τον ευαίσθητο χώρο κι επιτέλους να μπορούμε να πούμε στην ελληνική νεολαία, να μπορούμε να πούμε στα νιάτα της πατρίδας μας, στις ελληνικές οικογένειες ότι, ναι, δίδουμε κανόνες, βάζουμε πλαίσιο και ορίζουμε το χώρο στον οποίο, εάν κάποιος θέλει, θα μπορεί πράγματι να πάρει αυτά τα οποία του παρέχουν ως κατάρτιση, ως εκπαίδευση, κάτω όμως από ένα πολύ αυστηρό πλαίσιο κανόνων.

Το λέω αυτό, κυρίες και κύριοι, γιατί σήμερα σε τούτη εδώ τη

συζήτηση θα πρέπει όλοι να αποφασίσουμε τι θέλουμε. Καταθέτω την άποψή μου προκαταβολικά: ότι για τον ομιλούντα δεν υπάρχει πιο συντηρητική άποψη από την άποψη που ακούστηκε σ' αυτό το Κοινοβούλιο, όσες φορές επιχειρήσαμε τομές στο χώρο της παιδείας, άποψη που έλεγε «μην πειράζετε τίποτα, αφήστε τα όπως είναι, μην αλλάζετε τίποτα». Το ακούσαμε στο νόμο – πλαίσιο, το ακούσαμε αυτό όταν συζητήσαμε το ζήτημα της αξιολόγησης των πανεπιστημιακών δασκάλων. Δεν υπάρχει –επαναλαμβάνω- πιο συντηρητική άποψη από το να λέει κάποιος «όλα αυτά όπως ισχύουν αφήστε τα έτσι, μην επιχειρείτε καμμία τομή, μην κάνετε τίποτα».

Είναι παγκόσμια, πραγματικά, πρωτοτυπία για τη χώρα μας, ενδεχομένως να ισχύει και σε κάποιες άλλες τριτοκοσμικές χώρες, να λέμε σήμερα στην πατρίδα μας για έναν χώρο που είναι πανθομολογούμενο ότι πάσχει, για ένα χώρο που ομολογούμε όλοι ότι χρειάζεται τομές, χρειάζεται επεμβάσεις και παρεμβάσεις, να ερχόμαστε και να λέμε «μην πειράζετε τίποτα».

Ελάτε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κάνουμε μια εποικοδομητική συζήτηση τούτη την ημέρα με αφορμή αυτό το νομοσχέδιο για τα κολλέγια και τα εργαστήρια ελευθέρων σπουδών, ελάτε να δούμε πώς μπορούμε να οριοθετήσουμε ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορούμε να κινηθούμε. Δεν μπορούμε όμως σε καμμία περίπτωση να επιτρέψουμε αυτό το άναρχο τοπίο να συνεχίζει να υπάρχει, αυτή η χαώδης κατάσταση να συνεχίζει να επικρατεί σε τούτο το χώρο που φαλκιδεύει, που ουσιαστικά εμπορεύεται τις ελπίδες, τις αγωνίες, τα όνειρα των νέων παιδιών της πατρίδας μας και των οικογενειών τους, οι οποίες πολλές φορές από το υστερήμα τους προσπαθούν να εξασφαλίσουν ένα καλύτερο αύριο, μια καλύτερη μοίρα στα παιδιά τους. Και τα στέλνουν, πού; Σε ένα χώρο που ως τώρα επαναλαμβάνω, ο μόνος έλεγχος τον οποίον υφίστατο αυτός ο χώρος ήταν εάν έχει γίνει σωστά η έναρξη επιτηδεύματος από τον επιχειρηματία, ο οποίος ξεκινούσε να παρέχει υπηρεσίες παιδείας. Και από εκεί και πέρα κανένας απολύτως έλεγχος στην ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών κατάρτισης ή εκπαίδευσης σ' αυτόν το χώρο. Κανένας έλεγχος για τον τρόπο με τον οποίο διαφήμιζαν τα προϊόντα τους κάποιοι άλλοι επιβεβαιώνοντας τη φήμη τους, δυστυχώς όμως, οφείλω να ομολογήσω οι λίγοι και οι περισσότεροι κοροϊδεύοντας, εξαπατώντας τον Έλληνα πολίτη και κυρίως το νέο Έλληνα πολίτη. Τον πολίτη, ο οποίος προσπαθώντας, αφού δεν μπορούσε να έχει πρόσβαση στα Α.Ε.Ι. της χώρας μας, δεν μπορούσε ενδεχομένως να αντιμετωπίσει τα έξοδα για να μπορέσει στην αλλοδαπή να ξεκινήσει έναν κύκλο σπουδών και προσπαθούσε να βρει κάτι διαφορετικό στην πατρίδα μας. Κι αυτό το διαφορετικό το αναζητούσε στο πεδίο της εξαπάτησης. Γιατί πολλοί εξαπατούσαν λέγοντας κάποιοι ότι ξέρετε, σε εμάς μπορείτε να εξασφαλίσετε τα πτυχία σας από ξένα πανεπιστήμια, μπορείτε να εξασφαλίσετε τις σπουδές σας από εδώ διά αλληλογραφίας, μπορείτε, μπορείτε, μπορείτε ... Και δεν υπήρχε –επαναλαμβάνω- κανένας απολύτως έλεγχος.

Είναι λοιπόν οριακή η σημερινή συζήτηση, γιατί εδώ θα κριθούμε όλοι, πολιτικές δυνάμεις, κόμματα, Βουλευτές για το τι επιχειρούμε να πράξουμε. Και βεβαίως, πέρα από το γεγονός ότι διαφωνώ με τις απόψεις τους, οφείλω να αναγνωρίσω ότι υπάρχει μια σταθερή άποψη σε κάποια κόμματα. Κάποια κόμματα είναι τελείως αντίθετα με όλα αυτά τα οποία υποστηρίζουμε εμείς από τη δική μας πλευρά. Οφείλω όμως να επισημάνω ότι υπάρχουν και κάποια άλλα κόμματα σε τούτη εδώ την Αίθουσα, που οφείλουν να ξεκαθαρίσουν σήμερα τη θέση τους. Αυτό το οποίο συμβαίνει, να παλινωδούν πάντοτε προσπαθώντας να αποφύγουν, να επωμιστούν την ευθύνη της απόφασης και της επιλογής, δεν μπορεί να συνεχίζεται. Όλοι έχουμε μια αποστολή μέσα σε τούτη την Αίθουσα, να πάρουμε αποφάσεις, να νομοθετήσουμε για το καλό του Έλληνα πολίτη.

Το ίδιο συζητήσαμε και επιχειρήσαμε –αν βέβαια είχε συμβεί, δεν θα ήμασταν σήμερα εδώ μ' αυτήν τη συζήτηση- με το άρθρο 16 για την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Εκεί είχαμε ειδικά το χώρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να παλινωδεί, άλλα να λέει παλαιότερα ο Αρχηγός του Π.Α.Σ.Ο.Κ., άλλα να λένε

στελέχη του και τελικώς όλοι μαζί να αποχωρούν, να επιλέγουν τη φυγή από τα έδρανα του Κοινοβουλίου αντί να συζητήσουν για το μείζον αυτό θέμα.

Σήμερα όμως, είναι μία πρόκληση για όλους μας. Σήμερα όλοι πρέπει να συζητήσουμε, αφού όλοι συμφωνούμε ότι σε αυτόν το χώρο τα πράγματα δεν πάνε καλά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σημαντικό να μπορέσουμε να βάλουμε μία τάξη και κάποιους κανόνες, να οριοθετήσουμε θεσμικά δηλαδή αυτό το χώρο της μεταλυκειακής εκπαίδευσης. Αυτά έπρεπε να έχουν γίνει την περασμένη δεκαετία. Ακούστε γιατί: Γιατί «η άποψη ότι το σημερινό Σύνταγμα διασφαλίζει τον εθνικό και κρατικό χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι λάθος. Το άρθρο 16 προσπαθώντας να αποκλείσει νομικά κάθε άλλη μορφή εκπαίδευσης ευνοούσε την ελληνική πολιτεία, η οποία σήμερα δεν μπορεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις οικονομικές, τις κοινωνικές και τις ευρωπαϊκές εξελίξεις στο χώρο της παιδείας.

Η ζήτηση για την τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν ρυθμίστηκε από την πολιτεία με επακόλουθο τη διόγκωση ενός παράτυπου και παράλληλα ιδιωτικού τομέα με Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών με τα εξής χαρακτηριστικά. Πρώτον, δεν γίνεται κανένας ποιοτικός έλεγχος από την πολιτεία. Δεύτερον, είναι κερδοσκοπικός αυτός ο τομέας. Και τρίτον, είναι εξαρτημένος για αξιολόγηση από ξένα πανεπιστήμια, μερικά καλά, αλλά με αμφίβολους κερδοσκοπικούς στόχους.

Όταν το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο αναγκάσει την Ελλάδα να αναγνωρίσει τα πτυχία αυτών των κέντρων, θα έχουμε την εξής παγκόσμια πρωτοτυπία. Θα είμαστε η μόνη χώρα στον κόσμο που θα έχει ιδιωτικά κερδοσκοπικά πανεπιστήμια, των οποίων τα πτυχία θα πιστοποιούνται από ξένα πανεπιστημιακά ιδρύματα, χωρίς καμμία αξιολόγηση από τους εκπαιδευτικούς θεσμούς της χώρας στην οποία και λειτουργούν.

Είναι λοιπόν ανάγκη να κάνουμε αυτό που έχει κάνει και η Κύπρος και πολλές άλλες χώρες, να αναλάβουμε εμείς την αξιολόγησή τους με τους δικούς μας όρους και το δικό μας έλεγχο. Αυτό σημαίνει ότι αναγνωρίζουμε το δικαίωμα σε μη κρατικούς φορείς να παρέχουν τριτοβάθμιες σπουδές, κάτι που πολύ αμφισβητούν ότι μπορεί να γίνει χωρίς αλλαγή του Συντάγματός μας».

Αυτές, κυρίες και κύριοι, είναι απόψεις που δεν ακούγονται για πρώτη φορά στην ελληνική κοινωνία. Είναι απόψεις που εγράφησαν το 1998 και είναι οι απόψεις του Αρχηγού του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του Γιώργου Παπανδρέου, όπως δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα, τα «ΝΕΑ», σε άρθρο του το 1998, για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και για τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών.

Ακούγοντας τον εισηγητή της Πλειοψηφίας στην αίθουσα της επιτροπής, όπου συνεδριάζαμε επί τέσσερις συνεχείς συνεδριάσεις για το ζήτημα αυτό, διαπιστώσαμε ότι διατυπώθηκαν εντελώς διαφορετικές απόψεις, εντελώς διαφορετικές από αυτές που υποστήριζε –και υποστηρίζει φαντάζομαι, γιατί δεν έχει αναιρεθεί κάτι τέτοιο– ο σημερινός Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ο κ. Παπανδρέου. Επίσης, είδα τον κ. Ευθυμίου, ο οποίος προσπαθώντας να ανατρέψει μία οδηγία, ερχόταν περίπου σε ευθεία αντίθεση με την πρώην Επίτροπο της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σημαίνον στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., την κ. Βάσω Παπανδρέου. Η οποία εισηγείτο και υποστήριζε μια οδηγία για τη ρύθμιση του θέματος των τίτλων και των δικαιωμάτων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τότε ως Επίτροπος.

Απ' όλες αυτές τις απόψεις σήμερα περιμένουμε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να ακούσουμε ποια είναι η τελική, η οριστική άποψη του για το ζήτημα. Θέλουν να βάλουν το μαχαίρι βαθιά στο κόκαλο; Θέλουν να κάνουν εποικοδομητικές προτάσεις; Θέλουν να έρθουν και να μας δώσουν τη δική τους άποψη για το πώς μπορούμε να οριοθετήσουμε καλύτερα αυτόν το χώρο ή θέλουν πάλι με αυτήν την ασάφεια να κινούνται από τη μία άκρη του φάσματος ως την άλλη, προκειμένου να αγκαλιάσουν τους πάντες και να μην αναλαμβάνουν πάντως την ευθύνη της επιλογής και της απόφασης;

Εμείς θα προχωρήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εμείς είμαστε αποφασισμένοι να ασκήσουμε τα εθνικά μας

δικαιώματα και να προχωρήσουμε και να πούμε επιτέλους την αλήθεια στον κόσμο. Ότι δηλαδή αυτά τα κέντρα δεν είναι και δεν μπορούν να λέγονται πανεπιστήμια. Γι' αυτό ορίζεται μέσα στο παρόν νομοσχέδιο ότι απαγορεύεται η χρήση του όρου «πανεπιστήμιο». Γι' αυτόν το λόγο βάζουμε δύο βαθμίδες, τα κολλέγια, τα οποία μπορούν να λειτουργούν σε μία σχέση δικαιόχρησης με εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής είτε με μία σχέση πιστοποίησης με τα ίδια ιδρύματα και από την άλλη υπάρχει μια άλλη βαθμίδα που παρέχει μόνο κατάρτιση, τα εργαστήρια ελευθέρων σπουδών, για τα οποία επίσης τίθενται οι κανόνες και το πλαίσιο μέσα στα οποία θα μπορούν να λειτουργούν. Ερχόμαστε να νομοθετήσουμε και να πούμε την αλήθεια στους Έλληνες πολίτες. Δεν πρόκειται να αναγνωριστούν αυτά τα πτυχία ως πτυχία Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, αλλά θα χορηγούνται βεβαιώσεις σπουδών που πράγματι θα πιστοποιούν ότι οι σπουδαστές σε αυτά τα κέντρα μεταλυκειακής εκπαίδευσης, σε αυτήν τη βαθμίδα της μη τυπικής, όπως έχει επικρατήσει διεθνώς να λέγεται, εκπαίδευσης ότι έχουν περατώσει ένα κύκλο σπουδών. Βεβαιώσεις, λοιπόν, σπουδών θα χορηγούνται και όχι τίτλοι και πτυχία.

Μια σειρά από αυστηρές διατάξεις και προβλέψεις του παρόντος νομοσχεδίου έρχονται να περιχαράκωσουν το χώρο. Πρώτον, γιατί θέλουμε να αποκλείσουμε εκείνους, οι οποίοι ως τώρα επένδυσαν στο χώρο της παιδείας όχι για να παρέχουν σωστές υπηρεσίες παιδείας στα Ελληνόπουλα, αλλά μόνο και μόνο για να μπορούν να λειτουργήσουν καιροσκοπικά και κερδοσκοπικά. Δεύτερον, γιατί θέλαμε να ελέγξουμε την ποιότητα των παρεχομένων σπουδών, βάζοντας υψηλά κριτήρια για τους διδάσκοντες, για τον τρόπο με τον οποίο θα λειτουργούν, για τον τρόπο με τον οποίο θα ιδρύονται αυτά τα Κέντρα. Τρίτον, γιατί με τον τρόπο που νομοθετούμε προσπαθούμε από τη μια να μπορέσουμε να συγκρατήσουμε ένα μεγάλο μέρος από το ρεύμα των Ελλήνων οι οποίοι φεύγουν προς την αλλοδαπή, εάν δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας μας. Και από την άλλη, σύμφωνα με το δικό μας όραμα, –ένα όραμα που λέει ότι η Ελλάδα έχει όλες τις δυνατότητες, και μπορεί να γίνει ένα πραγματικό κέντρο παιδείας και πολιτισμού– μπορούμε να προσελκύσουμε, βάζοντας αυτούς τους κανόνες, άτομα, νέα παιδιά από ολόκληρη την Νοτιοανατολική Ευρώπη να έρθουν εδώ να σπουδάσουν στον τόπο μας σε υπεύθυνους χώρους όπου θα παρέχονται πραγματικές υπηρεσίες εκπαίδευσης και κατάρτισης. Τέταρτον, διότι θέλουμε να μην αναγκαστούμε αύριο, συρόμενοι πίσω από μια δικαστική απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, να νομοθετήσουμε άρον – άρον για τα ζητήματα αυτά. Το κάνουμε σήμερα, χωρίς να έχουμε αυτήν την πίεση, προκειμένου ακριβώς να δώσουμε το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα λειτουργούν. Και πέμπτον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή –επαναλαμβάνω– είναι ώρα ευθύνης για όλους, να πούμε στους Έλληνες πολίτες, ότι αυτό το χάος, αυτή η αναρχία δεν θα συνεχιστεί από εδώ και μπρος. Από μεθαύριο που το νομοσχέδιο θα είναι νόμος του κράτους, πράγματι θα ξέρει ο Έλληνας πολίτης πού, πώς και με ποιο τρόπο μπορεί να βρει υπηρεσίες κατάρτισης και εκπαίδευσης στην πατρίδα μας με υπεύθυνο τρόπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Γκιουλέκα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μπόλαρης.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τυχαίο γεγονός ότι οι Έλληνες καταγράφονται ως οι απαισιοδοξότεροι πολίτες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν είναι τυχαίο αυτό, διότι η χώρα τα τελευταία χρόνια κυβερνάται από μία Κυβέρνηση, η οποία δείχνει ότι στερείται οράματος, δείχνει ότι δεν έχει συγκεκριμένους στόχους και αυτούς τους στόχους, αν τους έχει, όποιους έχει, δεν τους έχει κάνει κτήμα του Έλληνα πολίτη. Έτσι, φυσικό επόμενο είναι η απαισιοδοξία εν μέσω μιας γενικευμένης οικονομικής πολιτικής και κοινωνικής κρίσης, η οποία δεν οφείλεται σε κρίση του δικομματισμού, αλλά στην κρίση της συντηρητικής πολιτικής της νέας Κυβέρνησης.

Το Υπουργείο Παιδείας δεν θα μπορούσε να είναι εξαίρεση, αν και θα έπρεπε. Δυστυχώς δεν είναι εξαίρεση. Το Υπουργείο Παιδείας τα τελευταία χρόνια έχει πείσει τους Έλληνες πολίτες ότι ο όρος «μεταρρύθμιση» είναι συνώνυμος του όρου «φενάκη». Μεγάλα λόγια και μηδενικό αποτέλεσμα. Μεγάλα λόγια και καμμία παρέμβαση. Μεγάλα λόγια και τα βάρη στην πλάτη του Έλληνα πολίτη αυξάνονται.

Στο τέλος η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αντί να παρεμβαίνει για να λύσει τα καίρια ζητήματα, τα οποία έχουν ανάγκη άμεσης πολιτικής παρέμβασης για επίλυση, εμφανίζεται να υποτάσσει τις εκπαιδευτικές πολιτικές στις πολιτικές σκοπιμότητες της Κυβέρνησης χάρη μικροκομματισμού.

Κύριε Υπουργέ, αν στο Βήμα αυτό είχαμε σήμερα ένα γονιό, είχαμε μια μητέρα, νομίζω ότι με απλά λόγια θα σας έλεγε τι έχει ανάγκη η παιδεία, τι είναι αυτό που θέλει η ελληνική οικογένεια. Θα σας μιλούσε για ένα σχολείο ποιότητας, ένα δημόσιο σχολείο ποιότητας από το νηπιαγωγείο μέχρι και τα μεταπτυχιακά προγράμματα, μέχρι και τα προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης, ένα σχολείο ποιότητας για το οποίο χρειάζεται παρέμβαση του Υπουργείου σας.

Αυτήν την παρέμβαση, όμως, με τις συνεντεύξεις που κάνετε συνήθως για να ανακοινώσετε τις πολιτικές, την έχετε μεταφέρει στην επόμενη τετραετία, δηλαδή την ακυρώνετε. Λέτε δηλαδή ότι η Κυβέρνηση αυτή δεν έχει σχέδιο για να παρέμβει ποιοτικά στο χώρο της παιδείας.

Αν βρισκόταν εδώ η μητέρα, θα σας έλεγε ότι δεν τα βγάζει πέρα η οικογένεια, δεν μπορεί να ανταποκριθεί, ότι πολλές φορές αλλάζει ο οικογενειακός προγραμματισμός γιατί οι οικογένειες δεν μπορούν να σηκώσουν το βάρος των φροντιστηρίων, των διδάκτρων των ξένων γλωσσών, των υπολογιστών, των βιβλίων, της μουσικής.

Θα σας έλεγε ότι για να μπορεί να λειτουργεί το σχολείο ποιοτικά, χρειάζεται χρηματοδότηση. Αυτήν τη χρηματοδότηση την έχει αρνηθεί η Κυβέρνησή σας, απεναντίας υποχρηματοδοτεί κάθε χρόνο την παιδεία. Θα σας έλεγε ότι για να λειτουργούν σωστά τα σχολεία πρέπει οι εκπαιδευτικοί να πηγαίνουν και να συμμετέχουν στην περιπέτεια της γνώσης με χαρά, με όρεξη και αυτό σημαίνει ότι αμείβονται σωστά. Αυτό όμως δεν γίνεται.

Θα σας έλεγε, επίσης, ότι το σχολείο αυτό πρέπει να αξιολογηθεί, όπως αξιολογείται σ' όλες τις χώρες που καταγράφουν θετικά πρόσημα στην ποιότητα των σχολείων τους. Θα σας έλεγε το παράπονό της, ότι είναι δεκάδες, εκατοντάδες χιλιάδες τα παιδιά που τέλειωσαν σχολές Τ.Ε.Ι., τμήματα πανεπιστημιακά, αλλά δεν έχουν επαγγελματικά δικαιώματα. Γι' αυτό δεν κάνει τίποτε το Υπουργείο παρά μόνο ανακοινώσεις.

Στο τέλος θα σας έλεγε ότι θέλει να δει το αύριο με αισιοδοξία, αλλά της στερείται αυτήν την αισιοδοξία επειδή δεν κάνετε κάποια παρέμβαση ποιότητας στο δημόσιο σχολείο.

Κύριε Υπουργέ, αν στο Βήμα αυτό είχαμε τη δυνατότητα σήμερα να καλέσουμε ένα μαθητή, ένα φοιτητή νομίζω ότι αυτός θα σας εγκαλούσε για πολιτικές οι οποίες είναι αντίθετες με τις πραγματικές ανάγκες της παιδείας. Θα σας έλεγε δηλαδή πως παρακολουθεί τα τελευταία χρόνια να επιχειρείται μια σαλαμοποίηση της δημόσιας παιδείας, να κόβετε κομμάτια και να τα περνάτε στην αγορά εργασίας, στην αγορά της εκπαίδευσης, να τα δίνετε βορά στους επιχειρηματίες της εκπαίδευσης.

Θα σας έφερνε παραδείγματα. Θα σας έλεγε, δηλαδή, ότι όταν κάνει κάποιος υποχρεωτική τη φοίτηση στο νηπιαγωγείο, φροντίζει να έχει ιδρύσει τέτοια και τόσα νηπιαγωγεία ώστε να μπορούν να καλυφθούν οι ανάγκες και θα έκανε αντίστοιχες προσλήψεις νηπιαγωγών.

Θα σας έλεγε ότι όταν παρεμβαίνουμε «μεταρρυθμιστικά» στην τεχνική εκπαίδευση, θα πρέπει αυτή να την αναβαθμίσουμε και όχι να διώχνουμε σωρηδόν τους μαθητές και να έχουμε μείωση του 30% στο χώρο της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και αντίστοιχη αύξηση στις ιδιωτικές σχολές.

Θα σας έλεγε βεβαίως, ότι με τη βάση του «10» τι έγινε στο τέλος; Υποβαθμίσαμε σχολές Τ.Ε.Ι., τις αφήσαμε να υπολειπτούν, στερήσαμε την περιφέρεια από ανθρώπινο δυναμι-

κό, δεν κάναμε καμμία απολύτως ποιοτική αλλαγή στα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι. και βεβαίως εξασφαλίσαμε δυναμική πελατεία για τους επιχειρηματίες των Κ.Ε.Π..

Τώρα, λοιπόν, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, θα μας έλεγε αυτός ο φοιτητής ότι η Κυβέρνηση ξαναπαρεμβαίνει υπέρ των επιχειρήσεων. Και μάλιστα πώς παρεμβαίνει; Παρεμβαίνει λέγοντας ότι θέλει να ρυθμίσει ένα χώρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. λέει, κύριε Υπουργέ, ότι κάνετε μια βουτιά στην ατζέντα των προβλημάτων, αφήνετε τα καίρια ζητήματα που πρέπει να λύσετε, γυρίζετε τέσσερις-πέντε σελίδες και βρίσκετε ένα πρόβλημα υπαρκτό. Ναι, πρέπει να μπει τάξη στο χώρο των Κ.Ε.Σ.. Βεβαίως και πρέπει η ελληνική οικογένεια να ξέρει, ποια είναι η ποιότητα αυτών των αδιάβημιστων, των μη τυπικών Κέντρων Επαγγελματικών Σπουδών. Όμως, εκείνο που περιμένει η ελληνική οικογένεια είναι να τα ρυθμίσετε ως τέτοια, να τα ρυθμίσετε δηλαδή ως κέντρα μεταλυκειακής μη τυπικής εκπαίδευσης. Δεν προκύπτει αυτό από το νομοσχέδιο. Θα τα πούμε στη συνέχεια.

Λέει, λοιπόν, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πως οι θέσεις μας που είναι γνωστές, διατυπώνονται ακόμα μια φορά. Οι θέσεις μας είναι προτεραιότητα στην ποιότητα, προτεραιότητα στη δημόσια παιδεία, προτεραιότητα στο δημόσιο σχολείο, προτεραιότητα στο δημόσιο πανεπιστήμιο, σωστή χρηματοδότηση με το 5%, αξιολόγηση αυτού του σχολείου, αυτοδιοίκητο ουσιαστικά πανεπιστήμιο και όχι ελεγχόμενο. Είναι γνωστή η θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Λέμε ναι στο μη κερδοσκοπικό πανεπιστήμιο και προκρίνουμε τη συνεργασία του δημόσιου ελληνικού σχολείου με τα καλύτερα από τα ξένα πανεπιστήμια στο εξωτερικό και σε επίπεδο ερευνητικό και σε επίπεδο επιστημονικό και σε επίπεδο προπτυχιακό και σε επίπεδο μεταπτυχιακό. Και λέμε ναι, αυτό προβλέπει το Ευρωπαϊκό Δίκαιο στην εγκατάσταση των ξένων δημόσιων πανεπιστημίων στη χώρα μας, των ιδίων, όχι μέσω ατζέντιδων. Όχι εμπορευματοποίηση στο χώρο της ανώτατης παιδείας. Είμαστε αντίθετοι σ' αυτήν τη λογική. Γι' αυτό λέμε όχι στο νομοσχέδιο αυτό το οποίο επιχειρεί νομιμοποίηση των αυθαιρέτων.

Κύριε Υπουργέ, η νομιμοποίηση των αυθαιρέτων είναι παλιά στρατηγική στην Ελλάδα και έχει οδηγήσει σε αδιέξοδα και σε χωροταξικό χάος. Νομίζετε ότι μεταφέροντας την ίδια λογική νομιμοποίησης αυθαιρέτων στο χώρο της παιδείας κινείστε σύμφωνα με τις επιταγές και τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, κινείστε σε λογική ποιοτικής αναβάθμισης;

Γι' αυτό στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπογραμμίζουμε ότι στη λογική της ρύθμισης του μεταλυκειακού χώρου, χρειάζεται μια ανεξάρτητη αρχή η οποία δεν θα είναι κομματικό όργανο ελέγχου, μια αρχή την οποία μπορεί να την περνάει η Βουλή, η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων με μια αυξημένη πλειοψηφία και η οποία να 'χει μέσα σοβαρούς ανθρώπους.

Αλλά για να λειτουργήσει αυτή η αρχή, κύριε Υπουργέ, χρειάζεται να υπάρχει ένας νόμος. Και αυτός ο νόμος χρειάζεται να 'χει κάποιες προϋποθέσεις. Αυτά τα οποία έλεγε προηγουμένως ο εισηγητής της Πλειοψηφίας –και τον ευχαριστώ για την ευχή και την πρόβλεψη που έκανε– είναι πραγματικά άδεια απορίας. Αυτά τα περί αυστηρότητας κριτηρίων, για όποιον έχει διαβάσει το νομοσχέδιο, προκαλούν θυμωδιά.

Κύριοι συνάδελφοι, όσα λέει ο νόμος για τη ρύθμιση του χώρου των Κ.Ε.Σ. είτε ως κολλεγίων είτε ως Κ.Ε.Σ. είναι σε απόλυτη αοριστία. Είναι αόριστα παντελώς. Δηλαδή και ανεξάρτητη αρχή να κάνουμε, που πρέπει να γίνει αν υπάρχει πραγματική πολιτική βούληση για ρύθμιση του χώρου, θα πρέπει να υπάρχει ένας νόμος ο οποίος θα πρέπει να δώσει τα κριτήρια, τα δεδομένα, στην ανεξάρτητη αρχή. Με βάση ποια κριτήρια, ποια δεδομένα θα λειτουργήσει αυτή η αρχή; Αυτός ο νόμος, όσον αφορά τα κριτήρια για την αξιολόγηση των Κ.Ε.Σ., προβλέπει αυτά τα οποία χρειάζονται για να ιδρυθεί μια απλή εμπορική εταιρεία, μια ανώνυμη εταιρεία, μια ομόρρυθμη εταιρεία όσον αφορά το τυπικό μέρος της ίδρυσης και όσον αφορά το σκέλος της λειτουργίας, αυτά τα οποία προβλέπει δεν είναι λιγότερα ή περισσότερα απ' αυτά που χρειάζεται για να ανοίξει ένα επαρχιακό φροντιστήριο ξένων γλωσσών ή ηλεκτρονικών

υπολογιστών. Τίποτε άλλο.

Είναι πραγματικά πρόκληση. Να ζητήσετε και εσείς εδώ να μας πουν πού είναι η αυστηρότητα.

Ένας χώρος είναι αυστηρός, η εγγυητική επιστολή ύψους 500.000 για να ληφθεί άδεια λειτουργίας, τίποτε άλλο. Αυτό, βέβαια, διαβάζεται, όπως ξέρετε, από πολλές πλευρές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά στο χώρο αυτό έχουμε ανάγκη από παρέμβαση από πλευράς του Υπουργείου, γι' αυτό και προτείνουμε ότι θα πρέπει να αντιμετωπιστεί το θέμα της σταθμισμένης βάσης -προτείνουμε σταθμισμένη βάση, αντί της βάσης του «10»- η οποία θα αξιολογεί κάθε χρόνο τα μαθήματα, για να είναι αντίστοιχη και δίκαιη η εισαγωγή των παιδιών στα δημόσια πανεπιστήμια.

Είναι κάτι το οποίο το Υπουργείο θα πρέπει να το δει. Είναι άμεσο, όπως είναι άμεσο και ξεκάθαρο ότι θα πρέπει να παρέμβουμε στο χώρο του δημόσιου γυμνασίου, του σχολείου, του λυκείου, θα πρέπει να λύσουμε το ζήτημα των εισαγωγικών εξετάσεων, της εισαγωγής των παιδιών στα δημόσια πανεπιστήμια και Τ.Ε.Ι., γιατί ειδικά, κύριε Υπουργέ, θα είστε αναπολόγητος απέναντι στα νέα παιδιά, τα οποία ευλόγως σας κατηγορούν ότι υποκύπτετε στις πιέσεις επιχειρηματιών.

Διότι, κύριοι συνάδελφοι, για να περάσω στο δεύτερο μέρος, πράγματι υπάρχει ένας χώρος ο οποίος χρειάζεται ρύθμιση. Και αυτός ο χώρος είναι δύοιμι χιλιάδες επιχειρήσεις Κ.Ε.Σ. διαφόρων ειδικοτήτων και άλλες δύοιμι χιλιάδες επιχειρήσεις οι οποίες ασχολούνται με την πληροφορική, με την παροχή Ε.Κ.Δ.Λ. κ.λπ. Όπως χρειάζεται παρέμβαση και ρύθμιση.

Αυτή, όμως, την παρέμβαση δεν την κάνει το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο στην ουσία έχει 30 άρθρα, από τα οποία το ένα μόνο προβλέπει για τις τέσσερις χιλιάδες εννιάκοσιες εβδομήντα ή όσες είναι επιχειρήσεις και όλα τα άλλα 29 άρθρα ασχολούνται με τα Κ.Ε.Σ., τα οποία ο Υπουργός τα αναβαθμίζει σε κολλέγια.

Και επειδή τα επιχειρήματα της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου είναι απολύτως έωλα, θα σας αναφέρω το συγκεκριμένο και χαρακτηριστικότερο, αυτό που αναφέρεται στον τίτλο του νομοσχεδίου. Ίδρυση, λοιπόν και λειτουργία κολλεγίων, λέει το Υπουργείο με το νομοσχέδιο το οποίο εισηγείται. Όταν στη συνέχεια διαβάσει κάποιος την αιτιολογική έκθεση, διαπιστώνει ότι το Υπουργείο χωρίζει την εκπαίδευση σε δύο κλάδους, στην τυπική, όπου τυπική είναι από νηπιαγωγείο μέχρι τα μεταπτυχιακά και μη τυπική εκπαίδευση, στην οποία μη τυπική εκπαίδευση είναι αυτά τα Κ.Ε.Σ..

Όμως, το Υπουργείο δεν επιλέγει έναν όρο από τη μη τυπική εκπαίδευση για να ονομάσει αυτά τα τριάντα Κ.Ε.Σ., για τα οποία επιφυλάσσει ξεχωριστή μεταχείριση. Τα ονομάζει κολλέγια. Τα ονομάζει κολλέγια, στέλνοντας σαφέστατα ένα μήνυμα στην κοινωνία, στέλνοντας ένα μήνυμα στις οικογένειες και σε μια κρίσιμη στιγμή, στη στιγμή που έχουν βγει τα αποτελέσματα και περιμένουν τα παιδιά να δουν σε ποιες σχολές θα περάσουν και πού θα πάνε. Θα αναχωρήσουν για το εξωτερικό, θα μείνουν εδώ ή τι άλλο;

Κολλέγια, λοιπόν, τα ονομάζει. Μα, κολλέγια, κύριε Υπουργέ, σε όλο το χώρο, στο δυτικοευρωπαϊκό, στην Αμερική, στην Αυστραλία, είναι ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Εάν, λοιπόν, θέλετε πράγματι να ρυθμίσετε το χώρο της μεταλυκειακής εκπαίδευσης, γιατί δεν μας λέτε ότι ρυθμίζετε τα κέντρα μεταλυκειακής μη τυπικής εκπαίδευσης ή όπως αλλιώς θέλετε, αλλά επιλέγετε τον όρο ο οποίος είναι όρος της τυπικής εκπαίδευσης σε όλο τον άλλο κόσμο; Τι μήνυμα στέλνετε στην κοινωνία; Τι μήνυμα στέλνετε στα παιδιά; Αυτό που σας είπα προηγουμένως, της λάθος πολιτικής, της πολιτικής σαλαμοποίησης, της πολιτικής νομιμοποίησης των αυθαιρέτων.

Θέλω να υπογραμμίσω ότι όταν συζητούσαμε με τους φορείς, σας είπαν και δεν το σχολιάσατε πως τα πανεπιστήμια στην Αγγλία, στην Βρετανία είναι αξιολογημένα και ιεραρχημένα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου οικίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες Πρόεδρε, ελάχιστα δευτερόλεπτα.

Σας είπαν, επίσης, ότι τα πανεπιστήμια τα οποία συνεργάζο-

νται με αυτά τα Κ.Ε.Σ. στην Ελλάδα είναι από τα τελευταία στην κατάταξη. Σας είπαν, επίσης, ότι οι σπουδές που παρέχονται στην Ελλάδα είναι ακόμα χειρότερες από αυτές που παρέχονται από τα κατώτερα στην ιεράρχηση βρετανικά πανεπιστήμια. Αυτή είναι η φιλοδοξία σας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, το νομοσχέδιο είναι σε αντίθεση με τις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής παιδείας.

Οι Έλληνες και τα παιδιά τους, τα Ελληνόπουλα, θέλουν ποιότητα παρέμβαση. Η ελληνική οικογένεια επιμένει για ποιότητα. Και το νομοσχέδιο, δυστυχώς, είναι στην αντίθετη κατεύθυνση. Γι' αυτό και το καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπόλαρη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλυσανδράκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που εξετάζουμε έχει πολύ μεγαλύτερη εμβέλεια από το διακηρυγμένο στόχο της τακτοποίησης του χάους των περίπου πέντε χιλιάδων επιχειρήσεων που εμφανίζονται ως Κέντρα ή Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών. Προετοιμάζει το έδαφος για την ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της οδηγίας 36/2005 της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα ανοίξει την πόρτα στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Μάλιστα, η ενσωμάτωση της διαβόητης οδηγίας θα γίνει κατά πάσα πιθανότητα με προεδρικό διάταγμα, δηλαδή πίσω από τις πλάτες της Βουλής και του ελληνικού λαού.

Σε κάθε περίπτωση, υποθέτω ότι ο κ. Αλαβάνος θα εξετάσει με προσοχή τη σωστή μεταφορά και αυτής της οδηγίας, όπως είχε κάνει με την προηγούμενη οδηγία, την 8948 ΕΟΚ, όπου μάλιστα είχε καταθέσει και σχετική ερώτηση στην Κομισιόν, εκφράζοντας την ανησυχία του για ελλείψεις.

Επιπλέον, δεν θεωρούμε ότι η επιλογή της θερινής περιόδου είναι τυχαία. Από τη μία, η Κυβέρνηση επιχειρεί να ελαχιστοποιήσει τις αντιδράσεις, αν και δεν φανταζόμαστε ότι είναι τόσο αφελής ώστε να πιστεύει ότι τα έργα της θα περάσουν απαρατήρητα όταν ανοίξουν τα πανεπιστήμια. Από την άλλη μεριά, βοηθάει τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών στο κυνήγι πελατών εν όψει της νέας σχολικής χρονιάς.

Θα ήθελα να συνεχίσω σχολιάζοντας ορισμένα γενικότερα θέματα, θεωρώντας ότι από τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή προέκυψαν χρήσιμα συμπεράσματα. Θα αρχίσω με τη διαπίστωση του Υπουργού Παιδείας κ. Στυλιανίδη ότι είναι εξαιρετικά δύσκολη η ισορροπία που καλείται σήμερα ο νομοθέτης να κρατήσει μεταξύ της συνταγματικής τάξης και του ευρωπαϊκού δικαίου.

Πρόκειται για ειλικρινή δήλωση. Όμως, οι προτιμήσεις της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, όπως εξάλλου και των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που προηγήθηκαν, είναι με την κοινοτική πλευρά. Η Κυβέρνηση βρήκε πράγματι έναν πρωτότυπο τρόπο να κατοχυρώσει, όπως ισχυρίζεται, την εθνική κυριαρχία και την εθνική αρμοδιότητα. Νομοθετεί αυτά που επιτάσσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, πριν ακόμα η Ευρωπαϊκή Ένωση το απαιτήσει.

Εδώ, φαίνεται για μία ακόμα φορά η αξία της πρότασης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για ανυπακοή και απειθαρχία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ακόμα παραπέρα αποδέσμευση της χώρας μας από τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση, ως προϋπόθεση για αλλαγές σε φιλολαϊκή κατεύθυνση.

Φαίνεται, επίσης, ο αποπροσανατολισμός, στον οποίο οδηγεί ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. που αθρώνει την Ευρωπαϊκή Ένωση με τον ισχυρισμό ότι με το άρθρο 149 της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η Ένωση δήθεν σέβεται την αρμοδιότητα των κρατών-μελών για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος.

Πράγματι, αυτό λέει το άρθρο 149, αλλά ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. εθελο-

τυφλεί όταν δεν αναγνωρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση όχι μόνο έχει πολιτική για την εκπαίδευση, παρά το άρθρο 149, αλλά και μηχανισμούς για να την επιβάλλει. Βασικός μηχανισμός είναι η νομοθεσία για την αναγνώριση επαγγελματικών δικαιωμάτων, πράγμα που αναγνώρισε κατά τη συζήτηση στην επιτροπή και ο πρώην Υπουργός Παιδείας κ. Ευθυμίου. Προφανώς, θα ήταν πιο χρήσιμο να είχε δημοσιοποιήσει αυτήν τη διαπίστωσή του ο κ. Ευθυμίου, όταν ήταν ακόμα Υπουργός.

Όμως, πέρα από τους νομοθετικούς μηχανισμούς, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει εξίσου αποτελεσματικούς μη νομοθετικούς μηχανισμούς, με κλασικό παράδειγμα τη διαδικασία της Μπολόνια. Αυτός είναι ένας από τους τρόπους με τον οποίο τα κράτη-μέλη αποφασίζουν το ίδιο πράγμα και αντί να το περάσουν μέσα από την κοινοτική νομοθεσία, επειδή δεν υπάρχει έδαφος για να γίνει κάποια ρύθμιση, νομοθετεί κάθε κράτος-μέλος χωριστά την ίδια πολιτική.

Από τη μεριά του ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ισχυρίστηκε ότι το κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης είναι κατά της εμπορευματοποίησης της παιδείας. Αξιοπρόσεχτος ισχυρισμός! Εν τούτοις, όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυβερνούσε, όχι μόνο δεν εμπόδισε την επιχειρηματική δραστηριότητα στην εκπαίδευση, αλλά και πρωτοστάτησε στη σταδιακή ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων και στην επιχειρηματική λειτουργία τους, χωρίς βέβαια να ξεχνάμε τη συμφωνία του με τη Νέα Δημοκρατία για την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Πρόσφατα, στη συζήτηση που είχαμε για τις μεταπτυχιακές σπουδές το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν βρήκε κανένα πρόβλημα στο να πληρώνουν οι Έλληνες γονείς διδάκτρα για την παρακολούθηση των παιδιών τους στις μεταπτυχιακές σπουδές, ενώ σήμερα ο εισηγητής του μας ανέφερε πόσο δυσκολεύονται να τα βγάλουν πέρα οι οικογένειες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που εξετάζουμε δεν είναι μόνο ένα πολύ καλό παράδειγμα για το πώς οι ελληνικές κυβερνήσεις προσαρμόζουν το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας στις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι, επίσης, καλό παράδειγμα για το πώς η Ευρωπαϊκή Ένωση υποτάσσει την εκπαίδευση στην αγορά και γενικότερα στις ανάγκες κερδοφορίας του κεφαλαίου. Σημειώνουμε με έμφαση την αναφορά που γίνεται και στην εισηγητική έκθεση για τυπική και άτυπη μόρφωση. Αναπαράγει μια συζήτηση που είναι αρκετά προχωρημένη σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου αναζητούνται τρόποι αναγνώρισης ή πιστοποίησης αυτού που αποκαλούν άτυπη μάθηση. Το όλο θέμα ανάγεται στην αναγνώριση επαγγελματικών δικαιωμάτων για μια σειρά δραστηριοτήτων που κατά τεκμήριο απαιτούν προχωρημένες επιστημονικές γνώσεις πανεπιστημιακού επιπέδου.

Η αναγνώριση επαγγελματικών δικαιωμάτων επεκτείνεται και σε άτομα που δεν έχουν ολοκληρώσει πανεπιστημιακές σπουδές, με τελικό κριτή για την επάρκειά τους την αγορά και όχι το εκπαιδευτικό σύστημα. Αποτέλεσμα η διάβρωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και η αποσάθρωση ολόκληρου του εκπαιδευτικού συστήματος. Επίσης η παραγωγή φθηνού εργατικού δυναμικού, καθώς και το άνοιγμα νέων ευκαιριών για επιχειρηματικά κέρδη από εκπαιδευτικές δραστηριότητες.

Τα πράγματα θα γίνουν ακόμη χειρότερα, όταν ολοκληρωθούν οι διαπραγματεύσεις στα πλαίσια του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου για την απελευθέρωση των υπηρεσιών. Τότε θα έχουμε μια πραγματική επιδρομή από πάσης φύσεως επιχειρήσεις, που θα προσφέρουν υπηρεσίες εκπαίδευσης κάθε είδους.

Ο ισχυρισμός ότι η αναγνώριση επαγγελματικών δικαιωμάτων δεν είναι επαγγελματική εκπαίδευση απευθύνεται σε αφελείς και δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, αφού η καταξίωση των πανεπιστημιακών σπουδών γίνεται κυρίως μέσα από την επαγγελματική διέξοδο που αυτές προσφέρουν.

Σε τελευταία ανάλυση το μόνο που δεν θα μπορούν να κάνουν οι μη έχοντες την τυπική πανεπιστημιακή μόρφωση είναι το να γίνουν καθηγητές, κάτι που ελάχιστους ενδιαφέρει.

Πέρα απ' αυτό, όμως, αναρωτιέται κάποιος για πόσο χρονικό διάστημα θα είναι δυνατόν ένας τίτλος που αναγνωρίζεται ως πανεπιστημιακός σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να μην

αναγνωρίζεται ως τέτοιος στην Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση κάνει ένα μεγάλο δώρο σε επιχειρήσεις και σε επιχειρηματίες που πωλούν εκπαίδευση, με την αναβάθμιση των επιχειρήσεών τους σε κολλέγια και την αναγνώριση ότι παρέχουν μεταλυκειακή εκπαίδευση και κατάρτιση. Από μόνος του ο όρος «κολλέγιο», που ήδη χρησιμοποιούν οι ιδιοκτήτες, προσδίδει κύρος, ενώ ο όρος «μεταλυκειακή εκπαίδευση» βάζει την τριτοβάθμια εκπαίδευση στην ίδια μοίρα με την πάσης φύσης επαγγελματική εκπαίδευση, υποβαθμίζοντας προφανώς την πρώτη και υποκαθιστώντας την.

Έγινε μάλλον φανερό και από την τοποθέτηση του εισηγητή της Πλειοψηφίας ότι συχνά, αν όχι πάντοτε, αυτού του είδους η μεταλυκειακή εκπαίδευση προβάλλεται ως υποκατάστατο γενικότερα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Μολονότι η αναγνώριση επαγγελματικών δικαιωμάτων δεν περιλαμβάνεται στο παρόν σχέδιο νόμου, δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι θα αποτυπώνει τις γνωστές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι επιπτώσεις στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας και στην κοινωνία θα είναι τεράστιες. Εντοπίζουμε μερικές, χωρίς να ισχυριζόμαστε ότι τις έχουμε εντοπίσει όλες.

Πρώτον, δημιουργείται εμπόριο ελπίδων, με εξαπάτηση πολλών νέων και των οικογενειών τους ότι μέσα από τη μη τυπική εκπαίδευση θα βρουν επαγγελματική διέξοδο. Τεράστια οικονομικά βάρη θα προστεθούν στις εργατικές οικογένειες που ήδη στενάζουν για όσα πρέπει να πληρώνουν για τη συμπλήρωση της δημόσιας εκπαίδευσης, αλλά και από την ανεργία, την υποαπασχόληση, τα χαμηλά μεροκάματα, την ακρίβεια, την υπερχρέωση στις Τράπεζες.

Δεύτερον, υποβαθμίζονται οι πανεπιστημιακές σπουδές, αφού κάποιοι θα μπορούν να έχουν το ίδιο επαγγελματικό αποτέλεσμα με σπουδές μικρότερης διάρκειας και πολύ χαμηλότερο επιπέδου.

Τρίτον, το μοντέλο λειτουργίας των κολλεγίων θα επηρεάσει και τα δημόσια πανεπιστήμια. Τη στιγμή, παραδείγματος χάρη, που κολλέγια και πανεπιστήμια προσφέρουν ίδια επαγγελματικά δικαιώματα και τα κολλέγια κάνουν αυτήν τη δουλειά με απλούς πτυχιούχους ως διδάσκοντες, γιατί αυτοί που διδάσκουν στα πανεπιστήμια θα πρέπει να έχουν τα υψηλά προσόντα που απαιτούνται για το διδακτικό ερευνητικό προσωπικό;

Τέταρτον, δημιουργία εργατικού δυναμικού που μη έχοντας σπουδές υψηλού επιπέδου θα είναι στο έλεος της εργοδοσίας ως προς τις αμοιβές, τις συνθήκες εργασίας κ.λπ.. Και μόνο η ύπαρξη αυτής της κατηγορίας εργαζομένων θα δημιουργήσει πίεση και σε αυτούς που έχουν πανεπιστημιακή μόρφωση όπως και σε κλαδικά σωματεία, επιμελητήρια, επαγγελματικούς συλλόγους.

Πέμπτον, ανοίγονται τεράστιες ευκαιρίες για επενδύσεις και κέρδη από ιδιωτικές επιχειρήσεις. Δεν είναι τυχαίο ότι όλος ο τύπος μιλάει για μεγάλες επενδύσεις από ισχυρά επενδυτικά συμφέροντα με τζίρο δισεκατομμυρίων ευρώ. Αναφέρονται μάλιστα και συγκεκριμένα ονόματα επιχειρηματιών, όπως του κ. Κόκκαλη, του κ. Λαμπράκη, καθώς και επιχειρήσεων όπως ο Ιατρικός Όμιλος και άλλες. Έτσι δεν είναι καθόλου τετριμμένο να πούμε ότι και με αυτό το σχέδιο νόμου ο λαός θα πληρώνει και τα μονοπώλια θα θησαυρίζουν.

Σε προηγούμενες συζητήσεις στη Βουλή η Κυβέρνηση υποσχόταν έλεγχο της ποιότητας της εκπαίδευσης. «Άνθρακας ο θησαυρός» αφού το σχέδιο νόμου προβλέπει μόνο έλεγχο υποδομών και αυτόν χωρίς συγκεκριμένες προδιαγραφές και όχι διαφορετικό από εκείνον που απαιτείται για οποιοδήποτε φροντιστήριο. Σημειωτέον ότι στις περιπτώσεις σύμπραξης με εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού ο έλεγχος ποιότητας θα ανατίθεται στα μητρικά ιδρύματα-επιχειρήσεις.

Μια και αναφερόμαστε στις συμπράξεις αναρωτιέμαι πόσο υπερήφανη είναι η Κυβέρνηση για τη μεταφορά στην εκπαίδευση του franchising στη βάση του οποίου λειτουργούν τα καταστήματα «MAC DONALD'S», «UNITED COLORS OF BENETTON» και πολλά άλλα. Εμείς πάντως το θεωρούμε εκφυλιστικό φαινόμενο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κ.Κ.Ε. έχει θέσει στον ελλη-

νικό λαό τη συνολική του πρόταση για την εκπαίδευση: Δωρεάν και αποκλειστικά δημόσια σε όλες τις βαθμίδες. Χωρίς να μπω σε λεπτομέρειες αναφέρω ότι η πρότασή μας ξεκινάει με την προσχολική αγωγή, δίκρονη και υποχρεωτική και προχωράει στο ενιαίο δωδεκάχρονο υποχρεωτικό σχολείο. Μετά το δωδεκάχρονο σχολείο οι νέοι άνθρωποι θα έχουν τη δυνατότητα να συνεχίσουν είτε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είτε σε δημόσιες επαγγελματικές σχολές ώστε να συμβάλουν αποτελεσματικά στην παραγωγική διαδικασία η οποία θα είναι κεντρικά προγραμματισμένη.

Μολονότι η πρόταση αυτή κυρίως ως προς το περιεχόμενο της μόρφωσης αλλά και ως προς το αποτέλεσμα σε ό,τι αφορά την επαγγελματική απασχόληση, δεν μπορεί να εφαρμοστεί χωρίς θεμελιακές αλλαγές στην κοινωνία, έχουμε τη θέση ότι ακόμη και στις σημερινές συνθήκες η επαγγελματική εκπαίδευση όσων δεν συνεχίζουν στην τριτοβάθμια, θα πρέπει να παρέχεται αποκλειστικά από δημόσια εκπαιδευτικά ιδρύματα και να προσφέρεται δωρεάν, αντί να είναι αντικείμενο επιχειρηματικής κερδοσκοπίας.

Κατά συνέπεια είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου και το καταψηφίζουμε. Ο ελληνικός λαός και η νεολαία έχουν ακόμη μια πολύ καλή ευκαιρία να βγάλουν συμπεράσματα. Να απορρίψουν την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Νέας Δημοκρατίας και του Π.Α.Σ.Ο.Κ., που με τη σκόπιμη απουσία δημόσιας και δωρεάν επαγγελματικής εκπαίδευσης, γιγάντωσαν τις ιδιωτικές σχολές και έβαλαν την υπογραφή τους σε όλες τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αναγνώρισή τους. Να καταδικάσουν και τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. που ενώ παριστάνει τον υπέρμαχο της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης, εναποθέτει την υπεράσπιση της στους θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην πιστή ή μη μεταφορά της κοινοτικής νομοθεσίας.

Το Κ.Κ.Ε. καλεί το λαό και τη νεολαία να διεκδικήσουν την άμεση κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας στην εκπαίδευση και την ίδρυση δημόσιων και δωρεάν επαγγελματικών σχολών για όσες ειδικότητες δεν απαιτούν ανώτατη εκπαίδευση, με ελεύθερη πρόσβαση, επαγγελματικών σχολών που θα παρέχουν ουσιαστική εκπαίδευση και πλήρη επάρκεια για την άσκηση του επαγγέλματος. Καλεί το λαό και τη νεολαία να απαιτήσει την απόσυρση του σχεδίου νόμου και την μη ενσωμάτωση της οδηγίας 36/2005. Να απαιτήσει τη διαμόρφωση μιας πραγματικά ενιαίας αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης, της οποίας οι τίτλοι θα αποτελούν τη μοναδική προϋπόθεση για εργασία στο αντικείμενο σπουδών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αλυσανδράκη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμούμε ότι οι σκοποί που προωθούνται με το νομοσχέδιο αυτό, είναι η νομιμοποίηση ενός τοπίου το οποίο είναι βεβαίως χαώδες, αλλά θα εξακολουθήσει να παραμένει χαώδες, δηλαδή ο χώρος της μεταλυκειακής εκπαίδευσης.

Εμείς εκτιμούμε ότι θα παίξει το ρόλο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, παρ' όλο που δεν αναφέρεται ρητά ότι πρόκειται για εκπαιδευτικά ιδρύματα όπως ορίζει το Σύνταγμα. Αυτό νομίζω ότι είναι μια σκόπιμη υπεκφυγή, επειδή τότε θα είχαμε σύγκρουση με το Σύνταγμα. Επομένως μιλάμε για μια προσπάθεια διασταλτικής ερμηνείας, όπως έχει δηλώσει ήδη ο Υπουργός, το οποίο, όμως, φτάνει στα όρια της αντισυνταγματικότητας.

Με το νομοσχέδιο αυτό ένας νέος ή μια νέα, αποφεύγοντας την όλη διαδικασία της εισαγωγής στο πανεπιστήμιο, έχει την ευχέρεια να απευθυνθεί σε ένα τέτοιο ιδιωτικό ίδρυμα και να αγοράσει στην κυριολεξία τριετίες σπουδές. Μετά με τις διαδικασίες που όλοι ξέρουμε, μπορεί να έχει τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα με ένα πτυχιούχο του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου.

Διερωτώμεθα πόσο μπορεί να αντέξει το δημόσιο πανεπιστήμιο σ' αυτήν την πίεση. Πιστεύουμε όχι για πάρα πολύ. Είναι

πάρα πολύ δυσάρεστο να έχεις φοιτητές απέναντι και να τους λες ότι θα πρέπει να μάθουν έτσι και αλλιώς, να βγουν στην κοινωνία, όταν γνωρίζουν ότι παιδιά με πολύ λιγότερα προσόντα μπορούν να τους ανταγωνιστούν στο επίπεδο των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Κατά συνέπεια θα έχουμε μια υποβάθμιση του δημόσιου ελληνικού πανεπιστημίου και στο επίπεδο της παρεχόμενης εκπαίδευσης και στο επίπεδο της διάρκειας των σπουδών.

Βεβαίως η διαδικασία της υποβάθμισης και της υποτίμησης έχει αρχίσει εδώ και αρκετό καιρό όχι μόνο με την υποχρηματοδότηση αλλά και με τις ρυθμίσεις που έχουν περάσει στο πρόσφατο νόμο και σπρώχνουν τα πανεπιστήμια σε μια υποβαθμισμένη λειτουργία. Έτσι, πολύ φοβούμεθα ότι πάμε σε ένα υποβαθμισμένο δημόσιο πανεπιστήμιο με προφανείς επιπτώσεις για το επίπεδο της παιδείας και της συνολικής ανάπτυξης της χώρας μας.

Σε μια πρόσφατη διαδικασία ακρόασης όπου είχαμε καλέσει και τον Πρόεδρο του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος κ. Ιωάννη Αλαβάνο, τον είχα ρωτήσει εάν πέρα από το ότι θα αυξηθεί η ανεργία στον κλάδο των μηχανικών, δεδομένου ότι είναι στο 30%, θα έχει και επιπτώσεις στην ποιότητα της κατασκευής, επειδή ακριβώς οι απόφοιτοι αυτών των κολλεγίων έχουν σαφώς υποβαθμισμένα προσόντα, γνώσεις και δεξιότητες.

Είπε, λοιπόν, ο κ. Αλαβάνος ότι από το 1985 ισχύουν κανονισμοί αντισεισμικοί που τους γνωρίζουν μόνο αυτοί που έχουν σπουδάσει στην Ελλάδα και έχουν σπουδάσει την αντισεισμική μηχανική, με αποτέλεσμα οι μελέτες που γίνονται έκτοτε να έχουν προφανείς θετικές επιπτώσεις στα κτίσματα που κατασκευάζονται, δηλαδή στην ουσία είπε ότι έχουν διασώσει αυτό ακριβώς που θέλαμε σε επιστημονικό επίπεδο και κατά συνέπεια στη συνέχεια σε μελετητικό και κατασκευαστικό.

Επειδή, όμως, η σεισμογένεια στον ευρωπαϊκό χώρο, είτε ο κ. Αλαβάνος, έχει συγκεντρωθεί στην Ελλάδα, στην Αγγλία δεν διδάσκεται καθόλου αντισεισμική δυναμική, με αποτέλεσμα για αυτούς τους αποφοίτους των κολλεγίων, οι οποίοι όπως γνωρίζετε ακολουθούν το πρόγραμμα σπουδών του μητρικού πανεπιστημίου να υπάρχουν προφανείς αρνητικές επιπτώσεις για το επίπεδο των κατασκευών που εκπονούνται στην Ελλάδα.

Ακόμη είναι χαρακτηριστικό αυτό που επισήμανε ο Πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου, δηλαδή ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχουν εκατό χιλιάδες διπλωματούχοι μηχανικοί. Με το νέο νομοσχέδιο, όμως, ένας απόφοιτος κολλεγίου με τρία χρόνια σπουδές σε ελληνικό κολλέγιο, με ένα χρόνο μάστερ έξω και με ένα ενδεχομένως δεύτερο μάστερ, δηλαδή με πέντε χρόνια σπουδών, όσα ακριβώς έχει και ένας απόφοιτος ελληνικού πανεπιστημίου, έρχεται και θα αναγνωρίζεται στο δημόσιο με το πλεονέκτημα του μάστερ και βεβαίως και στον ιδιωτικό τομέα. Θα αμείβεται και στις δύο αυτές περιπτώσεις περισσότερο και θα έχει περισσότερα προσόντα. Είναι μια προφανής και καταφανής αδικία σε βάρος των παιδιών που έχουν αγωνιστεί όλα αυτά τα χρόνια.

Θα έλεγα, όμως, ότι το ζητούμενο στο νομοσχέδιο αυτό είναι ότι νομιμοποιούνται κολλέγια τα οποία έως τώρα, όπως είπαμε, λειτουργούσαν σε ένα ασαφές και θολό καθεστώς, τα οποία συνεργάζονται με ξένα πανεπιστήμια στη βάση της δικαιόχρησης και της απειλής της πιστοποίησης.

Όπως λέει και το νομοσχέδιο και το έχει πει και ο κύριος Υπουργός, οι εκπαιδευτικοί αυτοί φορείς θα δίνουν απλές βεβαιώσεις. Εάν, όμως, είναι έτσι τα πράγματα, απλές βεβαιώσεις και όχι πτυχία, πώς δικαιολογείται η αγαλλίαση που νοιώθουν οι εκπρόσωποι των κολλεγίων σχετικά με το νομοσχέδιο, εφόσον αυτά παρέχουν μόνο απλές βεβαιώσεις;

Η απάντηση βρίσκεται στο ότι η αγαλλίαση προέρχεται από την επικείμενη, όπως έχει δηλώσει και ο Υπουργός, ενσωμάτωση της οδηγίας 36/2005 στο ελληνικό δίκαιο με βάση την οποία θα αναγνωρίζεται επί ίσους όρους η πρόσβαση στο επάγγελμα για τους αποφοίτους Α.Ε.Ι. αλλά και των διαφόρων κολλεγίων.

Έτσι, λοιπόν, η ενσωμάτωση της οδηγίας θα καλύψει πλήρως τα επαγγελματικά δικαιώματα των είκοσι πέντε χιλιάδων περίπου αποφοίτων των κολλεγίων. Έτσι, θα λέγαμε ότι το επίδικο δεν είναι τόσο η αναγνώριση των κολλεγίων ως πανεπιστημίων,

αλλά η απόκτηση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων τους, που μετά από την επικείμενη ενσωμάτωση της οδηγίας, τα πτυχία τους θα είναι απολύτως ισότιμα σε επίπεδο επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Με τον τρόπο αυτό πραγματώνεται και στη χώρα μας η πολιτική της Μπολόνια, που συνδέει τους επαγγελματικούς τίτλους με τα επαγγελματικά δικαιώματα, καθώς τα επεκτείνει και σε μη τυπικούς φορείς. Έτσι, επιχειρείται να μετατραπεί η πανεπιστημιακή γνώση σε διαδικασία κατάρτισης που να εξυπηρετεί μόνο τις τρέχουσες ανάγκες της αγοράς.

Αυτό το λέω, γιατί γνωρίζουμε όλοι και έχουμε αποδεχθεί ότι τα πανεπιστήμια δεν παρέχουν κατάρτιση, τα πανεπιστήμια παρέχουν τη δυνατότητα διαρκούς ανανέωσης της γνώσης, να μπορεί ο απόφοιτος να ενσωματώνει, να μπορεί να κρίνει με βάση τα νέα τεχνολογικά και επιστημονικά δεδομένα.

Εάν έχεις πάρει στις βασικές σου σπουδές μια διαδικασία κατάρτισης, επειδή ακριβώς είναι πάρα πολύ δύσκολο να αντιλαμβάνεσαι και να παρακολουθείς τα σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα, δεδομένου ότι οι γνώσεις σε μερικούς επιστημονικούς τομείς διπλασιάζονται κάθε δύο ή τέσσερα χρόνια, καταλαβαίνουμε ότι αυτό που μένει είναι η διά βίου μάθηση, η οποία προσφέρει και αυτή επανακατάρτιση και φυσικά με αμοιβή.

Το ζητούμενο σε κάθε περίπτωση με το νομοσχέδιο αυτό είναι η δημιουργία ενός μισομορφωμένου δυναμικού, με προφανώς λιγότερες απαιτήσεις στην αγορά εργασίας, σε ευθεία αντίθεση με τις πανεπιστημιακού επιπέδου γνώσεις, που δημιουργούν, όπως γνωρίζουμε όλοι και θέλουμε να ακολουθούμε, όχι μόνο επιστήμονες, αλλά και κριτικά σκεπτόμενους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναγνώριση των κολλεγίων είναι μια επιπλέον αδικία για τη γενικά των 500 ευρώ, που βλέπει μετά από σκληρή και δαπανηρή προσπάθεια εισαγωγής στα πανεπιστήμια να εξισώνεται προς τα κάτω.

Ταυτοχρόνως εφόσον το περιεχόμενο των σπουδών ανήκει στις δικαιοδοσίες του μητρικού πανεπιστημίου, όπως καθορίζεται από το νόμο και όπως απορρέει από τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας μας, το πρόγραμμα εκπονείται εκτός των συλλογικών και δημοκρατικών διαδικασιών, όπως στο δημόσιο πανεπιστήμιο διαμορφώνονται οι σπουδές, διαδικασίες που είναι ανύπαρκτες στα κολλέγια.

Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά, παρ' όλες τις αντιρρήσεις που υπάρχουν, ότι οι φοιτητές, η εκπαιδευτική κοινότητα των φοιτητών συμμετέχει σε κάποιο βαθμό – θα θέλαμε σε μεγαλύτερο βαθμό – στη διαμόρφωση του προγράμματος σπουδών. Και πέρα από το θετικό της διαμόρφωσης αυτού του προγράμματος, είναι ότι διαμορφώνονται με τον τρόπο αυτό ακαδημαϊκοί πολίτες, ενώ με το υπάρχον νομοσχέδιο, επειδή ακριβώς η όλη διαδικασία είναι εκτός των συνόρων της χώρας, τα παιδιά που αποφοιτούν δεν έχουν μπει καθόλου σε μια συλλογική διαδικασία διαβούλευσης με το πανεπιστήμιο, την πολιτεία και την κοινωνία.

Τα διάφορα κολλέγια με τον τρόπο αυτό αναβαθμίζονται, καθώς το νομοσχέδιο αναγνωρίζει μια κατηγορία της μεταλυκειακής εκπαίδευσης ως κολλέγια – τα κολλέγια ως κολλέγια και κατά συνέπεια ως εκπαιδευτικές μονάδες – και τα εντάσσει στην ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας. Αυτό καταλαβαίνουμε ότι έχει μια πολύ θετική σημασία για τα ίδια τα κολλέγια, καθώς αναβαθμίζοντάς τα προσελκύουν και μεγαλύτερο αριθμό σπουδαστών, αλλά έχουν τη δυνατότητα να έχουν και αυξημένα δίδακτρα.

Εκείνο που είναι σημαντικό είναι να δούμε ποιες είναι οι πηγές των σπουδαστών που πηγαίνουν στα κολλέγια αυτά. Τα κολλέγια, λοιπόν, αυτά δηλώνουν την πελατεία τους. Και λέω την πελατεία τους, γιατί ουσιαστικά πωλούν εμπόρευμα. Ήδη ο εκπρόσωπος των κολλεγίων στην ακρόαση που είχαμε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων χρησιμοποίησε τον όρο – και τον επανέλαβε μάλιστα – ότι πρόκειται για αγορά. Είναι, λέει, μια αγορά.

Η πελατεία, λοιπόν, των κολλεγίων αυτών προέρχεται από τέσσερις πηγές. Η μία είναι οι χιλιάδες υποψήφιοι που δεν πέτυχαν την εισαγωγή τους στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και φέτος θα έχουμε, όπως υπολογίζεται, δεκαοχτώμισι χιλιάδες

κενές θέσεις. Όπως έχει αναπτυχθεί και σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, ο βαθμός δυσκολίας των θεμάτων, είτε πρόκειται για εισαγωγή στο πανεπιστήμιο είτε πρόκειται για την πολυθύλητη βάση του «10», καθορίζει τον αριθμό των παιδιών που θα πετύχουν και τον αριθμό των παιδιών που θα μείνουν απ' έξω. Επομένως, έχει μια σχετική αξία η ίδια αυτή βαθμολογία.

Τα παιδιά, λοιπόν, που δεν μπήκαν στο δημόσιο πανεπιστήμιο θεωρείται ότι δεν έχουν τα προσόντα να σπουδάσουν στα ελληνικά Α.Ε.Ι., έχουν όμως τα προσόντα, πληρώνοντας, να μπουν σ' ένα κολλέγιο και να πάρουν έναν ισοδύναμο τίτλο σε επίπεδο επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Η δεύτερη κατηγορία είναι εκείνοι οι υποψήφιοι οι οποίοι πέτυχαν μεν την είσοδό τους στα Α.Ε.Ι., αλλά όχι δε της προτίμησής τους, ούτε στον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους. Έτσι, λοιπόν, πολλοί εκτιμούν ότι θα τους κοστίζει πολύ λιγότερο να πάνε σ' ένα κολλέγιο του τόπου κατοικίας τους, αντί να πάνε σ' έναν άλλο τόπο, όπου ξοδεύοντας, στο τέλος θα έχουν περίπου τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα και να μη σας πω ότι τελειώνοντας σε λιγότερο χρόνο, στα τρία χρόνια, μπαίνουν πιο γρήγορα στην αγορά εργασίας.

Η τρίτη κατηγορία αφορά τις τελευταίες ρυθμίσεις του Υπουργείου για τη μείωση των θέσεων στα τμήματα υψηλής ζήτησης, καθώς η μείωση των θέσεων σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. του Λεκανοπεδίου προετοιμάζει μια πάρα πολύ καλή πελατεία για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Η τέταρτη κατηγορία είναι οι είκοσι έξι χιλιάδες θέσεις που τα δύο τελευταία χρόνια, με την καθιέρωση της βάσης του «10», έχουν μείνει απέξω, που βέβαια δεν θεωρούμε, όπως είπα, ότι είναι ικανοί να μπουν στα Πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι., αλλά μπορούν περίφημα να αποτελέσουν την πελατεία γι' αυτά τα κολλέγια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς ζητούμε να διατεθούν κονδύλια για τη μεταλυκειακή εκπαίδευση, η οποία θα εκτοπίσει την ιδιωτική πρωτοβουλία, έτσι ώστε η εκπαίδευση να παραμείνει, σύμφωνα με την επιταγή του Συντάγματος, δημόσια και δωρεάν.

Είναι σαφές ότι ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. καταψηφίζει το νομοσχέδιο. Όσον αφορά τους αποφοίτους των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών, νομίζουμε ότι μπορούν να ληφθούν μέτρα αντιμετώπισης αυτής της κατηγορίας με διάφορους τρόπους, τους οποίους μπορούμε να συζητήσουμε και να βρούμε από κοινού λύσεις.

Θα ήθελα, ακόμα, να σας πω ότι εκείνο που συμβαίνει ήδη, μετά από τη συζήτηση και όχι την ψήφιση του νομοσχεδίου – φανταστείτε τι θα γίνει μετά την ψήφιση – είναι, όπως ανέφερα και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ότι κυκλοφορούν ολοσέλιδες διαφημίσεις, οι οποίες γράφουν τα εξής εξωφρενικά. Έχω μια διαφήμιση από την εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» στις 19 Ιουλίου, όπου υπάρχει μια ολοσέλιδη διαφήμιση, η οποία αρχίζει ως εξής: «Σήμερα μια θέση εργασίας τη διεκδικούν με ίδιες πιθανότητες ένας πτυχιούχος Α.Ε.Ι., κάποιος που σπούδασε στην Αγγλία και ένας απόφοιτος του BCA College». Δηλαδή, ουσιαστικά γράφει όλη την αλήθεια. Επιτρέψτε μου, όμως, με κάθε σεβασμό στο Τμήμα να πω ότι αυτό είναι κατάντια. Δεν μπορεί, δηλαδή, ένας πτυχιούχος Α.Ε.Ι., ένας που σπούδασε στην Αγγλία ή σε οποιοδήποτε ξένο πανεπιστήμιο και ένας απόφοιτος ενός κολεγίου, με τον τρόπο και τις διαδικασίες που αναφέρονται στο παρόν νομοσχέδιο, να έχουν τις ίδιες πιθανότητες εργασίας.

Τελείως αποκάλυπτα και κυνικά στην επιχειρηματολογία της αυτή η διαφήμιση θέτει ένα ερώτημα: «Γιατί σπουδές στην Ελλάδα, αντί στη Μεγάλη Βρετανία;». Και γράφει πολύ απλά: «Γιατί υπάρχει χαμηλότερο κόστος σπουδών, λόγω των μεγάλων εξόδων διαβίωσης στην Αγγλία και της επιβολής υψηλών δίδακτρων από τα κρατικά πανεπιστήμια και γιατί υπάρχει απόκτηση ίδιου πτυχίου που παρέχεται από το βρετανικό πανεπιστήμιο, με αναγνώριση των ίδιων επαγγελματικών δικαιωμάτων».

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι σε λίγο διάστημα θα έχουμε μία εξίσωση προς τα κάτω παιδιών, τα οποία κάνουν πολύ μεγάλη προσπάθεια να μπουν στα Πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι., να τελειώσουν μετά από πέντε χρόνια και όλα αυτά εξισώνονται με

σπουδές τριετούς επιπέδου, αμφιβόλου ποιότητας. Στο τέλος να έχουμε μία εξίσωση προς τα κάτω σ' έναν απέραντο υποβαθμισμένο «εκπαιδευτικό χυλό», όπου θα είναι μέσα μαζί με τα Πανεπιστήμια και τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών και καταλαβαίνετε ότι μπαίνουμε σε μία διαδικασία που δεν εξυπηρετεί τίποτε άλλο, παρά την αγορά και την παροχή φθηνού εργατικού δυναμικού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Για εμάς, λοιπόν, το κύριο είναι να απαντηθεί το ερώτημα εάν η παιδεία θα είναι δημόσιο αγαθό. Και είναι κυνικά τέτοιο, οφείλει να παρέχεται από την πολιτεία και όχι να είναι εμπόρευμα που κάποιος θα μπορούν να το αγοράσουν και κάποιος όχι. Αυτή, λοιπόν, είναι η διαχωριστική γραμμή.

Από τη σκοπιά αυτή βλέπουμε ότι το Σύνταγμα βεβαίως δεν απαγορεύει στο να δραστηριοποιούνται επιχειρηματίες και να παρέχουν υπηρεσίες κατάρτισης και εκπαίδευσης. Από την άλλη μεριά όμως το Σύνταγμα δεν απαγορεύει στην πολιτεία να επεκτείνει αυτή την υποχρέωσή της σε όλες τις μορφές μεταλυκειακής εκπαίδευσης. Εδώ αντίθετα γίνεται μια προσπάθεια να νομιμοποιηθεί μια δραστηριότητα που δεν είναι σαφώς πανεπιστημιακή.

Και επειδή έχουμε κατηγορηθεί από κάποιους συναδέλφους ότι κινδυνολογούμε και προαναγγέλλουμε κινητοποιήσεις, πρέπει να σας πούμε ότι όχι μόνο στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης αλλά και με το που θα ανοίξουν τα πανεπιστήμια, οι μεγάλες κινητοποιήσεις του εκπαιδευτικού κινήματος και όχι μόνο, θα είναι αυτές οι οποίες θα ακυρώσουν στην πράξη όλα αυτά τα οποία περνάμε με αυτόν τον πραξικοπηματικό τρόπο θα έλεγα, κατακαλόκαιρο και σε παραβίαση του Συντάγματος μέσα στην Αίθουσα αυτή. Να είστε σίγουροι ότι αυτό θα συμβεί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριοι συνάδελφοι, ο συνάδελφος κ. Παπαχρήστος ζητά ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό. Εγκρίνει το Τμήμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το Τμήμα ενέκρινε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω την ομιλία μου, θα ήθελα να πω ότι σήμερα συμπληρώνονται ογδόντα οκτώ χρόνια από τη δολοφονία του Ίωνος Δραγούμη, ενός εν ενεργεία συναδέλφου μας, ο οποίος δολοφονήθηκε λίγα μέτρα από εδώ και καλό είναι στην Ελλάδα και στο Κοινοβούλιο να έχουμε μνήμη.

Τιμούμε, λοιπόν, με τη σημερινή συζήτηση και τη μνήμη του Ίωνος Δραγούμη από τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό.

Μπαίνω γρήγορα στη συζήτηση του σημερινού νομοσχεδίου. Θα ήθελα αν και λείπει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ο κ. Ψαριανός, να γνωρίζω ότι σκοπεύω να αναφερθώ ιδιαίτερα στον κ. Αλαβάνο και θα ήταν σκόπιμο να υπάρχει μία απάντηση από τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και να μην επιλέξουν την ίδια τακτική που επέλεξαν κατά τη διάρκεια της συζητήσεως της αναθεωρήσεως του άρθρου 16, όταν για πρώτη φορά αποκαλύψαμε τη διάσταση λόγων και έργων του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. του κ. Αλέκου Αλαβάνου, ο οποίος όντας Ευρωβουλευτής ψήφισε όλες τις σχετικές τροπολογίες και όταν έγινε πολιτικός Αρχηγός κατέβαζε τον κόσμο στους δρόμους για να κάψουν τη μισή Αθήνα. Το λέω απλώς γιατί πρέπει να υπάρξει απάντηση. Την περασμένη φορά, απλώς το ακούσατε και φύγατε. Η φυγομαχία δεν είναι καλή στο Κοινοβούλιο. Καλό είναι σ' αυτά που κατατίθενται να υπάρχουν απαντήσεις.

Έρχομαι, λοιπόν, στο συγκεκριμένο θέμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι εδώ έχουμε ένα ιδεολογικό κατά βάση θέμα και ένα ζήτημα λογικής. Το θέμα είναι εάν θα επικρατήσει η λογική ή εάν θα επικρατήσει ο παραλογισμός. Συνήθως, στην Ελλάδα λόγω της ιδεολογικής

ηγεμονίας της Αριστεράς, επικρατεί ο παραλογισμός. Εάν όμως κάποτε δεν ξεφύγουμε από τον παραλογισμό, θα παραμένουμε πάντοτε στη μιζέρια μας. Και θέλω να κάνω αυτή τη γενική παρατήρηση πριν πάω στο ειδικό θέμα.

Πριν από δύο χρόνια όταν είχα προσκληθεί από τους ΑΧΕΠΑ στην Αυστραλία να δώσω μια σειρά διαλέξεων για τα εθνικά μας θέματα, λόγω της αεροπορικής εταιρείας που ταξίδευα είχα σταματήσει στο Ντουμπάι. Όπως προσγειώνεσαι ή απογειώνεσαι από το Ντουμπάι βλέπεις αυτές τις τεράστιες σε σχήμα φοινίκος εκτάσεις, που έχουν χτίσει μέσα στη θάλασσα. Έφτιαξαν ένα στην αρχή, τώρα έχουν φτιάξει τρία και πάνε να φτιάξουν και τέταρτο, όπου μέσα στο νερό, δίπλα στην έρημο, εκεί όπου δεν υπάρχει τίποτε έχουν φτιάξει οι άνθρωποι αυτοί ένα τεράστιο επενδυτικό πρόγραμμα και κερδίζουν δισεκατομμύρια δολάρια. Δηλαδή, ξεκίνησε η πώληση των οικιών εκεί με 100.000 ευρώ και σήμερα έχει ξεπεράσει το 1.000.000 ευρώ. Έφτιαξαν ένα μετά δύο, μετά τρία και τώρα πάνε για τέταρτο. Και σκεφτόμουν πρόσφατα, όπου είχα έναν περίπλοκο στις Κυκλάδες, πώς γίνεται αυτοί οι άνθρωποι εκεί από το μηδέν, ενώ δεν τους έχει δώσει η φύση τίποτε, να παράγουν χρήμα και κέρδος και να γίνονται το οικονομικό κέντρο του πλανήτη και εμείς να έχουμε φερ' ειπείν, εκατοντάδες αναξιοποίητα νησιά στις Κυκλάδες και να μην έχουν μία μαρίνα για να πάει ένα σκάφος, να μην έχουν μια οργανωμένη πλαζ για να έχουμε τουρίστες, να μην έχουν μια ξενοδοχειακή επένδυση για να αυξηθεί το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν της χώρας. Και η απάντηση είναι απλή. Η ιδεολογική ηγεμονία της Αριστεράς έχει προκαλέσει πάνδημη «εγκεφαλική βλάβη» και έχουμε ξεχάσει ότι το κέρδος είναι καλό πράγμα, ότι λέξεις κύριοι συνάδελφοι, όπως κέρδος, όπως αγορά δεν είναι λέξεις που πρέπει να μας προκαλούν ενοχικά σύνδρομα. Αντίθετα, στον κόσμο που ζούμε οφείλουμε να έχουμε υγιείς επιχειρήσεις, άρα οφείλουμε να έχουμε καλώς οργανωμένη αγορά και φυσικά, οφείλουμε να έχουμε επιχειρήσεις που θα έχουν ως σκοπό το κέρδος.

Το είπα και χθες, κύριε Τζαβάρα. Δεν καταλάβατε ότι η αναφορά μου δεν ήταν γλωσσική. Η αναφορά μου ήταν βαθύτατα πολιτική. Και αν εσείς ως Νέα Δημοκρατία δεν αποφασίζετε να δώσετε αυτήν την ιδεολογική μάχη να απενοχοποιήσουμε στην πατρίδα μας την έννοια του κέρδους, να καταλάβουμε στην πατρίδα μας ότι η επιχειρηματική πρωτοβουλία είναι καλό πράγμα, δεν θα ξεφύγει η Ελλάς ποτέ από τη μιζέρια.

Και η βασική μας διαφωνία στο παρόν νομοσχέδιο, το οποίο θα υπερψηφίσουμε αλλά και στον τρόπο με τον οποίον πήγατε να κάνετε την αναθεώρηση του άρθρου 16, είναι ότι υπό τον τρόπο της Αριστεράς ό,τι κάνετε το κάνετε –μόνο σ' αυτήν την περίπτωση ισχύει, γιατί στα υπόλοιπα ως γνωστόν δεν ισχύει– «σεμνά και ταπεινά». Μην πάρει είδηση η Αριστερά ότι θέλετε να ωφεληθείτε τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, ότι θέλετε να ωφεληθείτε την αγορά. Τι φοβάστε, ήθελα να ήξερα; Ναι, θέλετε να ωφεληθείτε την αγορά, θέλετε να ανοίξετε την αγορά στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και πολύ καλά κάνετε!

Πάμε λίγο στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο είναι ένα κόμμα που φαντάζομαι ότι ο ιστορικός του μέλλοντος θα χαρακτηρίσει την περίοδο που διανύει σχιζοφρενική, είναι προφανώς ένα κόμμα το οποίο θέλει να κυβερνήσει μεν, αλλά εμφολωρείται δε από απόψεις σοβιετικού τύπου σταλινικής περιόδου. Ακούσαμε φράσεις εδώ και από τον εισηγητή. Δεν μπορεί, λέει, να είναι η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση θέμα της αγοράς. Μπα, ποιος σας το είπε αυτό; Από πού το ακούσατε; Και γιατί μπορεί να είναι θέμα της αγοράς φερ' ειπείν το να αγοράζουμε το νερό που πίνουμε και δεν μπορεί να είναι θέμα της αγοράς η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση; Γιατί να είναι θέμα της αγοράς ο τομέας της υγείας και να έχουμε ιδιωτικά νοσοκομεία και να μην είναι θέμα της αγοράς η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση; Δηλαδή η υγεία μας, αν θα ζήσουμε ή θα πεθάνουμε, είναι λιγότερο σημαντική από την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Είναι προφανές ότι το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα σ' αυτήν την εσωκομματική φάση που διανύει της παρακμής του και της διαρκούς απαξιώσεώς του δεν έχει καταλάβει ότι όσο ακολουθεί από πίσω ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., τόσο θα πέφτουν τα ποσοστά του για ένα βασικό λόγο. Γιατί σε όλο το δυτικό κόσμο, κυρία

Διαμαντοπούλου –το λέω σε σας ιδιαίτερα που είστε μια σοβαρή πολιτικός- υπάρχουν δυο κυβερνητικά κόμματα. Αλλού υπάρχουν κυβερνήσεις συνεργασίας, αλλού δεν υπάρχουν κυβερνητικές συνεργασίες. Παντού, όμως, υπάρχουν δυο κυβερνητικά κόμματα. Με αυτήν την απίστευτη ανοησία να ακολουθείτε τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. –και το παρόν νομοσχέδιο θα τεκμηριώσω γιατί είναι η κατ’ εξοχήν περίπτωση- έχετε καταφέρει να έχετε στην Ελλάδα ένα κυβερνητικό κόμμα, το οποίο σημειωτέον κυβερνά χάλια αλλά επειδή είναι ένα, όποιος θέλει να ψηφίσει κυβέρνηση, δεν έχει άλλη επιλογή, παρά μόνο να ψηφίσει Νέα Δημοκρατία. Εάν αυτό δεν το καταλάβατε, και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. βλέπτετε –αυτό ουδώς με ενδιαφέρει- βλέπτετε όμως σοβαρά την πατρίδα διότι χάνουμε χρόνο.

Πάμε, λοιπόν, στο ιδεολογικό θέμα. Ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Ασφαλώς η συζήτηση που κάνουμε σήμερα είναι η συνέχεια του άρθρου 16. Και ο κ. Κουράκης άλλωστε –και σωστά- είπε ότι εδώ πάτε από την «πίσω πόρτα» να κάνετε αυτά που το περήφανο φοιτητικό κίνημα των κουκουλοφόρων και του καμήλατος του Αγνώστου Στρατιώτου –αυτό το λέω εγώ, όχι ο κ. Κουράκης- κατάφερε να εμποδίσει.

Για να πάρουμε λίγο τα πράγματα από την αρχή. Είναι πράγματι το άρθρο 16, όπως φτιάχτηκε, κύριε Κουράκη, μια άποψη της κακής Δεξιάς, που εσείς η περήφανη Αριστερά το πολεμούσατε;

Για τα Πρακτικά της Βουλής –είναι απίστευτο τι δουλειά μπορεί να κάνει κάποιος σήμερα στο διαδίκτυο- θα σας καταθέσω και θα ήθελα πολύ να το διαβάσουν οι έγκριτοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα της Νέας Δημοκρατίας, γιατί θα πάρουν πολλά επιχειρήματα. Σάββατο 2 Δεκεμβρίου 2006 είναι το άρθρο του κ. Νίκου Αλιβιζάτου. Δεν φαντάζομαι να κατηγορεί κανείς τον έγκριτο κ. Αλιβιζάτο ούτε για ακροδεξιό ούτε για φασίστα ούτε για νεοφιλελεύθερο ούτε για τίποτε. Είναι ένας έγκριτος συνταγματολόγος. Θα πουν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι έχουμε και εμείς έναν έγκριτο συνταγματολόγο στις τάξεις μας, τον κ. Βενιζέλο. Δεν το αρνούμαι. Δεν είναι όμως ο κ. Βενιζέλος ο μόνος έγκριτος. Υπάρχουν και άλλοι έγκριτοι.

Πάμε, λοιπόν, να δούμε τι αποκαλύπτει ο κ. Αλιβιζάτος στο άρθρο του στα «ΝΕΑ». Σας διαβάζω: «Η διάταξη αυτή για το άρθρο 16 υιοθετήθηκε το 1948», δηλαδή επί εμφολίου πολέμου, διότι όπως υποστήριζε τότε ο εισηγητής της, «δεν είναι δυνατόν ως προς το εκπαιδευτικόν ιδεώδες να αφεθώμεν εις την διάθεσιν του πρώτου τυχόντος». Συνεχίζει αυτή η λογική και στη χούντα όταν θεσμοθετείται στο Σύνταγμα της χούντας να μην μπορεί να υπάρχει ιδιωτική ανώτατη εκπαίδευση. Και τότε, ο Υπουργός της χούντας δήλωσε ότι δεν μπορούμε να αφήσουμε την ανώτατη εκπαίδευση στον κάθε Παπανούτσο. Η χούντα!

Έρχεται το '75 η Νέα Δημοκρατία, υιοθετεί τη διάταξη της χούντας και αποκαλύπτει εδώ ο κύριος καθηγητής τα εξής καταπληκτικά. Ακούστε: «Εξωραϊσμένους σκοπούς της εκπαίδευσής τους για όλες πλέον τις βαθμίδες και το ισχύον Σύνταγμα, άρθρο 16, παράγραφος 2 κ.λπ.». Τότε λέει, όταν ήρθε, «τους επέβαλε το 1975 η Νέα Δημοκρατία» –ακούστε αποκάλυψη- «παρά τις έντονες αντιδράσεις σύσσωμης της τότε Αντιπολίτευσης. Μεταξύ όλων, πήρε το λόγο ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο Ιωάννης Πεσμαζόγλου, ο Ευάγγελος Παπανούτσος και ο Λεωνίδας Κύρκος αντίθετοι στο άρθρο 16». Ακούστε τι μαθαίνει κάποιος στην Ελλάδα.

Και κλείνει ο κ. Αλιβιζάτος στο εξής καταπληκτικό: «Όπως προκύπτει από τα επίσημα κείμενα, ο λόγος που η χούντα όρισε για πρώτη φορά στο Σύνταγμα με ρητή διάταξη ότι τα πανεπιστήμια είναι αυτοδιοικούμενα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου» –και αυτό της χούντας είναι- «ήταν ακριβώς αυτός, δηλαδή η αποτροπή της ίδρυσης ιδιωτικών Α.Ε.Ι. ή ξένων. Τη διάταξη επανέλαβε η πρώτη μεταδικτατορική Βουλή, περίπου ως αυτονόητη, χωρίς καν να τη συζητήσει. Επρόκειτο για ένα ακόμη δείγμα του έντονου κρατισμού που χαρακτήριζε, εκείνη την εποχή, τον πολιτικό λόγο όλων των κομμάτων. Είναι πάντως χαρακτηριστικό ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου ζητούσε ήδη από τότε την εποπτεία των Α.Ε.Ι. να μην την ασκεί μόνο το κράτος αλλά και άλλοι κοινωνικοί φορείς», δηλαδή τα μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια. Από το 1975, ο Ανδρέας Παπαν-

δρέου.

Και πάμε τώρα στο προκείμενο το σημερινό, τι προβλέπει ο κ. Αλιβιζάτος για το θέμα του Συντάγματος κ.λπ. και των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών και των κολλεγίων. Γράφει: «Όπως συνάγεται από την απόφαση του Νέρι κατά Ιταλίας, τα κράτη-μέλη δεν μπορούν να απορρίπτουν άνευ εταίρου ως επαγγελματικό προσόν τους τίτλους σπουδών που χορηγούν παραρτήματα Α.Ε.Ι. άλλων κοινοτικών χωρών που λειτουργούν στο έδαφός τους. Εν πάση περιπτώσει, από τον Οκτώβριο του 2007 και εφ’ εξής, η οδηγία επιβάλλει στα κράτη-μέλη, συμπεριλαμβανομένης βεβαίως και της Ελλάδος, να ανέχονται τη λειτουργία παραρτημάτων αναγνωρισμένων κοινοτικών Α.Ε.Ι. στο έδαφός τους». «Κατόπιν αυτού...» –προβλέπει ο κ. Αλιβιζάτος, όχι εγώ- «...αργά ή γρήγορα η Ελλάδα θα αναγκαστεί εκ των πραγμάτων να αναγνωρίσει και την ακαδημαϊκή ισοτιμία των τίτλων που τα παραρτήματα αυτά χορηγούν.

Είπατε κ. Κουράκη προηγουμένως ότι αργά ή γρήγορα θα τα άφηναν οι ακαδημαϊκοί. Όχι αργά ή γρήγορα, θα φτάσουμε σίγουρα. Δεν σας το λέει η Κυβέρνηση, γιατί σας φοβάται. Είναι τελείως βέβαιον. Και κλείνει: «Το άρθρο 16 του Συντάγματος δεν μπορεί να εμποδίσει αυτήν την εξέλιξη, διότι όπως έδειξε και το προηγούμενο του «βασικού μετόχου» για τις Βρυξέλλες, τα κράτη-μέλη δεν μπορούν να επικαλούνται το Σύνταγμά τους για να εμποδίσουν την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου». Είναι αυτά που σας λέγαμε να μην ψηφίζετε. Εσείς τα ψηφίσατε.

Άρα, λοιπόν, ασχέτως τι θα ψηφίσετε εσείς, ασχέτως πόσους κουκουλοφόρους θα κατεβάσετε στους δρόμους, ασχέτως πόσες φορές θα μου ξανακάψετε το βιβλιοπωλείο, ασχέτως πόσο θα ταλαιπωρήσετε τους πολίτες, αυτά θα γίνουν. Έχετε πρόταση; Άκουσα κάποια στιγμή τον κ. Αλαβάνο, ο οποίος είπε στη Βουλή αυτή να τα κλείσουμε τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών! Μπα; Τέτοια λέει ο κ. Αλαβάνος σήμερα; Πρώτον, για λόγους πολιτικής τάξεως δεν μπορούμε να τα κλείσουμε. Εάν πάλι να τα κλείσει ο κ. Αλαβάνος, εάν ο μη γένοιτο γίνει συγκυβέρνηση ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και πάει να τα κλείσει, είναι προφανές ότι το πρώτο που θα κλείσει θα πάει στο δικαστήριο και θα ξανανοιξει και με πρόστιμο. Άρα, δεν μπορείτε.

Αλλά για λόγους πολιτικής συνέπειας, για να δούμε, βρε παιδιά τι έλεγε ο κ. Αλαβάνος ως Ευρωβουλευτής; Θα καταθέσω για τα Πρακτικά. Κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα της Νέας Δημοκρατίας, αυτά πρέπει να τα έχετε. Ακούστε, λοιπόν, τώρα. Εφημερίδα «ΤΟ ΕΘΝΟΣ», 14 Νοεμβρίου 2000: «Πράσινο φως από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τα διπλώματα ψυχολογίας από το ελληνικό κολέγιο». Στην κ. Τρίγκα η συνέντευξη του κ. Αλαβάνου. Τότε ο κ. Αλαβάνος ως Ευρωβουλευτής έκανε ερώτηση για το τι θα γίνει με την αναγνώριση των πτυχίων των κολεγίων, αυτό που συζητάμε σήμερα, και έλαβε την απάντηση. Λέει ο κ. Αλαβάνος: «Βέβαια, ο Επίτροπος απαντά μόνο για τα γαλλικά πανεπιστήμια, ενώ, όπως είναι γνωστό, τα ελληνικά κολέγια συνεργάζονται κυρίως με τα αγγλικά πανεπιστήμια, γι’ αυτό χθες κατέθεσα νέα ερώτηση, ζητώντας τη θέση της Επιτροπής για τα πτυχία που απονέμονται από τα βρετανικά ιδρύματα». Και κλείνει: «Κατέθεσα αυτήν την ερώτηση. Αλέκος Αλαβάνος».

Ο κ. Τσίπρας, που είπε: «Ο κ. Γκρουέφσκι είναι ο Άδωνις Γεωργιάδης των Σκοπίων», θα μας πει αν συμφωνεί με τις γνώμες του κηδεμόνος του; Θέλω μία απάντηση. Ο κηδεμόνας του κ. Τσίπρα λέει αυτά. Συμφωνεί ο κ. Τσίπρας; Λοιπόν, ακούστε τι έλεγε ο κ. Αλαβάνος: «Κατέθεσα αυτήν την ερώτηση, διότι επιθυμώ να ξεκαθαριστεί το ζήτημα της αναγνώρισης. Το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αναγνωρίζει έστω και ένα από αυτά τα πτυχία είναι πολύ σημαντικό. Εκτιμώ μάλιστα ότι θα είναι θετική και η απάντηση για τα αγγλικά ιδρύματα που συνεργάζονται με τα ελληνικά. Όσον αφορά την Ελλάδα ...» –ακούστε ο κ. Αλαβάνος, θα τον κάναμε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑ.Ο.Σ. σήμερα αν έλεγε αυτά! «...πρέπει να σταματήσει την απαράδεκτη στάση που κρατά σχετικά με την αναγνώριση τέτοιων πτυχίων.

Δεν είναι δυνατόν η ελληνική πολιτεία να επιτρέπει τη λειτουργία των κολεγίων και από την άλλη να μην αναγνωρίζει τα πτυχία τους ταλαιπωρώντας χιλιάδες νέους κάθε χρόνο, αλλά και τους γονείς που καταξοδεύονται για να σπουδάσουν τα παι-

διά τους». Τι είπαμε εδώ; Τι είπαν αυτοί, τι λέμε εμείς; Αυτά που γράφονται εδώ.

Νομίζετε ότι είναι το μόνο; Ακούστε, κύριε Κουράκη, γιατί ήσασταν αδιάβαστος σήμερα. Θα σας καταθέσω από την εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ», 5 Οκτωβρίου 2001, κοινή ερώτηση του κ. Αλαβάνου με ποιον νομίζετε; Με το μαϊκίνα του νεοφιλελευθερισμού της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Χατζηδάκη. Ποιο θέμα είχε; Την αναγνώριση των πτυχίων των κολλεγίων.

Πάμε παρακάτω. Εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», εδώ είναι το καλύτερο! Τρίτη 27 Φεβρουαρίου 2002: «Καλά πανεπιστήμια για όλους», Αλέκος Αλαβάνος και με ωραία φωτογραφία! Ερώτηση από τον κ. Μάστορα: «Η Ευρωπαϊκή Ένωση απάντησε σε ερώτησή σας ότι τα «κολέγια» είναι πανεπιστήμια. Τους κείνων ρήμασι;». Και εκείνος λέει: «Άλλο απάντησε η Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα αγγλικά πανεπιστήμια, που με την άδεια της Ελληνικής Κυβέρνησης συνεργάζονται με Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών στην Ελλάδα, παραμένουν πανεπιστήμια».

Λέει ο κ. Αλαβάνος, ακούστε: «Ο Σημίτης έπρεπε να έχει δώσει λύση στη σχιζοφρενική πολιτική της χώρας μας στο θέμα των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών και όχι να περιμένει τον Πρόντι». Ερώτηση: «Επίπεδο σπουδών στα κολέγια;». Απάντηση του κ. Αλαβάνου: «Όφειλε να το διασφαλίζει με το να ανυψώνει τους ελέγχους και τα κριτήρια η Κυβέρνηση».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μα, τι κάνει το παρόν νομοσχέδιο; Δεν το κάνετε καλά, μη χαίρεστε! Θα τα δούμε αύριο στη συζήτηση κατ' άρθρον. Έχει τρομερές ελλείψεις, αλλά εν πάση περιπτώσει αυτό που σας καλούσε ο κ. Αλαβάνος να κάνετε τότε, το κάνετε και με μία σχετική καθυστέρηση. Θέλω μια απάντηση από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. γι' αυτά. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ο κ. Αλαβάνος ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να έλθει να απαντήσει.

Κύριε Βενιζέλο, χαιρόμαι πολύ που είστε εδώ. Ξέρετε γιατί; Διότι εδώ έχω ένα άρθρο από τον «ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΕΠΕΝΔΥΤΗ» από τον έγκριτο συνάδελφό σας και ιδιαίτερος συμπαθή κ. Ανδρέα Λοβέρδο, ο οποίος αν θυμάμαι καλά σας υποστήριξε και έντονα εις τις πρόσφατες εσωκομματικές σας εκλογές. Το λέω για να δείξω τη στενότητα των σχέσεών σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Γιατί χρησιμοποιείτε ιστορικό χρόνο;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έχει σημασία αυτό. Έχει σημασία να δούμε ποια είναι η σύμπτωση των απόψεων στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να καταλάβουμε τι γίνεται τελικώς. Έχετε θέση ή δεν έχετε.

Ακούστε τι λέει ο κ. Λοβέρδος. Κυριακή 23 Οκτωβρίου 2005, «Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΕΝΔΥΤΗ», «Τα ευρωπαϊκά Α.Ε.Ι. στην Ελλάδα» του Ανδρέα Λοβέρδου. Γράφει λοιπόν: «Αξίζει να δούμε αναλυτικότερα ορισμένες βασικές πτυχές της οδηγίας 2005/36 και με περίσκεψη να σχεδιάσουμε, όλα τα κόμματα και η επιστήμη, τη νέα ρύθμιση με την οποία θα αντικαταστήσουμε το άρθρο 16 του Συντάγματος. Άλλωστε όσο θα παραμένει αυτό σε ισχύ και θα εφαρμόζεται παράλληλα με την οδηγία, τόσο θα προσβάλλεται η ίση μεταχείριση Ελλήνων πολιτών και νομικών προσώπων που θα ήθελαν να ασκήσουν δραστηριότητες στο πεδίο της ανωτάτης εκπαίδευσης».

Όλα αυτά θα τα δώσω στα Πρακτικά. Καταλήγει το άρθρο: «Είναι νομίζω πασιφανές ότι η εφαρμογή της οδηγίας 2005/36 θα επιφέρει ραγδαίες αλλαγές στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Στην πολιτεία, στα Α.Ε.Ι. και στους μείζονες επιστημονικούς και επαγγελματικούς συλλόγους εναπόκειται να οργανώσουν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

...την εφαρμογή της και να εγκαταλείψουν την αμυντική και τελικώς παθητική στάση του παρελθόντος». Εδώ καμμία διαφωνία με τον κ. Λοβέρδο. Συμφωνώ απόλυτα μ' αυτά που λέει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κλείστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κλείνω αμέσως, κύριε

Πρόεδρε.

Αυτό που θέλω να καταλάβω ως Βουλευτής, αλλά και ως πολίτης, είναι γιατί αυτά που συζητάτε μεταξύ σας, για πολιτικούς λόγους όταν έρχεστε εδώ τα αλλάζετε.

Εσείς, κύριε Υπουργέ –σας τιμά αυτό– έχετε πολιτική συνέπεια σ' αυτό το θέμα. Είμαι ειλικρινής. Λέτε τα ίδια πάντα. Είστε μία εξαίρεση σ' αυτό το θέμα οφείλω να ομολογήσω. Κάνετε λάθος, το έχω πει και άλλη φορά, αλλά έχετε πολιτική συνέπεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Γεωργιάδη, μην ανοίγετε ξανά αυτή τη συζήτηση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Λέτε «κύριε Υπουργέ ...». Εννοείτε «κύριε Βενιζέλο». Μη νομίζουν ότι εννοείτε τον κ. Στυλιανίδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το μείζον είναι να καταλάβουμε, τελικώς στην Ελλάδα θα επικρατήσει η λογική ή θα επικρατήσει ο παραλογισμός;

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Ναι, να αναγνωριστούν τα κολέγια όπως επιβάλλει η κοινοτική οδηγία. Δυστυχώς, γιατί το επιβάλλει η κοινοτική οδηγία, θα έπρεπε να το έχουμε κάνει από μόνοι μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων -Αδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Γεωργιάδη.

Εισερχόμεθα στον κατάλογο των ομιλητών Βουλευτών.

Το λόγο έχει ο κ. Σολδάτος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΟΛΔΑΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισάγεται επιτέλους για πρώτη φορά ένα ρυθμιστικό πλαίσιο για τη λειτουργία εκπαιδευτηρίων μεταλειτουργικής εκπαίδευσης στην κατηγορία της μη τυπικής εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Μετά από καθυστέρηση δεκαετιών, ένας χώρος που κύρια του γνωρίσματα είναι η συνύπαρξη αξιόλογων εκπαιδευτηρίων με άλλα περιορισμένων εκπαιδευτικών δομών και υποβαθμισμένης διδακτικής δυνατότητας, αποκτά κανόνες λειτουργίας με σεβασμό στο Σύνταγμα, στο Κοινοτικό Δίκαιο και στην εθνική νομοθεσία.

Τι έχουμε σήμερα σ' αυτό το πράγματι «γκρίζο τοπίο» της μεταλειτουργικής εκπαίδευσης και κατάρτισης; Ινστιτούτα, εργαστήρια, ακαδημίες, οργανισμοί, κέντρα, κολέγια, universities, σχολές και άλλοι βαρύγδουποι χαρακτηρισμοί στην συντριπτική τους πλειονότητα εντελώς αδικαιολόγητοι. Χωρίς εποπτεία από το αρμόδιο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, χωρίς οριοθέτηση της εθνικής μας κυριαρχίας στα εκπαιδευτικά μας πράγματα.

Χιλιάδες οι δραστηριότητες που χορηγούν από βεβαιώσεις σπουδών ή απόκτησης δεξιοτήτων μέχρι πτυχία, εντός ή εκτός εισαγωγικών, στο πλαίσιο της λειτουργίας των ελευθέρων εργαστηρίων σπουδών. Με απλή έναρξη επιτηδεύματος, ο οποιοσδήποτε μπορεί να δραστηριοποιηθεί στο συγκεκριμένο χώρο. Ανάμεσά τους και κάποιες δεκάδες εκπαιδευτικές δομές, πολλές εκ των οποίων ιδιαίτερος αξιόλογες, που λειτουργούν έχοντας ήδη συνάψει συμφωνίες πιστοποίησης ή συνεργασίες δικαιόχρησης με πανεπιστήμια της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή των Ηνωμένων Πολιτειών.

Επίσης, μια εκκρεμούσα δικαστική απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που, απ' ό,τι φαίνεται, καταδικάζει τη χώρα μας και η οποία βασίζεται στην οδηγία 48/1989, που υπεγράφη από την πρώην Επίτροπο και Υπουργό κ. Βάσω Παπανδρέου, όπως επίσης και η κοινοτική οδηγία 36/2005 που αναμένει ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία και που αφορά στα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων.

Ο διάλογός μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να βασίζεται στα πραγματικά δεδομένα που απορρέουν από την ανάγκη να μπει επιτέλους ένα τέλος σ' αυτή την ανεξέλεγκτη κατάσταση και βεβαίως, από τις υποχρεώσεις της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τι πράττει σήμερα το συζητούμενο σχέδιο νόμου; Προχωρά

στη θέσπιση κανόνων για την ίδρυση και λειτουργία των κολεγίων και των εργαστηρίων ελευθέρων σπουδών. Προχωρά στη διάκριση μεταξύ των δύο κατηγοριών, εξασφαλίζοντας προϋποθέσεις ποιότητας στην παρεχόμενη υπηρεσία εκπαίδευσης. Δεν ρυθμίζει σήμερα τα επαγγελματικά δικαιώματα. Ξεκαθαρίζει ότι τα κολλέγια δεν παρέχουν πανεπιστημιακούς τίτλους. Καθορίζει τις απαιτήσεις της πολιτείας για τη λειτουργία τους, απαιτήσεις κτηριακών υποδομών, διοικητικής στελέχωσης, προγράμματος σπουδών, διδασκόντων, αξιοπιστίας και οικονομικής δυνατότητας, τα εντάσσει στην εποπτεία του αρμόδιου Υπουργείου, εισάγει την Επιτροπή Αξιολόγησης και Ελέγχου Κολεγίων. Καθιερώνει μια σειρά υποχρεώσεων που αφορούν στον κανονισμό λειτουργίας τους. Προβλέπει αυστηρές κυρώσεις για όσους παραβιάζουν τις διατάξεις του. Προχωρά με τόλμη και αποφασιστικότητα σ' ένα χώρο που για δεκαετίες έχει αφεθεί στην τύχη του, εξαιτίας της ατολμίας και της αδράνειας της πολιτείας να παρέμβει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβάζοντας τα Πρακτικά της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων και με βάση τα όσα λέχθηκαν από συναδέλφους της Μείζονος, κυρίως, Αντιπολιτεύσεως, διέκρινα ένα πνεύμα αντίφασης σε πολλές από τις τοποθετήσεις. Από τη μια, η παραδοχή ότι πράγματι, ο χώρος των εργαστηρίων ελευθέρων σπουδών είναι δομημένος άναρχα και άτακτα στη χώρα μας, όπως επίσης και η παραδοχή ότι στο πλαίσιο των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην οποία συμμετέχουμε, είμαστε υποχρεωμένοι να αλλάξουμε το τοπίο. Από την άλλη, η έλλειψη ρεαλισμού σε μια πραγματικότητα η οποία έχει ήδη διαμορφωθεί και η άρνηση να παραδεχθούν το αυτόνοτο. Φόβος στο καινούργιο που έχει ήδη έρθει, γλώσσα συντηρητική, ξύλινη, που παραπέμπει σε προηγούμενες δεκαετίες, με χαρακτηριστικό γνώρισμα μια παρωχημένη αντίληψη κρατισμού, μια αντίληψη ατολμίας και άρνησης να παραδεχθούν τα δεδομένα όχι της εποχής που έρχεται, αλλά της περιόδου που διανύουμε.

Αν και δεν αποτελούν αντικείμενο του συζητούμενου νομοσχεδίου τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των κολεγίων, θα επιχειρήσω μια κατ'αρχάς προσέγγιση του ζητήματος.

Υπάρχει καμμία αμφιβολία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η ελεύθερη αγορά ήδη αξιοποιεί αποφοίτους των υπό πιστοποίηση κολεγίων; Υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι ανάμεσα στα πανεπιστήμια του εξωτερικού που έχουν προχωρήσει σε συμφωνίες πιστοποίησης ή συνεργασίες δικαιόχρησης με τα κολλέγια, υπάρχουν και ορισμένα ιδιαίτερα αξιόλογα, που πολύ θα ήθελαν ορισμένα από τα δικά μας Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. να είναι στη θέση τους; Είναι δυνατόν να σκεφτόμαστε πώς μπορούμε να υποχρεώσουμε την αγορά να μην αξιοποιεί τους αποφοίτους εκείνους των οποίων τα επαγγελματικά δικαιώματα ήδη αναγνωρίζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Δεν μιλάμε για ακαδημαϊκούς τίτλους και πανεπιστημιακή ισοτιμία. Το ελληνικό δημόσιο δεν θα αναγνωρίσει τους αποφοίτους των κολεγίων ως Π.Ε.. Αυτό είναι σαφές. Είναι δυνατόν να μη συμφωνούμε στην ανάγκη να υπάρξει νόμος που να καθορίζει τα της ίδρυσης και της λειτουργίας των κολεγίων;

Υπάρχει από κανέναν η απαίτηση να συνεχίζουν να λειτουργούν ανεξέλεγκτα; Είναι ρεαλιστική η άποψη που απαιτεί τη διακοπή λειτουργίας τους; Συνάδει αυτό με το Σύνταγμα; Ποια θα είναι η θέση μας σ' αυτήν την περίπτωση απέναντι στις κοινωνικές μας δεσμεύσεις; Αλλά και σ' αυτή την περίπτωση, τι θα γίνει με τους σπουδαστές των κολεγίων; Θα τους στείλουμε στο εξωτερικό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που πράττει η Κυβέρνηση με το συζητούμενο σχέδιο νόμου είναι να ρυθμίσει επιτέλους τις συνθήκες λειτουργίας ενός μεταλυκειακού χώρου, στον οποίο επί δεκαετίες κανείς δεν επιχείρησε να καθιερώσει κανόνες. Παράλληλα, προσπαθώντας να προβλέψει τις ευρωπαϊκές εξελίξεις, επιχειρεί να προστατεύσει την ποιότητα της παρεχόμενης από τα κολλέγια εκπαίδευσης, ανεξαρτήτως της υποστάσεώς τους ως μη τυπικής.

Και επιτρέψτε μου να ισχυριστώ ότι το ζήτημα της επαγγελματικής ετοιμότητας και επάρκειας των αποφοίτων που θα

καθορίζει και το εύρος των επαγγελματικών τους δικαιωμάτων, κρίνεται από την αγορά εργασίας και όχι από τη γραφειοκρατική αξιολόγηση και ενδεχομένως πιστοποίηση που αναπόφευκτα θα υπάρξει.

Τελειώνοντας, επιθυμώ να αναφερθώ στο συναίσθημα που με διακατέχει, όταν συνυπάρχω με συμπολίτες μου που σπούδασαν στο εξωτερικό και οι οποίοι διατηρούν τους δεσμούς τους με τις χώρες που σπούδασαν, που μιλούν τη γλώσσα τους και συχνά τις επισκέπτονται, στο παράδειγμα της Κύπρου που κατέστη διεθνές εκπαιδευτικό κέντρο, στην πρωτοβουλία του πρώην Πρωθυπουργού της Μεγάλης Βρετανίας, του κ. Μπλερ, που μέσα σε τρία χρόνια αύξησε τους ξένους φοιτητές στη χώρα του κατά 50%. Στο γεγονός ότι το συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας μας στον πολιτισμό και την παιδεία παραμένει αναξιοποίητο, εξαιτίας της ατολμίας και του φοβικού συνδρόμου που διακατείχε την ελληνική πολιτεία κατά το παρελθόν, ιδιαίτερα στα εκπαιδευτικά μας πράγματα. Αντί να εξάγουμε ελληνικό πολιτισμό και παιδεία, προσελκύοντας ξένους φοιτητές, ευνοούσαμε τη φοιτητική μετανάστευση των Ελλήνων.

Κατά τις τελευταίες διακυβερνήσεις του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως ιδρύθηκαν αυθαίρετα, χωρίς έρευνα στην αγορά εργασίας, σαράντα έξι Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα και με πόρους του Γ' Κ.Π.Σ. μέχρι το 2008. Κλήθηκε αυτή η Κυβέρνηση να εντάξει τις δαπάνες στον εθνικό προϋπολογισμό, με συμπτώματα και με δεδομένα τα οποία όλοι γνωρίζουμε, σε μια δύσκολη οικονομική συγκυρία και στερώντας προγραμματισμένες δαπάνες από άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα της ανώτατης εκπαίδευσης, αφού δεν υπήρχε καθόλου σχεδιασμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ασκούμε ίσως σε πρώιμο στάδιο ένα εθνικό μας καθήκον, προσπαθώντας να προλάβουμε τις εξελίξεις που απορρέουν από το Κοινωνικό Δίκαιο. Οικοδομούμε τις προϋποθέσεις, ώστε αφού δούμε την απόφαση του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και αντιμετωπίσουμε την ενσωμάτωση της τελευταίας οδηγίας σε ένα δεύτερο στάδιο, να προχωρήσουμε σε μια πραγματικότητα εναρμονισμένη με το Σύνταγμα, τους κοινωνικούς κανόνες και την εθνική μας νομοθεσία, σε μια πραγματικότητα ελέγχου και οριοθέτησης της εθνικής μας κυριαρχίας στα εκπαιδευτικά μας ζητήματα. Η Κυβέρνηση είναι ξεκάθαρη στους σχεδιασμούς της και στους στόχους της.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σολδάτο.

Ο κ. Καρτάλης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προσφάτως αναφέρθηκε στο κατά πόσον η πολιτική χωρίς ηθική είναι ή δεν είναι επικίνδυνο ζήτημα. Και εγώ αναρωτιέμαι αν υπάρχει ηθική στην πολιτική, όταν ένα τόσο κρίσιμο νομοσχέδιο, που ξέρουμε ότι αφορά τουλάχιστον πεντακόσιες χιλιάδες νέους ανθρώπους στη χώρα μας, συζητιέται στο Θερινό Τμήμα της Βουλής. Αν υπάρχει ηθική στην πολιτική όταν προστίθεται μια εμβόλιμη συνεδρίαση στην 1η Αυγούστου του 2008 για να ολοκληρωθεί η συζήτηση του νομοσχεδίου.

Και γιατί γίνεται αυτό; Γίνεται προφανώς για να μπορέσει το νομοσχέδιο να πάρει έγκαιρα αριθμό στο φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως και να μπορέσουν οι τριάντα περίφημοι αυτοί οχολάρχες που πιέζουν μια ολόκληρη χώρα για τα δικαιώματα των κολεγίων τους, να είναι έτοιμοι στο τέλος του Αυγούστου να λειτουργήσουν τα κολλέγια τους, σύμφωνα μ' αυτό που τους προσφέρει η Κυβέρνηση.

Και όλο αυτό γίνεται μέσα σε τι κλίμα; Επιτρέψτε μου να χρησιμοποιήσω μερικά διαφορετικά γεγονότα. Από τη μια η τροπολογία της Δ.Ε.Κ.Ο. που καταργεί τις εργασιακές σχέσεις και τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, από την άλλη εξήντα πέντε πυροσβέστες από την Καρδίτσα και τα Τρίκαλα που πήγαν να σβήσουν τη φωτιά στη Ρόδο, αλλά έκαναν ωτοστόπ, από την άλλη ο ξυλοδαρμός στη Μύκονο, που βεβαίως δεν είναι η πρώτη φορά που υπάρχει ξυλοδαρμός, το πρόβλημα είναι ότι

έκανε δέκα ώρες η Αστυνομία να το καταλάβει και μόνο όταν παρενέβη ο πρέσβης της Αυστραλίας στην Ελλάδα στο Υπουργείο Εξωτερικών για να καταγγείλει το γεγονός, το ατύχημα στο Πέραμα, τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών. Είναι όλα αυτά μεταξύ τους ασύνδετα; Δεν σας δίνουν την εντύπωση ότι πρόκειται για μια τελείως χαλαρή διοίκηση, χωρίς κανόνες, χωρίς στόχους που όλα γίνονται με έναν τυχαίο τρόπο; Εμένα τουλάχιστον αυτή την εντύπωση μου δίνει.

Ο κ. Γκιουλέκας –δεν τον βλέπω στην Αίθουσα– ζήτησε να τοποθετηθούμε –και το κάνω αυτό χωρίς να νιώθω ότι απολογούμαι προς εκείνον– να αποφασίσουμε τι θέλουμε.

Έχουμε αποφασίσει τι θέλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Θέλουμε δημόσια και δωρεάν παιδεία. Θέλουμε παιδεία που να προσφέρεται ισότιμα σε όλους τους Έλληνες πολίτες. Θέλουμε ανώτατη εκπαίδευση που να μην παρέχεται από αμφίβολης αξίας πανεπιστήμια του εξωτερικού, τα οποία αποφασίζουν να φτιάξουν παραρτήματα μέσα από ιδιωτικές επιχειρήσεις στη χώρα μας, όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά για να είναι κερδοφόρα και βιώσιμα στον ισολογισμό τους.

Δεν θέλουμε ανώτατη εκπαίδευση που να παρέχεται από ιδιωτικές επιχειρήσεις οι οποίες συμβάλλονται με ένα ξένο πανεπιστήμιο. Βεβαίως, ένα έγκριτο πανεπιστήμιο του εξωτερικού μπορεί να έρθει και να φτιάξει τη δική του δομή στο ελληνικό σύστημα και να παρέχει ανώτατη εκπαίδευση. Κανένας δεν είναι αρνητικός σ' αυτό. Όμως, δεν θέλουμε να υπάρχει ένα εκπαιδευτικό dubbing και μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο, προκύπτει ένα άμεσο εκπαιδευτικό dubbing για τους Έλληνες της χώρας μας.

Άρα, λοιπόν, γιατί το κάνει η Κυβέρνηση; Δεν αντιλαμβάνεται ότι το ισοζύγιο είναι αρνητικό; Από τη μία πλευρά, υπάρχουν πεντακάσιες χιλιάδες, ένα εκατομμύριο Έλληνες που είναι αρνητικοί στα κολλέγια και από την άλλη, είκοσι χιλιάδες, είκοσι πέντε χιλιάδες φοιτητές, σπουδαστές που αποφοίτησαν. Γιατί το κάνει; Είναι προφανές ότι οι περισσότεροι θα είναι αρνητικοί ως προς αυτό. Το κάνει γιατί είναι ιδεολογικά προσηλωμένη. Πιστεύει ότι η παιδεία είναι εμπορικό αγαθό και έχει αποφασίσει να τηρήσει αυτή τη βασική της ιδεολογική προσήλωση, ακόμα και αν αυτό έχει ένα πρόσκαιρο κόστος. Είναι βασική ιδεολογική προσήλωση πάνω σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με το πογκρόμ στα δημόσια αγαθά, στην παιδεία, στον πολιτισμό, στην υγεία, στο περιβάλλον, στον αθλητισμό, στην εργασία και σε οτιδήποτε άλλο αφορά ένα σύνθετο κράτος.

Δεν μπόρεσε να φέρει ένα ενιαίο νομοσχέδιο να ιδιωτικοποιήσει την παιδεία. Γι' αυτό έφτιαξε ένα παζλ! Και θα σας πω τα εννέα σημεία-ψηφίδες που συγκροτούν τη γενικότερη εικόνα αυτού του παζλ. Το πρώτο ήταν η προσχολική αγωγή. Υποχρεωτική. Ορθό, αλλά χωρίς υποδομές, με αποτέλεσμα πολλές οικογένειες να στείλουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς και βρεφονηπιακούς σταθμούς και ηηπαγωγεία.

Το δεύτερο αφορά την έρευνα. Έφερε ένα νομοσχέδιο μαζί με το Υπουργείο Ανάπτυξης για την έρευνα, με το οποίο εξοβέλισε τελείως τα πανεπιστήμια. Άρα, ποια η διαφορά ενός ελληνικού πανεπιστημίου που δεν κάνει έρευνα με ένα κολλέγιο, με το «Deree» για παράδειγμα; Υποτίθεται ότι μια από τις διαφορές είναι ότι το ένα δεν κάνει έρευνα και το άλλο κάνει έρευνα.

Η τρίτη ψηφίδα ήταν οι μεταπτυχιακές σπουδές. Αποφάσισε να βάλει ένα φρένο ως προς τον αριθμό που αυτά λειτουργούν στη χώρα μας με βάση τα κριτήρια της οικονομίας.

Η τέταρτη ψηφίδα ήταν η συνεργασία με τα Α.Ε.Ι. στο εξωτερικό. Είπαμε όλοι εδώ στη Βουλή ότι είναι θετικό. Όμως, είπαμε τότε στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ότι θα πρέπει να προβλέψει ότι ένα ελληνικό πανεπιστήμιο δεν μπορεί να κάνει μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών στο εξωτερικό με ιδιωτικές επιχειρήσεις. Και τον καλέσαμε να το προσδιορίσει στο νομοσχέδιο. Δεν το έκανε. Και δεν το έκανε γιατί ο λόγος είναι προφανής, ακριβώς για να υπάρχει η αντίστροφη ισορροπία, να μπορεί δηλαδή ένα ξένο πανεπιστήμιο να κάνει συνεργασία με μια ιδιωτική επιχείρηση στη χώρα μας.

Η επόμενη ψηφίδα είναι τα επαγγελματικά δικαιώματα. Σαράντα τέσσερα τμήματα ΑΕΙ δεν είχαν επαγγελματικά δικαιώματα, όπως και τριάντα ένα τμήματα ΤΕΙ. Οφείλω να ομολογήσω από

την προηγούμενη συζήτηση ότι ο κ. Ταλιαδούρος προχώρησε κάποια επαγγελματικά δικαιώματα, όμως πραγματικά είναι παράδοξο να προτάσσεται με τέτοια ταχύτητα το επαγγελματικό δικαίωμα ενός αποφοίτου κολλεγίου και να μένουν στο περιθώριο τα επαγγελματικά δικαιώματα τόσων πολλών Ελλήνων που έχουν τελειώσει δημόσια πανεπιστήμια.

Η επόμενη ψηφίδα είναι η βάση του «10». Τη συζητήσαμε. Εξοβέλισε πάρα πολλούς Έλληνες από το δημόσιο σύστημα παιδείας και τους σπρώχνει προς τα κολλέγια και την ιδιωτική εκπαίδευση.

Η επόμενη ψηφίδα είναι η εξουθένωση της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, η διάκριση μεταξύ ΕΠΑ.Λ. και ΕΠΑ.Σ. που οδήγησε κατά 35% στη μείωση των μαθητών που φοιτούν στην τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση.

Και η τελευταία ψηφίδα είναι η συνολική υποχρηματοδότηση της παιδείας, η συστηματική υποχρηματοδότηση όλων των βαθμίδων της παιδείας, από την πρωτοβάθμια μέχρι την τριτοβάθμια.

Και μέσα σε αυτό το παζλ που διαμορφώνεται, υπάρχει ο κεντρικός πολιτικός στόχος που λέγεται δυσφήμιση του ελληνικού πανεπιστημίου. Το έχουμε δει να γίνεται σε όλους τους τόνους και έχουμε την εντύπωση ότι στη χώρα μας το μόνο που υπάρχει είναι πανεπιστήμια που είναι αχούρια και δεν μπορούν να προσφέρουν κανενός είδους ποιοτική ανώτατη εκπαίδευση.

Άρα, λοιπόν, έχετε βάλει έναν πολύ κεντρικό στόχο. Τον οργανώνετε με πολύ καλό τρόπο όλον αυτό τον καιρό. Φτιάξατε επιμέρους κομμάτια από διάφορα νομοσχέδια και τα ενώνετε τώρα σε ένα παζλ, το οποίο έχει τίτλο: «ιδιωτικοποίηση της παιδείας στη χώρα μας»!

Κύριε Υπουργέ, επιστρέφοντας στο Θερινό Τμήμα της Βουλής και αυτό που ανέφερα προηγουμένως, παίρνοντας την ευκαιρία και απ' αυτά που είπε ο κ. Γεωργιάδης –τον οποίο, βεβαίως, παρακαλώ στις επόμενες αναφορές να με αναφέρει και εμένα στα άρθρα μου, γιατί με έσχασε σε όλες αυτές τις δημοσιεύσεις– θα ήθελα να σας διαβάσω αντίστοιχες αναφορές, οι οποίες λένε τα εξής: Για να περιορίσει –λέει– τις αντιδράσεις, «η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επέλεξε ξανά το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής. Το νομοσχέδιο κατατέθηκε από τον τότε Υπουργό Παιδείας Ιωάννη Βαρβιτσιώτη, στις 22 Αυγούστου 1978 και ψηφίστηκε ως ν. 815 μέσα στις επόμενες ημέρες, παρ' όλο που αυτή η πρακτική καταγγέλθηκε ως αντισυνταγματική. Στόχος του ν. 815 ήταν πάνω απ' όλα να βάλει τάξη στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Η Κυβέρνηση εξήγησε λίγο αργότερα ότι επιχειρεί τον αναγκαίο εξευρωπαϊσμό και εκσυγχρονισμό της ανώτατης παιδείας».

Σας θυμίζουν τίποτα όλα αυτά; Σας θυμίζουν τίποτα πάνω σε αυτά που συζητάμε όλες αυτές τις μέρες σε σχέση με την παιδεία;

Και συνεχίζει: «Αιφνιδιασμένα από την καλοκαιρινή επίθεση της Κυβέρνησης, τα επίσημα όργανα του φοιτητικού κινήματος δεν μπόρεσαν να αντιδράσουν αποτελεσματικά. Αργότερα ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις, οι καταλήψεις, αυτό που πολλοί από εμάς πιστεύουμε ότι θα γίνει τους επόμενους μήνες, γιατί πραγματικά αιφνιδιάζετε έναν ολόκληρο κόσμο, της παιδείας, με μια διάταξη και ένα νομοσχέδιο που είναι εκτός μήκους κύματος και εκτός δημοσίου συμφέροντος».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και τότε –και κλείνω, κύριε Πρόεδρε– ο Ανδρέας Παπανδρέου ζητεί την απόσυρση του νόμου του ν. 815 και προειδοποιεί ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. δεν θα τον αποδεχθεί. Ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος στις 7 Δεκεμβρίου, κύριε Υπουργέ, κατηγορεί τον Ανδρέα Παπανδρέου ότι ενθαρρύνει την αναρχία και κλονίζει τα θεμέλια της δημοκρατίας.

Οι φοιτητικοί σύλλογοι με μια μεγάλη δημόσια παρέμβαση τους λένε: «Η κυβερνητική πολιτική στην παιδεία έχει τραυματίσει τόσο βαθιά την φοιτητική ευαισθησία, ώστε ο φοιτητικός κόσμος αργά αλλά σταθερά αποκόπτεται όχι απλώς από το κυβερνητικό κόμμα, αλλά από όλες τις νομιμόφρονες πολιτικές παρατάξεις».

Σας θυμίζουν τίποτα όλα αυτά, μετά από τριάντα χρόνια; Μια

ολόκληρη γενιά...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τι έγινε τότε ο Υπουργός Παιδείας μετά το νόμο 815;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Τότε ήταν ο κ. Βαρβιτσιώτης. Μετά ήρθε ο κ. Κοντογιαννόπουλος και μετά ο κ. Σουφλιάς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δηλαδή έφυγε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Έφυγε ο κ. Βαρβιτσιώτης. Βεβαίως, έφυγε κ. Βαρβιτσιώτης. Έχει μείνει ως ένας από τους Υπουργούς που αργότερα, μετά από τρεις μήνες διαμαρτυριών από το φοιτητικό και πανεπιστημιακό κίνημα ο τότε Πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Καραμανλής το 1979 ανακάλεσε το ν. 815, όπως θα θυμούνται πολλοί σ' αυτήν την Αίθουσα, και μετά ήρθε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το ν. 1286/1982, το νόμο πλαίσιο, και αποκατέστησε τα θέματα της παιδείας.

Τριάντα χρόνια, λοιπόν, ακριβώς μετά, κύριε Υπουργέ, επαναλαμβάνεται το ίδιο έργο. Άλλαξε μια γενιά, όμως δεν άλλαξαν οι πρακτικές. Το νομοσχέδιο είναι προδήλως εναντίον ενός σημαντικού δημοσίου αγαθού. Εγώ σας προτείνω –προφανώς, δεν σας συμβουλεύω– να λάβετε υπόψην σας αυτά που θα συμβούν στο επόμενο διάστημα και να αναλάβετε τις μεγάλες ευθύνες σας και για την παιδεία της χώρας, αλλά και για την ιστορία, που θα μας καταγράψει όλους στο επόμενο διάστημα. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για μια σύντομη παρέμβαση.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, έχει εξαιρετικό ενδιαφέρον ο συνειρμός που ανασύρει από τα αρχεία του ο αγαπητός συνάδελφος, λόγω ένδειας επιχειρημάτων. Εγώ θα περιοριστώ μόνο σε ένα σχόλιο. Η προσδοκία σας που βγάζετε για αναταραχές και το γεγονός ότι αναφέρεστε στο παρελθόν δημιουργώντας τέτοιους συνειρμούς μου θυμίζει αυτό που λέει ο λαός, ότι όποιος ζει με αναμνήσεις σημαίνει ότι έχει γεράσει!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να απαντήσω στον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όποιος ζει με αναμνήσεις σημαίνει ότι έχει γεράσει, αλλά όποιος δεν έχει μνήμη και βυθίζεται στη λήθη δεν έχει μέλλον και προοπτική, κύριε Στυλιανίδη. Γι' αυτό καλά θα κάνετε να σέβεστε τα επιχειρήματα των συναδέλφων όλων των πτερύγων, διότι έχετε προκαλέσει πολλές φορές με δηλώσεις σας την πανεπιστημιακή και όλη την εκπαιδευτική κοινότητα και η κοινότητα διδασκόντων και διδασκόμενων είναι υποχρεωμένη να αντιδράσει, για να υπερασπιστεί το κύρος του δημοσίου πανεπιστημίου και για να υπερασπιστεί το δικαίωμα όλων των παιδιών στην αξιοκρατία και στην ισότητα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μήπως φέρατε και άλλο βιβλίο μου, κύριε Υπουργέ; Γιατί έχετε τα πάντα! Φέρτε το, για να μιλήσουμε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πολύ σύντομα, κύριε Υπουργέ, για να συνεχίσουμε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επειδή διαθέτουμε μνήμη, κύριε Βενιζέλο, την οποία, όμως, εσείς δεν διαθέτετε, επιτρέψτε μου να σας διαβάσω ένα κείμενο:

«Συμφωνώ να συμπεριληφθεί σε μια μελλοντική πρόταση αναθεώρησης η προσθήκη εδαφίου στην παράγραφο 5 του άρθρου 16, ώστε να προβλέπεται και ρητά η δυνατότητα ίδρυσης δια νόμου μη κρατικών, αλλά πάντα μη κερδοσκοπικών ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, με τη μορφή ακαδημαϊκά αυτοδιοικούμενων (δηλαδή κατά το εκπαιδευτικό και ερευνητικό τους μέρος) νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου». Το

παραπάνω χωρίο είναι από το βιβλίο σας «Συνταγματική Αυτοσυνειδησία ή Αναθεωρητικός Οίστρος», που έχει εκδοθεί από τις εκδόσεις Σάκκουλα. Το καταθέτω στα Πρακτικά, γιατί πρέπει να έχουμε και μνήμη σε αυτήν την Αίθουσα.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματειάς της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, παρακαλώ. Όμως, έτσι δεν μπορεί να τελειώσει το θέμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Λοιπόν, ακούστε, κύριε Στυλιανίδη, όταν μάλιστα γίνονται και προσωπικές αναφορές. Είναι γνωστό ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προσπάθησε με πολύ μεγάλη σοβαρότητα να διατυπώσει μια πρόταση αναθεώρησης του άρθρου 16.

Γνωρίζετε, επίσης, πάρα πολύ καλά ότι προσπάθησα να συμβάλω σε αυτήν την ενιαία θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπό έναν θεμελιώδη όρο. Ότι δεν θα αφήναμε το Σύνταγμα έκθετο στην απλή Πλειοψηφία της επόμενης Βουλής –δηλαδή αυτής της Βουλής– σε όποιο κόμμα και αν ανήκε.

Ήμουν, λοιπόν, αντίθετος στο να ψηφιστεί η αναθεώρηση του άρθρου 16 στην προηγούμενη Βουλή, για να διατηρείται η εγγύηση των εκατόν ογδόντα ψήφων, προκειμένου να πάμε σε μία ορθή ρύθμιση. Και ορθή ρύθμιση θα ήταν να υπάρχει πρόβλεψη για μη κρατικό, μη κερδοσκοπικό πανεπιστήμιο, ιδρυόμενο δια νόμου, εντεταγμένο σε ενιαίο σύστημα Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης με όλα τα άλλα πανεπιστήμια τα δημόσια, με ενιαίο τρόπο εισαγωγής φοιτητών και ενιαίους κανόνες εκλογής και εξέλιξης ακαδημαϊκού προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Πιστεύετε στα σοβαρά ότι εάν είχε αναθεωρηθεί το Σύνταγμα και αν το άρθρο 16 έλεγε αυτά που λέμε τώρα, θα είχε αλλάξει κάτι σε σχέση με τις κοινοτικές οδηγίες και τα επιχειρήματα όσων διατείνονται ότι μπορεί ο καθένας να κάνει ό,τι θέλει στην Ελλάδα, επικαλούμενος δικαιώματα που αντλεί σε άλλη χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Είναι φέμα να ισχυρίζεται ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων εδώ μέσα ότι αν είχε αναθεωρηθεί το άρθρο 16 θα μπορούσαμε τώρα να επιβάλλουμε άλλους κανόνες στα ξένα πανεπιστήμια και στις επιχειρήσεις που συνεργάζονται με τα ξένα πανεπιστήμια.

Θα σας πω στην αγόρευσή μου ποια είναι η σωστή μέθοδος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αργότερα, κύριε Βενιζέλο. Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...για να θωρακίσουμε την ποιότητα, την αξιοκρατία και την ίση πρόσβαση στο χώρο της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης στη χώρα μας.

Μην παίζετε ούτε με τις νομικές έννοιες, ούτε με αυτά τα μεγάλα θεσμικά και αναπτυξιακά ζητήματα. Γιατί όπως είπα και στον κ. Αλογοσκούφη χθες για τα δικά του θέματα, όποιος «σπέρνει θύελλες, θερίζει καταιγίδες».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριε Βενιζέλο, απαντήσατε.

Ευχαριστώ, πάρα πολύ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε και εσείς να διευκολύνετε την ουσιαστική συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τι να κάνουμε τώρα; Είναι είκοσι ένας εγγεγραμμένοι, δεν θα μπορέσουν να μιλήσουν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ναι, αλλά πρέπει να πούμε τα επιχειρήματα των κομμάτων και πρέπει να διαφωτίσουμε την κοινή γνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τα είπατε. Είστε τόσο ικανός να συμπυκνώνετε σκέψεις και να διατυπώνετε απόψεις που δεν χρειάζεστε πολύ χρόνο. Είναι γνωστό αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν έχετε το λόγο, κύριε Καρτάλη. Δεν ετέθη κανένα προσωπικό ζήτημα. Θέσατε

κάποια ζητήματα, απάντησε ο κ. Στυλιανίδης, σας εκπροσώπησε ο κ. Βενιζέλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει προσωπικό θέμα. Θα μου δώσετε το λόγο για να σας το εξηγήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πείτε μας κύριε Καρτάλη, σε τι συνίσταται το προσωπικό σας θέμα. Είναι και συμπολίτης και έχω πρόβλημα, μη νομίζετε ότι έχουμε και τίποτε μεταξύ μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Έχουμε ίδιο μήκος κύματος και αυτό είναι ανησυχητικό!

Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Υπουργός απαντώντας στην τοποθέτησή μου είπε ότι διέγινωσε ότι προσδοκώ αναταραχές. Νομίζω ότι αυτό είναι ένα προσβλητικό σχόλιο για ένα Βουλευτή και για ένα Βουλευτή μάλιστα που είναι μέλος Δ.Ε.Π. του Πανεπιστημίου Αθηνών. Αυτός είναι ο λόγος του προσωπικού και αν συμφωνείτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι, δηλαδή, και πολιτικός σας προϊστάμενος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Όχι, δεν είναι πολιτικός μου προϊστάμενος. Με συγχωρείτε, έχουμε αυτοδυναμία στα πανεπιστήμια. Το μόνο που υπογράφει είναι τις προαγωγές μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Καρτάλη, έχετε στη διάθεσή σας δύο λεπτά για να αναπτύξετε το προσωπικό σας θέμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, έχω κατ' επανάληψη, σ' αυτήν την Αίθουσα και στην επιτροπή πάνω σε συζητήσεις και μαζί σας, υποστηρίζει μεταξύ άλλων ότι είμαι ένας απ' αυτούς που δεν υποστηρίζουν τις καταλήψεις στα πανεπιστήμια. Θεωρώ ότι ένα πανεπιστήμιο είναι δυνατό όταν είναι ανοικτό.

Άρα, λοιπόν, το να μου στρέψετε τη μομφή ότι προσδοκώ αναταραχές, άρα, λοιπόν, στο πίσω μέρος του μυαλού σας ενδεχομένως και επεισόδια, νομίζω ότι είναι ανακόλουθο μιας πρακτικής που πρέπει να ακολουθούμε στο Εθνικό Κοινοβούλιο και είναι και ανακόλουθη η γλώσσα επικοινωνίας μεταξύ ενός Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και ενός μέλους Δ.Ε.Π. ενός Πανεπιστημίου.

Εγώ σας λέω ότι είναι απολύτως εύλογο να διαμαρτυρηθεί η πανεπιστημιακή και η φοιτητική κοινότητα. Προφανές είναι ότι οι διαμαρτυρίες θα είναι παρούσες. Δεν τις προσδοκώ. Μακάρι να μην περάσει ποτέ αυτό το νομοσχέδιο και να μην έχουμε διαμαρτυρίες. Αλλά από εκεί και πέρα, το να έρχεστε και να λέτε ότι προσδοκώ αυτά τα πράγματα, τα οποία έχουμε δει στο παρελθόν να συμβαίνουν στην Αθήνα ή σε άλλες πόλεις της χώρας, νομίζω ότι δεν σας τιμά και σας παρακαλώ να το ανακαλέσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Μπανιάς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΝΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, εξαντλήσατε όλα τα περιθώρια και όλα τα όρια αντοχής και ανοχής του ελληνικού λαού.

Μέσα σε δέκα μήνες από τις εκλογές του 2007, τον προηγούμενο Σεπτέμβριο, το έργο της Κυβέρνησής σας προσδιορίζεται από τις ακόλουθες επιλογές επιγραμματικά: Πρώτον, από τον αντιλαϊκό προϋπολογισμό. Έναν προϋπολογισμό λιτότητας σε βάρος των εργαζομένων, ενίσχυσης του κεφαλαίου προκειμένου να αυξήσει τα κέρδη του ακόμα περισσότερο και διεύρυνσης της ψαλίδας μεταξύ πλουσίων και φτωχών σ' αυτόν τον τόπο, που οι φτωχοί γίνονται όλο και περισσότεροι και απλώνεται σαν μελάνι αυτή η υπόθεση της νέας φτώχειας.

Για να υλοποιήσετε τον προϋπολογισμό, θα καταφύγετε σε πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα. Επικείμενα, είναι προ των πυλών, η αύξηση του Φ.Π.Α., που τόσες φορές κατηγορηματικά από αυτό το Βήμα και ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Οικονομίας αλλά και άλλοι Υπουργοί, έχουν πει ότι δεν πρόκειται να αυξηθεί ο Φ.Π.Α.. Και όμως, είναι προ των πυλών η αύξησή του.

Δεύτερον, περάσατε το ασφαλίστικο νομοσχέδιο με αντίθεση όλης της ελληνικής κοινωνίας, ένα νομοσχέδιο που κάνει ακόμη πιο δύσκολο το μέλλον ιδιαίτερα των εργαζομένων και ακόμη περισσότερων των νέων ανθρώπων.

Τρίτον, ξεπουλάτε συνεχώς το δημόσιο πλούτο. Βγάλατε στο σφυρί τα λιμάνια, τις επικοινωνίες, με την εκχώρηση ουσιαστικά του Ο.Τ.Ε. στην «DEUTSCHE TELEKOM», τις μεταφορές και τις συγκοινωνίες και είναι φανερό ότι το επόμενο θύμα σας είναι η «Ολυμπιακή», που τόσο μεθοδικά προετοιμάζετε τους όρους για να την εκχωρήσετε, όπως εκχωρήσατε και τον Ο.Τ.Ε..

Τέταρτον, ολοκληρώσατε την καταστροφή του περιβάλλοντος. Δεν μπορεί να σας κατηγορήσει κανείς ότι κάνατε έναρξη της καταστροφής του περιβάλλοντος, αλλά την ολοκληρώσατε και το χειρότερο είναι ότι παρακολουθείτε αυτή την ολοκλήρωση της καταστροφής με πρωτοφανή κυνισμό, την παρακολουθείτε σαν σύγχρονοι Νέρωνες –θα μου επιτρέψετε αυτόν το βαρύ χαρακτηρισμό- και οδηγήσατε τους θεσμούς σε πλήρη απαξίωση και καταρράκωση. Σήμερα τα «λαμόγια», κυκλοφορούν μέρα και νύχτα ελεύθερα σαν τους βρικόλακες που μόρεσαν να βγουν ακόμη και την ημέρα στην επιφάνεια, δηλαδή στο φως.

Και, τέλος, επανιδρύετε ένα αυταρχικό κράτος της Δεξιάς –και οι παλαιότεροι το έχουμε γνωρίσει πολύ καλά στην πλάτη και στο πετσί μας- και τώρα ξανά τοιμάτε να μιλάτε –αυτό είναι χθεσινό- ότι θα προχωρήσετε στην επανίδρυση του κράτους. Ξαναμιλάτε, δηλαδή, γι' αυτήν την περιβόητη επανίδρυση του κράτους, ενώ ήδη έχετε επανιδρύσει, δηλαδή έχετε ιδρύσει ξανά, το αυταρχικό, το αστυνομικό, το κατασταλτικό κράτος της Δεξιάς.

Μετά από όλα αυτά, τώρα, μέσα στο καλοκαίρι, στο Θερινό Τμήμα της Βουλής –με την ψηφοφορία που θα ακολουθήσει, γιατί είναι φανερό ότι θα το περάσει αυτό η οριακή σας πλειοψηφία- καταργήσατε το στοιχειώδες δικαίωμα των εργαζομένων για συλλογικές διαπραγματεύσεις και συμβάσεις, ξεκινώντας από τους νέους και τώρα προχωράτε σε ένα νέο πραξικόπημα: εισάγετε από το παράθυρο την ιδιωτικοποίηση της παιδείας, δηλαδή την παράδοσή της στο κεφάλαιο, αφού είναι βέβαιο ότι η παιδεία αποτελεί πηγή μεγάλων και εύκολων κερδών για το κεφάλαιο. Πιλοτικά ξεκινήσατε με τα κέντρα ελευθέρων σπουδών, για να ολοκληρώσετε την ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης, αλλά και γενικότερα της παιδείας, για να προχωρήσει σε επόμενη φάση, σε επόμενο βήμα η ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων.

Είναι φανερό, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, ότι δεν πήρατε κανένα απολύτως μάθημα από το μεγαλειώδες κίνημα των φοιτητών και της εκπαιδευτικής κοινότητας, θα έλεγα όμως και της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, που τελικά με τους αγώνες του, με τους αγώνες μας, πετύχαμε να απορριφθεί η αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Και τώρα, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα του οικονομικού κατεστημένου, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα του κεφαλαίου, δεν διστάζετε να παραβιάσετε και το ίδιο το Σύνταγμα. Δίκαια, λοιπόν, μπορούμε να σας αποκαλέσουμε «λαίλαπα» των νεοφιλελευθερισμού, «λαίλαπα» των αντιλαϊκών μέτρων, «μάστιγα» για την αυταπάτη του λαού να σας δώσει τη δυνατότητα να κυβερνήσετε τη χώρα, πιστεύοντας και ελπίζοντας σε «καλύτερες ημέρες».

Η Κυβέρνησή σας έχει συνείδηση ότι παρανομεί; Νομοθετεί, παραβιάζοντας αδίστακτα το Σύνταγμα. Φέρνει το επείσχυνο αυτό νομοσχέδιο, παραβιάζει το Σύνταγμα και αγνοεί προκλητικά ολόκληρη την εκπαιδευτική κοινότητα, στην καρδιά του καλοκαιριού, τώρα που λείπει ο κόσμος, τώρα που η κοινωνία βρίσκεται σε διακοπές, ανεξάρτητα αν ένα μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού δεν έχει τη δυνατότητα να πάει σε διακοπές. Ουσιαστικά, όμως, η κοινωνία βρίσκεται σε διακοπές. Η Κυβέρνησή σας συμπεριφέρεται όπως οι κλέφτες και οι διαρρήκτες. Περιμένουν, δηλαδή, την κατάλληλη στιγμή, που απουσιάζει ο νοικοκύρης, για να κάνουν το «έργο» τους.

Υπάρχει, λοιπόν, κατά τη γνώμη μας, σοβαρό πρόβλημα πολιτικής ηθικής και σοβαρό πρόβλημα δημοκρατικής λειτουργίας. Είναι καθολική η αντίθεση της εκπαιδευτικής κοινότητας. Είναι σαφής η αντίθεση των φοιτητών και των μαζικών φορέων, των επιστημονικών αλλά και άλλων, στο επικυρωμένο βιασμό της ανώτατης κατ' αρχάς εκπαίδευσης. Πανεπιστήμια, φοιτητικοί σύλλογοι, Ο.Λ.Μ.Ε., Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας και

άλλοι φορείς, εκφράζουν με βάσιμα επιχειρήματα την κατηγορηματική αντίρρησή τους. Σας έχουν στείλει –αν δεν υπάρχουν θα τα καταθέσουμε για τα Πρακτικά- τις αποφάσεις τους όλοι αυτοί οι φορείς.

Δεν σας ενδιαφέρει; Δεν σας αφορά; Σας αφήνουν όλα αυτά παγερά αδιάφορους; Το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι να ολοκληρώσετε την απαξίωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος και της παιδείας συνολικά και να την παραδώσετε στη βουλιμία των επιχειρηματιών και του κεφαλαίου; Ποντάρετε προφανώς στην αγωνία των γονιών να αποκτήσουν τα παιδιά τους ένα δήθεν πανεπιστημιακό τίτλο, αντί να ενδιαφερθείτε για την ουσιαστική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης. Και θεωρείτε αναταραχές, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, και το επικαλείστε συνεχώς, όχι μόνο ο Υπουργός Παιδείας, την αγωνιστική παρέμβαση του κινήματος, των φοιτητών, της εκπαιδευτικής κοινότητας, των μαζικών φορέων, του λαού τελικά. Τις ονομάζετε αναταραχές. Μας θυμίζετε τις χειρότερες μέρες του κράτους της Δεξιάς, στις αρχές της δεκαετίας του '60, που τα ζήσαμε όλα αυτά τα πράγματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Επιτέλους αποσύρετε αυτό το «πράγμα». Μιλήστε επί της ουσίας. Αλλά μη μιλάτε για αναταραχές όταν αναφέρεστε στο λαϊκό κίνημα, που εκφράζεται δυναμικά και έτσι πρέπει πραγματικά να εκφραστεί.

Είναι επιτέλους καιρός να συνειδητοποιήσετε, κύριες και κύριοι της Κυβέρνησης, ότι έχετε απέναντί σας τη μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας. Είστε Κυβέρνηση μειοψηφίας, μειοψηφίας στο λαό, με βάση και τα αποτελέσματα των εκλογών αλλά και τα αποτελέσματα όλων των πρόσφατων δημοσκοπήσεων, στις οποίες εσείς τόσο τον καιρό πιστεύατε και τις χρησιμοποιούσατε. Είστε ακόμη, δηλαδή, μεγαλύτερη μειοψηφία σήμερα απ' ό,τι αυτό καταγράφηκε με τις εκλογές του 2007. Και είστε ακόμη –και αυτό μπορούμε να το πούμε- οριακή και επισφαλής πλειοψηφία ακόμη και μέσα στο Κοινοβούλιο με αυτήν την πλειοψηφία που πήρατε με το καλπονοθευτικό και αντιδημοκρατικό εκλογικό σύστημα. Είστε και επισφαλής ως προς αυτό το αποτέλεσμα για να μην επικαλεστώ πράγματα που ακούστηκαν ήδη.

Θα ήθελα να τελειώσω, κυρία Πρόεδρε, λέγοντας ότι εμείς από την πλευρά του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., έχουμε κάνει έγκαιρα συγκεκριμένες προτάσεις, έχουμε κάνει συγκεκριμένες παρατηρήσεις και έχουμε κάνει συγκεκριμένες εναλλακτικές προτάσεις, δώδεκα προτάσεις συγκεκριμένα σε συνέντευξη Τύπου, δημόσια για την ανώτατη παιδεία, με κεντρικό πυρήνα ότι η παιδεία είναι ένα αγαθό που ανήκει σε ολόκληρο το λαό και άρα η πρόσβαση στην παιδεία, σε όλες τις βαθμίδες της παιδείας, πρέπει να είναι ελεύθερη για ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, νομίζω ότι εάν πραγματικά πιστεύετε σε αυτά που επικαλείστε απ' αυτό το Βήμα, ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα! Προσφύγετε στον ελληνικό λαό και τότε πραγματικά θα εκπλαγείτε για τα αποτελέσματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ κι εγώ.

Ο κ. Πλεύρης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Όταν συζητάμε για την ανώτατη εκπαίδευση και κατά πόσο μπορεί να είναι ιδιωτική ή όχι, αυτομάτως μπαίνουμε σε μια ιδεολογική μάχη. Κάποιοι, λοιπόν, έχουν μια ιδεολογική συνέπεια, κάποιοι μιλούν διαφορετικά στην Ευρωβουλή, διαφορετικά ως Αρχηγοί κόμματος.

Ίσως, κύριε Υπουργέ, θα έπρεπε αυτό το νομοσχέδιο να ονομαστεί «νόμος Αλαβάνου», διότι ο κ. Αλαβάνος κίνησε όλη αυτήν τη διαδικασία με ενεργό ρόλο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ότι πρέπει να αναγνωριστούν αυτά τα πτυχία για τους ανθρώπους που τα παίρνουν, ότι είναι εκτεθειμένοι. Και πράγματι έκανε συνεχείς ερωτήσεις. Όταν μετά βέβαια έγινε Αρχηγός του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., αυτομάτως κατάλαβε ότι στην Ελλάδα πρέπει όλα να είναι δημόσια, δεν μπορεί να υπάρχει καθόλου ιδιωτική πρωτοβουλία πουθενά και ότι η παιδεία είναι ένα αποκλει-

στικά δημόσιο αγαθό.

Να ξεκινήσουμε από εκεί. Είναι η παιδεία αποκλειστικά δημόσιο αγαθό; Όχι, δεν είναι αποκλειστικά δημόσιο αγαθό. Είναι και δημόσιο αγαθό. Πρέπει να είναι υπό την εποπτεία του κράτους, δεν σημαίνει, όμως, ότι πρέπει να παρέχεται μόνο από το κράτος.

Σε μια άλλη συζήτηση πριν από χρόνια εδώ πέρα υπήρχαν μεγάλες διαμαρτυρίες για το Ε.Σ.Υ. και για το αν μπορούν να γίνουν ιδιωτικά νοσοκομεία. Έβλαψαν σε τίποτα την υγεία τα ιδιωτικά νοσοκομεία; Έβλαψαν σε τίποτα την παιδεία τα ιδιωτικά σχολεία; Σε τίποτα δεν την έβλαψαν.

Ποια είναι η πραγματικότητα αυτής της ιδεολογικής μάχης; Επειδή έγινε αναφορά στις αναταράξεις –και πράγματι είναι αναταράξεις- θα σας πω ότι πριν επτά χρόνια ήμουν φοιτητής και ξέρω τους φοιτητικούς αγώνες που ανέφερε ο κ. Μπανιάς. Τα τελευταία τριάντα χρόνια, από το '81 και μετά, πρώτο κόμμα στις φοιτητικές εκλογές είναι η Δ.Α.Π., η φοιτητική παράταξη της Νέας Δημοκρατίας. Εάν, λοιπόν, η πλειοψηφία των φοιτητών ήταν εναντίον όλων αυτών των μέτρων, θα είχε βγει κάποια φορά και η Αριστερά πρώτη στα πανεπιστήμια. Οι φοιτητικοί αγώνες στο δρόμο, τους οποίους αναφέρετε, δεν έχουν καμμία σχέση με το πραγματικό φοιτητικό κίνημα.

Ξέραμε πώς γινόταν η κατάληψη στη σχολή. Ξέρατε πώς γινόταν; Μαζεύονταν πενήντα εξωπανεπιστημιακοί, απαγόρευαν σε φοιτητές να μπαίνουν στις αίθουσες και έπαιρναν έτσι τις πλειοψηφίες. Έκλειναν τις σχολές και δεν τις άνοιγαν ποτέ. Όπως τυχαίως όλοι οι συνάδελφοί μου που διετέλεσαν αρχηγοί στις αριστερές παρατάξεις και έκαναν αγώνες, βρέθηκαν νομικοί σύμβουλοι σε κάτι δημόσιες υπηρεσίες. Μετά ξέχασαν τους αγώνες. Έβαλαν τις γραβάτες, κούρεψαν τα μαλλιά τους και μπήκαν κανονικά στην αστική ζωή. Συνεπώς μη λέτε για φοιτητικούς αγώνες. Οι φοιτητικοί αγώνες είναι μέσα στα πανεπιστήμια. Υπάρχουν εκλογές των φοιτητών που βγάζουν τα αποτελέσματα και υπάρχουν και φοιτητές που δεν θέλουν να χάνουν εξάμηνα. Υπάρχουν φοιτητές που θέλουν να έχουν παιδεία και δεν θέλουν να έχουν κλειστό πανεπιστήμιο.

Το δημόσιο πανεπιστήμιο μπορεί να υποβαθμίζεται για πολλούς λόγους, επειδή δεν δίνονται χρήματα, επειδή δεν υπάρχει αξιοκρατία, που πρέπει να υπάρχει, υποβαθμίζεται όμως και από την κομματικοποίηση των φοιτητών. Έχετε μαντρώσει τους φοιτητές, γιατί στην Αριστερά είναι ο μόνος χώρος στον οποίο πλέον έχετε ηγεμονία. Βλέπετε ότι χάνετε σιγά – σιγά τους εργαζόμενους, βλέπετε ότι χάνετε σιγά – σιγά τους αγρότες, βλέπετε ότι χάνετε σιγά – σιγά τους εργάτες και θέλετε να αγκιστρωθείτε στους φοιτητές και να κρατήσετε το φοιτητικό κίνημα, το ελληνικό πανεπιστήμιο χαμηλά, να μην μπορεί να ανέβει.

Δεν υπάρχει ελληνικό πανεπιστήμιο μέσα στα πεντακόσια πρώτα στον κόσμο, μόνο το Πανεπιστήμιο Αθηνών και ενδεχομένως και αυτό χαριστικά να βρίσκεται σε αυτήν τη θέση. Μέσα στα πεντακόσια πανεπιστήμια! Αυτό ήταν που πετύχατε. Κι ευθύνετε βέβαια και οι έγκριτοι πανεπιστημιακοί που βρίσκατε εδώ, γιατί κι εσείς είστε μέρος αυτού του συστήματος. Δεν λέω βέβαια ότι ευθύνονται μόνο οι πανεπιστημιακοί.

Όπως ειπώθηκε και από τον εισηγητή μας κ. Άδωνι Γεωργιάδη, αυτή η έμπνευση της δημόσιας αποκλειστικά εκπαίδευσης ήταν της δικτατορίας, για τον απλούστατο λόγο ότι δεν ήθελε τότε που τα πανεπιστήμια τα είχε η κακιά δεξιά, τότε που τα πανεπιστήμια τα είχε επιβάλει παντού η δικτατορία να γίνουν ιδιωτικά πανεπιστήμια που θα ελέγχονταν από την Αριστερά.

Τι άλλαξε από τότε; Εσείς τώρα έχετε αυτήν την ηγεμονική κυριαρχία στα πανεπιστήμια και δεν θέλετε να αλλάξει τίποτα στα πανεπιστήμια. Θέλετε το πανεπιστήμιο να παρέχει μέτριες γνώσεις και να λέμε ότι το επίπεδο είναι υψηλό. Πηγαίνετε στη Νομική Σχολή, στην οποία φοιτούσα, για να δείτε τι συγγράμματα διδάσκονται και κατά πόσον είναι σύγχρονα. Δεν λέω για τις θετικές σχολές, όπου υπάρχει φοβερή απουσία υλικοτεχνικής υποδομής.

Θέλετε να κρατάτε χαμηλά τα πανεπιστήμια, να κλείνετε τους πρυτάνεις και να βάζετε τούβλα στις πόρτες τους για να μην μπορούν να μπουν και να λέτε ότι όλα αυτά είναι φοιτητικοί αγώνες. Όχι, δεν είναι φοιτητικοί αγώνες. Πραγματικά πρέπει

κάποια στιγμή να καταλάβουμε ότι το πανεπιστήμιο δεν μπορεί να είναι άντρο καμιάς κομματικής παράταξης.

Οι ιδεολογίες δεν έχουν θέση μέσα στο πανεπιστήμιο. Το πανεπιστήμιο παράγει γνώση, παράγει παιδεία. Δεν μπορεί να επιβάλλει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ή το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας τις θέσεις του μέσα από το πανεπιστήμιο. Πρέπει επιτέλους να καταλάβουμε ότι υπάρχουν τομείς που τα κόμματα δεν πρέπει να έχουν θέση.

Αυτό όμως για να το καταλάβουμε, πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι εδώ. Δεν υπάρχει όμως αυτή η τάση. Και εσείς της Νέας Δημοκρατίας κάνετε δειλές προσπάθειες, διότι δεν είστε έτοιμοι να βγείτε μπροστά να δώσετε αυτήν την ιδεολογική μάχη και να πείσετε την κοινωνία.

Αυτά δεν έπρεπε να τα περνάτε Αύγουστο. Έχει δίκιο που σας το λέει η Αριστερά. Έπρεπε στην Ολομέλεια και με δημόσιο διάλογο. Διότι η κοινωνία δεν ανέχεται άλλο πια αυτό το κράτος των καταλήψεων και της διάλυσης του κέντρου των Αθηνών. Αυτό όμως πρέπει να το υποστηρίξετε. Πρέπει να βγείτε μπροστά και να το φωνάξετε. Όταν τα περνάτε Αύγουστο, δίνετε το δικαίωμα στους άλλους να σας πουν ότι φοβόσαστε το υποτιθέμενο φοιτητικό κίνημα.

Το φοιτητικό κίνημα δεν έχει καμμία σχέση με καμμία εκατοσταριά εξωπανεπιστημιακά στοιχεία, που καίνε το κέντρο της Αθήνας, που κλείνουν τις σχολές. Το φοιτητικό κίνημα είναι η γενιά των 700, των 800 ευρώ, των 1000, των 2000 ευρώ.

Και, τέλος, για να μην κάνω κατάχρηση του χρόνου, επειδή ειπώθηκε κι αυτό από τον κ. Κουράκη, ότι λόγω της βάσης του «10» υπάρχουν κενές θέσεις στο ελληνικό Πανεπιστήμιο: ναι, κύριε Κουράκη, εάν κάποιος δεν πάρει το «10», δεν πρέπει να είναι στο ελληνικό πανεπιστήμιο.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι το ελληνικό πανεπιστήμιο πρέπει να έχει και αξιοκρατία. Βάλτε όριο το «1», βάλτε το «2», αλλά να υπάρχει ένα όριο. Εάν κάποιος πάρει κάτω από το «10», να μη βρεθεί στο ελληνικό πανεπιστήμιο. Διότι έτσι υποβαθμίζεται το ελληνικό Πανεπιστήμιο ή με το «5 του λαού», που λέγατε, στις σχολές. Το θυμάστε, η Αριστερά. Το ακούγαμε και πραγματικά μας έπεφταν οι τρίχες από το κεφάλι, ότι αν κάποιος δώσει ένα μάθημα τρεις φορές, πρέπει να το περνάει.

Αυτήν την παιδεία θέλετε, παιδεία που δεν έχει καμμία σχέση με την αξιοκρατία και έχει μόνο κομματικά χαρακτηριστικά. Αυτό, λοιπόν, δεν θα το επιβάλετε στην κοινωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λ.Α.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η κ. Κανελλοπούλου.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι ότι η παιδεία στην Ελλάδα χρειάζεται απαραίτητως εκσυγχρονισμό και μεταρρυθμίσεις, προκειμένου να σταθεί ως ίση στις διεθνείς προκλήσεις.

Παιδεία δεν είναι όμως μόνο η τυπική εκπαίδευση. Υπάρχει παράλληλα και μια μη τυπική εκπαίδευση και κατάρτιση, στην οποία σήμερα στην Ελλάδα επικρατεί αναρχία και χάος. Αναβάθμιση στην παιδεία δεν σημαίνει μόνο αναβάθμιση των ιδιών των σπουδών αλλά και κανόνες, στους οποίους θα υπόκειται και ο τρόπος που θα παρέχεται αυτή η παιδεία.

Αυτό ακριβώς έρχεται να ρυθμίσει αυτό το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα. Δηλαδή έρχεται να βάλει τάξη και κανόνες σε μια άναρχη κατάσταση που επικρατεί στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια, κυρίως στον τομέα της μεταλυκειακής μη τυπικής εκπαίδευσης, κάνοντας έτσι ακόμα ένα βήμα προς την ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης γενικότερα στον τόπο μας, κάτι που είναι στόχος αυτής της Κυβέρνησης, ρυθμίζοντας επιτέλους θέματα που είχαν να ρυθμιστούν από το 1935, με μια μόνο συμπληρωματική νομοθεσία το 1991, θέτοντας επιτέλους υπηρεσίες παιδείας, που ως τώρα ρυθμιζόνταν από το Υπουργείο Εμπορίου και Απασχόλησης, πράγμα απαράδεκτο για θέματα παιδείας, υπό τον έλεγχο του Υπουργείου Παιδείας.

Για πρώτη, λοιπόν, φορά μπαίνει τάξη σε ένα χώρο όπου μέχρι σήμερα επικρατούσε χάος. Για πρώτη φορά μπαίνει ένα αυστηρό θεσμικό πλαίσιο για την ίδρυση και τη λειτουργία των

εκπαιδευτικών κέντρων της μη τυπικής μεταλυκειακής εκπαίδευσης, τα οποία ως τώρα λειτουργούσαν ανεξέλεγκτα. Σήμερα κανείς δεν ξέρει σαφώς πόσα τέτοια κέντρα λειτουργούν ούτε ποιο επίπεδο γνώσεων προσφέρουν. Δεν ελέγχονται από πουθενά. Το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας δεν έχει πουθενά καταγεγραμμένα όλα αυτά τα κέντρα που λειτουργούν σήμερα, ώστε να έχει μια πραγματική εικόνα, ώστε να μπορέσει να ελέγξει και την πραγματική ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρουν, με αποτέλεσμα παραπλανητικές διαφημίσεις που όλοι ξέρετε, άδικα έξοδα γονέων και βεβαίως να υπονομεύεται το μέλλον των παιδιών μας, που είναι το χειρότερο απ' όλα.

Με το νομοσχέδιο, λοιπόν, αυτό τίθενται επιτέλους αυστηρές προϋποθέσεις και για την άδεια και τη λειτουργία των κολεγίων και εργαστηρίων. Και η τελική ευθύνη είναι επιτέλους στο Υπουργείο Παιδείας, το οποίο θα ελέγξει και το πρόγραμμα σπουδών και τα προσόντα των εκπαιδευτικών.

Δείγμα της σοβαρότητας που απαιτείται πλέον για την ίδρυση ενός τέτοιου κέντρου είναι βεβαίως και η κατάθεση εγγύησης από ελληνική τράπεζα ύψους 500.000 ευρώ, ώστε αν συμβεί οτιδήποτε, να μπορούν να προστατευτούν τα δικαιώματα και των σπουδαστών και των εργαζομένων.

Χαρακτηριστικό, βεβαίως, είναι και οι κυρώσεις που φθάνουν μέχρι και την αφαίρεση της άδειας, αλλά και τα πρόστιμα που προβλέπονται, τα οποία θεωρώ ότι εγγυώνται τη σοβαρή λειτουργία αυτών των κέντρων.

Ας μη μιλήσω, βεβαίως, και για τις προδιαγραφές και τις προϋποθέσεις που απαιτούνται πλέον και που τώρα σαφώς προσδιορίζονται για πρώτη φορά. Έτσι, και οι γονείς θα ξέρουν εκ των προτέρων με τι έχουν να κάνουν και η πολιτεία έχει υποχρέωση να προστατεύσει αυτά τα παιδιά από την εξαπάτηση που υπάρχει σήμερα. Μπαίνει, επιτέλους, φρένο και στους καιροσκοπούς και στους κερδοσκοπούς. Ίσως, μάλιστα, ανακάμπτει και ένα σχετικό ρεύμα παιδιών που φεύγει στο εξωτερικό, ενώ θα μπορούσαμε να προσελκύουμε και σπουδαστές από άλλες χώρες.

Τέλος, θεωρώ ότι περιχαράκωνουμε και τα όρια της εθνικής μας κυριαρχίας. Δηλαδή, προστατεύουμε την εκπαίδευση στη χώρα μας, ώστε να μην αναγκαστούμε να υιοθετήσουμε προγράμματα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα οποία όμως δεν θα ανταποκρίνονται στις δικές μας ανάγκες. Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε και τη σχετική κοινοτική οδηγία.

Βεβαίως, σήμερα το Σύνταγμα εξακολουθεί να είναι σαφές για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Πρέπει, λοιπόν, να κρατήσουμε μια ισορροπία μεταξύ Συντάγματος και Κοινοτικού Δικαίου. Και αυτό θεωρώ ότι γίνεται. Μόνο εάν εμείς ως χώρα οργανώσουμε και προστατεύσουμε την εκπαίδευσή μας, μόνο τότε θα αποφύγουμε τη συνεργασία αμφίβολων ξένων πανεπιστημίων, με αμφίβολα κέντρα εκπαίδευσης στην Ελλάδα.

Επιτρέψτε μου, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θυμίσω ότι η σχετική οδηγία, την οποία σήμερα φαίνεται ότι δεν δέχεται το Π.Α.ΣΟ.Κ., είχε υπογραφεί από την κ. Βάσω Παπανδρέου, τότε Επίτροπο. Φαίνεται, όμως, ότι αυτό είναι και ένα μέρος της σύγχυσης που επικρατεί στο Π.Α.ΣΟ.Κ. Το ίδιο συνέβη, άλλωστε, και με την αναθεώρηση ή τη μη αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Αυτά ως προς το Π.Α.ΣΟ.Κ..

Ως προς τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και τις θέσεις του κ. Αλαβάνου αναφέρθηκε πάρα πολύ ωραία προηγουμένως ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λ.Α.Ο.Σ.

Επιτρέψτε μου τώρα να απαντήσω σε ορισμένες κριτικές που έγιναν εδώ μέσα, σχετικά με αυτό το νομοσχέδιο. Ακούστηκε ότι η ίδρυση αυτών των κολεγίων είναι ένας πλάγιος τρόπος της Κυβέρνησης για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Κατ' αρχάς, ο νόμος λέει σαφώς ότι δεν πρόκειται για πανεπιστήμια και κανένα κολέγιο δεν έχει το δικαίωμα να ονομαστεί έτσι. Αντίθετα, λοιπόν, θεωρώ ότι προστατεύει τα παιδιά από τη σημερινή υποκρισία ορισμένων κέντρων, τα οποία αυτοπαρουσιάζονται ως πανεπιστήμια. Σήμερα, παραδείγματος χάριν, τι γίνεται σε μια παραπλανητική διαφήμιση; Δεν μπορεί κανείς να απαντήσει και να επιβάλει κυρώσεις. Αντίθετα, με το νόμο αυτόν, θα μπορούν από εδώ και πέρα να επιβληθούν κυρώσεις σε τέτοιους είδους παραπλανητικές διαφημίσεις.

Ακούστηκε ακόμα ότι η Κυβέρνηση θα μπορούσε να επιβάλει τάξη κλείνοντας εντελώς τα κέντρα αυτά. Μα αυτό, κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να γίνει, γιατί είναι κατ' αρχάς αντίθετο με το Σύνταγμα. Είναι αντίθετο με την παράγραφο 1 του άρθρου 16 του Συντάγματος, που προβλέπει το δικαίωμα της ελεύθερης διδασκαλίας, όπως και το franchising δεν μπορεί να απαγορευτεί, γιατί αντιτίθεται και αυτό στο άρθρο 5, εάν δεν κάνω λάθος, του Συντάγματος, που αφορά στην οικονομική ελευθερία. Άρα, λοιπόν, και εδώ το επιχείρημα δεν στέκεται.

Ακούστηκε ακόμα ότι θίγεται ο δημόσιος χαρακτήρας της παιδείας. Αντίθετα, θεωρώ ότι προστατεύεται περισσότερο. Μια κατάσταση που είναι σήμερα ανεξέλεγκτη, επιτέλους, προστατεύεται από το Υπουργείο Παιδείας. Σήμερα τα κέντρα αυτά βρίσκονται υπό το Υπουργείο Εμπορίου και τώρα τα θέτουμε υπό το Υπουργείο Παιδείας. Όμως, δεν βλέπω και σε τι η συστηματικοποίηση των κολεγίων και των κέντρων ελεύθερων σπουδών θα εμποδίσει την αναβάθμιση των κρατικών πανεπιστημίων, που εξακολουθεί να είναι κυρίαρχος σκοπός, νομίζω, και της Κυβέρνησης.

Ακούστηκε ακόμα ότι εμπορευματοποιείται η παιδεία. Και πάλι συμβαίνει το αντίθετο. Όταν τη θέτεις κάτω από το Υπουργείο Παιδείας, αντίθετα στοχεύεις στη μη εμπορευματοποίηση της παιδείας. Μέχρι σήμερα ο έλεγχος γινόταν από το Υπουργείο Εμπορίου. Δεν είναι, λοιπόν, αντίθετο αυτό που συμβαίνει σήμερα;

Ακούστηκε ακόμη ότι ο όρος «κολέγιο» είναι και αυτός παραπλανητικός, ότι έτσι δημιουργείται μια σύγχυση με τα πανεπιστήμια. Κατ' αρχάς ο όρος «κολέγιο» δεν σημαίνει σε όλο τον κόσμο πανεπιστήμιο. Υπάρχουν μερικά κράτη που το «κολέγιο» σημαίνει λύκειο. Άρα, λοιπόν και αυτό το επιχείρημα δεν στέκεται.

Τέλος, ακούστηκε ότι τέτοια νομοσχέδια δεν πρέπει να έρχονται σε θερινά τμήματα. Θεωρώ ότι κάποια νομοσχέδια, άλλος πάντων, πρέπει να έρχονται και στα Θερινά Τμήματα, αλλιώς η Βουλή δεν πρέπει να λειτουργεί καθόλου το καλοκαίρι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι εάν θέλουμε αναβάθμιση της εκπαίδευσης –και αυτός νομίζω ότι πρέπει να είναι ο στόχος μας– δεν πρέπει να μείνουμε στη μιζέρια που υπάρχει σήμερα στην ελληνική παιδεία. Δεν μπορεί να μη δεχόμαστε καμμία αλλαγή. Από εμάς, όμως, εξαρτάται πώς θα ελέγξουμε αυτήν την αλλαγή. Και αυτό νομίζω είναι ο στόχος και ο σκοπός του νομοσχεδίου που συζητούμε σήμερα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ κυρία Κανελλοπούλου.

Τελευταία ομιλήτρια πριν μιλήσει ο Υπουργός είναι η κ. Διαμαντοπούλου.

Ορίστε, κυρία Διαμαντοπούλου, έχετε το λόγο.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προφανώς συζητούμε ένα συγκεκριμένο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, αλλά δεν μπορούμε να ξεχνάμε ότι σε λίγο θα κληθούμε να ψηφίσουμε ονομαστικά όλοι και να τεθούμε ο καθένας προ των ευθυνών μας όχι μόνο ως κόμματα αλλά και ως Βουλευτές απέναντι σε μια ρύθμιση η οποία κτυπά τον πυρήνα των ευρωπαϊκών κοινωνικών δικαιωμάτων, όπως αυτά έχουν δομηθεί τα τελευταία τριάντα χρόνια. Γιατί σε όλη την ευρωπαϊκή αγορά εργασίας, που είναι απολύτως διαφορετική απ' ό,τι συμβαίνει σε όλο τον κόσμο, επί χρόνια υπάρχει ένας καμβάς πάνω στον οποίο κινούνται οι εργαζόμενοι και οι εργοδότες. Αυτό είναι η συναίνεση, η συμφωνία, η οποία επιτυγχάνεται με πολλούς τρόπους και στην Ελλάδα έχει κατακτηθεί να γίνεται με τη συλλογική σύμβαση. Και αυτό που συνέβη στις τράπεζες και αυτό που συμβαίνει σήμερα, οδηγεί ευθέως στο να διαλυθεί αυτός ο πυρήνας των κοινωνικών δικαιωμάτων και είναι άλλη μια πολύ σαφής πολιτική αυτής της Κυβέρνησης.

Η σημερινή συζήτηση αφορά τα κέντρα ελεύθερων σπουδών. Η συζήτηση στην Αίθουσα αφορά και πάλι τη σύγκρουση δύο δογματισμών: το ναι σε όλα και το όχι σε όλα. Η Κυβέρνηση με έναν τρόπο επικοινωνιακό, κυρίως μέσα από ένα μπαράζ συνε-

ντεύξεων του Υπουργού, παρουσιάζει το αυτονόητο, να μπει τάξη σε ένα χώρο που υπάρχει χάος. Απέναντί της συναντά το ακατανόητο, να κλείσουν τα μάτια και να πουν ότι δεν συμβαίνει τίποτα, ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Δεν χρειάζεται να κινηθούμε. Να μιλήσουμε για άλλα πράγματα και όχι γι' αυτά που συμβαίνουν. Και οδηγείται βεβαίως στο αδιανόητο, να ανοίξει μια μεγάλη πόρτα για την εμπορευματοποίηση στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης.

Το Π.Α.ΣΟ.Κ. είναι ένα κόμμα κυβερνητικό, είναι ένα κόμμα που οι θέσεις του, οι προτάσεις του, η λογική του έχουν να κάνουν με την πραγματικότητα και με τις πραγματικές απαντήσεις στα προβλήματα του ελληνικού λαού. Βεβαίως όλη αυτή η πρόταση, που έχει μέσα της το ρεαλισμό, βασίζεται σε αξίες, σε αρχές, και σε βασικούς πυλώνες πάνω στους οποίους στήθηκε ως κόμμα και ως κίνημα. Και ένας απ' αυτούς είναι η περιφρούρηση της δημόσιας παιδείας σε όλα τα επίπεδά της.

Στην Ευρώπη, τα δέκα τελευταία χρόνια ως αποτέλεσμα του ό,τι συμβαίνει στον κόσμο σε μεγάλο βαθμό, γίνονται εκπληκτικές αλλαγές στην ανώτατη παιδεία. Από την διακήρυξη της Σορβόνης, την απόφαση της Μπολόνια, τις δυο μεγάλες ευρωπαϊκές οδηγίες που αφορούν τα επαγγελματικά δικαιώματα και όχι μόνο, τα ευρωπαϊκά προγράμματα που έχουν τις ανταλλαγές των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων, τις συνεργασίες οι οποίες είναι συνεχώς ανάμεσα στα πανεπιστήμια, δίνουν το στίγμα μιας ανώτατης παιδείας με ανοικτούς ορίζοντες που λειτουργεί με νέα λογική και νέο σύστημα, με νέες υποδομές, με παγκόσμια δίκτυα συνεργασιών. Και είναι αυτό το πανεπιστήμιο που θέλουμε, ένα πανεπιστήμιο ανοικτό, ένα πανεπιστήμιο ανταγωνιστικό, ένα πανεπιστήμιο όπου έχουν ίση πρόσβαση όλοι όσοι θέλουν και μπορούν, ένα πανεπιστήμιο που δεν είναι φοβικό, ένα πανεπιστήμιο που εξελίσσεται και δεν αναπτύσσει μόνο φρούρια δίπλα του. Αυτό όμως το πανεπιστήμιο πρέπει να έχει όλες τις προϋποθέσεις εκείνες που να μπορούν να το κάνουν ανταγωνιστικό, χωρίς να είναι ένα κομμάτι της ευρωπαϊκής αγοράς, αλλά να είναι μέσα στο σύστημα παιδείας με ίσες δυνατότητες πρόσβασης όλων και βέβαια με υψηλό επίπεδο σπουδών.

Γιατί γίνεται αυτή η εισαγωγή και ειδικά για το θέμα των πανεπιστημίων; Γιατί γίνεται αυτή η με εμμονή απ' όλους μας αναφορά στη δημόσια παιδεία; Γιατί αυτό που βλέπουμε, πέντε χρόνια τώρα, είναι παρεμβάσεις οι οποίες έχουν ήδη τα αποτελέσματά τους. Ποιες είναι αυτές οι παρεμβάσεις; Μεταρρύθμιση στην τεχνική εκπαίδευση, κατάρρευση της τεχνικής εκπαίδευσης μέσα σε τρία χρόνια με 30% μείωση των παιδιών που πηγαίνουν εκεί. Τα παιδιά αυτά πηγαίνουν στα ιδιωτικά. Ιδιωτικά νηπιαγωγεία. Η υποχρεωτική –που είναι μια σωστή επιλογή– συμμετοχή των παιδιών στο νηπιαγωγείο δεν συνοδεύτηκε από αντίστοιχες υποδομές, με αποτέλεσμα την αύξηση των ιδιωτικών νηπιαγωγείων.

Το περιβόητο θέμα της εισαγωγής των νέων στα Τ.Ε.Ι. και Α.Ε.Ι.. Σαράντα χιλιάδες κενές θέσεις στα ΤΕΙ και στα πανεπιστήμια μέσα σε τέσσερα χρόνια και την ίδια στιγμή παιδιά που ψάχνουν να βρουν το επόμενο βήμα τους για τη μάθησή τους, για την επιβίωσή τους, για την αξιοπρεπή ζωή τους, για να ανταποκριθούν στη δίψα τους για μάθηση. Πού οδηγούνται αυτά τα σαράντα χιλιάδες που δεν μπαίνουν στο συγκεκριμένο σύστημα; Φυσικά στην ιδιωτική παιδεία.

Ξέρετε, συζητούμε για το νομοσχέδιο των Κ.Ε.Σ.. Θα έλεγα ότι είναι μια κυβέρνηση Κ.Ε.Σ. με τα αρχικά Κυβέρνηση Εμπορευματοποίησης Σπουδών, σε όλα τα επίπεδα από το νηπιαγωγείο μέχρι το πανεπιστήμιο.

Γίνεται πολλή συζήτηση για το ρεαλισμό με τον οποίο πρέπει να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα. Βεβαίως, να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα με ρεαλισμό, το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, τις ευρωπαϊκές οδηγίες, την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στο χώρο της μεταλυκειακής εκπαίδευσης. Η τήρηση όμως, η ενσωμάτωση και η εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Δικαίου δεν σημαίνει ότι η χώρα είναι ξέφραγο αμπέλι, ότι παίρνουμε εντολές και τις υλοποιούμε. Η ενσωμάτωση των οδηγιών, η υλοποίηση των ευρωπαϊκών οδηγιών, στις οποίες έχουμε συμμετοχή ως χώρα, οδηγεί την κάθε χώρα να προετοιμάσει το έδαφος, να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις, ακριβώς το αντί-

θετο δηλαδή απ' ό,τι έκανε η Νέα Δημοκρατία πέντε χρόνια τώρα, γιατί βεβαίως την Οδηγία του Νοεμβρίου του 2007 δεν τη μάθαμε τότε που τελείωσε η ημερομηνία εφαρμογής της. Ξέραμε πολύ καλά ότι ερχόταν.

Έπρεπε λοιπόν και για να ενσωματωθεί το Ευρωπαϊκό Δίκαιο και για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε με τρόπο που εμείς επιλέγουμε τις εξελίξεις στο χώρο της παιδείας, να προχωρήσουμε με συγκροτημένες πολιτικές.

Η πρώτη αφορά την επένδυση στο δημόσιο πανεπιστήμιο, επένδυση που αφορά και τη χρηματοδότηση και το αυτοδιοίκηση. Κάθε νόμος που φέρνεται για το πανεπιστήμιο, δημιουργεί και ένα πρόβλημα, κύριε Υπουργέ. Είναι ανεφάρμοστοι, είναι νόμοι οι οποίοι δημιουργούν συγκρίσεις χωρίς ποτέ αποτελέσματα...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό θέλω, κυρία Πρόεδρε.

Επομένως, το πρώτο και βασικό είναι πώς δημιουργώ τις προϋποθέσεις στη χώρα μου στο δημόσιο πανεπιστήμιο, στο δημόσιο σύστημα για να ενσωματώσω και την ευρωπαϊκή οδηγία. Ακριβώς το αντίθετο απ' ό,τι έγινε μέχρι σήμερα.

Δεύτερον, ξέρουμε το ευρωπαϊκό πλαίσιο και πρέπει οπωσδήποτε πριν πάμε στην ενσωμάτωση της οδηγίας, να λύσουμε το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Έχουμε κάνει δύο επερωτήσεις σε διάστημα έξι μηνών για το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων των Τ.Ε.Ι. και των Α.Ε.Ι..

Τρίτον, νομοθετική ρύθμιση του χώρου της μεταλυκειακής εκπαίδευσης και κατάρτισης με όρους συγκεκριμένους και με προϋποθέσεις.

Πρώτον, πρέπει να υπάρξει δημόσια ανεξάρτητη αρχή για το σύνολο αυτών των εκπαιδευτηρίων, τα οποία είναι, απ' ό,τι φάνηκε στη συζήτηση στην επιτροπή περί τα πέντε χιλιάδες κύριοι συνάδελφοι. Εάν είναι τριάντα κατά μέσον όρο οι σπουδαστές, είναι εκατόν πενήντα χιλιάδες παιδιά, τα οποία πάνε σε κάθε είδους εκπαιδευτήρια χωρίς αρχές, χωρίς κριτήρια, χωρίς καμμία πιστοποίηση, με άδειες από τα Υπουργεία. Θα μας πείτε, βεβαίως, συνέβαινε. Συνέβαινε και έχουμε πάρει την ευθύνη, αλλά εδώ πάμε να βάλουμε τάξη, όχι να δημιουργήσουμε ακόμη ένα χώρο ρουσφετολογικής λειτουργίας με υπουργικές αποφάσεις. Ένα άρθρο και αυτό χωρίς καμμία προϋπόθεση.

Και ερχόμαστε στο θέμα των Κ.Ε.Σ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρία Διαμαντοπούλου, με συγχωρείτε. Ζητήσατε ένα λεπτό και έχετε πάρει ήδη δύο.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ο κ. Μπανιάς μίλησε εννιάμισι λεπτά. Τελειώνω αμέσως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Τι θα πει αυτό; Παρακαλώ τελειώστε.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αναφορικά με τα Κ.Ε.Σ. πρώτον, δεν μπορεί να λέγονται κολέγια. Δεύτερον, δεν μπορεί επ' ουδενί να υπάρχει κερδοσκοπική λειτουργία στο χώρο των Κ.Ε.Σ.. Και πρέπει να υπάρχει πιστοποίηση τους από ανεξάρτητη δημόσια αρχή, γιατί αλλιώς ανοίγει μια τεράστια πόρτα εμπορευματοποίησης επικίνδυνης για τα πανεπιστήμια.

Και, τέλος, να πω για το θέμα των φοιτητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρία Διαμαντοπούλου, ευχαριστώ πάρα πολύ, τελειώσατε.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Το φοιτητικό κίνημα κάθε γενιάς απαντά με τον τρόπο του και κανείς δεν έχει δικαίωμα, πολύ περισσότερο το ΛΑ.Ο.Σ. να δυσφημεί το φοιτητικό κίνημα και τους αγώνες του σ' αυτήν την Αίθουσα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Στυλιανίδης.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που σήμερα καταθέτουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία επιδιώκει να ρυθμίσει και να θεσπίσει κανόνες, να βάλει τάξη στη γκρίζα ζώνη της μεταλυκειακής εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Στο χώρο αυτόν της μη τυπικής εκπαίδευσης εδώ και πολλές δεκαετίες αναπτύχθηκε άναρχα και ανεξέλεγκτα μια ποικιλία δομών, εργαστήρια, κέντρα, ινστιτούτα, κολέγια, σχολές. Τις περισσότερες φορές λειτουργούσαν παραπλανητικά προς τους γονείς και τους σπουδαστές, παρέχοντάς τους συχνά υπηρεσίες αμφίβολου ποιότητας έξω από κάθε έλεγχο της πολιτείας. Οι δομές αυτές αντλούσαν τη νομιμοποίηση από τη μεταξική νομοθετική διάταξη του 1935 και το ν. 1966/1991. Αδειοδοτούνταν και υπήρχαν παλαιότερα από το Υπουργείο Εμπορίου και αργότερα κάνοντας έναρξη επιτηδεύματος από τις οικονομικές υπηρεσίες του κράτους. Ποτέ καμμία Κυβέρνηση δεν τόλμησε να ελέγξει την ποιότητά τους, να θεσπίσει κανόνες και να βάλει τάξη σε αυτό το άναρχο τοπίο που διαμορφώθηκε από την ανάγκη της αγοράς εργασίας να παράξει στελέχη με νέες δεξιότητες και από το εμπόριο ελπίδας που ξεκίνησαν διάφοροι επιτηδείοι, εκμεταλλευόμενοι την επιθυμία της νέας γενιάς και των γονιών της να βρει μια διέξοδο στην αγορά εργασίας.

Με δεδομένη αυτήν την κατάσταση και εν όψει των ευρωπαϊκών εξελίξεων η Κυβέρνηση είχε μπροστά της τρεις επιλογές. Η πρώτη, να αδρανήσει, όπως έκαναν όλοι οι προηγούμενοι. Η δεύτερη, να κλείσει όλα αυτά τα κέντρα παρανόμως και αντισυνταγματικώς και η Τρίτη, να ρυθμίσει το χώρο, με στόχο την ποιότητα. Η πρώτη επιλογή που ήταν να αδρανήσει, όπως έπραξαν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, φοβούμενες το πολιτικό κόστος, θα παρέμενε ανεξέλεγκτος ο χώρος της μεταλυκειακής εκπαίδευσης και κατάρτισης βάζοντας στην ίδια μοίρα σοβαρές επενδυτικές πρωτοβουλίες και αμφίβολου ποιότητας και συχνά υψηλής επικινδυνότητας εργαστήρια, που δεν διατάζουν να αυτοπαρουσιάζονται ως δήθεν πανεπιστήμια, παίζοντας με τα όνειρα χιλιάδων νέων. Μια τέτοια κατάσταση θα επέτρεπε σε ανεξέλεγκτης ποιότητας και αξιοπιστίας ξένα εκπαιδευτικά ιδρύματα να συμμαχούν με οποιοδήποτε ελληνικό εργαστήριο, προκειμένου να εκμεταλλευθούν καταχρηστικά από κοινού τους Έλληνες νέους.

Το δεύτερο ενδεχόμενο, το ενδεχόμενο κλείσιμο ανεξαιρέτως όλων των δομών που λειτουργούν στον χώρο της μη τυπικής εκπαίδευσης από το 1935 μέχρι σήμερα παρέχοντας αντίστοιχες υπηρεσίες, εκτός από την ανεργία που ενδεχομένως, θα προκαλούσε, θα ήταν σε κάθε περίπτωση παράνομο, αντισυνταγματικό και αντικοινωνικό, διότι θα προσέκρουε στο άρθρο 16 παράγραφος 1 του ελληνικού Συντάγματος καθώς και σε πλέγμα κοινοτικών οδηγιών. Το ίδιο βεβαίως θα ίσχυε και για την απόλυτη απαγόρευση του δικαιώματος franchising, δικαιώρησης, διότι θα προσέκρουε στο άρθρο 5 του Συντάγματος καθώς και στο Κοινοτικό Δίκαιο.

Η πιο υπεύνη και διορατική επιλογή, η οποία κατά καιρούς υπεδείχθη και από τα περισσότερα κόμματα της Αντιπολίτευσης, ήταν η ρύθμιση και ο συνεχής έλεγχος αυτής της γκρίζας ζώνης στο χώρο της μεταλυκειακής εκπαίδευσης και κατάρτισης, με στόχο πάντα τη βελτίωση της ποιότητας. Το σχέδιο νόμου αποτελεί συστηματική και υπεύνη δουλειά που ισορροπεί δεξιολογικά ανάμεσα στο ελληνικό Σύνταγμα και στο Κοινοτικό Δίκαιο. Συμβάλλει στην εναρμόνιση του ελληνικού δικαίου με την ευρωπαϊκή πραγματικότητα, στοχεύει στη διασφάλιση της ποιότητας και διευκολύνει, παρά τις δυσκολίες που ανέκυψαν από τη μια αναθεώρηση του άρθρου 16, στην κατοχύρωση σε σημαντικό βαθμό της εθνικής αρμοδιότητας στο χώρο της εκπαίδευσης.

Επιτρέψτε μου τώρα να ζητήσω την προσοχή σας και να διαβάσω ένα χαρακτηριστικό σχόλιο: «Το άρθρο 16, προσπαθώντας να αποκλείσει νομικά κάθε άλλη μορφή εκπαίδευσης ευνοούσε την ελληνική πολιτεία, η οποία σήμερα δεν μπορεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις οικονομικές, κοινωνικές και ευρωπαϊκές εξελίξεις στο χώρο της παιδείας. Η ζήτηση για τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν ρυθμίστηκε από την πολιτεία με επακόλουθο τη διόγκωση ενός παράτυπου και παράλληλου ιδιωτικού τομέα με τα κέντρα ελευθέρων σπουδών με τα εξής χαρακτηριστικά. Λέει ο συγγραφέας του άρθρου αυτό: «Πρώτον, δεν γίνεται κανένας ποιοτικός έλεγχος από την πολιτεία». «Δεύτερον, είναι κερδοσκοπικός τομέας και, τρίτον, είναι εξαρτημένος για αξιολόγηση από ξένα πανεπιστήμια, μερικά με αμφίβολους

κερδοσκοπικούς στόχους».

«Όταν το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο –συνεχίζει ο συγγραφέας– αναγκάσει την Ελλάδα να αναγνωρίσει τα πτυχία αυτών των κέντρων, θα έχουμε την εξής παγκόσμια πρωτοτυπία. Θα είμαστε η μόνη χώρα στον κόσμο που θα έχει ιδιωτικά κερδοσκοπικά πανεπιστήμια των οποίων τα πτυχία θα πιστοποιούνται από ξένα εκπαιδευτικά ιδρύματα χωρίς καμμία αξιολόγηση από τους εκπαιδευτικούς θεσμούς της χώρας στην οποία λειτουργούν».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κείμενο που σας διάβασα είναι άρθρο του Γιώργου Παπανδρέου, του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δημοσιευμένο στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» στις 18/5/1998. Το καταθέτω στα Πρακτικά ως τεκμήριο ιδεολογικής ασυνέπειας, πολιτικής δειλίας και εγκλωβισμού στο μικροκομματικό συμφέρον.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι αναγκαίο να ξεκαθαρίσουμε ότι με το παρόν σχέδιο νόμου, ασκώντας το εθνικό κυριαρχικό μας δικαίωμα, ρυθμίζουμε το χάος που επικρατούσε τόσα χρόνια στη χώρα μας. Υπάγουμε για πρώτη φορά –όπως μας υποδεικνύει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Γιώργος Παπανδρέου με το άρθρο του– τον έλεγχο αυτού του χώρου στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων θεσπίζοντας αυστηρές ποιοτικές προδιαγραφές για την ίδρυση και τη λειτουργία των κολεγίων, καθώς και αυστηρότητα πρόστιμα και κυρώσεις στους παραβάτες που οδηγούν μέχρι και στο τελικό κλείσιμο των δομών αυτών.

Αυτό το σχέδιο νόμου αποτελεί μια γενναία μεταρρύθμιση, που τακτοποιεί τον εθνικό εκπαιδευτικό χώρο εν όψει του ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου που σταδιακά δημιουργείται. Οι επόμενες δύο κρίσιμες εξελικτικές φάσεις θα είναι η απόφαση του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την οδηγία 8948/88, η οποία όπως φαίνεται θα είναι καταδικαστική για τη χώρα μας – και έχει σημασία να δούμε όχι μόνο το διατακτικό αλλά και το σκεπτικό της– και βεβαίως η ενσωμάτωση της νέας Οδηγίας 36/2005.

Για την ιστορία επιτρέψτε μου να καταθέσω στα Πρακτικά την οδηγία αυτή που προκάλεσε την αρχική συζήτηση και πιθανότατα την καταδίκη της Ελλάδος στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η οδηγία 8948/88, σχετικά με το γενικό σύστημα των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών, έχει την υπογραφή και την έμπνευση της κ. Βάσως Παπανδρέου, πρώην Επιτρόπου, νυν Βουλευτού του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και βεβαίως τένος Υπουργού. Την καταθέτω στα Πρακτικά για να δούμε ποιος άνοιξε και σε ευρωπαϊκό επίπεδο το ζήτημα το οποίο καλούμεθα να ρυθμίσουμε τώρα, να δούμε ποιος είναι συνεπής και ποιος χρησιμοποιεί μεθόδους διγλωσσίας.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η Κυβέρνηση, με συνέπεια στις θέσεις της και χωρίς αντιφάσεις και υπαναχωρήσεις, τολμά και μεταρρυθμίζει το χαώδη χώρο, εντάσσοντάς τον στο πλαίσιο της μη τυπικής, όπως λέγεται, πανευρωπαϊκής εκπαίδευσης, διαχωρίζει τα εργαστήρια που παρέχουν αποκλειστικά και υπό προϋποθέσεις χαμηλότερου επιπέδου μεταλκειακή κατάρτιση από τα κολέγια τα οποία παρέχουν υψηλότερου επιπέδου μεταλκειακή εκπαίδευση και κατάρτιση.

Απαγορεύει σε όλους τη χρήση του όρου «πανεπιστήμιο», μια που στην Ελλάδα ως τέτοια αναγνωρίζονται μόνο τα δημόσια ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα που ανήκουν στην ανώτατη βαθμίδα της τυπικής εκπαίδευσης.

Τα κολέγια για να πάρουν άδεια ίδρυσης καθώς και άδεια λειτουργίας θα πρέπει να τηρούν μια σειρά από αυστηρές προϋ-

ποθέσεις και κριτήρια που προβλέπονται στο νόμο και αυστηροποιούνται περαιτέρω από την υπουργική απόφαση, όπως η εγγυητική επιστολή από ελληνική τράπεζα των 500.000 ευρώ, ο έλεγχος των αντίστοιχων κτηριακών υποδομών, των συνθηκών υγιεινής, η απαιτούμενη διοικητική στελέχωση, η ελεγχόμενη πληρότητα του προγράμματος σπουδών, σημαντικός αριθμός και υψηλά προσόντα διδασκόντων, αξιοπιστία και οικονομική ευρωστία.

Θα πρέπει να διαθέτουν εγκεκριμένο από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας, τριετή οικονομική μελέτη, καθορισμένο διευθυντή και κατά νόμο υπεύθυνο και βεβαίως για όλα αυτά έχουν την υποχρέωση να ενημερώνουν διαρκώς το Υπουργείο Παιδείας, το οποίο τα ελέγχει ασταμάτητα.

Τα κολέγια έχουν αποκλειστικό δικαίωμα χρήσης αυτού του όρου, μια που αποτελούν ειδική κατηγορία. Κάθε άλλος που χρησιμοποιεί αυτόν τον όρο κλείνει. Αποκλειστικό προνόμιο των κολεγίων που διαθέτουν όλες αυτές τις προδιαγραφές είναι το δικαίωμα σύμπραξης με εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής, με τη νομική μορφή της συμφωνίας πιστοποίησης –validation– ή της συμφωνίας δικαιόχρησης εφόσον βεβαίως τα κολέγια το επιθυμούν.

Ελέγχονται οι όροι και οι προϋποθέσεις αυτής της σύμπραξης. Αντιστοιχούνται οι υπηρεσίες που παρέχονται και επίσης ελέγχεται και η αξιοπιστία του ξένου εκπαιδευτικού ιδρύματος που παρέχει το franchising. Στο Υπουργείο Παιδείας δημιουργείται ειδικό γραφείο που υπάγεται στο Γενικό Γραμματέα και τηρεί μητρώο κολεγίων, μητρώο εργαστηρίων και μητρώο διδασκόντων, το οποίο ενημερώνεται συστηματικά.

Συστήνεται στο Υπουργείο Παιδείας Επιτροπή Ελέγχου και Αξιολόγησης Κολεγίων, στην οποία εκτός των άλλων συμμετέχουν ένα μέλος Δ.Ε.Π. από δημόσιο ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα, από πανεπιστήμιο, ένα μέλος Ε.Π. από Τ.Ε.Ι., ένας μηχανικός και ένας γιατρός για να παρακολουθούν τις αντίστοιχες προδιαγραφές, ένας εκπρόσωπος από το Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π. για να εξετάζει την αξιοπιστία του ξένου ιδρύματος που παρέχει franchising, καθώς και δύο εμπειρογνώμονες για τα ζητήματα μεταλκειακής εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Ο έλεγχος και η αξιολόγηση των κολεγίων είναι διαρκής και αυστηρός. Οι παραβάσεις, οι παρατυπίες και οι υπότροπες συμπεριφορές οδηγούν σε αυστηρά πρόστιμα και σε κυρώσεις που μπορούν να φθάσουν μέχρι το κλείσιμο και του κολεγίου και του εργαστηρίου.

Διευκολύνεται η προσέλκυση ξένων σπουδαστών στην Ελλάδα, διότι αυτό εντάσσεται στη γενικότερη στρατηγική που έχουμε –και για το χώρο της μη τυπικής εκπαίδευσης– να μετεξελιξουμε τη χώρα μας σε διεθνές ή περιφερειακό εκπαιδευτικό κέντρο.

Με αυτό το αυστηρό πλαίσιο είναι βέβαιο ότι θα επιτευχθεί η τακτοποίηση ενός χώρου στον οποίο για πολλά χρόνια κινούνται άναρχα χιλιάδες κερδοσκοπικών επιχειρήσεων που ουδέποτε ελέγχθηκαν για την ποιότητα των υποδομών τους ή των παρεχόμενων υπηρεσιών, οδηγώντας συχνά σε αδιέξοδο χιλιάδες νέους ανθρώπους.

Φυσιολογική εξέλιξη μετά την ψήφιση και εφαρμογή αυτού του νομοσχεδίου είναι να συρρικνωθεί σημαντικά ο αριθμός των κολεγίων, όσο και των εργαστηρίων, να βελτιωθεί η ποιότητα, να διευκρινιστεί η ειδοποιός διαφορά μεταξύ της τυπικής και της μη τυπικής εκπαίδευσης και κατάρτισης στην Ελλάδα.

Είναι πλέον σαφές ότι η τυπική εκπαίδευση συμπεριλαμβάνει την πρώτη και τη δεύτερη βαθμίδα εκπαίδευσης, η οποία παρέχεται είτε από δημόσιο είτε από ιδιωτικό φορέα, τα Ι.Ε.Κ. που είναι η αρχική κατάρτιση και φυσικά τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι., καθώς σύμφωνα με το άρθρο 16 παρέχεται αυτή η υπηρεσία μόνο από δημόσιο ίδρυμα. Η τυπική εκπαίδευση παρέχει πτυχία που οδηγούν σε κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα.

Η μη τυπική εκπαίδευση μέχρι τώρα συμπεριελάμβανε τα λεγόμενα Κ.Ε.Κ., ιδιωτικά ή δημόσια, τη συνεχιζόμενη κατάρτιση. Τώρα συμπεριλαμβάνεται σ' αυτά η εκπαίδευση ενηλίκων με τις μορφές που έχουμε διαμορφώσει σε όλη τη χώρα, τα

εργαστήρια ελευθέρων σπουδών, τα κολλέγια. Η μη τυπική εκπαίδευση παρέχει βεβαιώσεις σπουδών που μπορεί να γίνονται δεκτές από την ελεύθερη αγορά εργασίας, αλλά δεν είναι πτυχία και δεν οδηγούν σε επαγγελματικά προσόντα.

Η νέα εξέλιξη εναρμονίζει σημαντικά το ελληνικό με το ευρωπαϊκό σύστημα απελευθερώνοντάς μας από αδιέξοδα του παρελθόντος που απομόνωναν τη χώρα μας σε ευρωπαϊκό επίπεδο και δημιούργησαν ψεύτικες και παραπλανητικές ελπίδες στους νέους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**)

Είναι σαφές ότι οι επιλογές της Κυβέρνησης είναι τολμηρές και ξεκάθαρες και κινούνται προς την κατεύθυνση εναρμόνισης με το ευρωπαϊκό περιβάλλον. Προστατεύουν τα συμφέροντα της νέας γενιάς και υιοθετούν πολλές θέσεις ή προτάσεις που διατύπωσαν κατά καιρούς τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, αν και στην πορεία, όπως προκύπτει από τη συζήτηση στην Αίθουσα, τις εγκατέλειψαν προσχωρώντας στον λαϊκισμό και τη δημαγωγία.

Υπενθυμίζω χαρακτηριστικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη στάση του Συνασπισμού και του παλαιού Προέδρου του, του κ. Αλαβάνου και του καινούριου, του κ. Τσίπρα, οι οποίοι συνεχίζουν να κινούνται ως πολιτικό εκκρεμές.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά το ψήφισμα 2174/2001 σχετικά με τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια και την ανώτατη εκπαίδευση στον ευρωπαϊκό χώρο της γνώσης.

Σύμφωνα με το ψήφισμα, ο κ. Αλαβάνος συμφωνεί με την επιτροπή, η οποία πιστεύει ότι πρέπει να επιταχυνθεί και να ενδυναμωθεί η διαδικασία της Μπολόνιας, την οποία αρνείται σ' αυτήν την Αίθουσα. Ζητεί από τα κράτη-μέλη και τα πανεπιστήμια να λάβουν μέτρα προκειμένου να ξεπεραστούν τα νομικά και διοικητικά εμπόδια που δυσκολεύουν την κινητικότητα και να υιοθετήσουν μη χρονοβόρα και ευέλικτα συστήματα για τη διαδικασία αναγνώρισης των διπλωμάτων σπουδών, τίτλων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που δεν υπάρχουν στη χώρα.

Δηλαδή, με απλά λόγια, ο κ. Αλαβάνος εμμέσως πλην σαφώς υποστηρίζει την αναγνώριση των κέντρων ελευθέρων σπουδών και επίσης καλεί την Επιτροπή και τα κράτη-μέλη να εξετάσουν μία εταιρική σχέση όχι μόνο με τις δημόσιες αλλά και με τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα των σπουδών.

Τέλος, ο κ. Αλαβάνος πιστεύει ότι τα ιδιωτικά πανεπιστήμια ή Α.Ε.Ι. αποτελούν μέρος του ευρωπαϊκού εκπαιδευτικού συστήματος και συμβάλλουν στην ανάπτυξή του.

Καταθέτω στα Πρακτικά το κείμενο που αποδεικνύει ότι ο κ. Αλαβάνος διά της ψήφου του ταυτίστηκε τότε μ' αυτές τις θέσεις, τις οποίες σήμερα αποκηρύττει.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ψήφισμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στην ίδια κατεύθυνση διγλωσσίας και λαϊκισμού, δυστυχώς, κινείται και ο νέος Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., ο οποίος σε πρόσφατη συνέντευξή του στην κυπριακή εφημερίδα «Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ», στις 16-6-2008, δηλώνει: «Δεν είμαστε εχθρικοί προς τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Το κύρος του δημοσίου πανεπιστημίου δεν θίγεται από τα ιδιωτικά πανεπιστήμια».

Καταθέτω, λοιπόν, στα Πρακτικά τη συνέντευξη του κ. Τσίπρα, από την οποία αποδεικνύεται ότι άλλα λέει στην Κύπρο και άλλα λέει στην Ελλάδα, άλλα λέει στην Αναθεώρηση του Συντάγματος και άλλα λέει όταν επικοινωνεί με την κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα συνέντευξη, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επιτρέψτε μου τώρα να σας διαβάσω ένα ενδιαφέρον κείμενο, που είναι το τεκμήριο της υποκρισίας. Με προσοχή σας διαβάζω: «Αυτές τις ημέρες, όπως και κάθε φθινόπωρο, ζούμε την

αγωνία δεκάδων χιλιάδων οικογενειών, που αναζητούν με σκληρές, πολλές φορές, οικονομίες μία προοπτική για τα παιδιά τους που τελείωσαν το λύκειο, μέσα από την εξασφάλιση σπουδών σε ένα ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο, που μέρος τους πραγματοποιείται στην Ελλάδα μέσω των κέντρων ελευθέρων σπουδών». «Η ελληνική Κυβέρνηση», λέει ο συγγραφέας του κειμένου, «περιπαίζει, παραπλανά και κρατάει σε σύγχυση όλον αυτόν τον κόσμο, παρά τις πολύχρονες και συνεχείς καταγγελίες μου». Λέει ο συγγραφέας: «Η Κυβέρνηση παραβιάζει την οδηγία 89/48. Αυτή επιμένει να εφαρμόζει μια σχιζοφρενική πολιτική. Από τη μια, εξασφαλίζει την ελεύθερη λειτουργία των κέντρων ελευθέρων σπουδών, χωρίς να ασκεί οποιονδήποτε ποιοτικό έλεγχο και να θέτει προδιαγραφές, όπως θα μπορούσε. Από την άλλη, επιμένει να μην αναγνωρίζει τους τίτλους ευρωπαϊκών πανεπιστημίων, που δίδονται σε συνεργασία με τα κέντρα ελευθέρων σπουδών». «Η αιτιολογημένη γνώμη», συνεχίζει, «της Επιτροπής, τελευταία φάση πριν την επίσημη έναρξη των διαδικασιών του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, επιβεβαιώνει τις καταγγελίες μου και αφήνει έκθετη την Κυβέρνηση». «Καλώ», λέει ο συγγραφέας, «για ακόμη μια φορά τον Υπουργό Παιδείας να δώσει τέλος σε αυτήν την κατάσταση κυνισμού, απέναντι σε δεκάδες χιλιάδες νέους και νέες που προσπαθούν να δουν με ελπίδα το μέλλον τους, ερασιτεχνισμού και επιπολαιότητας στην εκπαιδευτική πολιτική και παντελούς άγνοιας της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι σκέψεις αυτές ανήκουν στον Πρόεδρο του Συνασπισμού, τον κ. Αλαβάνο, διατυπώθηκαν στις 29/8/2002 με δελτίο Τύπου που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του ίδιου και του κόμματός του και περιέργως έχει εξαφανιστεί. Από την ώρα που άρχισε η συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, έχει εξαφανιστεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το καταθέτω στα Πρακτικά, αποκαλύπτοντας την υποκρισία.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δελτίο Τύπου, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και διερωνάμαι: πότε ο κ. Αλαβάνος εννοούσε αυτά που έλεγε, τότε ή τώρα; Πότε ο κ. Παπανδρέου, εννοούσε αυτά που έλεγε, τότε ή τώρα;

Εμείς δεν προσχωρούμε σε αυτή τη λογική της διγλωσσίας και του λαϊκισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έχετε ολοκληρώσει, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επιδεικνύουμε συνέπεια, δεν παίζουμε με τα οράματα και τις αγωνίες των παιδιών και των γονιών τους και προχωρούμε μπροστά, δημιουργώντας πραγματικές προοπτικές για τη νέα γενιά, με την ευθύνη που αρμόζει σε μία παράταξη η οποία πρόκειται να κυβερνήσει για πολλά χρόνια αυτόν τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, πενήντα μαθητές και μαθήτριες και έξι συνοδοί καθηγητές από το ελληνικό κολέγιο «ΟΜΗΡΟΣ» της Μεμβούρνης.

Τους καλωσορίζουμε στην Ελλάδα, στη Βουλή των Ελλήνων και ευχόμαστε στα παιδιά να είναι καλότερα.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Έχει ζητήσει το λόγο ο Υπουργός, ο κ. Βενιζέλος.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Βενιζέλο, αλλά έχουμε πει με τους συναδέλφους Βουλευτές, ότι η ψηφοφορία θα γίνει στις 12.00'. Βλέπω και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. να ζητάει το λόγο, όπως και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Θα κάνουμε για δέκα λεπτά...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε.

Είναι σαν να ισχυριζόμαστε ότι οι Βουλευτές ήρθαν να ψηφίσουν και δεν ενδιαφέρονται να ακούσουν τον αντίλογο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στα όσα είπε ο Υπουργός. Αυτό δεν τιμά ως αντίληψη το Κοινοβούλιο. Οι συνάδελφοι μπορούν άνετα να ακούσουν την απάντηση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δώδεκα λεπτά είναι ο χρόνος που έχουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Σας παρακαλώ. Δηλαδή, αντιλαμβάνεσθε τι σημαίνει να στείλουμε το μήνυμα ότι ερχόμαστε με προκαθορισμένο ραντεβού να ψηφίσουμε και ότι δεν θέλουμε να παρακολουθήσουμε τη συζήτηση;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε, δεν περίμενα από εσάς να βάλετε σε αυτήν τη βάση την ψηφοφορία.

Γνωρίζετε ότι από την αρχή της θητείας μου ως Προέδρου της Βουλής, προσπάθησα -και όλοι μαζί και το κατακτήσαμε αυτό- να έχουμε μία συνέπεια πρώτον, στις ώρες προσέλευσης και έναρξης της διαδικασίας συζήτησης και των συνεδριάσεων...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το ομολογώ αυτό. Ομολογώ ότι υπάρχει μεγάλη βελτίωση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): ...και, δεύτερον, αυτό το οποίο συμφωνούμε και αποφασίζουμε να το τηρούμε και για τις ψηφοφορίες. Όχι, λοιπόν, ότι οι συνάδελφοι Βουλευτές από όλα τα κόμματα ήρθαν μόνο για την ψηφοφορία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν ήρθαν, λοιπόν, γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Πιστεύω ότι δεν το δέχεται κανείς αυτό το πράγμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ας το αποδείξουμε, λοιπόν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θα το αποδείξουμε με την ψηφοφορία.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αμέσως μετά, κύριε Ψαριανέ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Έγιναν εκτενείς αναφορές στο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και στον κ. Αλαβάνο. Εξάλλου, εγώ δεν έχω πάρει το λόγο καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θα απαντήσετε μετά τον κ. Βενιζέλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό διακόπτουμε τη συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Ίδρυση και λειτουργία κολεγίων και άλλες διατάξεις».

Θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 265 και ειδικό 69 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και άλλες διατάξεις».

Οι αποδεχόμενοι την τροπολογία λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι την τροπολογία λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου ο κ. Ιωάννης Μπούγας από τη Νέα Δημοκρατία και ο κ. Φίλιππος Σαχινίδης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 99 Βουλευτές από τους 100 Βουλευτές που συμμετέχουν στη Β' σύνθεση του Τμήματος.

Υπέρ της τροπολογίας, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 51 Βουλευτές.

Κατά της τροπολογίας, δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 48 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

«Ονομαστική ψηφοφορία επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 365 και ειδικό 69

Από τη Νέα Δημοκρατία

	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Αυγενάκης Ελευθέριος	+	
Βολουδάκης Μανούσος Κωνσταντίνος	+	
Γερωντόπουλος Κυριάκος	+	
Γιακουμάτος Γεράσιμος	+	
Γιαννάκης Μιχαήλ	+	
Θαλασσινός Θαλασσινός	+	
Καλιώρας Ηλίας	+	
Κανελλοπούλου Κρινιώ	+	
Καντερές Νικόλαος	+	
Καρασμάνης Γεώργιος	+	
Καριπίδης Αναστάσιος	+	
Καρπουζάς Αντώνιος	+	
Κασαπίδης Γεώργιος	+	
Κελέτης Σταύρος	+	
Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία	+	
Κόλλιας Κωνσταντίνος	+	
Κόρκα-Κώνστα Αθηνά	+	
Κοσμίδης Ιωάννης	+	
Κουκοδήμος Κωνσταντίνος	+	
Κωνσταντινίδης Ευστάθιος	+	
Λεονταρίδης Θεόφιλος	+	
Μαγγίνας Βασίλειος	+	
Κοντογιάννης Γεώργιος	+	
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος	+	
Μιχαλολιάκος Βασίλειος	+	
Μπασιάκος Ευάγγελος	+	
Μπουγάς Ιωάννης	+	
Ντινόπουλος Αργύριος	+	
Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	+	
Παναγιώτοπουλος Πάνος	+	
Παπαδημάτος Νικόλαος	+	
Πατριανάκου Φεβρωνία	+	
Πιπιλή Φωτεινή	+	
Ράγιου-Μετζελοπούλου Αναστασία (Νατάσα)	+	
Ράπτη Ελένη	+	
Σαμπασιώτης Δημήτριος	+	
Σιούφας Δημήτριος	+	
Σολδάτος Θεόδωρος	+	
Σταϊκούρας Χρήστος	+	
Σταμάτης Δημήτριος	+	
Σταυρογιάννης Νικόλαος	+	
Σταύρου Απόστολος	+	
Τζαβάρας Κωνσταντίνος	+	
Τζαμτζής Ιορδάνης	+	
Τζιτζικώστας Απόστολος-Ιωάννης	+	
Τραγάκης Ιωάννης	+	
Τσαβδαρίδης Λάζαρος	+	
Φουντουκίδου-Θεοδωρίδου Παρθένα	+	
Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+	
Χαρακόπουλος Μάξιμος	+	
Χριστοφιλογιάννης Δημήτριος	+	

Από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα

Αμοιρίδης Ιωάννης	+
Αράπογλου Χρυσή	+
Βαρβναρίγος Δημήτριος	+
Βενιζέλος Ευάγγελος	+

Βέρρας Μιλτιάδης +
 Γιαννακά Σοφία +
 Διαμαντοπούλου Άννα +
 Έξαρχος Βασίλειος +
 Ζωίδης Νικόλαος +
 Κακλαμάνης Απόστολος +
 Καρτάλης Κωνσταντίνος +
 Καρχιμάκης Μιχαήλ +
 Κατρίνης Μιχαήλ +
 Κατσιφάρας Απόστολος +
 Κεγκέρογλου Βασίλειος +
 Κουβέλης Σπυρίδων +
 Κουτμερίδης Ευστάθιος +
 Κουτσούκος Ιωάννης +
 Μπόλαρης Μάρκος +
 Νιώτης Γρηγόριος -
 Παντούλας Μιχαήλ +
 Δαμανάκη Μαρία +
 Παπακωνσταντίνου Γεώργιος +
 Παπαχρήστος Ευάγγελος +
 Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη +
 Πεταλωτής Γεώργιος +
 Ραγκούσης Ιωάννης +
 Σαχινίδης Φίλιππος +
 Σιδηρόπουλος Αναστάσιος +
 Σκραφνάκη Μαρία +
 Τζάκρη Θεοδώρα +
 Τιμοσίδης Μιχαήλ +
 Τσιρώνης Δημήτριος +
 Χάιδος Χρήστος +

Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος

Σκυλλάκος Αντώνης +
 Αλυσανδράκης Κωνσταντίνος +
 Καζάκος Κωνσταντίνος +
 Καφαντάρη Ευθαλία (Λίλα) +
 Μελά Παναγιώτα-Εύα +
 Μωραϊτης Νικόλαος +
 Χαράλαμπος Χαράλαμπος +

Από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς

Δρίτσας Θεόδωρος +
 Κουράκης Αναστάσιος +
 Μπινιάς Ιωάννης +
 Τσουκάλης Νικόλαος +
 Ψαριανός Γρηγόριος +

Από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό

Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης) +
 Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις +
 Πλεύρης Αθανάσιος +

Εψηφισαν: 99

NAI : 51

OXI : 48

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ »

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτρης Σιούφας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 265 και ειδικό αριθμό 69 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Εισερχόμεστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότη-

σης της τρομοκρατίας και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για αύριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμεθα στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Ίδρυση και λειτουργία κολλεγίων και άλλες διατάξεις». Καλώ στο Βήμα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον πρώην Υπουργό κ. Ευάγγελο Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ως αναρωτηθούμε πώς θα φαινόταν στην ελληνική κοινωνία αν το Πανεπιστήμιο Αθηνών, στην Ιατρική Σχολή του οποίου ο τελευταίος εισαγόμενος απαιτείται να συγκεντρώσει βαθμό περίπου 19,2, συνήπτε σύμβαση με ιδιωτικές επιχειρήσεις, στις οποίες ανέθετε το προνόμιο να δέχονται φοιτητές με πολύ μικρότερο βαθμό, ώστε αυτοί να εκπαιδεύονται για ορισμένα εξάμηνα, και στη συνέχεια αναλάμβανε να ολοκληρώσουν την ιατρική τους εκπαίδευση και να τους χορηγήσει πτυχία ιατρικής.

Θα ήταν αυτό ένα κοινωνικό σκάνδαλο; Αυτή η σκανδαλώδης κατάσταση επισημοποιείται και νομιμοποιείται με το νομοσχέδιο που εισηγείται η Κυβέρνηση. Προσπαθεί η Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή να νομιμοποιήσει εκ του πλαγίου την πιο ακραία και προκλητική μορφή ιδιωτικού, επιχειρηματικού κερδοσκοπικού πανεπιστημίου, χαμηλής εκπαιδευτικής ποιότητας, διότι περί αυτού πρόκειται.

Πρέπει να άρουμε κατ' αρχάς δυο πολύ μεγάλες παρεξηγήσεις, δύο παραπλανητικούς ισχυρισμούς. Ο πρώτος ισχυρισμός αφορά το Σύνταγμα. Επεχείρησε εμμέσως να τον επαναφέρει προηγουμένως ο κύριος Υπουργός. Μήπως, εάν είχε αναθεωρηθεί το περιβόητο άρθρο 16 του Συντάγματος και είχε εισαχθεί ο θεσμός του μη κρατικού, μη κερδοσκοπικού πανεπιστημίου, που θα ήταν εντεταγμένο σε ένα ενιαίο σύστημα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με τα δημόσια πανεπιστήμια, με ίδιο τρόπο εισαγωγής φοιτητών μέσω εξετάσεων με κριτήριο το βαθμό και με ίδιες διαδικασίες εκλογής καθηγητών, θα είχαμε τώρα κάποιο νομικό, εθνικό, συνταγματικό επιχείρημα για να μην επιτρέψουμε αυτό που πάει να νομιμοποιήσει το νομοσχέδιο, δηλαδή την πλήρη εμπορευματοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης; Όχι βεβαίως. Διότι όσοι θέλουν να εμπορευματοποιήσουν στο χαμηλότερο επίπεδο την ανώτατη εκπαίδευση, δεν επικαλούνται συνταγματικού χαρακτήρα επιχειρήματα, αλλά επιχειρήματα κοινοτικού δικαίου. Θα δούμε εάν αυτά ευσταθούν.

Δεύτερος παραπλανητικός ισχυρισμός. Μήπως αυτό που κάνει η Κυβέρνηση έχει σχέση με τα επαγγελματικά δικαιώματα και τις σχετικές κοινοτικές οδηγίες; Καθόλου. Διότι πράγματι η χώρα μας και όλες οι χώρες έχουν υποχρέωση να σέβονται και να αναγνωρίζουν επαγγελματικά δικαιώματα, -επαγγελματικά και όχι ακαδημαϊκά, γιατί επί των ακαδημαϊκών θεμάτων δεν έχει αρμοδιότητα η Ευρωπαϊκή Ένωση- γιατί η Ευρώπη είναι μια ενιαία αγορά, υπάρχει ελεύθερη κίνηση εργαζομένων και ο εργαζόμενος κινείται ενδοευρωπαϊκά με τα επαγγελματικά του προσόντα. Και εφόσον σε μια χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανεξαρτήτως ακαδημαϊκών τίτλων, κάποιος έχει και ασκεί επαγγελματικά δικαιώματα, τα κουβαλάει μαζί του όταν πηγαίνει να εγκατασταθεί και να εργαστεί σε μια άλλη χώρα. Δεν πρόκειται περί αυτού. Άλλωστε η πρώτη προτεραιότητα είναι να δοθούν και να κατοχυρωθούν νομοθετικά τα επαγγελματικά δικαιώματα σε πολλούς αποφοίτους τμημάτων ελληνικών πανεπιστημίων και ελληνικών Τ.Ε.Ι., που δεν έχουν ακόμη τέτοια κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα. Όλοι πρέπει να έχουν αναγνωρισμένα και αλώβητα τα επαγγελματικά τους δικαιώματα. Δεν έχει να κάνει, όμως, αυτό με την οργάνωση της εκπαίδευσης, που συνιστά αρμοδιότητα κάθε κράτους-μέλους.

Τι συμβαίνει στην Ευρώπη, για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους; Μια κυρίως χώρα, το Ηνωμένο Βασίλειο, οργανώνει μέσω ορισμένων δημοσίων πανεπιστημίων βρετανικών ένα γιγαντιαίο εκπαιδευτικό «ντάμπινγκ» εις βάρος του ίδιου του θεσμού του ευρωπαϊκού πανεπιστημίου.

Υπάρχουν χώρες που έχουν μεγάλη εκπαιδευτική αυτοπεποίθηση, που δεν φοβούνται ότι αυτό το βρετανικό «ντάμπινγκ» μπορεί να θίξει το εκπαιδευτικό τους σύστημα, χώρες όπως η

Φιλανδία, η Σουηδία, η Γερμανία, όπου το φαινόμενο του μη κρατικού πανεπιστημίου υπάρχει, ρυθμίζεται, πρόκειται σε αρκετές περιπτώσεις για μη κερδοσκοπικές δραστηριότητες, αλλά είναι περιθωριακό σε σχέση με τον όγκο των καλών δημοσίων πανεπιστημίων.

Από το 1982-1983 επί Θάτσερισμού τα βρετανικά δημόσια πανεπιστήμια μέσα από το άγχος της χρηματοδότησης, γιατί είχε κλείσει η κ. Θάτσερ τη στρόφιγγα, άρχισαν να οργανώνουν αυτή την επίθεση εις βάρος της έννοιας του ελληνικού πανεπιστημίου. Και επειδή ποτέ δεν γίνεται σοβαρή συζήτηση δυστυχώς, στο Συμβούλιο Υπουργών, όχι παιδείας, αλλά κυρίως εσωτερικής αγοράς και επειδή δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή η δυνατότητα να τεθεί στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο με τον τρόπο που πρέπει το ζήτημα αυτό, καθόμαστε και παρακολουθούμε την υπονόμηση της έννοιας του ευρωπαϊκού πανεπιστημίου, επειδή τα δημόσια πανεπιστήμια μιας συγκεκριμένης χώρας θέλουν να εμφανίζονται με τη μορφή ιδιωτικών κερδοσκοπικών επιχειρήσεων, σε άλλες χώρες όπως είναι η Ελλάδα.

Αυτό δεν μπορεί να γίνεται ανεκτό. Και δεν μπορεί αδιαμαρτύρητα να αποδεχόμαστε αυτή την κατάσταση. Αυτό δεν είναι συμβατό με τις μεγάλες πολιτικές κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη στρατηγική της Λισαβόνας, με την κοινωνία της γνώσης, με την ανταγωνιστικότητα.

Είμαστε και είμαι προσωπικά υπέρ της απόλυτης εξωστρέφειας των ελληνικών πανεπιστημίων, υπέρ της συνεργασίας μεταξύ ελληνικών και ξένων πανεπιστημίων. Είμαι αναφανδόν υπέρ της συνεργασίας των ελληνικών Τ.Ε.Ι. με βρετανικά, γαλλικά ή άλλα ξένα πανεπιστήμια και σε προπτυχιακό και σε μεταπτυχιακό επίπεδο. Πρέπει να οργανώνουμε εδώ αγγλόφωνα τμήματα για ξένους φοιτητές στα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια, όχι μόνο στο Διεθνές Πανεπιστήμιο. Πρέπει να οργανώνουμε κοινά μεταπτυχιακά προγράμματα. Και υπάρχουν τέτοια κοινά μεταπτυχιακά προγράμματα. Πρέπει τα ελληνικά πανεπιστήμια να είναι παρόντα στο εξωτερικό. Και ήταν ορθή η πρόβλεψη του προηγούμενου νόμου της Κυβέρνησης για τη δυνατότητα να οργανώνονται μεταπτυχιακά προγράμματα, ελληνικών πανεπιστημίων στο εξωτερικό.

Αλλά εδώ ξέρετε τι συμβαίνει; Με το αντισυνταγματικό και προκλητικό άρθρο 10 του νομοσχεδίου νομιμοποιούνται οι εμπορικού χαρακτήρα συμβάσεις ανάμεσα σε ανεξέλεγκτες ιδιωτικές επιχειρήσεις από τη μία μεριά και πανεπιστήμια κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την άλλη, έτσι ώστε να οργανώνονται στην Ελλάδα, χωρίς κανέναν ακαδημαϊκό έλεγχο, όχι τα μαθήματα των πρώτων τεσσάρων εξαμήνων ή έστω του πρώτου πτυχίου τριετούς φοιτήσεως του λεγόμενου Bachelor, αλλά και του πτυχίου τετραετούς φοιτήσεως και του πτυχίου πενταετούς φοιτήσεως και η απονομή τίτλου μεταπτυχιακών σπουδών και η απονομή διδακτορικού διπλώματος. Που διαφοροποιεί το άρθρο 10 τα επίπεδα τίτλων; Πουθενά. Μπορεί εδώ να οργανώνονται τώρα με αυτόν τον ανεξέλεγκτο εμπορευματοκό, προκλητικό τρόπο που καταλύει κάθε έννοια αξιοκρατίας, ποιότητας και ισότητας, όλα τα επίπεδα σπουδών. Είναι δυνατόν αυτό να το δεχόμαστε αδιαμαρτύρητα;

Εδώ, κύριε Υπουργέ, αναλαμβάνετε την ευθύνη της υπονόμησης του μέλλοντος όλου του συστήματος της δημόσιας εκπαίδευσης της χώρας. Διότι, για σκεφθείτε, τι λέμε στα παιδιά που αγωνίζονται να πετύχουν στις εισαγωγικές εξετάσεις; Τι λέμε στα παιδιά που είναι στο λύκειο και ψάχνουν να δουν το μέλλον τους μετά την αποφοίτησή τους; Ότι μπορείτε μέσα από την ήσσυα προσπάθεια να λύσεις το πρόβλημά σου. Μα, αυτό είναι το μήνυμα μιας κοινωνίας που βασίστηκε από την ίδρυση του νεοελληνικού κράτους στη γνώση και έτσι έγινε η Ελλάδα ό,τι έγινε και ως κοινωνία, και ως οικονομία, και ως κράτος;

Το δημόσιο πανεπιστήμιο είναι ο φορέας ο οποίος έφτιαξε τη σύγχρονη Ελλάδα όπως έγινε, με όλα τα προβλήματά της. Αλλά για σκεφθείτε, που ήταν και που έφθασε ιστορικά η χώρα αυτή; Μπορούμε να ανακόψουμε την πρόοδο, την επικοινωνία; Θα θέσουμε φραγμούς στην παγκοσμιοποίηση; Όχι βεβαίως.

Ας έρθουν τα ξένα πανεπιστήμια εδώ να οργανώσουν την υποδομή τους, με το ακαδημαϊκό τους προσωπικό, με τα δικά τους κριτήρια, τα ακαδημαϊκά, στο πλαίσιο αυτών που είναι

αποδεκτά ως «στάνταρς» διεθνώς και ως δραστηριοποιηθούν.

Καλωσορίζουμε το παράρτημα του Χάρβαρντ στο Ναύπλιο. Πολύ θα θέλαμε να υπάρχουν εδώ σημαντικά βρετανικά, γαλλικά, αμερικανικά πανεπιστήμια, ως πανεπιστήμια, όχι μέσω διαμεσολαβητών και πρακτόρων εμπορικών.

Ας έλθουν εδώ τα ξένα πανεπιστήμια να συνεργαστούν με τα ελληνικά πανεπιστήμια, με τα ελληνικά Τ.Ε.Ι., με τα ελληνικά ερευνητικά κέντρα, με σημαντικούς φορείς, που μπορούν να εγγυηθούν τον μη κερδοσκοπικό, δηλαδή τον κοινωνική, δηλαδή το δημόσιο χαρακτήρα αυτών των δραστηριοτήτων, για να μην παίζουμε με τις έννοιες.

Επίσης μην παίζουμε με την αγωνία των παιδιών. Πρέπει να δώσουμε μια καθαρή, ειλικρινή, σοβαρή απάντηση στις οικογένειες. Τι τους λέμε; Η πρώτη μας επιλογή είναι να σας βρούμε μία θέση στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστημιακό σύστημα, στα ελληνικά πανεπιστήμια και στα ελληνικά Τ.Ε.Ι.. Έρχεται όμως η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και αφήνει κάθε χρόνο περίπου 20.000 παιδιά απ' έξω με την αστάθμητη, τεχνητή βάση του «10» που είναι τυχαία, ανάλογα με την αυστηρότητα των θεμάτων, χωρίς να υπάρχει καμία εκπαιδευτική λογική. Του δίνεις απολυτήριο λυκείου με τους σχολικούς βαθμούς και μπορεί να εγγραφεί στο εξωτερικό σε πανεπιστήμιο, αλλά δεν του επιτρέπεις να εγγραφεί σε οποιοδήποτε τμήμα Τ.Ε.Ι.. Και δημιουργείς την «πλεατεία» των λεγομένων κολεγίων.

Να δώσουμε απάντηση στα παιδιά που αναγκάζονται να μεταναστεύσουν ως φοιτητές στο εξωτερικό -όχι ως επιλογή λόγω κοινωνικού κύρους ή εισοδηματικής δυνατότητας- ότι τους προσφέρουμε τον αναγκαίο αριθμό θέσεων. Άλλωστε, πιστεύω ότι για τα 9/10 των σχολών και των τμημάτων θα μπορούσε να είναι αυτόματη η εγγραφή μέσα από νέο λύκειο, τύπου διεθνούς απολυτηρίου, που να έχει ακαδημαϊκό χαρακτήρα, έτσι ώστε να νιώθει ο απόφοιτος ότι κάτι έχει ως δεξιότητα. Διότι το μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας και της απασχόλησης είναι οι γυναίκες, κυρίως απόφοιτες λυκείου, χωρίς άλλη δεξιότητα. Αυτές είναι η μεγάλη δεξαμενή της ανεργίας και είναι η κοινωνική κατηγορία που βρίσκεται σε απόγνωση.

Ας πούμε, λοιπόν, ότι σας επιτρέπουμε αυτή την πρόσβαση, δημιουργούμε και άλλες θέσεις, αν υπάρχει τέτοια ανάγκη. Αν χρειαζόμαστε παραπάνω είκοσι χιλιάδες θέσεις, να τις φτιάξουμε. Ας πούμε όμως επίσης ότι θα υπάρχουν πάντα ορισμένες σχολές υψηλής ζήτησης και υψηλής βαθμολογίας, όπου θα υπάρχει πάντα περιορισμός, στην ιατρική, στη νομική, σε ορισμένα πολυτεχνικά τμήματα, στις παιδαγωγικές σχολές και ας δώσουμε δεύτερη ευκαιρία εκεί, μια ευκαιρία μετά από ένα, δύο χρόνια σπουδών σε άλλη σχολή, μετά από ένα πρώτο πτυχίο, όπως γίνεται σε όλον τον κόσμο. Πάντως, σε όλον τον κόσμο που δεν έχει μία γραφειοκρατική ξεπερασμένη αντίληψη για τη δημόσια εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έχει τελειώσει ο χρόνος σας, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ως αντάλλαγμα, λόγω ευγενείας δική σας για την καθυστέρηση που είχα ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαρίστως. Θα σας δώσω δυο λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Άρα, κύριοι συνάδελφοι, καλώ πραγματικά την Κυβέρνηση, τον Πρωθυπουργό προσωπικά να αναλογιστεί την ευθύνη που αναλαμβάνει με αυτήν τη θρυαλλίδα στα θεμέλια του ελληνικού δημοσίου πανεπιστημίου και όλου του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Καλώ τον Πρωθυπουργό και τον Υπουργό Παιδείας να αποσύρουν το νομοσχέδιο αυτό και να κάνουν απλά πράγματα:

Να κατοχυρώσουν όλα τα επαγγελματικά δικαιώματα, αρχίζοντας από τους αποφοίτους των ελληνικών πανεπιστημίων και των ελληνικών Τ.Ε.Ι.

Να ρυθμίσουμε στο επίπεδο όμως των εργαστηρίων ελευθέρων σπουδών, και όχι στο επίπεδο δήθεν πανεπιστημίων, τον ανεξέλεγκτο χώρο της μεταλυκειακής εκπαίδευσης και αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης. Ως τέτοιο όμως και όχι ως «θήθεν», πανεπιστήμιο.

Να προβλέψουμε τις προϋποθέσεις που θα ελέγχουν και θα διευκολύνουν τα ξένα πανεπιστήμια αυτά καθ' εαυτά, χωρίς εμπορική διαμεσολάβηση, να προσφέρουν υπηρεσίες στην Ελλάδα, όπως και τα ελληνικά να προσφέρουν υπηρεσίες στο εξωτερικό.

Και, αν θέλετε –προσθέτω προσωπικά– να ακολουθήσουμε την έως τώρα νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων: Να απαγορεύσουμε ρητά την εμπορευματοποίηση και κάθε κερδοσκοπικό στοιχείο στην ανώτατη εκπαίδευση. Να απαγορεύσουμε τις συμβάσεις δικαιόχρησης μεταξύ ελληνικών πανεπιστημίων και εμπορικών επιχειρήσεων και να επεκτείνουμε στο πλαίσιο του Κοινοτικού Δικαίου –γιατί δεν θα υπάρχει έτσι δυσμενής διάκριση– την απαγόρευση αυτή και στα πανεπιστήμια άλλων χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακριβώς για να ανοίξει μία σοβαρή συζήτηση στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το μέλλον του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, καταθέτοντας στα Πρακτικά δύο κείμενα:

Το πρώτο κείμενο είναι η τελευταία σχετική απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση Valentina Neri κατά European School of Economics, που καλό είναι να μελετηθεί από όλους, ώστε να ξέρουμε ποιος είναι ο κοινοτικός προβληματισμός πράγματι και όχι όπως μετασχηματίζεται δημαγωγικά στη χώρα μας.

Δεύτερον, επειδή ο κύριος Υπουργός επικαλέστηκε προηγουμένως μια παράγραφο από το βιβλίο μου, «Συνταγματική αυτοσυνειδησία ή αναθεωρητικός οίστρος», καταθέτω όλο το σχετικό κεφάλαιο, τις σελίδες 83-88, ώστε ο κάθε συνάδελφος να έχει μία αντίληψη για το ποιο είναι το πραγματικό μου επιχείρημα και πώς το αντελήφθη ο κύριος Υπουργός.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Βενιζέλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ψαριανός.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Με συγχωρείτε, είναι λάθος δικό μου, αλλά ήδη έχω δώσει το λόγο στον κ. Ψαριανό. Ορίστε, κύριε Ψαριανέ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Μιλάμε για θερινές πολεμικές κοινοβουλευτικές επιχειρήσεις Θερινών Τμημάτων. Μετά από μία ήττα χειμερινή στην απόπειρα της αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος τώρα συζητάμε να κάνουμε «ρεσάλτο», να πηδήξουμε από τους «φεγγίτες», να περάσουμε τα «κόλπα» που ήταν σχεδιασμένα από πριν.

Έγιναν εκτενείς αναφορές στο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και σε δήθεν αντιφάσεις των θέσεών του. Ο Αλέκος Αλαβάνος είναι εδώ και θα αναφερθεί σε αυτά. Ήθελα να πω ότι είναι άλλο να συζητάμε έχοντας εξασφαλισμένη δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλους εφ' όρου ζωής και μετά βλέπουμε τι άλλο θα κάνουμε ή πώς αλλιώς θα το συμπληρώσουμε και είναι άλλο να υπονομεύουμε τη δημόσια παιδεία, να την «ανατινάζουμε» κάθε λίγο και λιγάκι με «πυροκροτητές», να βάζουμε «καινούργια κόλπα», να βγάζουμε τον κόσμο στο δρόμο και μετά να κατηγορούμε τον κόσμο που βγήκε στο δρόμο. Όλες οι εξεγέρσεις και οι καταλήψεις του φοιτητικού κινήματος από το Πολυτεχνείο, από τη Νομική, από το Χημείο έγιναν επειδή έγιναν τέτοια πραξικοπήματα νομοθετικά ή αποπειράθηκαν να γίνουν κατά καιρούς.

Και δεν δεχόμαστε μαθήματα περί φοιτητικού κινήματος από το Μεγάλο Πεύκο, τους πεζοναύτες και τους εκπροσώπους του Παττακού και του Ντερτιλή. Δεν θα μας κάνετε «μαθήματα» περί φοιτητικού κινήματος.

Χαιρετίζουμε το «μεγαλειώδες αυτό μνημείο πονηριάς και ευκηνισίας» της Κυβέρνησης τον Αύγουστο που είναι «παχιές οι

μύγες». Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται αυτό το «κόλπο», αλλά είναι η πρώτη φορά που εμφανίζεται νομοθέτημα το οποίο θεσπίζει άτυπο αντικείμενο. Δηλαδή δεν είναι ούτε πρωτοβάθμιο ούτε δευτεροβάθμιο ούτε τριτοβάθμιο. Είναι ενάμισι διόμισι τρία παρά τεταρτοβάθμιο σε αντίφαση με τη θεμελιώδη έννοια του νόμου και όλου του νομοθετικού πλαισίου περί παιδείας.

Στα σημαντικά προβλήματα που γνώρισε την περσινή χρονιά το πανεπιστήμιο, προστίθεται σήμερα η αναγνώριση επαγγελματικών δικαιωμάτων των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών, ένα πολύ σημαντικό θερινό κόλπο-τέχνασμα, που απειλεί να επανασχεδιάσει από την αρχή το χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Έχουμε μία «έμπνευση» μεγάλης προχειρότητας, τριτοκοσμικής θα έλεγα, για τα δεδομένα τα δικά μας, τη δημιουργία και τη λειτουργία χαμηλού κόστους και επιπέδου «σούπερ μάρκετ» εκπαίδευσης, εκπαιδευτικών «σούπερ μάρκετ», τα οποία θα παρέχουν εκ του προχείρου σπουδές και πτυχία και επαγγελματικά δικαιώματα και το δικαίωμα δικαιόχρησης τίτλων πανεπιστημίων του εξωτερικού. Βάζουμε, δηλαδή, μία μεγάλη φωτιά για μία ακόμη φορά και την αράζουμε, παρακολουθούμε και απολαμβάνουμε το θέαμα και μετά κατηγορούμε αυτούς που βγήκαν στο δρόμο. Ο κόσμος φταίει που εξεγείρεται ή αυτοί που τον ξεσηκώνουν;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Εδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Υπάρχει ένα πάρα πολύ σοβαρό, ουσιαστικό πρόβλημα με την ακαδημαϊκή φύση και το χαρακτήρα των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών, καθώς μιλάμε για κερδοσκοπικούς ιδιωτικούς φορείς. Δεν είναι προέκταση σε δημόσιο πλαίσιο ιδιωτικών μη κερδοσκοπικών κ.λπ.. Είναι «άλλα κόλπα». Μιλάμε για «μπίζνες». Μιλάμε για εκπαιδευτική μπίζνα, «δώσε και μένα μπάρμπα». Θα έρθουν διάφοροι να κάνουν εδώ πέρα κολέγια και έχουμε μία καινούργια γενιά ανθρώπων που θα δουλεύουν στις επιχειρήσεις και στην αγορά που θα είναι οι κολεγιοπαιδες, που δεν θα είναι ούτε απόφοιτοι λυκείου ούτε γυμνασίου, θα είναι λίγο απ' όλα, θα είναι και λίγο απόφοιτοι Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, κατά κάποιο τρόπο.

Εάν τα ελληνικά Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα δέχονται ήδη κατηγορίες για την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης και της διεξαγόμενης έρευνας, τι θα πρέπει να πούμε γι' αυτά τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών; Για ποια εκπαίδευση και για ποια ανύπαρκτη έρευνα θα μιλάμε;

Είναι πάρα πολύ σοβαρό και το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών και οι διαδικασίες που θα προκύψουν με στρατιές νέων ανθρώπων με ελλιπή μόρφωση. Μπορεί, με οποιοδήποτε πρόσχημα ή τέχνασμα, να διαχωριστεί το θέμα του νομικού και ακαδημαϊκού «status» των φορέων επιχειρήσεων από το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτά;

Με έμφαση σημειώνει ο Πρόεδρος του Πανεπιστημίου Πατρών Σταύρος Κουμπιάς, ότι σήμερα στα ελληνικά δημόσια Α.Ε.Ι. υπάρχουν δεκάδες τμήματα των οποίων οι απόφοιτοι δεν έχουν επαγγελματικά δικαιώματα. Το ζήτημα της αναντιστοιχίας των εκπαιδευτικών δομών με τις παραγωγικές ανάγκες και κυρίως τις προοπτικές έχει αναδείξει και το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδος.

Όπως επισημαίνει το Τεχνικό Επιμελητήριο, οι σύνοδοι των Υπουργών Παιδείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις τελευταίες συνεδριάσεις, αναδεικνύουν το ζήτημα της αδυναμίας να βρουν μακροχρόνια απασχόληση όσοι αποκτούν πτυχίο επιστήμονα σε μικρό χρονικό διάστημα εκπαίδευσης.

Το επιχείρημα ότι η αναγνώριση των κέντρων ελευθέρων σπουδών είναι ο μόνος τρόπος επαφής ξένων ιδρυμάτων με την ελληνική τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι τουλάχιστον αστείο. Μας λέει ο Υπουργός ότι: «Τα κολέγια θα μπορούν να συμπράττουν με πάσης φύσεως εκπαιδευτικά και ερευνητικά ιδρύματα της αλλοδαπής. Το συνεργαζόμενο ίδρυμα της αλλοδαπής πρέπει να είναι νομίμως αναγνωρισμένο από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές και πιστοποιημένο, εφόσον απαιτείται τούτο σύμφωνα με το δίκαιο της έδρας».

Χαλαρά και γενναιόδωρα! Αν το δίκαιο της έδρας είναι υπο-

τυπώδες, ανύπαρκτο ή σκοπίμως ελλειπτικό, η ελληνική πολιτεία δεσμεύεται να υποδέχεται τα εισαγόμενα υποπροϊόντα με «άπλητη» ευχαρίστηση. Δεν υπάρχει καν σχετική πρόνοια ότι περιορίζονται σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δίνεται η δυνατότητα σε δαιμόνιους επιχειρηματίες και επενδυτές «ξεπλύματος στην παιδεία, στην εκπαίδευση», με την άτυπη και ένδοξη και καθιερωμένη μέθοδο των off-shore εταιρειών.

Πώς θα ελέγχεται η πληρότητα του προγράμματος σπουδών; Δεν προσδιορίζεται καν το επίπεδο. Δεν υπάρχει καν αναφορά στη διάρκεια σπουδών. Πόσο θα είναι; Δύομισι χρόνια, τρία, τριάντα, τέσσερα παρά τέταρτο, για να πλησιάζει στα Α.Ε.Ι.; Ο έλεγχος του κολλεγίου επαφίεται πλήρως στο «μητρικό ίδρυμα της αλλοδαπής».

Πώς λοιπόν μπορεί ο νομοθέτης να μας πείσει ότι εδώ δεν πρόκειται για μια αμιγώς κερδοσκοπική δραστηριότητα, που υπόσχεται πολλά σε πολλούς, και κόπτεται όχι για την ποιοτική αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά για την εξασφάλιση οικονομικών προνομίων και συμβολικής κοινωνικής ισχύος; «Είμαστε απόφοιτοι college».

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο γίνεται το πιο αποφασιστικό βήμα για να μην αυξηθούν οι δημόσιες δαπάνες, δεν θα έλεγα για την εκπαίδευση, θα προτιμούσα να πω για την παιδεία. Γιατί πάσχουμε από παιδεία, όχι τόσο από εκπαίδευση. Και από εκπαίδευση «μαϊμούδων» μια χαρά πάμε.

Δεν αυξάνονται οι δημόσιες δαπάνες για την εκπαίδευση. Συνεχίζουμε να υπονομεύουμε και να υποσκάπτουμε τη δημόσια δωρεάν παιδεία, που ήδη δεν υπάρχει. Πληρώνουν οι άνθρωποι σε όλα τα πανεπιστήμια, σε όλες τις σχολές και σε διάφορους τομείς, παντού, ήδη πληρώνουν. Την υπονομεύουμε, την πυροδοτούμε και μετά ψάχνουμε να βρούμε πώς αλλιώς θα συμπληρώσουμε τον όλεθρο.

Είναι άλλο να συζητάς για δημόσια δωρεάν εκπαίδευση ή παιδεία και μετά βλέπουμε και είναι άλλο να την υπονομεύεις και να φτιάχνεις τέτοια κόλπα μέσα στο καλοκαίρι, με «ρεσάλτο και από τους φεγγίτες». Για το τεράστιο πλήθος των συσσωρευμένων προβλημάτων, για τα οποία δεν ευθύνεται το Πανεπιστήμιο, κάποιος θα πρέπει να πάρει επιτέλους την ευθύνη για τη ριζική αντιμετώπισή τους. Για τα κενά και τα προβλήματα που υπάρχουν σε θέματα παιδείας και στο χώρο της παιδείας, που είναι η βάση της κοινωνίας, είναι η ψυχή μας.

Την Κυβέρνηση, ως φαίνεται, ουδόλως απασχολούν όλα τα ανωτέρω. Έχει διατεταγμένη υπηρεσία. Αν δεν την περάσει με την αναθεώρηση του άρθρου 16, θα την περάσει ένα βραδάκι, θα την περάσει ένα καλοκαίρι τον Αύγουστο, κάπως θα την περάσει. Σε διατεταγμένη, ως φαίνεται, υπηρεσία, το μόνο που την απασχολεί είναι το «βάλτε τώρα που γυρίζει». Το «Υπουργείο χάριν παιδιάς», που λέει και ο γελοιογράφος, ως φαίνεται «όλα τα σφάζει και όλα τα μαχαίρωνει».

Και θα ήθελα να κλείσω με την επισήμανση για μία ακόμη φορά – και στο τέλος – ότι για το φοιτητικό κίνημα, για τις εξεγέρσεις και για τις μικρές και μεγάλες επαναστάσεις δεν δεχόμαστε μαθήματα από πραξικοπηματίες ή εκπροσώπους τους, από εκπροσώπους των πεζοναυτών και των δυνάμεων καταστολής.

Χάρηκα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Παναγιώτopoulos, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο έχει πρωτίστως μεγάλη κοινωνική και εκπαιδευτική σημασία. Αφορά την τύχη χιλιάδων παιδιών, χιλιάδων οικογενειών που έχουν περιέλθει εδώ και πολλά χρόνια από υπαιτιότητα της ελληνικής πολιτείας και των εκάστοτε ελληνικών κυβερνήσεων που συστηματικά απέφευγαν να ρυθμίσουν νομοθετικά την κατάσταση που επικρατεί στα κέντρα ελευθέρων σπουδών, σε ένα ιδιότυπο καθεστώς προσωπικής και οικογενειακής ομηρίας.

Μέχρι τώρα μπορεί ενώπιον του Κοινοβουλίου ή από άλλο κοινοβουλευτικό ή εξωκοινοβουλευτικό ή τηλεοπτικό άμβωνα

να έχουμε ακούσει διάφορα ρητορικά κατασκευάσματα των στελεχών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. -γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυβερνούσε αυτήν την εικοσαετία που πέρασε- ότι τα παιδιά αυτά έχουν δικαιώματα, ότι κάτι πρέπει να γίνει, ότι πρέπει να μπει σε τάξη αυτή η κατάσταση, αλλά επί της ουσίας και επί της πράξεως αποτέλεσμα ουδέν. Την κατάσταση την βλέπουμε όλοι. Και επιτρέψτε μου να πω ότι αποτελεί μεγάλη υποκρισία το να κατηγορεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία προσαθεί -και θα πετύχει- με αυτό το νομοθέτημα να βάλει μία τάξη σε αυτήν την αταξία, να βάλει ένα νομοθετικό πλαίσιο σύγχρονο και υγιές σε ένα χάος το οποίο, όπως είπαμε πριν, οδηγεί σε ομηρία χιλιάδες οικογένειες και παιδιά, ενώ ταυτόχρονα, αυτή η χαώδης κατάσταση μας έχει εκθέσει ανεπανόρθωτα στην ευρωπαϊκή ζώνη και έχει φέρει τη χώρα μας κατηγορουμένη και πλέον καταδικασθείσα ενώπιον των ευρωπαϊκών δικαιοδοτικών οργάνων.

Στο πολιτικό επίπεδο η συζήτηση που διεξάγεται στην Αίθουσα του Εθνικού Κοινοβουλίου μας προσφέρει ένα πολύ ισχυρό πολιτικό τεκμήριο. Πρόκειται για μια «αξονική τομογραφία» της πρωτοφανούς αδυναμίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να ανταποκριθεί στοιχειωδώς, στο πολιτικό επίπεδο, στο ρόλο του ως Αξιωματική Αντιπολίτευση. Είναι ξεκάθαρο ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εμφανίζει πλήθος αδυναμιών στον τρόπο με τον οποίο αρθρώνει τον πολιτικό λόγο και αντίλογο, στον τρόπο με τον οποίο συλλαμβάνει, συγκροτεί και διατυπώνει τα πολιτικά του επιχειρήματα και αντιεπιχειρήματα. Εδώ, όμως, δεν μιλάμε για αδυναμίες, εδώ μιλάμε για την απόλυτη πολιτική γύμνια, η οποία εκδηλώνεται με κραυγαλέο τρόπο.

Και γίνονται πιο συγκεκριμένοι. Θα πει κανείς: «Μα, αυτό είναι θέμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.». Δεν είναι θέμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι θέμα της δημοκρατίας και του πολιτεύματος. Το να μη μπορεί στοιχειωδώς η Αξιωματική Αντιπολίτευση να διατυπώσει ένα λόγο με συνέπεια και συνέχεια αποτελεί κάτι που κλονίζει το πολίτευμα, αποτελεί κάτι που δημιουργεί πελώριες σκιές πάνω στον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η δημοκρατία καθημερινά.

Ο Υπουργός Παιδείας πριν από λίγο καταθέτοντας στοιχεία ανέδειξε ορισμένες από τις πελώριες αντιφάσεις που παρακολουθούν την πορεία και τη συλλογιστική, αλλά και την έκφραση θέσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πάνω σε αυτό το θέμα. Εγώ θα θυμίσω απλώς ότι ο σημερινός Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου, προς τιμήν του τότε -και το λέω ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας- στην αρχή διατύπωνε πιο προχωρημένες θέσεις και από εμάς τους ίδιους στα θέματα της αναθεώρησης του άρθρου 16 και στα θέματα της υιοθέτησης του θεσμού του μη δημόσιου, μη κρατικού, μη κερδοσκοπικού, με κοινωνική χαρακτήρα πανεπιστημίου. Όντως, ο κ. Γιώργος Παπανδρέου σε κάποιο χρονικό διάστημα του παρελθόντος είχε πιο προχωρημένες θέσεις και από τη Νέα Δημοκρατία. Επανελάβε τις θέσεις αυτές το Σεπτέμβριο του 2004 στην Έκθεση της Θεσσαλονίκης. Τότε είχε απορρίψει ως αδόκιμο το διαχωρισμό μεταξύ κρατικού και μη κρατικού πανεπιστημίου, αφήνοντας σαφώς να εννοηθεί ότι θα συνδράμει στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Να θυμίσω, επίσης, σε όλους εσάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, ότι ήταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με την υπογραφή του Προέδρου του και πλήθους κοινοβουλευτικών στελεχών του, που υπέγραψε την πρόταση Αναθεώρησης του Συντάγματος και συμπεριέλαβε βεβαίως -θα έλεγα ήταν η κορωνίδα της πρότασης αυτής- την ανάγκη για την αναθεώρηση του άρθρου 16.

Πάω πάλι στο παρελθόν, για να επισημάνω ότι το 1998, όταν επεχείρησε τότε η κυβερνώσα πλειοψηφία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με αρχηγό τον Κωνσταντίνο Σημίτη, στην αναθεώρηση του Συντάγματος, εμείς συμπράξαμε τότε σε μια σειρά κρίσιμων διατάξεων που ήταν για την ενίσχυση του δημοκρατικού και αντιπροσωπευτικού χαρακτήρα του πολιτεύματος, τότε ενώ ο κ. Σημίτης ανθίστατο, ο κ. Γιώργος Παπανδρέου είχε διαφοροποιηθεί και τότε και είχε δηλώσει με θάρρος και παρρησία ότι πιστεύει πως πρέπει να αναθεωρηθεί το άρθρο 16.

Μέχρι και το Φεβρουάριο του 2007 είχαμε την εντύπωση ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα συναινέσει και θα προχωρήσουμε στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και θα έλθουμε στη

συνέχεια από κοινού με θάρρος -κοιτώντας τον ελληνικό λαό στα μάτια προσβλέποντας στην κατοχύρωση του μέλλοντος των επομένων και μεθεπομένων γενεών- θα έλθουμε να διατυπώσουμε με τρόπο σύγχρονο δημοκρατικό και ρηξικέλευθο το νέο περιεχόμενο του συνταγματικού πλαισίου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, για την ανώτατη παιδεία στην Ελλάδα, πλην όμως ενώ όλοι περιμέναμε αυτήν την εξέλιξη, είχε σημαίνει η ώρα της φυγομαχίας για το Γιώργο Παπανδρέου. Ο θανάσιμος εναγκαλισμός του με τα εσωκομματικά προβλήματα και τις μικροκομματικές σκοπιμότητες, η σύγκρουσή του με το σημερινό Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον κ. Ευάγγελο Βενιζέλο, ουσιαστικά ενταφίασε την προοπτική συναίνεσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και έτσι κατάφερε καίριο πλήγμα στις προσπάθειες για να κατοχυρώσουμε το μέλλον των επομένων και μεθεπομένων γενεών και στην προσπάθεια της Κυβέρνησης, μία προσπάθεια που τη στηρίζει η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, να έχουμε πραγματικά ουσιαστική μεταρρύθμιση στην τριτοβάθμια παιδεία στην Ελλάδα.

Η στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όχι μόνο του Προέδρου του, αλλά συνολικά της πολιτικής του ηγεσίας αποτελεί μνημείο πολιτικού καιροσκοπισμού. Ο Φ.Α., «όπου φυσάει ο άνεμος! Έτσι είναι αν έτσι νομίζετε». Από θέσεις σωστές και πιο προχωρημένες από τη Νέα Δημοκρατία, μέσα από τις συμπληγάδες των μικροκομματικών προσωπικών και μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων, στο πουθενά, «στο όπου φυσάει ο άνεμος», «στο σαρώστε τα όλα», στη μηδενιστική αντιπολίτευση! Αυτό το σύνδρομο της μηδενιστικής αντιπολίτευσης το είδαμε να εκφράζεται πριν από λίγο διά στόματος του κ. Ευάγγελου Βενιζέλου, ο οποίος, όπως και ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., φέρουν από κοινού με τα άλλα ηγετικά στελέχη του κινήματος βαρύτατες ευθύνες για το γεγονός ότι δεν προχώρησε η αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Και βεβαίως ο ελληνικός λαός έχει κρίση, έχει γνώση, αξιολογεί πρόσωπα και πράγματα, αξιολογεί θέσεις, υπεκφυγές, αντιφάσεις, φυγομαχίες και όταν έλθει η ώρα να ψηφίσει βάζει τα πράγματα στη θέση τους. Και το έχει αποδείξει και στο παρελθόν.

Αντιμετωπίζουμε λοιπόν σήμερα μία ανεύθυνη κινδυνολογία, καταστροφολογία, ότι τα πράγματα θα δοθούν στην πλήρη εμπορευματοποίηση, κλαυθμούς και οδύνες. Γιατί; Διότι επιχειρεί η Κυβέρνηση να γκρεμίσει την αυθαιρεσία -και να σταματήσει το εμπόριο ελπίδων πάνω σε αυθαίρετα κτήσματα και σε αυθαίρετες δομές και υποδομές- που λειτουργούσε τόσο καιρό στο χώρο αυτό των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών.

Ποιος ήλεγχε τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών τόσο καιρό, μέχρι να έλθει στη Βουλή το νομοθέτημα της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας, το υπό συζήτηση και ψήφιση; Το Υπουργείο Εμπορίου! Αν είναι δυνατόν. Η Ελλάδα ήταν η μόνη χώρα στη σύγχρονη Ευρώπη, όπου μαζί με τα φασάδια, τα λάχανα, την ποιότητα των τροφίμων, το αν κάποιος κλέβει στο ζύγι ή όχι και το αν ακολουθεί τους κανόνες της αγοράς, ελεγχόταν και η παρεχόμενη παιδεία στα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Εμπόριο είναι και αυτό.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είναι ντροπή για όλους μας αυτό; Δεν είναι ντροπή για τις Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που κυβέρνησαν επί είκοσι χρόνια και ανέχθηκαν αυτήν την κατάσταση; Δεν αποτελεί ντροπή η σημερινή τους θέση, που υποκρίνονται πως ενδιαφέρονται γι' αυτά τα παιδιά και τις οικογένειές τους και αφήναν, κλείνοντας το μάτι πονηρά στους σχολάρχες και τους επιχειρηματίες, τα παιδιά αυτά και τις οικογένειές τους να αποτελούν «άθυρμα», θύμα μιας εμπορευματοποιημένης επιχειρηματικής δραστηριότητας που κοιτούσε με επίπλαστες διαφομίσεις και πλασματικές υποσχέσεις να τους «τα αρπάξει» με τον πιο άγριο τρόπο; Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και βάζει τάξη σ' αυτό το χάος. Και θα έπρεπε να σας έχουμε συμμάχους, συμπαραστάτες και αρωγούς. Και ξεκαθαρίζει μια και έξω ότι μιλάμε για τη μη τυπική μεταλυκειακή εκπαίδευση και κατάρτιση. Δεν μιλάμε για πανεπιστήμια. Κανείς δεν

κάνει τα κολλέγια, που είναι ο νέος θεσμός που εισάγεται, πανεπιστήμια. Δεν πρόκειται να δίδουν πανεπιστημιακούς τίτλους αποφοίτησης. Θα παρέχουν βεβαιώσεις. Αναζητούμε και επιτυγχάνουμε μία νέα ενδεδειγμένη ισορροπία μεταξύ ελληνικού Συντάγματος, ελληνικής συνταγματικής τάξης και ευρωπαϊκού δικαίου, για να διαλύσουμε το χάος, να αποκαταστήσουμε νομοθετικά την τάξη, να κατοχυρώσουμε το παρόν και το μέλλον δεκάδων χιλιάδων παιδιών, να δημιουργήσουμε υποδομές για τον έλεγχο των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών και να βάλουμε σιδηρούς κανόνες και πολύ αυστηρές προϋποθέσεις κοινωνικής ευθύνης, εταιρικής ευθύνης για όσους επιχειρηματίες συνεπείς θελήσουν να παραμείνουν ή να ξεκινήσουν τη δική τους πρωτοβουλία στο συγκεκριμένο χώρο.

Σε ό,τι αφορά τώρα -και θα κλείσω με αυτό- αυτό το υποκριτικό ενδιφέρον για το δημόσιο πανεπιστήμιο, ποιος είπε ότι δεν κηδεύει, δεν ενδιαφέρεται η Νέα Δημοκρατία για το δημόσιο πανεπιστήμιο; Για μας η εκπαίδευση η παρεχόμενη σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες εξακολουθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αποτελεί δημόσιο αγαθό με την εγγύηση της ελληνικής πολιτείας. Η αναβάθμιση και ενίσχυση του δημοσίου πανεπιστημίου αποτελεί πρώτιστο μέλημα, καθήκον και υποχρέωση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και αυτό κάνουμε.

Να αναρωτηθούμε όμως και να δώσουμε απαντήσεις ποιος πραγματικά υπονομεύει το ελληνικό πανεπιστήμιο, ποιος είναι εκείνος που επιχαιρεί όταν το ελληνικό πανεπιστήμιο είναι κλειστό, ποιος είναι εκείνος που άφησε κάθε είδος μικροκομματική συντεχνία να διαφεντεύει το πανεπιστήμιο λες και είναι «βαρονία» κληρονομηθείσα από τον πατέρα τους ή από την κομματική κλαδική στην οποία ανήκουν, ποιος επέτρεψε το πανεπιστήμιο να 'χει γίνει ένα πελώριο πεδίο διευθέτησης προσωπικών συμφερόντων και συντεχνιακών σκοπιμοτήτων. Και να μας απαντήσουν οι καλοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και των υπολοίπων κομμάτων της Αριστεράς; Όταν κάποιες μειοψηφίες, οι οποίες ενισχύονται σιωπηρώς ή θορυβωδώς και από νεολαίους των συγκεκριμένων παρατάξεων, κλείνουν τα πανεπιστήμια και σταματούν τα μαθήματα, το κλειστό πανεπιστήμιο είναι προοδευτικό πανεπιστήμιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Αριστεράς; Όταν τα παιδιά των ισχυρών μπορούν στις τέσσερις άκρες της γης πληρώνοντας ακριβά διδάκτρα να μαθαίνουν περισσότερα και τα ελληνικά πανεπιστήμια είναι κλειστά, επιχαιρείτε, είστε ικανοποιημένοι; Δεν κατανοείτε ότι αυτό συμβάλλει στην ένταση των ταξικών και κοινωνικών ανισοτήτων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Δεν κατανοείτε ότι έτσι οι μηχανισμοί της παιδείας γίνονται πιο ταξικοί και λιγότερο αναποτελεσματικοί στην εμπέδωση της κοινωνικής δικαιοσύνης και στη γεφύρωση των κοινωνικών και ταξικών διαφορών; Εάν δεν το κατανοείτε, το κατανοεί ο ελληνικός λαός. Γι' αυτό στηρίζει τέτοιου είδους νομοθετικές πρωτοβουλίες που κατατείνουν πραγματικά στο να μπει μία τάξη, να κατοχυρωθεί το εκπαιδευτικό μέλλον στον παρόντα και στο μέλλοντα χρόνο εκατοντάδων χιλιάδων παιδιών και σιγά-σιγά να προχωρήσουμε, όπως το κάνουμε, με περισσότερη αποφασιστικότητα στην ενίσχυση και τον εκσυγχρονισμό και του δημοσίου πανεπιστημίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Παναγιωτόπουλε.

Το λόγο έχει ζητήσει το κ. Βορίδης. Το λέω γιατί βλέπω τον Πρόεδρο.

Ορίστε, κύριε Βορίδη έχετε το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου κατ' αρχάς να εκφράσω τη λύπη και την απογοήτευσή μου, διότι παρά τις όποιες ιδεολογικές διαφωνίες, παρά τις όποιες πολιτικές δια-

φωνίες, θέλω πάντα να ελπίζω ότι τουλάχιστον μέσα στο κοινοβούλιο ένα επίπεδο διαλόγου πρέπει να διατηρείται.

Δεν γίνεται, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., να απαντάτε στα πολιτικά επιχειρήματα με ύβρεις. Δεν είναι σωστό. Θα έρχεστε σε αυτήν τη συζήτηση, στην κάθε συζήτηση, θα δέχεστε την κριτική από τις άλλες πτέρυγες του Κοινοβουλίου και θα συμμετέχετε στο δημοκρατικό διάλογο με τον τρόπο με τον οποίο πρέπει.

Και όσο για τα μαθήματα, εάν καταλήγεται να δέχεστε μαθήματα, εσείς είστε υπεύθυνοι γι' αυτό. Εσείς. Γιατί δεν τηρείτε τα στοιχειώδη, γιατί δεν τηρείτε τη στοιχειώδη κοινοβουλευτική ευπρέπεια. Διότι, όταν κάποιος σας καταθέτει συγκεκριμένα στοιχεία για ασυνέπεια της θέσεώς σας, οφείλετε να απαντήσετε επ' αυτής της κριτικής και όχι να εκτοξεύετε ύβρεις. Διότι, βεβαίως, ουδείς εξ ημών έχει γεννηθεί το 1967, πλην του Προέδρου μας, ο οποίος έχει περάσει από τα κρατητήρια του ΕΑΤ-ΕΣΑ. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Κατά τα λοιπά, ελάτε να δώσετε απαντήσεις και όχι να πετάτε ύβρεις ως προς το ποιος είναι εκπρόσωπος του άλφα ή του βήτα εδώ μέσα ή ποιος εκπροσωπεί το Μεγάλο Πεύκο ή τις Ειδικές Δυνάμεις. Αφήστε που το ένα με το άλλο είναι ασύνδετα.

Αλλά, εν πάση περιπτώσει, εκείνο που θέλω να πω είναι ότι για τη «ταμπακιά», δηλαδή για την ασυνέπεια του Προέδρου σας, δεν είπατε κουβέντα. Εκτός και αν θεωρείτε ότι είπατε κουβέντα με την απάντηση που έδωσε ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος ότι δήθεν αυτά τα είπε, αφού θα είχε λυθεί πλήρως το ζήτημα της δημοσίας εκπαιδύσεως. Εάν θεωρείτε απάντηση αυτές τις φαιδρότητες σας θυμίζω ότι κρίνεστε και εσείς όπως όλοι μας. Ξαναδιάβασα, έστω και επ' ευκαιρία αυτής της συγκεκριμένης απαντήσεως που δώσατε, όλα τα άρθρα και τις συνεντεύξεις που έχει δώσει ο Πρόεδρος σας. Πουθενά δεν κράτησε αυτήν την επιφύλαξη. Ίσα-ίσα, πίεζε την κυβέρνηση τότε του κ. Σημίτη να προχωρήσει σε άμεση αναγνώριση των πτυχίων των συγκεκριμένων κολεγίων, για να μην μένουν τα παιδιά εκτεθειμένα. Αυτό ήταν το περιβάλλον. Δεν είπατε βεβαίως: «Λύστε το θέμα του δημοσίου πανεπιστημίου και τότε προχωρήστε σε αναγνώριση», όπως ήρθε και μας είπε τώρα ο κ. Ψαριανός. Να έρχεστε με σοβαρότητα, για να μην δέχεστε μαθήματα. Να έρχεστε με ευπρέπεια, για να μην δέχεστε μαθήματα. Και όταν δεν έχετε να απαντήσετε ή αν έχετε αλλάξει γνώμη, δεν είναι κακό. Ελάτε και πείτε: «Αλλάξαμε άποψη». Δεν είναι και τρομερό. «Το ξανασκεφτήκαμε. Τότε λέγαμε αυτό, σήμερα λέμε εκείνο». Έτσι θα κριθείτε όμως και όχι με το να πάτε να «θολώσετε το νερό», ούτε με το να εκτοξεύετε ύβρεις, όπως συμβαίνει τώρα.

Και για να τελειώνουμε και για το θέμα του φοιτητικού κινήματος. Εμείς να το ξεκαθαρίσουμε το θέμα. Δεν έχουμε καμμία αντίρρηση με την οργάνωση των φοιτητών, με τη διατύπωση των απόψεών τους, με την έκφραση των θέσεών τους, με τη συμμετοχή τους στην αυτοδιοίκηση του Πανεπιστημίου. Καμία αντίρρηση. Τι λέμε μονίμως; Λέμε, κύριε Υπουργέ, ότι το συγκεκριμένο ζήτημα είναι τελειώς αρρύθμιστο, ότι δεν υπάρχουν αυτήν τη στιγμή καταστατικά των φοιτητικών συλλόγων με αποτέλεσμα βίαιες μειοψηφίες της Αριστεράς να ποδηγετούν ακριβώς τη βούληση των φοιτητών. Αυτό το αρνείστε; Δεν είναι έτσι; Από ελληνικό πανεπιστήμιο δεν περάσατε εσείς ή τουλάχιστον μερικοί από εσάς; Γιατί όλοι περάσαμε, όλοι ζήσαμε τι σημαίνει Γενική Συνέλευση Φοιτητικού Συλλόγου, όλοι ζήσαμε ποια είναι τα έκτροπα αυτών των συνελεύσεων.

Όταν ερχόμαστε εμείς και λέμε ότι εμείς τη θέλουμε τη συμμετοχή των φοιτητών και τη θέλουμε οργανωμένη, συντεταγμένη, πού είναι το πρόβλημά σας; Διότι προφανώς εκεί θα καταγραφούν οι μειοψηφίες πια, εκεί θα φανεί πόσοι είναι, ποιοι είναι οι πραγματικοί συσχετισμοί δυνάμεων. Αυτό είναι που πρέπει να προχωρήσει μέσα στο Πανεπιστήμιο, όχι ο αποκλεισμός των φοιτητών. Ίσα-ίσα, η διασφάλιση ότι στο φοιτητικό κίνημα θα συμμετέχουν όλοι οι φοιτητές και όχι μόνο τα επαγγελματικά στελέχη της άκρας Αριστεράς, αυτό είναι που εμείς θέλουμε να διασφαλίσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

Αρα λοιπόν αφήστε. Όσο δε για τα «περίφημα» που αναφέρ-

θηκαν, δηλαδή το Χημείο, τη Νομική, με συγχωρείτε, να διευκρινίσουμε και σε ποια περίοδο αναφέρεστε, διότι το Χημείο, αν θυμάμαι καλά, αφορά επεισόδια του 1985 και 1986. Δεν βλέπω κάτι το ηρωικό. Δεν βλέπω τίποτα το συγκεκριμένο τόσο σπουδαίο στο να καίγεται δηλαδή το Χημείο, να καταστρέφεται το Πολυτεχνείο. Δεν είναι ίδιες όλοι οι περίοδοι, ούτε σημαίνει ότι η κάθε κατάληψη πρέπει να οδηγεί στην απόλυτη καταστροφή όλης της υλικοτεχνικής υποδομής, την οποία εν συνεχεία έρχεται να πληρώσει ο ελληνικός λαός. Αν περηφανεύεστε γι' αυτά, δικαίωμά σας. Αλλά και δικαίωμά μας να ασκούμε κριτική σ' αυτές τις πρακτικές που είναι -το τονίζω- πρακτικές της μειοψηφίας. Αλλά ας μην εκφυλίσουμε μία τόσο σοβαρή συζήτηση στο να απαντάμε μόνο στις ύβρεις και στις λασπολογίες του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και ας έρθουμε «στην ταμπακιά». Ποια είναι, όμως και η ουσιαστική σας αντίρρηση; Ποιο είναι το πρόβλημά σας σε τελευταία ανάλυση με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις;

Έχετε ένα επιχείρημα έστω στοιχειωδώς σοβαρό; Διότι, εκείνο το οποίο οφείλω να πω -και εδώ έρχομαι στην επιχειρηματολογία του κ. Βενιζέλου- είναι ότι από πλευράς υπερασπίσεως της συγκεκριμένης θέσεως, ίσως ήταν η καλύτερη που ακούστηκε. Από την άλλη όμως, εξακολουθεί να παραμένει ανεπαρκής. Γιατί;

Άκουσα το επιχείρημα ότι σε τελευταία ανάλυση γίνεται ένα είδος εκπαιδευτικού «ντάμπινγκ» -αυτό είπε ο κ. Βενιζέλος- κυρίως από την πλευρά της Μεγάλης Βρετανίας για να αποκτήσει πόρους. Δηλαδή, τι λέει; Ότι αυτά τα κολέγια ουσιαστικά, χωρίς να παρέχουν πραγματικό επίπεδο σπουδών, θέλουν να βγάλουν χρήματα εμπορευόμενα πτυχία ή τίτλους σπουδών.

Και θέτω το εξής ερώτημα: Πρώτον, δεν υπάρχουν καλύτερα και χειρότερα πανεπιστήμια στον κόσμο; Όλα τα πανεπιστήμια της Μεγάλης Βρετανίας είναι του ίδιου επιπέδου, είναι το ίδιο καλά; Όχι. Δεν έχει το ίδιο επίπεδο η Οξφόρδη και το ίδιο επίπεδο το Κεντ. Δεν έχει το ίδιο επίπεδο το Κάιμπριτζ και το ίδιο επίπεδο το Νιουκάστλ. Έχουν διαφορετικό επίπεδο.

Όλα τα πανεπιστήμια της Γαλλίας, τα δημόσια πανεπιστήμια, έχουν το ίδιο επίπεδο; Το ίδιο επίπεδο έχει η Σορβόνη, το ίδιο επίπεδο έχει το Στρασβούργο, το ίδιο επίπεδο έχει η Λιό; Όχι. Έχουν διαφορετικό επίπεδο.

Όλα τα πανεπιστήμια της Γερμανίας έχουν το ίδιο επίπεδο; Το ίδιο επίπεδο έχει η Χαϊδελβέργη και το ίδιο επίπεδο άλλα πανεπιστήμια στη Γερμανία;

Όλα τα Αμερικανικά πανεπιστήμια έχουν το ίδιο επίπεδο; Ίδιο είναι το επίπεδο του Χάρβαρντ, ίδιο είναι το επίπεδο του ΜΙΤ, ίδιο είναι το επίπεδο του Τάφτς, ίδιο είναι το επίπεδο όλων των υπολοίπων πανεπιστημίων στις Ηνωμένες Πολιτείες; Όχι. Πού είναι το πρόβλημα; Με το γεγονός ότι προφανώς θα υπάρξουν ιδρύματα καλύτερου επιπέδου και λιγότερου καλού επιπέδου. Ποιο είναι το πρόβλημα σ' αυτό;

Μιλάτε για την εμπορευματοποίηση. Να ξεκαθαρίσουμε και κάτι ακόμη γιατί σκοπίμως δημιουργείται μία σύγχυση. Αυτή η εκπαίδευση, η μεταλυκειακή, στην οποία αναφέρεται το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου -στην πραγματικότητα πρέπει να ξεκαθαρίσει- είναι εκπαίδευση η οποία στοχεύει στην πρόσβαση σε αγορές;

Το πτυχίο δηλαδή -να το πούμε πάρα πολύ απλά- είναι μία απόδειξη μιας γνώσης ακαδημαϊκού χαρακτήρα, μιας γνώσης την οποία αποκτά κάποιος γιατί απλώς ενδιαφέρεται για περισσότερη γνώση ή είναι συνδεδεμένο με επαγγελματικά δικαιώματα ή -εγώ θα το πω πιο ανοικτά- με επαγγελματική προοπτική;

Αν είναι το δεύτερο, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι όλη η συζήτηση για μία ακόμη φορά χαρακτηρίζεται από απόλυτο παραλογισμό. Γιατί; Διότι, κακά τα ψέματα, πάλι οι ανάγκες της αγοράς θα προσδιορίσουν την εξέλιξη του όποιου πτυχιούχου. Σ' αυτό το σημείο πρέπει να πούμε την αλήθεια.

Βάλτε όσα παιδιά θέλετε στη Νομική Σχολή Αθηνών -σας μιλάω για ένα ελεύθερο επάγγελμα- στη Νομική Σχολή Θεσσαλονίκης ή στην Κομοτηνή. Ανοίξτε το. Βάλτε όποιον θέλει να πάει να σπουδάσει εκεί και δώστε του και πτυχίο νομικής.

Με συγχωρείτε, η αγορά δικηγόρων είναι συγκεκριμένη. Υπάρχουν συγκεκριμένοι άνθρωποι που θα δουλέψουν. Ακόμη

και εάν άνοιγαν πλήρως οι δικηγορικοί σύλλογοι, η ζήτηση για παροχή δικηγορικών υπηρεσιών είναι συγκεκριμένη.

Τι σημαίνει αυτό; Η ίδια η αγορά θα προσδιόριζε τον αριθμό των δικηγόρων που έχει ανάγκη και αυτοί που έχουν πτυχίο νομικής και που δεν έχουν όμως επαγγελματική επάρκεια για οποιονδήποτε λόγο, ανεξάρτητα από το εάν έχουν τυπικό προσόν, δεν θα μπορούσαν να λειτουργήσουν μέσα σ' αυτή τη συγκεκριμένη αγορά δικηγορικών υπηρεσιών.

Αυτή είναι η αλήθεια είτε το θέλουμε είτε όχι. Το πτυχίο δεν εξασφαλίζει ούτε δουλειά ούτε μισθό. Η επαγγελματική επάρκεια εξασφαλίζει δουλειά και μισθό. Εάν θέλετε να την δεχτείτε αυτήν την πραγματικότητα, έχει καλώς. Αλλιώς κοροιδεύουμε τους ανθρώπους. Εκτός, εάν εννοείτε ότι θα πάμε σε ένα κλειστό ουσιαστικά σύστημα, όπου, όποιος έχει οποιοδήποτε χαρτί, θα δημιουργείται και μια αντίστοιχη υποχρέωση σε κάποιον. Πού άραγε; Στο ελληνικό δημόσιο; Αυτή ήταν η πρακτική μέχρι προχθές όλων των Κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Όποιος έχει κάτι, από χαρτί ή και μια γνωριμία ίσως, να τον βάλουν μέσα στο ελληνικό δημόσιο, προκειμένου να του λύσουμε το επαγγελματικό πρόβλημα.

Ε, δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτό. Καταστρέφεται ο τόπος με αυτόν τον τρόπο. Δεν γίνεται να συνεχιστεί αυτό. Άρα, λοιπόν, γιατί δεν ερχόμαστε να πούμε την αλήθεια; Το ζήτημα του επιπέδου εκπαίδευσης και άρα και το ζήτημα του επιπέδου αυτής της συγκεκριμένης εκπαίδευσης θα κριθεί από το επίπεδο των συγκεκριμένων ιδρυμάτων και από τις ανάγκες της αγοράς. Αυτά είναι τα δύο πράγματα τα οποία θα προσδιορίσουν το μέλλον αυτών των ανθρώπων και όλων των νέων ανθρώπων που ψάχνουν να βρουν δουλειά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Γιατί, λοιπόν, αφού αυτή είναι η πραγματικότητα, δεν θέλετε εσείς να επιτρέψετε σε αυτούς τους ανθρώπους ουσιαστικά να έχουν μία πρόσβαση μέσα σε μία συγκεκριμένη εκπαιδευτική δυνατότητα, μέσα σε αυτήν τη δυνατότητα που δίνουν αυτά τα ιδρύματα; Γιατί θέλετε να τους το αποκλείσετε; Για να πάνε να το αναζητήσουν εναγωνίως το ίδιο ακριβώς πράγμα στο εξωτερικό, με μόνη συνέπεια το κόστος και τίποτα άλλο; Δεν υπάρχει τίποτα άλλο το οποίο θα γίνει.

Το να συζητήσουμε για τη διασφάλιση ενός υψηλού επιπέδου κατά τεκμήριο ή, αν θέλετε, εγώ θα το πω διαφορετικά, ενός ελαχίστου επιπέδου που είναι απαιτούμενο από πλευράς πολιτείας για να λειτουργήσει, αυτό το καταλαβαίνουμε όλοι. Όμως, ως εκεί πηγαίνει. Δεν είναι δυνατόν να βάλουμε άλλους περιορισμούς, εάν θέλουμε να κοιτάμε την πραγματικότητα και κυρίως, εάν θέλουμε να ζούμε σε μια κοινωνία η οποία είναι κοινωνία ελευθερίας και ευθύνης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Αλαβάνο, θέλετε το λόγο;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Μάλιστα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Υπουργέ, μας κάνατε να αισθανθούμε περήφανοι σήμερα.

Ποτέ, από το 1974, από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα σε ομιλία του, Υπουργός της Κυβέρνησης δεν έχει ασχοληθεί σε τόσο έκταση και σε τόσο βάθος του φακέλου τοποθετήσεων και δηλώσεων εκπροσώπου του Προέδρου ή άλλου Βουλευτή της Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Μας κάνετε και αισθανόμαστε σαν «παγώνια», με την έννοια ότι ήδη καταλαβαίνετε ότι στα μεγάλα πολιτικά θέματα -και ίσως κεντρικό ζήτημα είναι το θέμα της παιδείας- η μεγάλη αντιπαράθεση θα είναι πάλι ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Έχετε πάρει τη σκυτάλη επάξια από τον κ. Πολύδωρα, διαφοροποιώντας λίγο τις μεθόδους σας, όχι όμως πάρα πολύ.

Διότι εσείς ο ίδιος μιλήσατε για «σοκ» και γιατί με τον ίδιο τρόπο που βάλατε στην κριτική σας και στην επίθεσή σας τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, με τον ίδιο τρόπο έχετε στραφεί και ενάντια στο φοιτητικό κίνημα και το εκπαιδευτικό κίνημα και είμαστε περήφανοι γι' αυτό.

Είμαστε περήφανοι για αυτή τη συμπίεση που και εσείς ο ίδιος αναγνωρίζετε. Θα μιλήσουμε, όμως, παρακάτω και για τα συγκεκριμένα που ειπώθηκαν από εσάς.

Εγώ θα ήθελα να κάνω μερικές παρατηρήσεις στο νομοσχέδιο που συζητάμε, που στην πραγματικότητα είναι η ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης, ό,τι τίτλο και αν βάσετε. Η πρώτη παρατήρηση που θέλω να κάνω είναι να πω ότι είναι ντροπή. Είναι ντροπή μία Κυβέρνηση να φέρνει κεντρικό θέμα παιδείας μέσα στο καλοκαίρι. Είναι ύπουλο. Και ειδικά ένας Υπουργός Παιδείας θα έπρεπε να μαθαίνει να δίνει το παράδειγμα επίσης και μια Κυβέρνηση και ένας Πρωθυπουργός στους φοιτητές, στους μαθητές να αντιμετωπίζουν ευθέως τα προβλήματα, να λειτουργούν ανοικτά, να μην περιμένουν την ώρα που θα στρέψει ο άλλος την πλάτη του για να του «χώσουν το μαχαίρι στην πλάτη».

Διότι εσείς νομίζετε ότι «χώνετε το μαχαίρι σήμερα στο φοιτητικό κίνημα», τη στιγμή που δεν λειτουργούν τα πανεπιστήμια. Είναι από παιδαγωγικής απόψεως η χειρότερη διδασκαλία που θα μπορούσε να φανταστεί κανείς ότι μπορεί να γίνει. Είναι ένα βήμα παραπέρα από τα περσινά, όπου η Νέα Δημοκρατία τότε έφερε τελικά μπροστά στην κατακραυγή που δημιουργούταν το νόμο-πλαίσιο, όχι μέσα στο Θερινό Τμήμα.

Λυπάμαι γι αυτόν τον εκφυλισμό και αυτόν τον ξεπεσμό και αυτήν την παραβίαση στοιχειωδών αξιών που θα έπρεπε να δίνει το Κοινοβούλιο και η Κυβέρνηση προς την κοινωνία και ειδικά στους φοιτητές. Το ίδιο, βέβαια, πράγμα ακριβώς έγινε και με το θέμα των Δ.Ε.Κ.Ο.

Το δεύτερο είναι θέμα που αφορά στο ζήτημα της ιδιωτικοποίησης της ανώτατης εκπαίδευσης, δηλαδή, μία ανοικτή παραβίαση του Συντάγματος και όχι άλλα θέματα τα οποία υπάρχουν, όπως για παράδειγμα το θέμα της οργάνωσης της μεταλυκειακής εκπαίδευσης, πέραν της πανεπιστημιακής, το οποίο είναι ανοικτό.

Υπάρχει μια αναρχία, υπάρχουν Ι.Ε.Κ. ή άλλοι θεσμοί του δημοσίου που θα έπρεπε να είναι στο επίκεντρο, να δίνουν το σφυγμό, το δυναμισμό, να καλύπτουν μαζικά όσους δεν θέλουν να ακολουθήσουν την πανεπιστημιακή παιδεία. Αυτά είναι θέματα τα οποία ήθελαν ρύθμιση, αλλά δεν τα ρυθμίζει το νομοσχέδιο. Και αν αναφέρεται εκεί, είναι μόνο και μόνο για να προσπαθήσει να φύγει το επίκεντρο από τα ζητήματα της ιδιωτικοποίησης της παιδείας.

Τρίτο. Άλλο θέμα είναι το ζήτημα των αποφοίτων των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών σε συνεργασία με τα ξένα πανεπιστήμια που είναι ένα ζήτημα εκκρεμές, διότι εκεί υπάρχει όντως μία σύγκρουση του εθνικού και με το κοινοτικό δίκαιο, η οποία ήταν γνωστή και είναι και σήμερα γνωστή και η οποία κατά κάποιο τρόπο θα λυθεί.

Με αυτήν την έννοια, αναφέρομαι σε όλες αυτές τις καταγγελίες που έκανε ο Υπουργός της Νέας Δημοκρατίας, όλο το φάκελο τον οποίο άνοιξε, σε σχέση με τις τοποθετήσεις που είχα και προσωπικά ως Ευρωβουλευτής.

Κατ' αρχήν, να σας το πω καθαρά, δεν είμαι της άποψης ότι στην πολιτική κάποιος πρέπει να μένει στην ίδια θέση που είχε και ας χαλάει ο κόσμος. Αυτό είναι σαφές. Επομένως, δεν καταλαβαίνω αυτή την αστυνομικού τύπου πολιτική η οποία γίνεται εδώ. «Είπες εσύ τότε εκείνο για τη συνεργασία της Αριστεράς με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή για το αν θα μείνει ή θα φύγει από την Ευρωπαϊκή Ένωση η χώρα μας ή για τα ξένα πανεπιστήμια ή για οτιδήποτε άλλο». Είναι έξω από τη δική μου λογική ακόμη και το να είσαι υποχρεωμένος να μείνεις σε όλη σου τη ζωή στο ίδιο κόμμα. Αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν ισχύει αυτό. Εμένα δεν θα ήταν πρόβλημά μου να υπάρχουν κάποιες τοποθετήσεις οι οποίες έρχονται σε αντίφαση με τις σημερινές θέσεις, αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν ισχύει αυτό.

Και με αναγκάζετε να καταθέσω στα Πρακτικά ακριβώς το ίδιο κείμενο που καταθέσατε κι εσείς, αισθανόμενος αμήχανος

να καταθέτω στα Πρακτικά κείμενα δικά μου. Δεν το έχω ξανακάνει. Ελπίζω οι Υπουργοί να ασχολούνται λιγότερο από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., για να μην αναγκαστώ να το ξανακάνω.

Θέλω να πω ότι με εκφράζει απόλυτα αυτό που είπα. Αυτές τις μέρες, όπως και κάθε φθινόπωρο, ζούμε την αγωνία δεκάδων χιλιάδων οικογενειών που αναζητούν, με σκληρές πολλές φορές οικονομίες, μία προοπτική για τα παιδιά τους που τελείωσαν το λύκειο, μέσα από την εξασφάλιση σπουδών σε ένα ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο που μέρος τους πραγματοποιείται στην Ελλάδα μέσω των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών.

Η ελληνική Κυβέρνηση περιπαίζει, παραπλανά και κρατάει σε σύγχυση όλον αυτόν τον κόσμο. Διότι υπήρχε όλη αυτή η αντίφαση και τη λέγαμε εμείς, όταν όλοι οι άλλοι, οι πάντες σιωπούσαν, λέγοντας ότι υπάρχει η Οδηγία του 1988 και ήρθε και η Οδηγία του 2004, η οποία από τη στιγμή που έχεις στο χέρι ένα χαρτί που έχει τη σφραγίδα ενός ξένου πανεπιστημίου δεν ψάχνει πώς το πήρε αυτό το χαρτί και πού έκανες τα τρία και πέντε χρόνια.

Αλλά δεν καταθέτω μόνο αυτό. Είναι επιλεκτική η δική σας τοποθέτηση στις θέσεις που έχουμε εκφράσει, όπως αναφέρατε και μια φράση του Αλέξη Τσίπρα, χωρίς να αναφέρετε τη συνέχεια, λέγοντας γιατί θέλουμε εμείς και θεωρούμε ότι έχει σημασία να είναι δημόσιος ο χώρος της ανώτατης εκπαίδευσης.

Καταθέτω τις τοποθετήσεις μου την 1.12.2003 επί κυβέρνησης Σημίτη, όπου λέει: «Από τη στιγμή που η ελληνική Κυβέρνηση έχει επιτρέψει τη λειτουργία των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών σε συνεργασία με ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, η κοινοτική νομοθεσία επιβάλλει την αναγνώριση των πτυχίων. Αυτό έχει δηλωθεί επανειλημμένως από τον αρμόδιο επίτροπο και ο Υπουργός Παιδείας γνωρίζει πολύ καλά ότι εκκρεμεί η διαδικασία παραπομπής της Ελλάδας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο». Ακόμη αυτή συζητάμε. «Αν ήθελε η Κυβέρνηση θα μπορούσε να λύσει το πρόβλημα με τον απλούστερο τρόπο. Ο σημερινός Υπουργός Εμπορίου να άρει ή να μην ανανεώσει τις άδειες στα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών που έχουν την υπογραφή του προηγούμενου Υπουργού Εμπορίου».

Το καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μην μπλέκετε, λοιπόν, τα ζητήματα. Είναι εκκρεμές το θέμα, είναι ανοιχτό το ζήτημα.

Εμείς στο Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς δεν μπορούμε να πετάξουμε στο δρόμο είκοσι πέντε χιλιάδες παιδιά τα οποία ήταν θύματα της δικής σας πολιτικής και με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο αγωνιστήκαμε τότε, αγωνιζόμαστε και σήμερα για να βρεθεί λύση.

Και δεν είναι τυχαίο που και ο εισηγητής μας, ο κ. Κουράκης, κατέληξε την ομιλία του ακριβώς με το ότι πρέπει να βρεθεί μία λύση σ' αυτό το ζήτημα, όπου υπάρχει σύγκρουση κοινοτικού με εθνικό δίκαιο. Και το ξέρετε πολύ καλά. Όμως, προσπαθείτε να θολώσετε τα νερά και να μπερδέψετε το θέμα αυτών που ήδη έχουν τελειώσει με το αν θα είναι νόμιμα και θα επιτρέπεται να λειτουργούν στην Ελλάδα τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών.

Και θέλω να πω ότι με όλη αυτή τη «χαρτούρα» φέρατε ακόμα μία ευρωπαϊκή οδηγία στην οποία ήμουν απών και είπατε ότι την ψήφισα. Φέρατε ευρωπαϊκή οδηγία στην επιτροπή που στην επιτροπή μπαίνουν τα ονόματα όσων είχαν περάσει από την Επιτροπή εκείνη την ημέρα.

Θα ήθελα, λοιπόν, να κάνω μία παρένθεση και να πω ότι πρέπει να σταματήσει αυτό το παιχνίδι. Βγήκε χθες εκπρόσωπός σας και είπε: «Τι μας λέει ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς ότι δεν θα πάρει τυχόν αυξήσεις, αναδρομικές ή άλλες, εφόσον αποφασιστούν, όταν τα ίδια έλεγε και τις είχε πάρει;». Και την ίδια στιγμή, παρουσία δημόσιων δημοσιογράφων, είχαν δοθεί τα αναδρομικά τα οποία αντιστοιχούσαν στους Βουλευτές του Συνασπισμού τότε, στους «ΡΟΜΑ», σε αντιπροσωπεία της κοι-

νότητας των «ΡΟΜΑ», των τσιγγάνων. Και από εμένα, ως Ευρωβουλευτή είχαν δοθεί στην «Κοινότητα 18 Άνω» του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής.

Και έρχονται οι Βουλευτές σας με τον ίδιο τρόπο που εμφανίζεστε εσείς σήμερα και συγχέουν τα πράγματα προκειμένου να κάνουν αυτό που θέλουν. Τι θέλουν; Ποιος είναι ο σκοπός πίσω απ' αυτά σ' ένα αποδομημένο πολιτικό σύστημα, από μία Κυβέρνηση η οποία δεν έχει σήμερα αναγνώριση, εκτίμηση από τον ελληνικό λαό; Και δεν μιλάω μόνο για τις πολιτικές επιδόσεις, αλλά και για τη στάση της σε μεγάλα ζητήματα, όπως είναι το θέμα της διαφθοράς και της εμπλοκής κεντρικών στελεχών της εκεί πέρα.

Τι θέλετε να κάνετε; Ένα θέλετε να κάνετε. Να αποδομήσετε και τους υπολοίπους. Δεν μπορείτε να υπερασπιστείτε τον εαυτό σας και γι αυτό θέλετε να αποδομήσετε και τους υπολοίπους.

Αυτά, προς απάντηση στα ζητήματα που είπατε.

Λέω ξανά ότι είναι θέμα στο οποίο πρέπει να βρεθεί λύση.

Τέταρτο σημείο. Ποιο κεντρικό τοπίο προσπαθεί να κρύψει η Κυβέρνηση με όλους αυτούς τους αντιπερισπασμούς που κάνει; Το franchising, τη δικαιόχρηση. Ξέραμε το franchising από τα «GOODY'S». Δηλαδή, κάποιος μικρός επιχειρηματίας με την εταιρεία «GOODY'S» παίρνει –υποτίθεται– τις προδιαγραφές, προκειμένου να δίνει τα χάμπουργκερ. Το ξέραμε από το «EVEREST». Το ξέραμε από τα «MAC DONALD'S». Το ξέραμε από τα «ΜΙΚΡΟΓΕΥΜΑΤΑ ΓΡΗΓΟΡΗΣ». Και τώρα εσείς θέλετε να εφαρμόσετε τη δικαιόχρηση για τα πανεπιστήμια.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Το ξέραμε και από τη εταιρεία «ΓΕΡΜΑΝΟΣ».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Και από τη «ΓΕΡΜΑΝΟΣ».

Θέλετε να εφαρμόσετε τη δικαιόχρηση και τη δυνατότητα να παρουσιάζονται στις διάφορες παρόδους της Ομόνοιας ή αναλόγως σε κάποια βόρεια προάστια δήθεν παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων.

Παραβιάζετε το Σύνταγμα. Είστε μία παράνομη Κυβέρνηση. Είστε μία Κυβέρνηση συνταγματικής εκτροπής. Θα έπρεπε να πείτε ένα πράγμα. Να ζητήσετε «συγγνώμη» από τον ελληνικό λαό.

Μας λέτε για το άρθρο 16. Μας λέτε ότι το Σύνταγμα σας το επιτρέπει. Βάλατε και τους Βουλευτές σας να το λένε αυτό. Και λέτε ότι το άρθρο 16, στην παράγραφο 1, λέει ότι η τέχνη, η επιστήμη, η έρευνα και η διδασκαλία είναι ελεύθερες. Παρακάτω, όμως, στο ίδιο άρθρο λέει ότι δεν απαλλάσσουν από το καθήκον της υπακοής στο Σύνταγμα.

Λέτε ότι το άρθρο 5 του Συντάγματος λέει ότι ο καθένας μπορεί να συμμετέχει ελεύθερα στην κοινωνική, την οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας. Παρακάτω, όμως, λέει ότι αυτό γίνεται εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα και τα χρηστά ήθη.

Το άρθρο 16 θέλατε να αλλάξει. Δεν άλλαξε το άρθρο 16. Και όσοι στράφηκαν ενάντια στο σπουδαστικό κίνημα, το οποίο έχει και τις δύσκολες στιγμές του, πρέπει να ξέρουν ότι στην Ελλάδα της Μεταπολίτευσης, πρώτη φορά ένα κίνημα, το εκπαιδευτικό και φοιτητικό κίνημα, επηρέασε τόσο πολύ τις πολιτικές εξελίξεις, ώστε οδήγησε τη συνταγματική Αναθεώρηση στα βασικά θέματα στο καλάθι των αχρήστων. Το φοιτητικό κίνημα στήριξε το περιβάλλον, οδηγώντας και τα υπόλοιπα άρθρα της συνταγματικής Αναθεώρησης στο καλάθι των αχρήστων.

Κι έχετε μία εκδικητικότητα και για το ίδιο το φοιτητικό κίνημα και για όσους συμμετέχουν στο φοιτητικό κίνημα αλλά και για τις πολιτικές δυνάμεις οι οποίες το στήριξαν.

Η πρόταση αυτή, έρχεται σε σύγκρουση πλήρως με το Σύνταγμα κι έτσι θα αντιμετωπιστεί. Με αυτόν τον τρόπο ακριβώς θα αντιμετωπιστεί. Και πιστεύω και ελπίζω ότι αυτά που έγιναν πέρυσι με τους αγώνες των φοιτητών, οι οποίοι σφράγισαν την πολιτική εξέλιξη της χώρας, οι οποίοι κράτησαν συνταγματικές κατακτήσεις, όπως είναι το δημόσιο πανεπιστήμιο, αυτά ακριβώς σε μεγαλύτερη ακόμα κλίμακα, θα μπορέσουν να επαναληφθούν και θα τρίβετε τα μάτια σας.

Μπορεί σε φάση διακοπών, σε φάση απομάκρυνσης του πολίτη από την πολιτική ζωή, σε φάση που τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης δεν τα παρακολουθεί ο καθένας με τον τρόπο που τα παρακολουθούσε, σε φάση που δεν λειτουργεί η φοιτητική και εκπαιδευτική κοινότητα, να περνάτε τα νομοσχέδιά σας χάρη σ' αυτήν την πλειοψηφία την οποία έχετε, να ξέρετε όμως θα την πάρετε την απάντηση και θα είναι σκληρή η απάντηση.

Θα είναι σκληρή η απάντηση, διότι πέρα από το άρθρο 16 αναθέτετε τώρα στη νεολαία την στήριξη του άρθρου 120 παράγραφος 4 που λέει: Η τήρηση του Συντάγματος, επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο, ενάντια οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία ή να το καταλύσει με το δικό σας τρόπο που το καταλύετε. Με τη βία μιας πλειοψηφίας δύο Βουλευτών στην Ολομέλεια, η οποία δεν μπόρεσε να περάσει την Αναθεώρηση και η οποία προσπαθεί σήμερα να την υπονομεύσει.

Είναι ψέμα αυτό που λέτε, να ισορροπήσουμε μεταξύ κοινωνικού δικαίου και συνταγματικού δικαίου. Έχουν παρουσιαστεί θέματα συγκρούσεων μεταξύ εθνικού δικαίου, συνταγματικού και κοινωνικού δικαίου. Στη διαπλοκή, παρουσιάστηκε. Στο θέμα του τι θα γίνει με τους ήδη αποφοίτους των Κ.Ε.Σ. Όμως, στο ζήτημα του ποιες σχολές θα λειτουργούν στην Ελλάδα, η Ελλάδα αν είχε Έλληνες Υπουργούς και αν δεν υπάλληλους, ενταλμένους στην κερδοφορία του ενός και του άλλου, δεν έχει καμμία υποχρέωση από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θα καταθέσω εδώ πέρα το άρθρο 149 της συνθήκης που λειτουργεί σήμερα και το άρθρο 165 της συνθήκης που θα λειτουργήσει αύριο, εφόσον λειτουργήσει, που δεν θα έπρεπε να λειτουργήσει, λόγω δημοψηφίσματος της Ιρλανδίας.

Λέει, λοιπόν, το άρθρο 149: «Η Ένωση συμβάλλει στην ανάπτυξη παιδείας υψηλού επιπέδου, ενθαρρύνοντας τη συνεργασία μεταξύ κρατών – μελών και αν αυτό απαιτείται, υποστηρίζοντας και συμπληρώνοντας τη δράση τους, σε βόμηση ταυτόχρονα πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών – μελών για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος ...».

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πλήρης αρμοδιότητα των κρατών – μελών για την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος. Κανείς δεν μας υποχρεώνει εδώ πέρα να λειτουργήσουν τα Κ.Ε.Σ. σε συνεργασία με τα ξένα πανεπιστήμια. Μας υποχρεώνει, εφόσον λειτουργούν και βγαίνουν τίτλοι των πανεπιστημίων, να αναγνωριστούν. Αυτή είναι η σύγκρουση. Κανείς δεν μας υποχρεώνει. Δεν είστε καθόλου εκτεθειμένοι απέναντι στο Κοινοτικό Δίκαιο, εάν κάνετε αυτό που πρέπει να κάνετε πια, και δεν υπάρχει άλλη λύση. Δηλαδή, όσα κέντρα ελευθέρων σπουδών συνεργάζονται με ξένα πανεπιστήμια, να τους αφαιρεθεί η άδειά τους.

Καταλήγοντας, κυρία Πρόεδρε, θέλω να πω ότι υπάρχει μία απόγνωση στο λαό και σε ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας σε σχέση με τις στάσεις, τις επιδόσεις της Κυβέρνησης. Αρχίζει καινούργια χρονιά. Αντί να ενδιαφερόμαστε να υπάρχουν καθηγητές, να υπάρχουν καλά βιβλία, να έχουν καλή επιμόρφωση, να έχουν περισσότερες χρηματοδοτήσεις, να μη μένουν τα πανεπιστήμια χωρίς λεφτά, να δημιουργηθούν συνθήκες ανάπτυξης της παιδείας, εσείς ενδιαφέρεστε για τους εμπόρους των κέντρων ελευθέρων σπουδών.

Αντί να ενδιαφερόμαστε να βάλετε τις Δ.Ε.Κ.Ο. που είστε εκτεθειμένοι γιατί τις οδηγούσατε σε συμβάσεις με τη «SIEMENS» και τις άλλες «SIEMENS» και αντί να βγαίνει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών εδώ και να λέει φταίει το εργασιακό κόστος, να βάλετε μια τάξη σε αυτό το πάρτι το οποίο γίνεται, να στηριχθείτε στους εργαζόμενους. Αντί να διαφυλάξετε τον φυσικό πλούτο της χώρας, βλέπουμε να μας δίνετε «Ρόδοι» και κατατροφές. Αντί να στηρίζετε την κοινωνία σε μια εποχή ακρίβειας, βλέπουμε να καταργείτε τα κοινωνικά προγράμματα τα οποία έχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση, ξεκινώντας από τα παιδι-

κά και τα βρεφικά. Αντί να ενδιαφερόμαστε γι' αυτούς οι οποίοι πεινάνε στη χώρα μας, ενδιαφέρεστε και φέρνετε τροπολογία για τις αμοιβές των δικαστικών, έχοντας στο μυαλό σας από πίσω τις αμοιβές των Βουλευτών και τις αμοιβές των Υπουργών.

Έχετε πάρει ένα δρόμο επικίνδυνο. Χρειάζεται η χώρα μας να απαλλαγεί το γρηγορότερο από την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Διότι αυτό το οποίο βλέπουμε δεν είναι το κύκνειο άσμα της Κυβέρνησής σας, δεν τραγουδάνε κύκνοι. Εδώ βλέπουμε αρπακτικά, κοράκια και άλλα να κρῶζουν πάνω από τη δημόσια περιουσία, πάνω από το δημόσιο χώρο, πάνω από τα δημόσια πανεπιστήμια.

Η απάντησή σας, όμως, θα έρθει από τους ίδιους τους πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Έχει ζητήσει το λόγο για μια μικρή παρέμβαση ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Στυλιανίδης.

Ορίστε κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Με όλο το σεβασμό, κύριε Αλαβάνε, κατανοώ την αμηχανία σας. Είναι η αμηχανία του βασιλιά που έμεινε γυμνός μπροστά στην αλήθεια, που πριν από λίγο κατετέθη σ' αυτήν την Αίθουσα. Δεν ξέρω αν η εργασιακή περίοδος του ΣΥΡΙΖΑ είναι επτά μήνες το χρόνο, αλλά για την Κυβέρνηση και τη Βουλή και οι δώδεκα μήνες το χρόνο είναι χρόνος εργασίας και παραγωγής έργου. Και αυτό είναι και μια ευθύνη ενώπιον του ελληνικού λαού.

Όταν ρωτηθήκατε από δημοσιογράφο της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» στις 27 Φεβρουαρίου 2001, εσείς ήσασταν που τοποθετηθήκατε και υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων και υπέρ της Μπολόνια και υπέρ της ρύθμισης που θα διασφαλίζει την ανύψωση της ποιότητας στα κέντρα ελευθέρων σπουδών. Θα το καταθέσω για τα Πρακτικά για να μην ξεχνιόμαστε.

Αν δεν εμπιστεύεστε την εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», υπάρχει αντίστοιχο δημοσίευμα και στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ». Δεν εμπιστεύεστε και την εφημερίδα «ΑΥΓΗ» που λέει ότι, όπως αποκαλύπτει ο ευρωβουλευτής του Συνασπισμού κ. Αλαβάνος, η χώρα μας κινδυνεύει να βρεθεί κατηγορούμενη στο ευρωπαϊκό δικαστήριο, αφού λήγει η προθεσμία που είχε δώσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην Ελληνική Κυβέρνηση να αναγνωρίσει τα διπλώματα αυτά, βάσει συμφωνιών δικαιόχρησης;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Δεν καταλάβατε τίποτα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα καταθέσω επίσης για τα Πρακτικά τα ερωτήματα τα οποία έχετε κατά καιρούς καταθέσει για τις σχετικές οδηγίες προκειμένου να ελέγξετε την Ελλάδα γιατί δεν εφαρμόζει τις οδηγίες.

Επίσης θα καταθέσω για τα Πρακτικά και σχετικά δημοσιεύματα που αναφέρθηκαν τότε σ' αυτό.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά τα κείμενα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που επιβεβαιώνουν ότι ήσασταν παρών και ψηφίσατε ομόφωνα όλοι όσοι ήσασταν «παρών» σε όλες αυτές τις ψηφοφορίες, που διαμόρφωσαν αυτό το θεσμικό πλαίσιο για το οποίο ελέγχεται σήμερα η Ελλάδα γιατί δεν το εφάρμοσε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευρυπίδης Στυλιανίδης, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και αν αλλάξατε θέση, κύριε Αλαβάνο, γιατί εξαφανίστηκε αυτό το κείμενο από την ιστοσελίδα σας; Γιατί δεν ήρθατε ενώπιον του ελληνικού λαού και του φοιτητικού κινήματος να εξηγήσετε, τι ήταν αυτό που σας έκανε να αλλάξετε θέση;

Εγώ θέλω να καταλήξω κάνοντας μια δήλωση στο Τμήμα. Εμείς επειδή σας παρακολουθούμε και δεν πρέπει να σας παραξενεύει αυτό – παρακολουθούμε με σεβασμό όλες τις πολιτικές δυνάμεις – την πολιτική που τόσα χρόνια υποδεικνύατε να κάνει η εκάστοτε κυβέρνηση, την κάνουμε πράξη. Τις υποδεί-

Ξεις σας εφαρμόζουμε, αυτές που κάνατε στην τότε κυβέρνηση και δεν τις εφήρμοσε, γιατί φοβόταν το πολιτικό κόστος. Τις υποδείξεις σας και την πολιτική που εξυφαίνετε όλο το προηγούμενο διάστημα σε ευρωπαϊκό και σε εθνικό επίπεδο.

Και ειδικρινά απορώ: Αυτές οι οβιδιακές μεταμορφώσεις σε τι συνίστανται; Είναι συνεισφορά στο πολιτικό σύστημα, άλλα να λέμε τη μια και άλλα να κάνουμε την άλλη; Μόνο ως λαϊκισμό και δημαγωγία θα μπορούσα να χαρακτηρίσω μια τέτοια στάση. Είναι στάση ανευθυνότητας. Κατά τη γνώμη μου, παίζει με τα οράματα και τις αγωνίες των γονιών και αυτή η στάση εμπορεύεται τις ελπίδες των νέων παιδιών, δεν είναι υπεύθυνη και συνεπής στάση ενώπιον του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχει ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Αλλά προηγούμενα για πολύ σύντομο χρονικό διάστημα θα λάβει το λόγο ο κ. Αλαβάνος.

Ορίστε, κύριε Αλαβάνο, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Υπουργέ, και πάλι να σας ευχαριστήσω για το πώς αντιμετωπίζετε το ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Θέλω να σας πω ότι ως Υπουργός, τουλάχιστον, πρέπει να ξέρετε ότι οι Βουλευτές είναι «παρόντες», δεν είναι «παρών» οι Βουλευτές.

Επίσης, θέλω να σας πω ότι πάλι κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε. Άλλο είναι το ζήτημα της αναγνώρισης των πτυχίων όσων έχουν τελειώσει από άποψη Κοινοτικού Δικαίου -και αυτό θέταμε εμείς ως ένα θέμα ανοικτό, όταν έκαναν όλοι τα στραβά μάτια- και άλλο είναι το θέμα της λειτουργίας παράνομων ιδιωτικών πανεπιστημίων. Έχετε τα αυτά υπ' όψιν, μην κάνετε τον κουτό -δεν είστε κουτός άνθρωπος- και πάρτε τα μέτρα σας, για να μην κρύβεστε από τον Οκτώβριο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος, έχει το λόγο για μια διλεπτή απάντηση.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Παίρνω το λόγο, χωρίς να έχω διάθεση να ρίξω λάδι στη φωτιά.

Σέβομαι τον Πρόεδρο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. -όπως σέβομαι και τους άλλους Αρχηγούς των υπολοίπων κομμάτων και τους συναδέλφους, κυρίες και κυρίους μέλη της Εθνικής Αντιπροσωπείας- αλλά ορισμένα από τα βαρύτατα που εκστόμισε πριν από λίγο, εμένα με προσβάλλουν ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και ως μέλος του Εθνικού Κοινοβουλίου της Ελλάδας. Και θα σας πω γιατί: Ακούστηκαν βαρύτατοι χαρακτηρισμοί και βαρύτατες εκφράσεις «Υπουργοί υπάλληλοι της κερδοφορίας» και διατυπώθηκαν και έμμεσες ή άμεσες απειλές «Η Κυβέρνηση θα πάρει την απάντηση σε λίγο καιρό». Έγινε λόγος για «κατάλυση» του Συντάγματος και τέτοιες υπερβολές και ακρότητες, οι οποίες συνιστούν μια πρωτοφανή κινδυνολογία, η οποία -επιτρέψτε μου να πω- φοβάμαι ότι υποκρύπτει μια πρόθεση. Υποκρύπτει την πρόθεση να λειτουργήσουν αυτά τα συνθήματα και αυτοί οι αφορισμοί σαν θρυαλίδα στα πανεπιστήμια μόλις ανοίξουν, για να υποθάλψουν φαινόμενα βίας και καταλήψεων.

Θέλω να σημειώσω απλώς ως Έλληνας Βουλευτής και ως Έλληνας πολίτης ότι τόσο ο κ. Αλαβάνος, όσο και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., μετά απ' αυτά που ακούστηκαν, θα έχουν βαρύτατες πολιτικές ευθύνες, αν ανάψουν τέτοιου είδους θρυαλίδα στα πανεπιστήμια μόλις ξαναγυρίσουν οι φοιτητές, αν ανεχθούν και υποθάλψουν φαινόμενα βίας, που τα βλέπουμε σε εξέλιξη στα πανεπιστήμια, τα οποία παραβιάζουν κάθε έννοια νομιμότητας κατά τρόπο βάνανσο και πρωτοφανή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε τελευταία ανάλυση, ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. δεν μπορεί να είναι τιμητής των πάντων. Διότι διεφάνη εδώ το άγχος του κ. Αλαβάνου να υποκαταστήσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο πεδίο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Διεφάνη μια αυτοπεποίθηση, που προέρχεται μάλ-

λον από τις δημοσκοπήσεις και όχι από την κάλη την οποία θέτει και στην οποία ψηφίζει ο ελληνικός λαός. Να του θυμίσω, όμως, ότι ενώ τα αυξημένα ποσοστά του Συνασπισμού προέρχονται από την προσωρινή και επίπλαστη λογική των δημοσκοπήσεων, αυτή η Κυβέρνηση πήρε ανανέωση της εντολής, που έχει από τον ελληνικό λαό, στις πρόσφατες εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου του 2007.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Παναγιωτόπουλε, παρακαλώ τελειώνετε.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Αποτελεί, λοιπόν, προσβολή της δημοκρατίας και προσβολή του κοινού αισθήματος που έχει ο ελληνικός δημοκρατικός λαός, να γίνεται λόγος για «κατάλυση» του Συντάγματος και να διατυπώνονται βαρύτατοι υπαινιγμοί για υπόθαλψη εκρήξεων βίας στα πανεπιστήμια, που θα τείνουν να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα με βίαιο και απαράδεκτο τρόπο. Αυτά, για να λέμε τις αλήθειες με σεβασμό και εκτίμηση προς όλες τις κατευθύνσεις της Βουλής.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το θέμα είναι, εάν θα μιλήσουμε ποτέ με τη γλώσσα της αλήθειας, ή θα περιοριστούμε από τη φτώχεια επιχειρημάτων σε ανταλλαγή ύβρεων. Πίστευα, έστω και την υστάτη στιγμή, ότι θα είχαμε αυτήν την ευκαιρία, να ανταλλάξουμε επιχειρήματα και να πούμε αλήθειες. Δεν λέμε την αλήθεια. Πολύ φοβόμαστε ότι πολλοί εδώ μέσα δεν έχουν καμμία σχέση με την αλήθεια.

Πρώτα-πρώτα, για ποιο ελληνικό Σύνταγμα μιλάμε, όταν όλοι ξέρετε ότι υπερισχύει το Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο; Υπερισχύει. Τώρα όλα αυτά τα εφευρήματα ότι δήθεν δεν υπερισχύει, δεν ισχύουν, γιατί ξέρετε ότι υπερισχύει. Και εάν γίνει αυτό το οποίο ζητήσε ο αξιότιμος Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., δηλαδή κλείσει ο κύριος Υπουργός τα κέντρα ελευθέρων σπουδών, θα πάνε να πάρουν μία απόφαση από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και θα έχουν την πλήρη και απόλυτη νομιμοποίηση. Αυτό περιμένουν. Περιμένουν να παρασυρθεί ο Υπουργός και να πει «Τα κλείνω», για να πάνε αύριο το πρωί και να πάρουν την απόφαση.

Όσον αφορά, βέβαια, τις θέσεις οι οποίες αναπτύχθηκαν από τον κ. Αλαβάνο, εγώ τις δέχομαι. Ήταν μία απολογία σ' ένα αμείλικτο κατηγορώ που ακούστηκε και από τον Υπουργό, αλλά και από τον εξάιρετο δικό μας εισηγητή κ. Άδωνι Γεωργιάδη. «Το μεταβάλλει γνώμιν εστίν φιλοσοφείν». Σωκράτης. Τώρα, βέβαια, εκείνος αισθάνθηκε μ' αυτήν τη στάση, που λέγεται τούμπα εις την καθομιλουμένη, ως «παγώνι». Εν πάση περιπτώσει, μπορεί να αισθάνεται ως φιλοσοφημένο «παγώνι». Και δεν μπορεί να καταλάβω πώς επέλεξε αυτήν τη φράση. Οι δημοσιογράφοι караδοκούν. Από εδώ και πέρα θα σας λένε «παγώνια». Εάν τολμούσαν εμένα να με λένε «παγώνι», θα γινόμουν έξαλλος. Και επιλέξατε εσείς την παρομοίωση «παγώνι». Εάν, λοιπόν, βγει αύριο το πρωί οποιοσδήποτε καλοθελητής ή κακοθελητής εδώ πέρα και σας πει «παγώνια», πώς θα αντιδράσετε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τους προστατεύουν αυτούς. Μην ανησυχείτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Τα δέχονται λέτε; Εν πάση περιπτώσει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τους προστατεύουν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Άκουσα πριν το συμπαθέστατο συνάδελφο κ. Ψαριανό, συνάδελφο και στα ερτζιανά, να κάνει ανάκληση μνήμης εις τον Παττακό και τον Ντερτιλή. Ατυχεστάτο, γιατί σ' αυτόν το χώρο που υπηρετούμε της δημοκρατίας αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καμμία θέση, ούτε καν απαξιωτικά.

Αυτό σας το λέει, κύριε Ψαριανέ, κάποιος, ο οποίος πέρασε οδυνηρές στιγμές και το ξέρετε καλά. Επομένως, λοιπόν, μην τους ανακαλούμε. Δεν χρειάζεται. Εν τέλει, σήμερα εσείς στηρίζετε αυτό που εκείνοι, οι χουντικοί, διέπραξαν. Αυτοί συνέλαβαν την ιδέα των μη ιδιωτικών πανεπιστημίων, για να μην κάνει η Αριστερά πανεπιστήμια. Και τώρα ερχόσαστε εσείς και υπε-

ρασιζόσατε αυτά τα οποία έκανε ο Ντερτιλής, ο Παττακός και η παρέα του. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεν τα λέω εγώ αυτά. Τα λέει ο αξιότιμος Καθηγητής κ. Αλιβιζάτος. Τα διάβασα, αναγνώστης είμαι. Εκτός, βεβαίως, εάν θεωρείται ότι είναι πενιχρή πηγή ο κ. Αλιβιζάτος. Ο κ. Αλιβιζάτος λέει ότι αυτό το εφεύρε η χούντα για να μην κάνει η Αριστερά πανεπιστήμια. Και ερχόσαστε τώρα εσείς και υπερασπιζόσαστε το εφεύρημα των χουντικών. Σχήμα οξύμωρο και αντιφατικό.

Το να αλλάζει κάποιος γνώμη, είναι βέβαια φιλοσοφία. Το να λέει, όμως, τη μισή αλήθεια δεν είναι και τόσο φιλοσοφημένο. Θα μου επιτρέψετε να σας πω κάτι που ενετόπισα. Είπε, λοιπόν, κάτι ο κ. Αλαβάνος και σταμάτησε στην φράση «Το σημαντικό ερώτημα είναι σε ποιο κράτος-μέλος απέκτησαν τα επαγγελματικά τους προσόντα οι σπουδαστές, σε ελληνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα άλλων κρατών-μελών, κατά την ορθή ερμηνεία της οδηγίας 89/48». Θα έρθω σ' αυτήν την οδηγία, γιατί ενδιαφέρει ιδιαίτερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Στη συνέχεια είπε το εξής: «Η ελληνική Κυβέρνηση περιπαίζει, παραπλανά και κρατά σε σύγχυση όλο αυτόν τον κόσμο, παρά τις πολύχρονες και συνεχείς καταγγελίες μου ότι...». Αυτό το σταμάτησε. Δεν το είπε, γιατί δεν τον συνέφερε να το πει μέσα στην Αίθουσα. Τι είπε, λοιπόν; Τη μισή αλήθεια. Η υπόλοιπη μισή αλήθεια είναι ότι η Κυβέρνηση παραβιάζει την οδηγία 89/48. Αυτή επιμένει να εφαρμόζει μία σχιζοφρενική πολιτική. Από τη μία εξασφαλίζει την ελεύθερη λειτουργία των κέντρων ελευθέρων σπουδών χωρίς να ασκεί οποιοδήποτε ποιοτικό έλεγχο και να θέτει προδιαγραφές όπως θα μπορούσε.

Άρα, λοιπόν, εγκαλεί την Κυβέρνηση ότι δεν έπραξε το καθήκον της, όπως θα μπορούσε να προσδιορίσει, πώς λειτουργούν τα κέντρα ελευθέρων σπουδών. Αυτό δεν μας το είπε. Είναι η άλλη μισή αλήθεια η οποία απεκρύβη. Τώρα, βέβαια, καταλαβαίνω ότι ένας Πρόεδρος Κοινοβουλευτικής Ομάδας είναι πολυάσχολος και γι' αυτό προφανώς έφυγε από την Αίθουσα ο κ. Αλαβάνος.

Ποιος είναι όμως ο εμπνευστής αυτής της οδηγίας για την οποία μίλησε ο κ. Αλαβάνος; Είναι η κ. Βάσω Παπανδρέου ως Επίτροπος. Αυτή την είχε σχεδιάσει, κύριε Υπουργέ. Και ερχόμαστε τώρα εμείς να υπερασπιστούμε ποια; Αυτά τα οποία σχεδίασε η κ. Παπανδρέου και υπερψήφισε εις το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ο κ. Αλαβάνος.

Και όχι μόνο υπερψήφισε στην επιτροπή. Επειδή κάποιοι έχουμε περάσει από εκεί, ξέρουμε ότι το ομόφωνο είναι ομόφωνο. Όταν έχουμε ψηφοφορία δι' ανατάσεως λέει «κατά πλειοψηφίαν», όταν είναι ομόφωνη, καταγράφεται ως ομόφωνη. Πρέπει να σας πω δε ότι στα χρόνια που ήμουν εκεί, ομόφωνη απόφαση δεν πήραμε σχεδόν ποτέ. Ποτέ δεν υπήρξε ομόφωνη απόφαση. Τώρα, πώς ομονόησαν όλοι επάνω σ' αυτό το πλαίσιο, μου κάνει εντύπωση.

Έχουμε, λοιπόν, την εξέχουσα προσωπικότητα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Βάσω Παπανδρέου, να δίνει αυτήν την οδηγία της αναγνώρισης των κέντρων σπουδών, έχουμε τον κ. Αλαβάνο, να υπερασπίζεται αυτήν την οδηγία της κ. Παπανδρέου και σήμερα ξαφνικά που έρχεται και κάνει το αυτονόητο η Κυβέρνηση με μια μεγάλη καθυστέρηση, να έρχεται να αντιδρά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Συνασπισμός.

Πείτε μου, τι αντιλαμβάνεται αυτός στον οποίον απευθύνθη ο κ. Αλαβάνος, το παιδί το οποίο σπουδάζει και μαθαίνει; Τι ακούει; Ποια είναι τα φροντιστήρια τα οποία λαμβάνει μέσα από το κοινοβούλιο; Ότι άλλα λένε τη μία μέρα και άλλα πράττουν; Αυτή είναι η αλήθεια. Πάνε στις Βρυξέλλες, γίνονται χρήσιμα εργαλεία των Βρυξελλών και έρχονται εδώ και περνάνε στις κοκορομαχίες. Η λεβεντιά είναι να τα πεις εκεί μέσα. Και έχουμε καταγραφεί όλοι. Τι να κάνουμε; Έχουμε καταγραφεί, ποιοι πήγαμε κόντρα στο ρεύμα, έχουμε καταγραφεί, ποιοι υπηρέτησαμε τις οδηγίες των Βρυξελλών, έχουμε καταγραφεί, ποιοι υπερασπιστήκαμε όλες αυτές τις γραμμές.

Και ερωτώ – λείπει δυστυχώς ο ίδιος και απευθύνομαι εις τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α – ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. είναι εχθρικός στα ιδιωτικά πανεπιστήμια; Δεν πήρα μια απάντηση. Επαναλαμβάνω το ερώτημα και δέχομαι διακοπή: είναι ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. εχθρικός στα ιδιωτικά πανεπιστήμια;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Και βέβαια είναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Είναι; Διαγράψτε τον Πρόεδρό σας. Σε σημερινή εφημερίδα της Κύπρου σε συνέντευξή του, την έχω εδώ. Θα την καταθέσω στα Πρακτικά. «Δεν είμαστε εχθρικοί στα ιδιωτικά πανεπιστήμια», λέει ο κ. Τσίπρας. Διαγράψτε τον, λοιπόν, εφόσον πάει κόντρα εις τις αρχές του κόμματός σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Διαβάστε το παρακάτω. Να μην παραπλανάτε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Εσείς είπατε ότι είστε εχθρικοί στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Εδώ ο κ. Τσίπρας λέει σε συνέντευξή του πρόσφατη, ενός μηνός, ότι δεν είστε εχθρικοί στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Επιτέλους ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. να μας πει τι είναι: είναι υπέρ της ελεύθερης παιδείας ή είναι εχθρικός; Πείτε μας τι είστε, να ξέρουμε.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και απευθυνόμαστε σε σας, όχι γιατί αισθανόμαστε την ανάγκη να απαντήσουμε σ' αυτά που κάνετε, αλλά γιατί ξέρουμε ότι από εσάς θα ξεκινήσουν τα δεινά. Και βλέπουμε ποιος υπερασπίζεται σήμερα το Indymedia. Τι είναι αυτό; Είναι ιστοσελίδα εκείνων οι οποίοι καίνε κάθε μέρα τα βιβλιοπωλεία. Αυτούς υπερασπίζονται. Και θα έρθουν πάλι.

Γιατί ακόμα, δεν έχετε καταγγείλει αυτούς τους εμπρησμούς των βιβλιοπωλείων. Δεν έχετε καταγγείλει αυτό το Φαρενάιτ 451, που επαναλαμβάνεται καθημερινώς σήμερα. Να βγείτε ευθέως και να πείτε: δεν πρέπει να καίγεται κανένα βιβλιοπωλείο. Δεν πρέπει να καίγεται. Και εμείς είμαστε οι πρώτοι που υπερασπιστήκαμε, όταν καίγοντουσαν άλλα βιβλία, σήμερα Βουλευτού του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εχθές δικού σας συντρόφου στην Αριστερά. Εσείς δεν το κάνετε.

Όλους αυτούς, λοιπόν, οι οποίοι καίνε βιβλιοπωλεία, οι οποίοι έκαψαν τη σκοπιά εδώ έξω από τον Άγνωστο Στρατιώτη, αυτοί που έκαψαν την Αθήνα, σήμερα εγώ αισθάνθηκα – δεν ξέρω αν το ερμήνευσα διαφορετικά – να είναι έτοιμοι το Σεπτέμβριο για δράση. Αυτό θέλουμε; Να κάψουμε την Αθήνα;

Και ερωτώ: για φανταστείτε αυτήν τη συνταγή την οποία ζήσαμε και για την οποία άκουσα σήμερα το προσκλητήριο να επαναλαμβάνεται, εάν «τσιμπήσει» και το κάνει μια άλλη πλευρά, θα κάνουμε την Αθήνα Μπολόνια; Έχουμε αυτό το δικαίωμα; Ανταλλαγή επιχειρημάτων μέσα στην Αίθουσα μέχρι κεραίας, ανταλλαγή επιχειρημάτων στα αμφιθέατρα μέχρι κεραίας, ανταλλαγή επιχειρημάτων ακόμα και στο πεζοδρόμιο, αλλά χωρίς να καίμε την Αθήνα. Χωρίς να καίμε την Αθήνα.

Βεβαίως και εγώ φοβάμαι, βεβαίως και ο κάθε λογικός θα φοβηθεί. Βεβαίως, θα φοβηθεί και ο Υπουργός, όταν λέγεται το «θα κάψουμε την Αθήνα». Γιατί κάηκε η Αθήνα. Και επιάρεστε που κάηκε τότε η Αθήνα; Επιάρεστε που είμαστε έρμαιο μιας κλίμας πενήντα, εξήντα, εκατό ανθρώπων; Γιατί στην πλειονότητά τους οι φοιτητές μας, είναι νουνεχείς, είναι εχέφρονες, αλλά πάνε οι άλλοι και τους καπακώνουν. Και εσείς χαιρετίζετε αυτούς!

Είπε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, ο κ. Βορίδης, για το φοιτητικό κίνημα. Ελάτε, λοιπόν, να υπάρξει καταστατικό, μια καταγραφή, να δούμε τι θέλει η πλειοψηφία. Δεν χρειάζεται αυτό, δεν πρέπει να έχουμε την απόφαση της πλειοψηφίας, αλλά πρέπει να έχουμε τις μεμονωμένες ομάδες, οι οποίες χτυπούν υπογεύως και αναίτιως τις περισσότερες φορές;

Όταν έχουμε μια οικονομία, η οποία, πράγματι, πλήττεται -και δεν πλήττεται μόνο από εξωγενείς παράγοντες, πλήττεται και από ολισθήματα, ανομήματα που ανέχεται η Κυβέρνηση- όταν, λοιπόν, διαπιστώνουμε ούτως ή άλλως ότι η χώρα δεν πάει καλά, δεν μπορούμε να δυναμιτίζουμε άλλο τον τόπο. Δεν μπορούμε. Πρέπει να το καταλάβουμε. Μπορούμε να αντέξουμε τη δημοκρατία; Αντοχή της δημοκρατίας είναι ο εδώ διάλογος ή, εάν θέλετε, ο διάλογος ακόμη και στην τηλεόραση, όχι φωτιά και τσεκούρι. Γιατί περί αυτού πρόκειται.

Πρέπει, λοιπόν, να αναλάβουμε τις ευθύνες. Επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά αυτό που είπα, ότι η οδηγία, εις την οποία βασίστηκε και βάσισε την επιχειρηματολογία του, όσο ήταν Ευρωβουλευτής ο αξιότιμος κ. Αλαβάνος, ήταν η οδηγία την οποία ετοίμασε, υπέγραψε και έφερε εις το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η κ. Βάσω Παπανδρέου. Αυτή είναι μια πραγματικότητα, δεν αλλάζει. Εδώ είναι και τα συγκεκριμένα δημοσιεύματα, τα οποία καταθέτω εδώ εις τη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εάν πιστεύουν κάποιοι ότι είναι πολιτική το να υπερασπίζονται πράγματα, που μέχρι χθες τα ηρνούντο, αυτό είναι δικό τους θέμα. Ο λαός ακούει και έχει προσοχή.

Πάμε τώρα επί της ταμπακιέρας, κύριε Υπουργέ. Το θέμα είναι τι παιδεία θέλουμε. Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί πρέπει να πολεμάμε το ένα ή το άλλο. Μπορεί να συνοπάρξει το καλό πανεπιστήμιο με το ιδιωτικό καλό πανεπιστήμιο. Δεν καταλαβαίνω πώς εμπιστευόμαστε τα παιδιά μας για το νηπιαγωγείο, που πλάθεται ο χαρακτήρας τους, ή για το δημοτικό, που είναι η βάση των γραμμάτων, ή για το γυμνάσιο και το λύκειο στα ιδιωτικά σχολεία και στο νέο, που είναι ώριμος πλέον, που η πολιτεία του αναγνωρίζει σ' αυτήν την ηλικία το δικαίωμα της ψήφου, το ύψιστο αγαθό του «εκλέγειν», δεν του επιτρέπεται το «επιλέγειν». Προσέξτε, θεωρείτε το νέο των δεκαοκτώ ετών άξιο για το «εκλέγειν» και ανάξιο για το «επιλέγειν». Να υπάρχουν ιδιωτικά πανεπιστήμια και εκείνος θα επιλέξει.

Το λέω για άλλη μια φορά, για να το καταλάβουν τα «παγώνια», ότι το ιδιωτικό πανεπιστήμιο ωφέλει πρωτευόντως το φτωχό. Γιατί ο πλούσιος της Εκκλησίας, της Κηφισιάς, θα στείλει το παιδί του στο ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Θα ανοίξει, έτσι, μια πόρτα για το φτωχόπαιδο. Γιατί ο πλούσιος, μπορεί να έχει πέντε καθηγητές στο σπίτι, στο σχολείο, στο φροντιστήριο, να έχει καλύτερη προετοιμασία το παιδί και να πάρει τη θέση του φτωχού, που δεν έχει τη δυνατότητα να πάει στο φροντιστήριο.

Άρα, λοιπόν, ο φτωχός ωφελείται από τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, γιατί υπάρχουν θέσεις για να πάει το παιδί του φτωχού. Δεν τα καταλαβαίνετε αυτά. Απλώς, επειδή χάσατε τους ναυτικούς, χάσατε τους οικοδόμους, χάσατε μια κατηγορία ανθρώπων, έχει μείνει μόνος στρατός, ο στρατός των φοιτητών. Τα παιδιά, τα οποία βρίσκονται μέσα στην ορμή, μέσα στη δράση, υποκύπτουν σ' αυτήν την ποδηγετήσεως κάποιων –όχι όλοι οι φοιτητές, ευτυχώς– και ενεργούν με τον τρόπο που θέλετε εσείς, ως στρατιώτες του συστήματος. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να εξακολουθήσει. Το πετύχατε για τριάντα τέσσερα χρόνια. Έχουμε υποχρέωση, όμως, όσοι πιστεύουμε στη δημοκρατία, να σταματήσουμε αυτόν τον κατήφορο της ποδηγετήσεως ενός κομματιού της νεολαίας. Η νεολαία, πρέπει να μείνει ελεύθερη, αδέσμευτη, ακηδεμόνευτη, για να μπορέσει να χαράξει τη δική της πορεία, μακριά από στείρες κομματικές ταυτότητες σαν και αυτές που σέρνεται εσείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακολουθώ επί ώρα να εξελίσσονται δύο παράλληλα πολιτικά παίγνια. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός έχει αναλάβει την ιδεολογική καθοδήγηση της Κυβέρνησης. Την προστατεύει, την προτρέπει, την επικαλύπτει και βεβαίως χαιρέται, γιατί ασκεί τέτοιου είδους πολιτική ηγεμονία.

Ο κύριος Υπουργός παρακολουθεί σιωπηλός. Αρέσκεται να καθοδηγείται από το Λ.Α.Ο.Σ. στα θέματα αυτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Από το Λ.Α.Ο.Σ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Από το Λ.Α.Ο.Σ.

Από την άλλη μεριά, παρακολουθώ τον Πρόεδρο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., να μιλάει χωρίς εξουσιοδότηση εξ ονόματος του φοιτητικού κινήματος και όλης της ακαδημαϊκής κοινότητας. Ας

σεβαστούμε την αυτονομία της ακαδημαϊκής κοινότητας και την αυτονομία του φοιτητικού κινήματος. Δεν υποκαθιστούμε τους κοινωνικούς χώρους ούτε τους προκαταλαμβάνουμε. Έχουν ωριμότητα να αντιληφθούν τι συμβαίνει και έχουν ικανότητα, να αντιδράσουν με το δικό τους τρόπο, προστατεύοντας τις σπουδές και το μέλλον τους μέσα σ' ένα δημόσιο, αξιοκρατικό, αξιόπιστο και αναβαθμισμένο πανεπιστήμιο.

Πίσω από αυτά τα δύο πολιτικά παίγνια, τα οποία εξυπηρετούν σκοπιμότητες κατώτερες του στόχου μας που είναι να αναβαθμίσουμε τη δημόσια εκπαίδευση και ιδίως την τριτοβάθμια, κρύβονται παραπλανητικά επιχειρήματα, που ακούγονται για πολλοστή φορά στην Αίθουσα αυτή.

Επαναλαμβάνω, ότι η παλαιότερη και η νεότερη οδηγία για την αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων, δεν έχει καμιά σχέση με το συζητούμενο νομοσχέδιο. Το επαγγελματικό δικαίωμα, είναι παρακολούθημα του εργαζομένου. Ένας εργαζόμενος σε μία χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχει αναγνωρισμένα από τη χώρα αυτή επαγγελματικά δικαιώματα, ως γιατρός, ως δικηγόρος, ως λογιστής, ως κλινικός ψυχολόγος, μπορεί να τα πάρει μαζί του εάν μετακινηθεί μέσα στην ενιαία αγορά και εγκατασταθεί ή θέλει να προσφέρει υπηρεσίες σε μια άλλη χώρα.

Για να συμβεί αυτό, πρέπει η χώρα προέλευσης να του έχει αναγνωρίσει επαγγελματικά, όχι ακαδημαϊκά, δικαιώματα και αυτά τα δικαιώματα, να ασκούνται πραγματικά στη χώρα προέλευσης. Αυτό είναι κάτι, το οποίο είμαστε υποχρεωμένοι να το αποδεχτούμε. Εκκρεμεί ως πρόβλημα πάρα πολλά χρόνια. Έχει ξεκινήσει από τους αποφοίτους των Fachhochschulen των γερμανικών, που στη συνέχεια απέκτησαν πλήρη δικαιώματα μηχανικού λόγω επαγγελματικής εμπειρίας. Άλλο είναι αυτό και άλλο η επίκληση του δικαιώματος ελεύθερης εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών μιας επιχειρηματικής οντότητας, που προέρχεται από μια χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μια άλλη χώρα-μέλος.

Η Κυβέρνηση κάνει το εξής τραγικό και προκλητικό στην περίπτωση αυτή. Ενώ μετά από αγώνα που έδωσαν πολλές πολιτικές δυνάμεις στο ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, από τη λεγόμενη Οδηγία Μπολγκενστάιν για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, εξαιρείται η εκπαίδευση- άρα, όταν έλθει μία οντότητα άλλου κράτους-μέλους σε μια άλλη χώρα, πρέπει να υπαχθεί στους κανόνες της χώρας υποδοχής στην εκπαίδευση- έρχεται με το προκλητικό αυτό νομοσχέδιο η Κυβέρνηση και επεκτείνει οικειοθελώς την Οδηγία Μπολγκενστάιν στο χώρο της εκπαίδευσης, γιατί αρκείται στην τήρηση των προϋποθέσεων της χώρας υποδοχής, που μπορεί να είναι και ανύπαρκτες αυτές οι προϋποθέσεις.

Εδώ συντελείται ένα τεράστιο σκάνδαλο. Ενώ αγωνίστηκαν χώρες και η Ελλάδα μεταξύ αυτών και πολιτικές δυνάμεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να εξαιρεθεί η εκπαίδευση από την οδηγία για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, έρχεται η Κυβέρνηση και την εφαρμόζει οικειοθελώς τώρα. Αυτό είναι πρόκληση. Δεν υπάρχει τέτοια οδηγία.

Το θεμελιώδες κοινοτικό δικαίωμα της ελεύθερης εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών, ας το ασκήσουν τα πανεπιστήμια του εξωτερικού ως τέτοια. Ας φτιάξουν εδώ εγκατάσταση, campus, ας φέρουν καθηγητές, ας εφαρμόσουν τους κανόνες εισαγωγής και τους κανόνες αποφοίτησης και να πάνε και τα ελληνικά πανεπιστήμια να αναπτύξουν ανάλογες δραστηριότητες σ' άλλες χώρες- μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αλλά έλεος! Είναι δυνατόν στο χώρο μιας αποκλειστικής εθνικής αρμοδιότητας που είναι η εκπαίδευση και η οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος, με δεδομένο ότι η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση εξαιρεί από την οδηγία για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, την εκπαίδευση, να έρχεται η Κυβέρνηση μ' αυτό το τέχνασμα και να καταλύει τα πάντα;

Να δώσουμε στα παιδιά, που περιμένουν τις βάσεις και τα αποτελέσματα για να δουν αν εισάγονται, μια αξιόπιστη απάντηση. Να τοποθετηθεί ο κύριος Υπουργός. Χρειαζόμαστε περισσότερες θέσεις στα ελληνικά πανεπιστήμια και στα ελληνικά Τ.Ε.Ι.;

Χρειαζόμαστε άμεση μεταρρύθμιση του περιβόητου κριτηρί-

ου των βάσεων, να πάμε σε σταθμισμένη βάση, για να μη μένουν κενές θέσεις; Χρειαζόμαστε απάντηση στο πρόβλημα της φοιτητικής μετανάστευσης, των παιδιών που αναγκάζονται να πάνε σε άλλες χώρες; Θα τους πούμε όμως ότι σε κάποια τμήματα υψηλής βαθμολογίας και υψηλής ζήτησης, πρέπει να υπάρχουν φραγμοί –παντού υπάρχουν φραγμοί– αλλά και δευτερες και τρίτες ευκαιρίες;

Ας μιλήσουμε επιτέλους επί της ουσίας και ας σταματήσει αυτή η δήθεν ιδεολογική, δηλαδή η ιδεοληπτική σύγκρουση, στο όνομα ενός φιλελευθερισμού ο οποίος έχει φθάσει παντού στα όριά του. Πάμε να κάνουμε τι; Ποιο μοντέλο εκπαίδευσης να προβάλλουμε για την ελληνική κοινωνία; Του χαμηλότερου επιπέδου. Είναι αυτό που πρέπει να απαντήσουμε εν έτει 2008 στα παιδιά μας; Δεν το νομίζω.

Και ο κύριος Υπουργός, αρέσκειται να σπαταλά το χρόνο του εδώ στη Βουλή, επικαλούμενος τι είπε ο ένας και ο άλλος. Λες και αν κατατροπώσει τον κ. Αλαβάνο επειδή αντιφάσκει, θα λύσει το πρόβλημα της εκπαίδευσης και του ελληνικού πανεπιστημίου. Λες και το πρόβλημα είναι, να ανταλλάξουμε εδώ συνδικαλιστικού χαρακτήρα –με την κακή έννοια του όρου– διαξιφισμούς, για να δούμε το βαθμό συνέπειας που έχει ο καθένας. Και το λέω αυτό, με την άνεση κάποιου που έχει υψηλό βαθμό συνέπειας στα θέματα αυτά.

Κύριε Υπουργέ, να αρθείς στο ύψος των περιστάσεων. Δεν είσθε εδώ για να κάνετε φθηνό συνδικαλισμό τη μια με τον κ. Αλαβάνο και την άλλη με την κυρία κ. Παπανδρέου ούτε να κάθεστε και να απολαμβάνετε την ιδεολογική προστασία του κ. Καρατζαφέρη. Απαντήστε στην αγωνία των παιδιών, των οικογενειών. Δώστε όραμα στην εκπαίδευση. Αλλιώς παρατήστε τα. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για μια σύντομη απάντηση.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Βενιζέλο, είναι σαφές και εμφανής η αγωνία σας και η προσπάθειά σας, να καλύψετε το κενό θέσεων που κατέγραψε καθ' όλη την προηγούμενη συζήτηση η παράταξή σας, το οποίο έσπευσαν να καλύψουν οι γειτονικές πολιτικές και ιδεολογικές δυνάμεις. Επειδή όμως, ακουμπάτε θέματα της ουσίας, θα σας μιλήσω και εγώ επί της ουσίας.

Θεωρώ ότι η τοποθέτησή σας είναι παραπλανητική, γιατί από την πρώτη στιγμή ξεκαθάρισα ότι σήμερα μ' αυτό το νομοσχέδιο, δεν ρυθμίζουμε ούτε τα θέματα της αποφάσεως του δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ούτε τα θέματα της ενσωματώσεως της τελευταίας κοινοτικής οδηγίας. Τακτοποιούμε τον εσωτερικό χώρο. Και εκεί έχουμε τρεις επιλογές ξεκάθαρες: 'Η να αφήσουμε την κατάσταση ως έχει, δηλαδή ανεξέλεγκτη, και αμφιβόλου ποιότητας ξένα ιδρύματα να κάνουν franchising με αμφιβόλου ποιότητας εσωτερικές δομές παραπλανώντας τα παιδιά και εμπορευόμενοι τα οράματά τους για το μέλλον ή, όπως εσείς είπατε, να τα κλείσουμε, πράγμα το οποίο γνωρίζετε ότι προσκρούει και στο Κοινοτικό Δίκαιο και στο Σύνταγμα, ή να τα ρυθμίσουμε, βάζοντας αυστηρούς ποιοτικούς κανόνες.

Εμείς επιλέξαμε τον τρίτο δρόμο. Εσείς μας υποδείξατε όλο το προηγούμενο διάστημα τον δεύτερο δρόμο, ο οποίος είναι μη εφαρμόσιμος. Το ότι είναι δε μη εφαρμόσιμος, το λέει το δικό σας κόμμα, κύριε Βενιζέλο. Εδώ η συνάδελφός σας, η κ. Δραγώνα, όταν ρωτήθηκε προχθές στο «ΣΚΑΪ» σχετικά με το ότι: «Ο κ. Βενιζέλος χθες είπε πρακτικώς κάτι. Ζήτησε από την Κυβέρνηση να πάρει πίσω το νομοσχέδιο και είπε ότι η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι, να αποσυρθεί πλήρως αυτό το νομοσχέδιο», απαντά ότι δεν είναι αυτή η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ότι η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι ότι πρέπει να μπει μια τάξη σ' αυτή την αναρχία που υπάρχει αυτήν τη στιγμή σ' αυτόν το χώρο εκπαίδευσης, ότι πρέπει να τακτοποιηθούν όλες αυτές οι εκκρεμότητες, ότι δεν είναι δυνατόν να κλείσουμε τα μάτια μας στην κοινοτική οδηγία.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευρύπιδης Στυλιανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δελτίου Τύπου, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτήν δε τη θέση, την κάλυψε η ανακοίνωση του κόμματός σας. Και οι τοποθετήσεις όλων των εισηγητών προηγουμένως, προς αυτήν την κατεύθυνση κινήθηκαν. Δεν μας είπε κανείς να μην τα ρυθμίσουμε. Δεν μας είπε κανείς να απαγορεύσουμε το franchising. Δεν μας είπε κανείς από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επισήμως να τα κλείσουμε, γιατί γνωρίζουν όλοι ότι δεν μπορεί να συμβεί αυτό.

Εσείς το λέτε αυτό. Γνωρίζετε ότι δεν ευσταθεί αυτό που λέτε. Ουσιαστικά, εμπορεύεσθε εντυπώσεις εδώ μέσα και προσπαθείτε να καλύψετε ένα πολιτικό κενό, που έχει δημιουργηθεί από τη σύγκρουση θέσεων που υπάρχει μεταξύ ημών και του κ. Παπανδρέου, του Αρχηγού σας, και να πετάξετε το μπαλάκι απέναντι.

Εμείς έχουμε ξεκάθαρη θέση. Την έχουμε πει και σήμερα εδώ, αποκαλύπτεται το πραγματικό πρόσωπο όλων. Εσείς άλλα λέγατε τότε και άλλα λέτε τώρα. Και τώρα οι μισοί λένε άλλα και οι άλλοι μισοί λένε άλλα. Η δική μας θέση είναι ξεκάθαρη. Αυτή είναι η πολιτική μας και γι' αυτή κρινόμαστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ένα λεπτό, σας παρακαλώ. Έχουν ζητήσει πολλοί το λόγο. Μην ξεχνάτε, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, ότι υπάρχουν και δεκαπέντε ακόμη ομιλητές.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Το παρεμπύπτον προσωπικό θέμα προηγείται κατά τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σε τι έγκειται το προσωπικό θέμα, κύριε Βενιζέλο; Πολύ σύντομα, σ' ένα λεπτό, σας παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, ο Υπουργός Παιδείας, χαρακτήρισε την τοποθέτησή μου παραπλανητική και ως εκ τούτου με εμέμφθη και αλλοίωσε πλήρως τα επιχειρήματά μου, άρα συντρέχουν και οι δύο προβλεπόμενοι κατά τον Κανονισμό λόγοι, να τοποθετηθώ επί προσωπικού θέματος και να ζητήσω αποκατάσταση.

Ο κ. Στυλιανίδης, προσπαθώντας να απαντήσει στα όσα είπα για το Κοινοτικό Δίκαιο, το πρωτογενές και το παράγωγο, στα όσα είπα για το τεράστιο εκπαιδευτικό πρόβλημα που υπάρχει και την τακτική της Κυβέρνησης, προσπάθησε πάλι να βρει με την αστυνομικοσυνδικαλιστική αντίληψή του, επιχειρήματα μέσα από δηλώσεις σε ραδιόφωνα μιας Βουλευτού του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μίας συναδέλφου, η οποία είπε την άποψή της, όπως έχει δικαίωμα να τη λέει, ενώ βρισκόμαστε στο πλαίσιο μιας κοινοβουλευτικής συζήτησης, όπου τα κόμματα τοποθετούνται θεσμικά με ευθύ και απεριφραστο τρόπο.

Περιμένω αποκατάσταση από τον κύριο Υπουργό και, κυρίως, περιμένω απάντηση στα ουσιαστικά επιχειρήματα. Εφαρμόζει με το νομοσχέδιο αυτό οικειοθελώς την προκλητική Οδηγία Μπολγκενστάιν, αποδεχόμενος ότι μπορεί να αναπτύσσονται εδώ εκπαιδευτικές δραστηριότητες τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μέχρι και του διδακτορικού διπλώματος, χωρίς έλεγχο, με παραίτηση της χώρας από κυριαρχικά δικαιώματα, τα οποία έχουν διατηρηθεί και στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Αυτό, υποβαθμίζει την τριτοβάθμια εκπαίδευση; Μένουν απάντητες οι αγωνίες των παιδιών, εν όψει και των αποτελεσμάτων για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια; Τι θα γίνει με τη σταθμισμένη βάση; Τι γίνεται με τις κενές θέσεις;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, αλλοίωσε πλήρως μια βασική μου θέση. Δεν είπα, κύριε Στυλιανίδη, να κλείσετε τα κέντρα ελευθέρων σπουδών. Είπα να τα ρυθμίσετε και να τα θέσετε υπό έλεγχο, ως κέντρα ελευθέρων σπουδών που παρέχουν μεταλυκειακή εκπαίδευση και κατάρτιση, αλλά όχι ως δήθεν πανεπιστήμια. Είπα να απαγορεύσετε διά νόμου, στα ελληνικά πανεπιστήμια να συνάπτουν συμβάσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Βενιζέλο, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...franchising με ιδιωτικές επιχειρήσεις, έτσι ώστε να μπορούμε, χωρίς να παραβιάζουμε την

αρχή της μη δυσμενούς διάκρισης, να επεκτείνουμε την απαγόρευση αυτή και στα ξένα πανεπιστήμια τα οποία είναι καλοδεχούμενα τα ίδια, αυτά καθ' αυτά, ενώ δεν είναι καλοδεχούμενα, όταν ως δημόσια πανεπιστήμια στη χώρα τους μετασχηματίζονται οβιδιακά σε μη ελεγχόμενες κερδοσκοπικές επιχειρήσεις στην Ελλάδα.

Δηλαδή το σύστημα αυτό είναι bon pour l' Oriente, όπως έλεγαν παλιά οι Γάλλοι. Είναι εδώ, για τη Μέση Ανατολή και τις γειτονικές χώρες καλό το σύστημα αυτό της ιδιωτικής τριτοβάθμιας παραπαιδείας, ενώ στις χώρες τους έχουν δημόσια πανεπιστήμια.

Αυτά είναι, λοιπόν, τα μεγάλα θέματα και ο κ. Στυλιανίδης να απαντά όπως πρέπει ως Υπουργός Παιδείας. Παρακολούθησα και τον κ. Καραμανλή στο φεστιβάλ της Ο.Ν.ΝΕ.Δ.. Τον είδα ως παλιό και παντοτινό οννεδίτη, με πάθος, με φανατισμό, να επιτίθεται κατά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας παρακαλώ, κύριε Βενιζέλο, έχετε ζητήσει το λόγο επί προσωπικού.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Εδώ δεν είμαστε σ' ένα συνέδριο Ε.Φ.Ε.Ε. μεσηλίκων. Είμαστε στη Βουλή των Ελλήνων και πρέπει να απαντήσουμε στα μεγάλα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο κ. Καρατζαφέρης έχει το λόγο για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Άκουσα με πολύ προσοχή τον κ. Βενιζέλο και διαβλέπω ένα φεγγίτη προς τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Ανοίγει ένα φεγγίτη.

Μιλήσατε, κύριε Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε, για κηδεμονία δική μου επί της Νέας Δημοκρατίας. Διδάχτηκα από εσάς, την κηδεμονία που κάνατε εσείς επί του Αρχηγού σας, τότε με το άρθρο 16, που σε μία νύκτα του επιβάλλατε να αλλάξει θέση και να πάει σ' αυτή τη θέση που έχετε τώρα.

Διδάχτηκα, λοιπόν, από τη δική σας κηδεμονία και αποπληρώνω και εγώ να το κάνω στο πρώην σπίτι μου. Εγώ το κάνω στο πρώην σπίτι μου, ενώ εσείς το κάνετε μέσα στο σπίτι σας και αυτή η δική σας κηδεμονία, οδηγεί σ' αυτήν την κακοδαμνία το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο. Έχουν ζητήσει το λόγο όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, οπότε όπως καταλαβαίνετε, θα μιλήσετε με τη σειρά σας.

Κύριε Παναγιωτόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο κ. Βενιζέλος, επιδεικνύοντας καλά κομματικά αντακλαστικά, κατάλαβε ότι ο κ. Αλαβάνος για μία ακόμη φορά πάει να πάρει το ψωμί της Αξωματικής Αντιπολίτευσης από το στόμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και προσπάθησε κάπως να διασώσει τις εντυπώσεις, ότι κάνει και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αντιπολίτευση και ότι αρθρώνει ένα σοβαρό και συγκροτημένο αντιπολιτευτικό λόγο δήθεν. Στην πράξη, όμως, τα πυρά τα οποία εστίασε προς το πρόσωπο του κ. Στυλιανίδη, αποδείχθηκαν άσφαιρα και αποδείχθηκαν άσφαιρα, διότι δεν καταλαβαίνω και ενοχλούμαι να ακούω να ασκείται κριτική στον Υπουργό Παιδείας, επειδή ανέσυρε ντοκουμέντα και δηλώσεις που προηγήθηκαν του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού, ζητώντας τι; Ζητώντας το απαραίτητο για κάθε πολιτικό και για κάθε πολιτική δύναμη, να επιδεικνύει στοιχειώδη συνέπεια ανάμεσα σ' αυτά που λέει και πράττει σήμερα και σ' αυτά που έλεγε και έπραττε χθες.

Δεν πρόκειται ούτε για αστυνομική έρευνα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται ούτε για λογική σκανδαλοθηρίας ή εν πάση περιπτώσει ακραίας και έκνομης τεκμηρίωσης. Το στοιχειώδες μέτρο αξιοπιστίας του σήμερα, είναι η συνέπεια των λόγων και των έργων του χθες. Δεν μπορεί κανείς να λάβει υπ' όψιν με υψηλό βαθμό αξιοπιστίας τα όσα λέγονται σήμερα, από έναν πολιτικό Αρχηγό και μια πολιτική παράταξη, εάν δεν τα συγκρίνει με τη συνέπεια που είχαν στο χρόνο αυτά που έλεγε

χθες. Αυτό κάνει ο Υπουργός Παιδείας, πολύ σωστά το κάνει. Και αντί να εκτρέπονται ορισμένοι σε αναθέματα, σε αφορισμούς και επιτρέψτε μου να πω και σε απαράδεκτους χαρακτηρισμούς ότι έχει αστυνομικού τύπου λογικές ο Υπουργός Παιδείας, καλό θα ήταν, να δώσουν απάντηση επί της ουσίας, γιατί έλεγαν άλλα χθες και γιατί λένε άλλα σήμερα. Αν άλλαξαν απόψεις; Σεβαστόν. Ποιος είπε ότι στη δημοκρατία δεν έχουμε δικαίωμα να αλλάξουμε απόψεις; Με το χρόνο και την εμπειρία γινόμαστε σοφότεροι. Ας το πουν όμως. Ας πουν ότι τα τότε λεχθέντα δεν ήταν σοβαρά και τα σημερινά είναι σοβαρότερα και ωριμότερα.

Τώρα κάτι ακόμα. Από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα περίμενε κάποιος χαμηλότερους τόνους και θα περίμενε κάποιος και ένα ίχνος αυτοκριτικής. Αντιλαμβανόμαστε βεβαίως τη διεκδικητική ακραία αντιπολίτευση μεταξύ ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ΣΥ.ΡΙΖ.Α., που είναι σε εξέλιξη και στην παρούσα διαδικασία και στην παρούσα συζήτηση, αλλά και αυτά και ο διαγκωνισμός των κομμάτων της Αντιπολίτευσης έχει τα όριά του και σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να γίνεται στην πλάτη, δεκάδων, εκατοντάδων χιλιάδων παιδιών και οικογενειών, που υφίστανται το αποτέλεσμα της άρνησης των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να καταργήσουν το χάος και την εκνομία, την παρανομία σ' αυτό το καθεστώς των περιφνημων κέντρων ελευθέρων σπουδών τόσα χρόνια στην Ελλάδα και να αποκαταστήσουν τη νομιμότητα και την τάξη, σύμφωνα με το ελληνικό Σύνταγμα και με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο. Αυτό ακριβώς κάνει σήμερα η Κυβέρνηση.

Εκεί, λοιπόν, που υπάρχει προπέτεια και αλαζονεία σε επίπεδο αντιπολίτευσης, καλό ήταν να χαμηλώσουν οι τόνοι και να ακούσουμε ένα λόγο νηφάλιο, μια ήπια προσέγγιση, να αναζητήσει και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτά που δεν έκανε και όφειλε να κάνει επί μια εικοσαετία, να παραδεχθεί τις τεράστιες ευθύνες που έχει απέναντι σ' αυτά τα παιδιά και στις δικές τους οικογένειες και να συνομολογήσει ότι πρέπει να βρούμε μια λύση. Αυτήν τη λύση επιδιώκει να κατοχυρώσει σήμερα νομοθετικά η Κυβέρνηση. Να πούμε ότι κάπου μπορεί να υπάρξει ένα λάθος; Να διορθωθεί. Αλλά συνολικά η νομοθετική πρωτοβουλία κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Δεν περιμένουμε, λοιπόν, μηδενιστική αντιπολίτευση. Δεν περιμένουμε κατεδάφιση, αποδόμηση, άλλες ακρότητες. Περιμένουμε χρήσιμες προτάσεις, περιμένουμε ουσιαστική και εποικοδομητική συμβολή. Διαφορετικά, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., και τα κόμματα της Αριστεράς, θα παραμείνουν βαρύτατα εκτεθειμένα γι' αυτά που δεν έπραξαν κυρίως. Άλλα έλεγαν, άλλα έπρατταν και κυρίως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως διακυβέρνηση του τόπου επί σειράν είκοσι ετών απέναντι στις χιλιάδες οικογένειες και στα χιλιάδες παιδιά που τα είχαν καταστήσει ομήρους μιας έκνομης και μετέωρης νομικά διαδικασίας, όπου στην Ομόνοια δίπλα σε κάθε περίπτερο, είχαμε και ένα κέντρο ελευθέρων σπουδών. Τώρα τα βλέπουν. Τόσο καιρό δεν τα έβλεπαν; Και τώρα κατηγορούν τη Νέα Δημοκρατία, επειδή επιχειρεί να λύσει το θέμα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αλυσανδράκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Διαπιστώνω μια έντονη ανησυχία έως και απέχθεια, απέναντι στις λαϊκές κινητοποιήσεις. Το πρώτο σχόλιο είναι ότι η αντιλαϊκή πολιτική είναι φυσιολογική να δημιουργεί λαϊκές αντιδράσεις. Και αντιλαϊκή πολιτική ως προς τον χώρο της εκπαίδευσης, έχουμε δει μόλις και ιδιαίτερα τον τελευταίο χρόνο.

Ως προς την αποτελεσματικότητα των κινητοποιήσεων, βέβαια, αυτή εξαρτάται από τον βαθμό συσπείρωσης του κινήματος, από τους στόχους που θα θέσει, αλλά και από τη γενικότερη συμμαχία με το λαϊκό κίνημα, γιατί το πρόβλημα της αντιμετώπισης των αντιλαϊκών αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση, ξεπερνάει πολύ τα όρια των πανεπιστημίων και του εκπαιδευτικού συστήματος.

Δεύτερο σχόλιο. Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., μας έδειξε ότι δεν είναι υπόδειγμα μετριοφροσύνης, όταν ισχυρίστηκε ότι η μεγάλη αντιπαράθεση θα είναι

μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνει αυτό. Τον έχουμε ακούσει και αυτόν και άλλους συναδέλφους από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. να οικειοποιούνται το επίτευγμα του κινήματος, να σταματήσει η αναθεώρηση του άρθρου 16.

Ως προς την ουσία της θέσης του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. για τα επαγγελματικά δικαιώματα, ο κ. Αλαβάνος δεν διαφοροποιήθηκε -τουλάχιστον δεν κατάλαβα να έκανε κάτι τέτοιο- από προηγούμενες τοποθετήσεις του, όπου είχε τεθεί υπέρ της αναγνώρισης τέτοιων επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Με την ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν αυτά που αναφέρατε τα είπατε στον «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» πριν, γιατί ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» έχει αναφερθεί αρκετές φορές στο θέμα. Εγώ δεν ήθελα να δώσω τόση έμφαση στην ομιλία μου. Δεν απέφυγα, βέβαια, την αναφορά, όμως, υπήρχε και ένας κίνδυνος αποπροσανατολισμού από τη συζήτηση, που φοβάμαι τελικά ότι δεν τον αποφύγαμε.

Πάντως, το μεγαλύτερο πρόβλημα με το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., είναι ότι δημιουργεί αυταπάτες στον κόσμο σε σχέση με το τι δυνατότητες υπάρχουν στα όρια του συστήματος. Και η περίπτωση του άρθρου 149 της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στην οποία αναφέρθηκε ο κ. Αλαβάνος, είναι χαρακτηριστική. Το είχα αναφέρει και στην εισήγησή μου.

Πράγματι, αυτό λέει το άρθρο 149. Όμως, η Ευρωπαϊκή Ένωση και πολιτική για την εκπαίδευση έχει και την εφαρμόζει με νομοθετικούς και μη νομοθετικούς τρόπους. Δεν προστατεύει, δηλαδή, σε τίποτε. Το άρθρο 149 είναι «φύλλο συκής». Και με την ευκαιρία, επειδή νομίζω ότι ο κ. Βενιζέλος ήταν που είπε ότι αυτό που έχουμε μπροστά μας δεν είναι συμβατό με τη στρατηγική της Λισαβόνας, θα πω ότι κάνει μεγάλο λάθος ο κ. Βενιζέλος. Ίσα-ίσα, η στρατηγική της Λισαβόνας εφαρμόζεται θαυμάσια και μ' αυτό το νομοσχέδιο, γιατί η διαβόητη αυτή στρατηγική δεν ήθελε τίποτε άλλο να κάνει παρά να βάλει τη γνώση και κατ' επέκταση, την εκπαίδευση, στην υπηρεσία της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και μάλιστα, του επιχειρηματικού κέρδους.

Για να επανέλθω στο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., η συνολική του πολιτική, δείχνει ότι είναι ενσωματωμένο στο σύστημα και παρ' όλα όσα λέει για αλλαγές, αυτές οι αλλαγές δεν φεύγουν από τα όρια του συστήματος. Αυτό που χρειάζεται, βέβαια, ο ελληνικός λαός και το διαπιστώνουμε και σε κάθε κουβέντα, όταν δεν έχεις τη δυνατότητα ούτε να απαγορεύσεις τη λειτουργία αυτών των κέντρων ελευθέρων σπουδών, είναι βαθιές και ριζικές αλλαγές. Είναι το τελικό συμπέρασμα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Χρειάζεται ριζική αλλαγή της κοινωνίας, ώστε να πάψει να λειτουργεί με κριτήριο το επιχειρηματικό κέρδος, αλλά να λειτουργεί με κριτήριο την ανθρώπινη ευημερία. Και αυτό, μόνο σε μια σοσιαλιστική κοινωνία μπορεί να γίνει, όταν ο λαός θα έρθει στο προσκήνιο και θα έχει την εξουσία στα χέρια του.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Ψαριανός.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πολύς λόγος για το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς από όλες τις πτέρυγες σήμερα. Μας τίμησαν όλοι δεόντως. Τους ευχαριστούμε πολύ και εκ μέρους των «παγωνιών» του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., θα ήθελα να πάρω για λίγο το λόγο.

Αντιπαρέρχομαι τον προλαλήσαντα σύντροφο για το ποιος οικειοποιείται αγώνες. Αντιπαρέρχομαι και διάφορα άλλα πράγματα που ακούστηκαν περί φοιτητικού κινήματος. Αναφέρθηκε λίγο πριν στο ποιος είναι μέσα στα κινήματα, ποιος εξεγείρεται και ποιος αντιστέκεται, και για ποιο λόγο.

Θέλω να επαναλάβω εδώ ότι όποιος αντιστέκεται, μπαίνοντας μέσα σ' ένα πόλεμο, δεν είναι ούτε υπόλογος, ούτε τρομοκράτης, ούτε υπεύθυνος, για ό,τι συμβαίνει από τη στιγμή που κάποιος ξεκινάει έναν πόλεμο.

Εδώ έχουμε ξεκινήσει, κύριε Υπουργέ, πολλούς πολέμους, για τα λιμάνια, για τον Ο.Τ.Ε., για τη Δ.Ε.Η., για τα ΕΛ.ΤΑ.. Βάλτε τώρα που γυρίζει. Δίνουμε, πουλάμε, εκχωρούμε. Τώρα

και την παιδεία από το φεγγίτη, ξαναλέω, με «πειρατικό ρεσάλτο» τον Αύγουστο.

Επειδή ο κ. Παναγιωτόπουλος πριν, μίλησε για ποσοστά και για απειλή ποσοστών, θα πω ότι καλά κατάλαβε. Είναι μεγάλη απειλή για τη Νέα Δημοκρατία τα ποσοστά που έρχονται και δεν μπορεί να μιλάμε πάντα εκ μέρους της πλειοψηφίας και στο όνομα της λαϊκής βούλησης με το 42%, που θέλουμε να το κάνουμε 39% ή 36% ή 29% αργότερα. Δεν ξέρω τι έχουν στο νου τους.

Για τον κύριο Υπουργό, θέλω να θυμηθώ μια παροιμία που λέει «άλλα λέει η θεία μου, άλλα ακούν τ' αυτιά μου». Ο Αλέκος Αλαβάνος εξήγησε για την αναγνώριση των τίτλων που είναι δίκαιο να τη ζητάμε. Άλλο πράγμα είναι αυτό και άλλο είναι να θεσμοθετείς από το παράθυρο, ιδιωτικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα με το ψευδώνυμο «college» και άλλα τέτοια κόλπα. Ήταν αναλυτικός ο Πρόεδρος και δεν υπάρχει καμμία αντίφαση. Μίλησε καθαρά και εξήγησε κάποια πράγματα ο Αλέκος Αλαβάνος. Τώρα, αν κάνουμε ότι δεν ακούμε, είναι άλλο θέμα.

Επίσης, έγινε αναφορά στον Πρόεδρο του Συνασπισμού, τον Αλέξη Τσίπρα, ο οποίος βέβαια, δεν είναι εδώ να απαντήσει, αλλά σύντομα θα είναι και θα απαντήσει και θα επεκταθεί και θα αναπτύξει τη θέση του Συνασπισμού, γιατί πάλι «μισαδάκι» διαβάσαμε από τις δηλώσεις του Αλέξη Τσίπρα στην Κύπρο για την παιδεία, τα δημόσια πανεπιστήμια ή τα ιδιωτικά ή τα παραθυράκια, τους φεγγίτες και τα αυγουσιότικα ρεσάλτα.

Τέλος θα ήθελα να πω -επειδή ακούστηκε κι εγκალείται ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς ότι δεν καταδικάζει πράξεις βίας και καψίματα και λεηλασίες- ότι η Αριστερά είναι θύμα φωτιάς, καψίματος και λεηλασιών. Και στα καπινοθευτικά συστήματα και στην ελληνική ιστορία, η Αριστερά είναι θύμα, δεν είναι θύτης. Η Αριστερά δεν έχει ανοίξει ούτε Ε.Α.Τ.-Ε.Σ.Α., ούτε ταράτσες, ούτε κρατητήρια, ούτε ξερονήσια, ούτε καίει βιβλία. Και καταδικάζει φασιστικά φαινόμενα, από οποιαδήποτε πλευρά και αν προέρχονται.

Θα ήθελα, όμως, να τονίσω πάλι ότι όποιος σύρεται και αναγκάζεται να αμυνθεί και να αντισταθεί σ' έναν πόλεμο που είναι εν εξελίξει, δεν είναι αυτός υπόλογος για ό,τι γίνει. Είναι αυτός που ξεκίνησε τον πόλεμο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στον κατάλογο των αγορητών.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Μπούγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τελευταίο χρονικό διάστημα παρακολουθήσαμε να εισηγείται και να εφαρμόζει το Υπουργείο Παιδείας μια σειρά τολημνών, όσο και αναγκών μεταρρυθμίσεων που συνιστούν πραγματικές τομές στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης. Υπευθυμίζω, νόμος-πλαίσιο, αξιολόγηση, μεταπτυχιακές σπουδές, βελτίωση ποιότητας Τ.Ε.Ι.

Όλες αυτές οι μεταρρυθμίσεις έτυχαν της έγκρισης της μεγάλης πλειοψηφίας του σπουδαστικού κινήματος, της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, επειδή κρίθηκαν και είναι αναγκαίες. Οι φοιτητές γύρισαν την πλάτη -αυτή είναι η αλήθεια- στα κόμματα της Αριστεράς, παρόλο που έκαναν ό,τι μπορούσαν για να υπονομεύσουν αυτές τις μεταρρυθμίσεις, παρόλο που έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να υποκινήσουν αναταραχές στα πανεπιστήμια.

Τι έμεινε από όλα αυτά τα οποία προσπάθησε να κάνει η Αριστερά; Έμεινε μια πικρή γεύση από την πιο συντηρητική κατά τις τελευταίες δεκαετίες στάση πολιτικών κομμάτων. Εδώ αναφέρομαι και στη στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την άρνησή του να συμπράξει στην αναγκαία πολιτικά και κοινωνικά αναθεώρηση του άρθρου 16.

Σήμερα, οι Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό, ακόμα και αν είναι οπαδοί των κομμάτων της Αντιπολίτευσης -και αναφέρομαι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στην Αριστερά- μειδιούν όταν ακούν πως στην Ελλάδα δεν μπορεί να λειτουργήσουν ιδιωτικά πανεπιστήμια. Ο ιστορικός θα καταγράψει αυτή τη στάση σας ως παρά-

δειγμα προς αποφυγή κραυγαλέας δημοκοπικής συμπεριφοράς κομμάτων, που έθεσαν πάνω από το κοινωνικό όφελος, το βραχυπρόθεσμο κομματικό τους συμφέρον.

Κρίμα, κύριε Υπουργέ! Λυπάμαι κι εγώ που δεν φέρνετε αυτό το νομοσχέδιο όταν λειτουργεί η Ολομέλεια, διότι θα μπορούσε να καταδειχθεί με τον πιο ηχηρό τρόπο ποιος υποκρίνεται, ποιος «δουλεύει» τους φοιτητές, ποιος κάνει ύπουλα παιχνίδια στην πλάτη των Ελλήνων σπουδαστών.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., απευθύνομαι σ' εσάς και σας λέω το εξής: Μην έχετε την ψευδαίσθηση ότι την αναθεώρηση του άρθρου 16 εμπόδισε η μικρή επιρροή σας στο φοιτητικό κίνημα. Αυτό είναι ένας ωραίος μύθος μέσα στον οποίο σας αρέσει να ζείτε. Το άρθρο 16 δεν αναθεωρήθηκε εξαιτίας της κομματικής συγκυρίας, από την οποία δοκιμάστηκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Οι εσωτερικές διαμάχες μέσα στο κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ήταν αυτές που δεν επέτρεψαν την αναθεώρηση του άρθρου 16.

Και νομίζω ότι είναι πάρα πολύ χρήσιμο να θυμόμαστε –και ορθώς το έπραξαν όσοι μίλησαν και από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, ιδίως όμως ο Υπουργός– τι υποστήριζαν τότε και τι λένουν σήμερα εκείνοι οι οποίοι εμφανίζονται υπέρμαχοι των δημόσιων μόνον πανεπιστημίων.

Προσπάθησε –δεν το επέτυχε– ο κ. Αλαβάνος να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, να δικαιολογήσει τη στάση του στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ακούσαμε τι είπε, το κατέγραψα και εγώ. Είπε ότι τάχα αυτό το οποίο επιχειρήσαμε να κάνουμε είναι να δώσουμε μία διέξοδο σε ό,τι αφορά την αναγνώριση των πτυχίων.

Δεν θυμάται –και αν δεν θυμάται, έπρεπε να διαβάσει πριν έρθει εδώ και τα πει αυτά– τι λέει παρακάτω η έκθεση, διότι παρακάτω στην παράγραφο 23, η εισήγηση αυτή, την οποία προσυπογράφει ο κ. Αλαβάνος –και δεν πέρασε από την Επιτροπή μόνο για βόλτα, τον είδαν και τον σημείωσαν ως παρόντα– λέει για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια το εξής: Η Επιτροπή πιστεύει –και αποφασίζει στη συνέχεια με την ψήφο ή την ανοχή και των δικών σας Ευρωβουλευτών στο Ευρωκοινοβούλιο– ότι τα ιδιωτικά πανεπιστήμια αποτελούν μέρος του ευρωπαϊκού εκπαιδευτικού συστήματος και συμβάλλουν στην ανάπτυξη του.

Αυτά λέτε σήμερα στους Έλληνες σπουδαστές; Αυτά λέτε στην ελληνική κοινωνία; Εξακολουθείτε να τα πιστεύετε ή τα λέγατε τότε από την ασφάλεια των Βρυξελλών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι η Κυβέρνηση με το παρόν σχέδιο νόμου τολμά να βάλει τάξη σ' ένα ζήτημα, στο οποίο οι κυβερνήσεις του παρελθόντος επέλεγαν τη βολική αδράνεια έναντι της αποτελεσματικής δράσης. Οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μετέθεταν στις καλές δυνάμεις, το οποίο οι ίδιες δημιούργησαν, διότι πίστευαν ότι οι λύσεις που έπρεπε να δοθούν, έπρεπε να δοθούν από αδήριτη ανάγκη και δεν ήταν τόσο σοσιαλιστικές ή τόσο αριστερές, όσο θα έπρεπε να είναι, για να μην εκτεθούν.

Για δεκαετίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ανεχθήκατε τη διαμόρφωση στη χώρα ενός άναρχου τοπίου Εργαστηρίων, Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών και κάθε φύσεως παραρτημάτων που διαφημίζουν και εμπορεύονται πανεπιστημιακές σπουδές, χωρίς τίτλους και χωρίς κανέναν απολύτως έλεγχο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Γιατί λέτε ψέματα; Ποιος τα ίδρυσε το 1991; Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα ίδρυσε το 1991;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Θα σας τα πω παρακάτω.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν κυβέρνηση τότε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Μη διακόπτετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Αν ήσαστε αντίθετοι, λοιπόν, στο άνοιγμα της εκπαίδευσης στον ιδιωτικό τομέα...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Δεν ήταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυβέρνηση τότε! Φθινή πολιτική κάνετε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: ...γιατί αφήσατε να διαμορφωθεί ή να διογκωθεί, αν το θέλετε έτσι, διότι επί των ημερών σας διογκώθηκε –αν δεν γεννήθηκε– αυτή η κατάσταση, με τα πολυάριθμα εκπαιδευτήρια και τους ακόμα περισσότερους χιλιάδες απο-

φοίτους τους, εγκλωβισμένους μέσα στις ελκυστικές υποσχέσεις ανεξέλεγκτων μεταπρατών της γνώσης, τους οποίους κι εσείς οι ίδιοι βοηθήσατε για να εξελιχθούν και στη δική σας αναποφασιστικότητα οφείλεται αυτό.

Για τι μίλησε ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Μίλησε για επιχειρήση νομιμοποίησης αυθαιρέτων. Ποιος, όμως, δημιούργησε ή έστω ανέχθηκε αυτά τα αυθαίρετα για δύο δεκαετίες; Δεν ήταν το Κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που τα ανέχθηκε;

Έρχεται ο κ. Βενιζέλος και μας προσκομίζει –έχει κατατεθεί στα Πρακτικά– μία απόφαση του Δ.Ε.Κ., την υπόθεση Νέρ κατά του «European School of Economics». Αυτή την απόφαση, αν κανείς την αναγνώσει προσεκτικά, θα διαπιστώσει ότι είναι απόφαση-κόλαφος για τις θέσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Επιστηρίζει και μάλιστα κατά τρόπο απόλυτο και ακριβή τις θέσεις τις οποίες ανέπτυξε η Κυβέρνηση, τις απόψεις που υλοποιούνται και εμπεριέχονται στο ψηφιζόμενο σχέδιο νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μην αρνείστε να δείτε, επιτέλους, την πραγματικότητα. Οι ιδεοληψίες του παρελθόντος δεν πρέπει να σας καθλώνουν σε μια ακραία συντηρητική στάση, η οποία σε τίποτα δεν βοηθά. Απλώς διαγκωνίζετε και συναγωνίζεστε με τα κόμματα της Αριστεράς, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για το ποιος θα εμφανιστεί περισσότερο αριστερός στα μάτια της ελληνικής κοινωνίας.

Και ξέρετε σήμερα ποιος είναι ο περισσότερο αριστερός; Αυτός ο οποίος αρνείται να κάνει ένα βήμα εμπρός. Αυτός που αρνείται να δει την πραγματικότητα και θέλει την ελληνική κοινωνία καθηλωμένη στις αγκυλώσεις του χθες. Αυτά, δυστυχώς, υποστηρίζετε και αυτά θέλετε να εφαρμόσετε.

Ε, λοιπόν, σε αυτήν την προσπάθειά σας εμείς δεν θα σας ακολουθήσουμε! Εμείς θα βάλουμε τάξη στις εκκρεμότητες που μας αφήσατε. Θα είμαστε συμβατοί προς όσα ορίζει και επιτάσσει το Σύνταγμά μας. Θα είμαστε, όμως, και εντάξει απέναντι στις υποχρεώσεις μας που απορρέουν από το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, κάτι που εσείς κατανοείτε μεν, δεν τολμάτε όμως, να το ομολογήσετε.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Ζωΐδης, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΪΔΗΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πίστευα ότι ο μόλις κατελθών του Βήματος συνάδελφος θα προσγείωνε τη συζήτηση στο πραγματικό θέμα που συζητάμε, στο νομοσχέδιο. Διότι είναι αλήθεια ότι δεν ένιωσα ευτυχής κατά το προηγούμενο δίωρο, όπου αναλόθηκαν όλα τα μεγαλόσχημα στελέχη, Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και ειδικοί αγορητές, σε μια παρελθοντολογία, που ομολογώ ότι εμένα τουλάχιστον δεν με έκανε ευτυχή.

Θα προσπαθήσω, λοιπόν, να προσγειωθούμε στο τι συζητάμε και να σημειώσω ότι η διδαχή της ελληνικής ιστορίας, των αξιών που συγκρότησαν την ελληνική και εν γένει την ειδική ταυτότητα, η ικανότητα ανταπόκρισης σε μια παγκόσμια κοινωνία της γνώσης, η ενσωμάτωση των σύγχρονων τεχνολογικών εργαλείων σε κάθε διδακτικό αντικείμενο, η μεθοδολογία, η ομαδικότητα, η συμμετοχή, η προώθηση μιας κουλτούρας ανοχής, διαλόγου και υπευθυνότητας στη μαθησιακή διαδικασία αποτελούν κρίσιμα διακυβεύματα, που διατρέχουν το σύνολο του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Χρέος μιας προοδευτικής δύναμης είναι να σχεδιάσει και να υποστηρίξει ένα προοδευτικό σύστημα, το οποίο θα είναι ικανό να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις της σύγχρονης κοινωνίας και να ενσωματώσει στις δομές του τη διαχείριση της καινοτομίας και της διαφορετικότητας προς όφελος όλης της κοινωνίας.

Υποχρέωση μιας προοδευτικής κυβέρνησης είναι να καταστήσει την παιδεία ζήτημα εθνικής προτεραιότητας, εντάσσοντάς την σ' ένα αποτελεσματικό, στρατηγικό σχέδιο για την κοινωνία της γνώσης. Αντ' αυτού, έχουμε μια Κυβέρνηση που ασχολείται με τα Κ.Ε.Σ., όχι όμως έτσι όπως όλοι τα ξέρουμε, ως Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών. Έχουμε μια Κυβέρνηση εμπορευματοποίησης σπουδών. Ίσως αυτός είναι ο όρος των επίμαχων θεμάτων, με τα οποία ασχολούμαστε σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία δεν είναι δεκτική

αγωγής σε οποιοδήποτε σύστημα εμπορευματοποίησης. Διάβασα προσεκτικά το νομοσχέδιο και προς στιγμήν προβληματίστηκα αν σήμερα συζητούσαμε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ή ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης. Μιλήσαμε για franchising, σαν να λέμε πως οι καθηγητές είναι βιομηχανικά προϊόντα, που μπορούν να αναπαραχθούν σε κόπιες και να κυκλοφορήσουν σε αντίτυπα, η αγορά των οποίων θα ισοδυναμεί με φοίτηση μέσα στο αμφιθέατρο του αντίστοιχου εκπαιδευτικού ιδρύματος.

Στο ίδιο άρθρο, στο άρθρο 10, ακολουθεί μια σειρά αντιστοιχιών τυπικών εξωτερικών στοιχείων των παραρτημάτων των ιδρυμάτων αυτών. Είναι αυστηρό το νομοσχέδιο ως προς τη λειτουργία των Κ.Ε.Σ. και των λεγομένων «κολλεγίων». Και όμως έχω μακράν πείρα, ως μηχανικός. Είναι ακριβώς το ίδιο που χρειάζεται, για να ιδρυθεί και να λειτουργήσει μια βιοτεχνία. Είναι ακριβώς το ίδιο που απαιτείται, για να λειτουργήσει ένα συνοικιακό καφενείο. Τα ίδια δικαιολογητικά χρειάζονται και μιλάμε για την ανωτάτη εκπαίδευση!

Ο εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. –δεν είναι κανείς από το ΛΑ.Ο.Σ. στην Αίθουσα αυτή τη στιγμή– μίλησε για το «θεό κέρδος». Λέει ότι πρέπει να γίνει αποδεκτό από τη νοοτροπία μας και από την κοινωνία μας. Καμμία αντίρρηση! Είναι μια παράμετρος το εμπόριο και το κέρδος, η οποία παίζει βασικό ρόλο στη λειτουργία της κοινωνίας μας. Όχι, όμως, όταν έχει να κάνει με τις ελπίδες, με τα όνειρα, με τις προσδοκίες των νέων ανθρώπων, κυρίως της νέας γενιάς.

Και μια και ήρθατε, κύριε Γεωργιάδη, όντως το κέρδος, είπα πριν ότι είναι μια βασική παράμετρος και το εμπόριο είναι μια βασική παράμετρος της κοινωνίας μας. Αλλά μια και το κόμμα σας έχει την ορθοδοξία ως πρωταρχική προτεραιότητα, θυμίζω ότι ο ιδρυτής της θρησκείας μας έδωσε τους εμπόρους από το ναό. Και τα ανώτατα ιδρύματα, κύριε Γεωργιάδη, είναι ο ναός της γνώσης, είναι ο ναός όπου βρίσκουν καταφύγιο οι ελπίδες της νέας γενιάς.

Να σας πω τι κάνουμε; Ο κ. Παυλίδης θα με καταλάβει. Θα σας πω ένα ανέκδοτο που κυκλοφορεί ως στιχομυθία σ' ένα νησί της ιδιαίτερης περιφέρειάς μας, της Δωδεκανήσου: Μια κυρία ρώτησε μια φίλη της, γειτόνισσά της, αν δουλεύει πουθενά ο γιός της κι εκείνη της είπε ότι δουλεύει στο Προξενείο τάδε. Έκανε τους καφέδες, για να εισπράξει την προτροπή: «α, μπράβο, μόλις μάθει τη δουλειά, θα του ανοίξετε ένα προξενείο να βγάξει το ψωμί του». Φαίνεται ότι κάποιοι έμαθαν τη δουλειά της παιδείας και φροντίζει η Κυβέρνηση να τους ανοίξει μαγαζιά για να βγάσουν το ψωμί τους, μάλλον «το παντεσπάνι τους»!

Η ιδιωτική ανώτατη εκπαίδευση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δημιουργεί ανισότητα και δίνει πλεονέκτημα στους πλουσίους, στους οικονομικά εύπορους και έτσι όπως είναι σήμερα. Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για να καταπολεμηθεί η κοινωνική ανισότητα είναι η αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου και της δημόσιας εκπαίδευσης γενικότερα, ώστε να δίνει ουσιαστικά εφόδια, που ανααιρούν τα πλεονεκτήματα της εύρωστης οικονομικά τάξης.

Στην ευρωπαϊκή Ελλάδα, στην παγκοσμιοποιημένη αγορά, αυτό που θα έχει σημασία δεν είναι αν έχεις πτυχίο –και σωστά λέχθηκε στην Αίθουσα– αλλά πόσο καλό είναι το πανεπιστήμιο που στο έδωσε και τι έμαθες, για το πάρεις αυτό το πτυχίο. Επαγγελματική κατοχύρωση στον 21ο αιώνα σημαίνει ιδρύματα αναβαθμισμένα και ανταγωνιστικά. Και αυτό το πετυχαίνουμε με το σημερινό νομοσχέδιο; Πετυχαίνουμε αναβαθμισμένα και ανταγωνιστικά ιδρύματα; Ανταγωνιστικά ως προς την τσέπη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**.)

Είναι καιρός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, να καταλάβετε ότι δεν μπορούμε να νομοθετούμε ad hoc, κατά παραγγελία με προσχηματική επίκληση αναγκών, με απαξίωση των θεσμών, με κατάργηση των θεσμών, λόγω της απαξίωσης με επίκληση της κατάστασης στην οποία έχουν περιέλθει, αντί για τη βελτίωση της λειτουργίας τους και προπάντων, με την αντικατάσταση με άλλα θεσμικά εργαλεία που εξυπηρετούν την Κυβέρνηση και τις στοχεύσεις τους.

Χθες είδαμε μια παγκόσμια πρωτοτυπία θεσμικής οπισθοδρόμησης για μια σύγχρονη ευρωπαϊκή δημοκρατία. Καταργήσαμε μια ανεξάρτητη διοικητική αρχή και περιστείλαμε τη δημοκρατία και το κράτους δικαίου. Έτσι δεν πάμε μπροστά, κύριε Υπουργέ. Έτσι «έχουμε βάλει την όπισθεν». Προσπαθούμε να παραμείνουμε στην εξουσία μέσω μεθοδεύσεων οπισθοδρόμησης για τη μεταπολεμική Ελλάδα και αυτό αποτελεί ένα καίριο πλήγμα στο κράτος δικαίου και μια αποδυνάμωση στη δημοκρατία μας.

Πιστεύω ότι ο ελληνικός λαός δεν θα αργήσει να αντιδράσει σε όλες αυτές τις μεθοδεύσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Κουτμεριδής έχει το λόγο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα για την ίδρυση και λειτουργία των κολλεγίων αγγίζει πραγματικά ένα από τα κρίσιμα ζητήματα που αφορούν το σχεδιασμό και την οργάνωση της μεταλυκειακής εκπαίδευσης και κατάρτισης στη χώρα μας.

Η επιλογή όμως της Κυβέρνησης να φέρει αυτό το νομοσχέδιο για συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή μέσα στα Τμήματα της θερινής περιόδου και χωρίς να προηγηθεί και μία διαβούλευση με τους εμπλεκόμενους φορείς, αποδεικνύει πραγματικά πως αντιλαμβάνεται η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το διάλογο, τη διαβούλευση, τη συναίνεση, τη μεταρρύθμιση και την επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο.

Κύριοι συνάδελφοι, εάν για όλους τους άλλους τομείς της κοινωνίας μας λέμε πως η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κινείται χωρίς πρόγραμμα και στόχους, στο χώρο της παιδείας πρέπει να ομολογήσουμε ότι εφαρμόζει και πρόγραμμα και στόχους.

Πρόγραμμά της είναι η εμπορευματοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης, η υποβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου. Στόχος της είναι η ενίσχυση της ιδιωτικής εκπαίδευσης, η οποία θα φέρει την ταυτόχρονη οικονομική επιβάρυνση στην ελληνική οικογένεια.

Ο προγραμματισμός των στόχων της Κυβέρνησης αποκαλύπτεται. Αποκαλύπτεται από τη συστηματική υποχρηματοδότηση της δημόσιας παιδείας ως ποσοστό του Α.Ε.Π., που επιβαρύνει συνεχώς τα ελληνικά νοικοκυριά με δισεκατομμύρια ευρώ. Αποκαλύπτεται από τις αποσπασματικές και πρόχειρες αλλαγές που έγιναν στο χώρο της εκπαίδευσης, χωρίς να είναι ενταγμένες σ' ένα γενικό σύνολο, με όραμα την αναβάθμιση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης. Αποκαλύπτεται με την αποδιάρθρωση της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης. Και τέλος, αποκαλύπτεται με τη θεσμοθέτηση της βάσης του 10 αφήνοντας χιλιάδες υποψηφίους εκτός Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι..

Αυτές οι αστοχίες της Κυβέρνησης δημιούργησαν αλυσιδωτές αντιδράσεις και προβλήματα. Δημιούργησαν επέκταση της παραπαιδείας και συνεχή υποβάθμιση του δημόσιου σχολείου.

Έτσι σήμερα παρατηρούμε τη λειτουργία χιλιάδων Κ.Ε.Σ. και άλλων κερδοσκοπικών φορέων. Παρατηρούμε την αύξηση των εγγραφών των νέων σ' αυτά τα Κ.Ε.Σ.. Παρατηρούμε την υπολειτουργία δεκάδων σχολών και τμημάτων Τ.Ε.Ι.. Και παρατηρούμε την υποβάθμιση των δημόσιων πανεπιστημίων. Και μετά απ' όλα αυτά η Κυβέρνηση σήμερα έρχεται με πρόσχημα αυτή την κατάσταση, και πως η ίδια θέλει ναβάλει τάξη στη μεταλυκειακή εκπαίδευση, να αναγνωρίζει τα Κ.Ε.Σ. σε κολέγια.

Αυτή είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλη η φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Η Κυβέρνηση παραπλανητικά αποκλείει την εξίσωση των Κ.Ε.Σ. με τα πανεπιστήμια. Και από την άλλη πλευρά, επιτρέπει τη συνεργασία τους με αλλοδαπά πανεπιστήμια, που σημαίνει την αναγκαστική αναγνώριση των χορηγούμενων πτυχίων ως πανεπιστημιακών. Δηλαδή για τους αποφοίτους των κολλεγίων που συνεργάζονται με ξένα ιδρύματα, θα είναι αδιάφορη η οποιαδήποτε ελληνική ρύθμιση. Γιατί; Γιατί τα επαγγελματικά τους δικαιώματα θα εξαρτώνται από το νομοθετικό πλαίσιο της χώρας που εδρεύει το μητρικό πανεπιστήμιο. Δηλαδή τα Κ.Ε.Σ. που συνεργάζονται με ξένα ιδρύματα, θα λειτουργούν στη χώρα μας σαν εκπαιδευτικές νησίδες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, σε συνδυασμό με την επικείμενη ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας, θα κάνει υποχρεωτική την αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων κολεγίων που συνεργάζονται με ξένα πανεπιστήμια. Και έτσι, θα δώσει τη δυνατότητα στους ιδιώτες των κολεγίων να μπορούν να πωλούν ακριβά και νόμιμα ισότιμα πτυχία με τα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι. της χώρας μας.

Αρα, δεν ρυθμίζεται και δεν μπαίνει καμμία τάξη στη μεταλυκειακή εκπαίδευση. Τι έχουμε; Έχουμε τα Κ.Ε.Σ. που γίνονται κολέγια και τα κολέγια που γίνονται πανεπιστήμια. Καμμία λύση στη μεταλυκειακή εκπαίδευση δεν δίνεται. Το νομοσχέδιο ασχολείται με πενήντα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών που αναβαθμίζονται σε κολέγια και με τη συνεργασία τους με ξένα πανεπιστήμια, παρέχουν πανεπιστημιακά πτυχία ισότιμα με τα ελληνικά. Στη συνέχεια, όμως, αφήνονται στην ίδια ανεξέλεγκτη κατάσταση που είναι και σήμερα τα υπόλοιπα χιλιάδες Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση, αντί να προχωρήσει στην άμεση θεσμοθέτηση των επαγγελματικών δικαιωμάτων όλων των πτυχιούχων Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., αντί να προχωρήσει στη ρύθμιση της μεταλυκειακής εκπαίδευσης και κατάρτισης, αντί να προχωρήσει στον έλεγχο της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών από τα πραγματικά Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, έρχεται εν μέσω θέρους να προκαλέσει καλοκαιρινά κρουαυγήματα στον πολύπαθο χώρο της παιδείας.

Κύριε Υφυπουργέ, θα μου επιτρέψετε να προβλέψω, χωρίς να κινδυνολογήσω, ότι κάτω από την ευφορία των δημοσκοπήσεων η Κυβέρνηση πραγματικά αποθρασύνεται. Προχωρά σε αυταρχικές και αλαζονικές νομοθετικές πρωτοβουλίες, γιατί αισθάνεται πως η κοινωνία δεν αντιδρά. Ξεπουλιέται η δημόσια περιουσία της χώρας μας. Οι αγρότες βρίσκονται πραγματικά σε εξαθλίωση. Απεμπολούνται κατακτήσεις και δικαιώματα του εργατικού κινήματος. Τα νοικοκυριά είναι υπερχρεωμένα. Η Ελλάδα καίγεται από άκρη σε άκρη. Κάθε μέρα στη χώρα μας αποκαλύπτονται και νέα σκάνδαλα και η κοινωνία δεν αντιδρά. Η Κυβέρνηση, όμως, θα πρέπει να γνωρίζει πως οι μεγάλες ανατροπές και οι μεγάλες εξεγέρσεις ξεκίνησαν από τους νέους, από τους φοιτητές και από το φοιτητικό κίνημα, γιατί το μέλλον ανήκει στους νέους και γιατί αυτό το μέλλον οι νέοι θέλουν να το σχεδιάσουν και να το προγραμματίσουν μόνοι τους και δεν δέχονται, εσείς να αποφασίζετε για αυτούς, χωρίς αυτούς.

Κύριε Υφυπουργέ, δεν θέλουμε να γίνουμε μάντεις κακών εξελίξεων, αλλά πραγματικά το φθινόπωρο σας περιμένει μια εκπαιδευτική βαρυνειωσιά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουτεριδίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτείνω να ολοκληρωθεί η σημερινή μας συνεδρίαση στις 15.30' με την ψήφιση του νομοσχεδίου επί της αρχής. Και βέβαια, στο χρόνο αυτό, αφού συμφωνείτε, θα μπορεί να μιλήσει η κ. Τζάκρη, ο κ. Αυγενάκης και ο κύριος Υφυπουργός. Αύριο να συζητήσουμε τα άρθρα και βεβαίως, όσοι δεν μίλησαν σήμερα, με πρώτο τον κ. Παντούλα και μετά τον κ. Κατσιφάρα, αφού προηγηθούν οι Εισηγητές, να μιλήσουν και επί της αρχής και επί των άρθρων. Θα δοθεί, βέβαια, και μια άνεση χρόνου σ' αυτούς που σήμερα είναι στον κάταλογο επί της αρχής.

Συμφωνεί το Τμήμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το Τμήμα αποφάσισε ομόφωνα να ολοκληρωθεί η συζήτηση και η ψήφιση επί της αρχής του νομοσχεδίου στις 15.30'.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τι ώρα θα αρχίσει η αυριανή συνεδρίαση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ακριβώς 10.00'.

Η κ. Τζάκρη έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοθέτημα που συζητάμε σήμερα έρχεται να ρυθμίσει το χώρο της μη τυπικής εκπαίδευσης, της μεταλυκειακής εκπαίδευσης και

κατάρτισης, όπως λέγεται. Δεν πρόκειται περί ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων, σύμφωνα πάντα με τα λεγόμενα του Υπουργού, αλλά πρόκειται περί τακτοποίησης ενός άναρχου χώρου, ο οποίος πρέπει να υπακούει σε συγκεκριμένες προδιαγραφές και κανόνες λειτουργίας και να υπόκειται σε συνεχείς ελέγχους ποιότητας. Μέχρις εδώ καλά. Διότι αν στα άρθρα του νομοσχεδίου διαφαινόταν αυτός ο σκοπός, ενδεχομένως να μην είχαμε και καμμία απολύτως αντίρρηση. Αν η ρύθμιση αυτή αφορούσε στη μεταλυκειακή εκπαίδευση, στο επίπεδο των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών και όχι στη μετάβαση στην ανωτατοποίηση των κολεγίων και μέσω αυτών στην έμμεση νομιμοποίηση του ιδιωτικού κερδοσκοπικού πανεπιστημίου χειρίστης ποιότητας, δεν θα είχαμε καμμία αντίρρηση. Όμως, οι στόχοι είναι διαφορετικοί, υπερβαίνουν τα όρια της μεταλυκειακής εκπαίδευσης και αγγίζουν τα όρια όλου του εκπαιδευτικού μας συστήματος, όπως θα διαφανεί και απ' αυτά που θα αναλύσω παρακάτω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επιλογές της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και οι συνεχείς μεθοδεύσεις της στο χώρο της παιδείας όλα αυτά τα χρόνια έχουν απαξιώσει, σ' ένα μεγάλο βαθμό, το δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Οι μεταρρυθμίσεις και οι τομές που υποσχέθηκε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στον τομέα της παιδείας και ιδίως στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και έρευνα, όχι μόνο εξαντλήθηκαν σε άτολμα βήματα, ανίκανα να οδηγήσουν την παιδεία μας στην αναβάθμιση και την πρωτοπορία που απαιτεί η σύγχρονη εποχή, αλλά συνοδεύτηκαν και από υποχρηματοδότηση της δημόσιας παιδείας, αλλά και της έρευνας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την υποβάθμιση και την απαξίωσή τους. Δομές, όπως η αξιολόγηση και η αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων παραμένουν ακόμη και σήμερα γράμμα κενό. Την πολιτική αυτή της Νέας Δημοκρατίας, που ωθεί όλο και περισσότερα παιδιά στην ιδιωτική εκπαίδευση, έχουν ήδη νιώσει χιλιάδες οικογένειες σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, από το νηπιαγωγείο μέχρι και το πανεπιστήμιο.

Το νομοσχέδιο όμως, που σήμερα έχουμε εδώ, είναι κάτι διαφορετικό, είναι ένα βήμα πάνω και πέρα από τις μέχρι τώρα μεθοδεύσεις, είναι το δεύτερο στάδιο ενός πολύ πετυχημένου σχεδίου, είναι η αρχή ενός σεναρίου για την έμμεση αναγνώριση των ιδιωτικών πανεπιστημίων στη χώρα μας. Τι κάνει, λοιπόν, το Υπουργείο Παιδείας, με το πρόσχημα της τάξης, που πάει δήθεν να επιβάλει στα μέχρι τώρα λειτουργούντα μεταλυκειακά κέντρα της χώρας μας; Και γιατί το κάνει σ' αυτή τη χρονική στιγμή;

Πιστεύουμε ότι το κάνετε τώρα, κύριε Υφυπουργέ, πρώτα απ' όλα γιατί τώρα έχουμε τα αποτελέσματα των Πανελληνίων Εξετάσεων και άρα είναι η κατάλληλη στιγμή να αντλήσουν τα ιδιωτικά κολέγια την πελατεία τους, αφού η βάση του 10 για την εισαγωγή στα Τ.Ε.Ι. και τα Α.Ε.Ι. της χώρας μας, μια ρύθμιση της Κυβέρνησης σας αποσπασματική, που κατεβάζει τη δυσκολία των θεμάτων στις εισαγωγικές εξετάσεις ανάλογα με το πώς θεωρεί το Υπουργείο ότι πρέπει να καλυφθούν οι θέσεις στα Α.Ε.Ι. και στα Τ.Ε.Ι. της χώρας, άφησε και φέτος περίπου δεκαοκτώ χιλιάδες παιδιά εκτός των δημοσίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Περαιτέρω, η μείωση θέσεων τμημάτων υψηλής ζήτησης, καθώς και η μείωση θέσεων σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. του Λεκανοπεδίου, προετοιμάζει επίσης μια πολύ καλή πελατεία για τα ιδιωτικά κολέγια. Τα παιδιά αυτά που δεν πέτυχαν την εισαγωγή τους στα Α.Ε.Ι. και στα Τ.Ε.Ι. της χώρας, θα πληρώσουν σε κάποια κολέγια, ελπίζοντας να πάρουν έναν ισοδύναμο τίτλο, σε επίπεδο επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Τι κάνει το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα; Χωρίζει πρώτα απ' όλα σε δύο κατηγορίες τα μέχρι τώρα λειτουργούντα κέντρα: σε αυτά που παρέχουν μόνο δεξιότητες και τα ονομάζει Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών και σε αυτά που παρέχουν εκπαίδευση και δεξιότητες, στα οποία δίδεται το δικαίωμα να ονομάζονται κολέγια και να συμβάλλονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού, με συμβάσεις δικαιόχρησης, franchising ή με συμβάσεις πιστοποίησης, όπως λέγονται.

Εδώ αρχίζει η μεθοδεύση, διότι πρώτα απ' όλα η ονομασία

«κολέγιο» δημιουργεί ένα εμπόριο ελπίδας και κλείνει πονηρά το μάτι σε όσους σκέπτονται να γραφτούν σε αυτά, αφού όλοι ξέρουμε ότι η λέξη «κολέγιο» σε πολλές χώρες είναι ταυτόσημη με το πανεπιστήμιο. Ο συνειρμός ότι πρόκειται για μια δομή πανεπιστημιακού επιπέδου, είναι προφανής. Τα διάφορα κολέγια τελικώς αναβαθμίζονται στη συνείδηση του κόσμου, καθώς το νομοσχέδιο τα αναγνωρίζει ως εκπαιδευτικές μονάδες και τα εντάσσει στην ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας, δημιουργώντας μάλιστα μια ειδική διεύθυνση. Αποτέλεσμα; Οι εγγραφές στα κολέγια αυτά να εκτινάσσονται στα ύψη.

Όσον αφορά, λοιπόν, στα Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών, αφήνει για αργότερα τις όποιες ρυθμίσεις, αρκεί να πληρούν τις απαιτούμενες κτηριακές υποδομές (βιβλιοθήκες, συνθήκες υγιεινής να καταθέτουν εγγυητική επιστολή) όπως άλλωστε και τα κολέγια, υπουργικές αποφάσεις όμως που θα ρυθμίζουν θέματα σπουδών, προσόντων κ.λπ. αναμένονται να ρυθμιστούν αργότερα. Οι παραπάνω προϋποθέσεις για την έκδοση αδειάς είναι μεν σωστές, δεν είναι όμως αρκετές για να πει κάποιος ότι βάσει τάξη στη μεταλυκειακή εκπαίδευση, εφ' όσον απλά έχουν δευτερεύουσα αξία. Πώς θα ελέγχεται, κύριε Υπουργέ, η πληρότητα του προγράμματος σπουδών, όταν το επίπεδό τους δεν προσδιορίζεται;

Δεν είναι, όμως, όπως φαίνεται τα Κ.Ε.Σ. αυτά τα οποία πραγματικά ενδιαφέρουν τις Κυβερνήσεις σας άμεσα ούτε ενδιαφέρεστε, όπως ισχυρίζεστε, να ρυθμίσετε το χάος που υπάρχει στο χώρο αυτό, αφού από τα δύο χιλιάδες πεντακόσια Κ.Ε.Σ. ή Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών συν τις δύο χιλιάδες πεντακόσιες δομές που υπάρχουν στον τομέα της πληροφορικής, σύμφωνα με καταγραφές των Επιμελητηρίων της χώρας μας, που δραστηριοποιούνται σήμερα, το νομοσχέδιο ασχολείται μόνο με τις τριάντα απ' αυτές.

Η ουσία για την Κυβέρνησή σας βρίσκεται στο άρθρο 10 του νομοσχεδίου. Βρίσκεται σε αυτά που το νομοσχέδιο ονομάζει πλέον κολέγια και τους δίνει τη δυνατότητα να μπορούν να συμπράττουν με πάσης φύσεως εκπαιδευτικά και ερευνητικά ιδρύματα της αλλοδαπής. Η πραγματική στόχευσή σας είναι να υπονομεύσετε αποκάλυπτα πλέον, όχι μόνο το δημόσιο πανεπιστήμιο, αλλά όλο το σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, το οποίο, παρά τα οποιαδήποτε προβλήματα παρατηρήθηκαν τα τελευταία χρόνια, παραμένει το πιο αξιόκρατο σύστημα στη χώρα μας. Και όχι μόνο ανοίγει την κερκόπορτα στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, αλλά ενθαρρύνει και την ίδρυση ξένων κερδοσκοπικών μονάδων χαμηλής ποιότητας, αποποιούμενη κάθε δικαιώματος ελέγχου της ποιότητας της παρεχόμενης παιδείας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.)

Έτσι, το συνεργαζόμενο ίδρυμα της αλλοδαπής, σύμφωνα με το νομοσχέδιο πρέπει να είναι νομίμως αναγνωρισμένο από τις αρμόδιες εθνικές αρχές της χώρας του και πιστοποιημένο, εφ' όσον τούτο απαιτείται σύμφωνα με το δίκαιο της έδρας του. Οποιοδήποτε, λοιπόν, πανεπιστήμιο, απ' όπου και αν προέρχεται, τηρώντας ελάχιστες προδιαγραφές που καθόλου αυστηρές δεν είναι, παρά τα λεγόμενά σας, κύριε Υπουργέ, θα μπορεί να προσφέρει τις υπηρεσίες του στη χώρα μας. Εάν το δίκαιο της έδρας του είναι υποτυπώδες, ανύπαρκτο ή σκοπίμως ελλειμματικό για να επιτρέπει εκπαιδευτικές μπίζνες εκτός συνόρων, όπως γνωρίζουμε ότι ήδη κάνουν πολλές ευρωπαϊκές χώρες με πρώτο το Ηνωμένο Βασίλειο, η ελληνική πολιτεία δεσμεύεται να υποδέχεται τα εισαγόμενα προϊόντα του, χωρίς κανένα απολύτως πρόβλημα.

Τα ουσιαστικά προσόντα, το διδακτικό προσωπικό, η αναλογία διδασκόντων, οι όροι εισαγωγής, τα χρόνια φοίτησης, αξιολόγησης όλων αυτών των κολεγίων εξαρτώνται από το μητρικό πανεπιστήμιο, σαν να είναι βέβαιο ότι αυτά που θα προβλέπουν τα ξένα ιδρύματα, θα είναι και τα ιδεώδη, σαν να μη μας ενδιαφέρει η ποιότητα, σαν να θέλουμε να αποποιηθούμε κάθε ευθύνη και ως παρέχονται ακόμη και σήμερα και σπουδές κατώτερης ποιότητας. Αφού το λέει το ξένο πανεπιστήμιο, εμάς δεν μας πέφτει λόγος.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτά δεν είναι σοβαρά πράγμα-

τα. Πού είναι τα δικά μας κριτήρια ως χώρα, τα κριτήρια του νόμου για την έκδοση αδειάς λειτουργίας πριν από τη σύμπραξη; Αυτά τα κριτήρια δεν αναφέρονται πουθενά. Δεν νομίζετε ότι θα πρέπει να είναι υψηλά και αυστηρά, να καθορίζονται και να ελέγχονται πριν από την έκδοση της αδειάς λειτουργίας;

Θεωρείτε αυστηρό κριτήριο, κύριε Υπουργέ, αυτό που προβλέπεται στο νομοσχέδιο, ότι δηλαδή απόφοιτοι πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης δεν θα μπορούν να γίνονται δεκτοί ως διδάσκοντες;

Σε ποια προηγμένη χώρα οι απόφοιτοι πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης γίνονται δεκτοί ως διδάσκοντες σε κάποιο κολέγιο; Κοντεύουμε, με αυτά που διαβάζουμε, να χάσουμε ακόμα και την έννοια του αυτονόητου.

Κύριοι της Κυβέρνησης και κύριε Υπουργέ, είναι πλέον βέβαιο ότι με το νομοσχέδιο αυτό δεν ενδιαφέρεστε να μπει τάξη στη μεταλυκειακή εκπαίδευση της χώρας μας κι ως ευαγγελίζεστε το αντίθετο. Καταγραφή κάνετε μόνο σε μια πιο οργανωμένη βάση και θέτετε κάποιες δικλίδες ασφαλείας, οργανωτικής κυρίως φύσης, όσον αφορά τη λειτουργία των πάσης φύσεως Εργαστηρίων Ελευθέρων Σπουδών.

Ο πραγματικός σας στόχος είναι άλλος και το αναλύσαμε και παραπάνω.

Διότι αν πραγματικά ενδιαφερόσασταν ουσιαστικά, ο χώρος αυτός θα έπρεπε σαφώς να ελέγχεται με νομοθετικές προϋποθέσεις, που θα θέτει η ίδια η Βουλή, ο έλεγχος να είναι ποιοτικός, να οργανώνεται από την ίδια την πολιτεία, από μια δημόσια ανεξάρτητη αρχή αξιολόγησης και πιστοποίησης και όχι από τους διευθυντές των κολεγίων ή από κάποια επιτροπή ή ακόμη και από κάποια διεύθυνση του Υπουργείου Παιδείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κυρία συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Θα έπρεπε επίσης να έχετε προετοιμάσει σωστά τον μεταλυκειακό χώρο εκπαίδευσης, οργανώνοντας σωστά το χώρο των λυκείων. Θα έπρεπε ήδη να έχει αναδιοργανώσει προς το καλύτερο το σύστημα των πανελληνίων εξετάσεων και εισαγωγής στα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι. της χώρας, θα έπρεπε να έχετε επιλύσει το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων παιδιών αποφοίτων Τ.Ε.Ι. και Α.Ε.Ι., που βρίσκονται σήμερα σε εκκρεμότητα, όπου πραγματικά σε αυτό έχει ευθύνη και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και θα έπρεπε να τελειώνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού.)

Και σε κάθε περίπτωση, η νομοθετική ρύθμιση, κύριε Υπουργέ, που φέρνετε σήμερα, ενός μεταλυκειακού χώρου εκπαίδευσης και κατάρτισης, ο οποίος είναι πράγματι προβληματικός, πρέπει να γίνει. Αλλά όχι με «ανωτατοποιήσεις», χωρίς μάλιστα όρους και εμπορευματοποίησης της παιδείας, που εκμεταλλεύεται χιλιάδες παιδιά και γονείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Επειδή το παρόν νομοθέτημα δεν κινείται προς την κατεύθυνση αυτή, το καταψηφίζω.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Ελευθέριος Αυγενάκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση αναφέρεται στο σημαντικό ζήτημα της οργάνωσης και της ρύθμισης της μη τυπικής εκπαίδευσης, η οποία αποτελεί μέρος του ευρύτερου τομέα της παιδείας.

Με την παιδεία θεμελιώνεται και προάγεται η ανθρωπιστική καλλιέργεια, η άμυνα, η αξιοκρατία, το ερευνητικό πνεύμα, η ελεύθερη σκέψη και έκφραση, οι γνώσεις, αλλά και οι δεξιότητες. Η παροχή της παιδείας αποτελεί καθήκον της πολιτείας. Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, της κοινωνίας της γνώσης και της πληροφορίας, η διαρκής σύνδεση της εκπαίδευσης με

την παραγωγική διαδικασία και την αγορά εργασίας πρέπει να βρίσκονται στο επίκεντρο του σχεδιασμού της εκπαιδευτικής πολιτικής.

Δυστυχώς, στη χώρα μας για δεκαετίες τώρα η επαγγελματική κατάρτιση, που έπρεπε να αποτελεί πυξίδα στη διαδικασία σύνδεσης της εκπαίδευσης με την παραγωγική διαδικασία, έχει παραμείνει απομονωμένη και αποξενωμένη από την αγορά εργασίας.

Στην Ελλάδα, στο πλαίσιο των μεταρρυθμίσεων και του εκσυγχρονισμού των εκπαιδευτικών δομών, εισάγεται για πρώτη φορά ρυθμιστική πλαίσιο για τη λειτουργία των εκπαιδευτικών μεταλκειακής εκπαίδευσης, ένα ζήτημα που για πολλές δεκαετίες παρέμενε αρρυθμιστο, δημιουργώντας μια γκριζα ζώνη σε βάρος της ποιότητας και της προοπτικής της νέας γενιάς.

Στόχος του παρόντος σχεδίου νόμου και βασική προτεραιότητα της Κυβέρνησης είναι να αποσαφηνιστεί ο ρόλος και να ρυθμιστεί το πλαίσιο της άτυπης επαγγελματικής κατάρτισης στο πλαίσιο της δια βίου μάθησης.

Η σημερινή κατάσταση, κύριοι συνάδελφοι, χαρακτηρίζεται από τον εκφυλισμό της λειτουργίας, των στόχων και της λειτουργικότητας των κέντρων ελευθέρων σπουδών και των κολλεγίων. Πολλά εξ αυτών δεν διαθέτουν ούτε τις κατάλληλες υποδομές ούτε το κατάλληλο εκπαιδευτικό προσωπικό, για να καλύψουν τις πραγματικές ανάγκες. Λειτουργούν έως σήμερα ανεξέλεγκτα, χωρίς συντονισμό και συγκεκριμένο ρυθμιστικό πλαίσιο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι χρέος μας να αντιμετωπίσουμε κατάματα τα προβλήματα αυτά και να μην τα μεταθέτουμε για αύριο.

Κεντρική επιδίωξη της ελληνικής Κυβέρνησης είναι η θέσπιση κανόνων και ο συνεχής έλεγχος της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Στο πλαίσιο αυτό το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων επιχειρεί με το παρόν νομοσχέδιο ναβάλει τάξη στον τομέα της μη τυπικής εκπαίδευσης.

Βάζει τάξη σ' ένα χώρο που έως σήμερα παρέμενε σε πλήρη αταξία. Ρυθμίζει νομοθετικά την οργάνωση και καθορίζει τη δομή των κέντρων ελευθέρων σπουδών και των κολλεγίων. Θέτει για πρώτη φορά αυστηρούς κανόνες και προϋποθέσεις στις δομές που θα λειτουργήσουν στο συγκεκριμένο χώρο εκπαίδευσης, λαμβάνοντας υπόψη τα εθνικά και τα ευρωπαϊκά δεδομένα, όπως το κοινοτικό δίκαιο και το Σύνταγμα. Επιδιώκει να εξασφαλίσει την υψηλή ποιότητα στις μεταλκειακές σπουδές μη τυπικής εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, στο σημείο αυτό θέλω να υπογραμμίσω ότι σε καμία περίπτωση δεν παρακάμπτεται το άρθρο 16, όπως αναφέρεται επικριτικά από την Αξωματική Αντιπολίτευση, γιατί οι συγκεκριμένες δομές δεν ανήκουν στην τυπική, αλλά στη μη τυπική εκπαίδευση.

Θέλω να τονίσω επίσης ότι το νέο σχέδιο νόμου δεν συνιστά υποβάθμιση των Α.Ε.Ι. και των Τ.Ε.Ι., καθώς αυτά δεν αποτελούν συγκρίσιμα μεγέθη.

Τα Τ.Ε.Ι. και Α.Ε.Ι. ανήκουν στην ανώτατη εκπαίδευση. Ο ρόλος τους είναι συνταγματικά κατοχυρωμένος και αποτελούν μέρος της τυπικής εκπαίδευσης.

Η νέα μεταλκειακή δομή των κολλεγίων, κατά ρητή πρόβλεψη του νομοσχεδίου, δεν αποτελεί πανεπιστημιακή εκπαίδευση και δεν οδηγεί σε πανεπιστημιακό τίτλο. Το σχέδιο νόμου αναγνωρίζει ότι οι τίτλοι, οι βεβαιώσεις, τα πιστοποιητικά σπουδών ή με οποιαδήποτε άλλη ονομασία χορηγούνται από τα κολέγια δεν είναι ισότιμα με τους τίτλους που χορηγούνται στα πλαίσια του συστήματος τυπικής εκπαίδευσης, όπως είναι τα Πανεπιστήμια, τα Τ.Ε.Ι. και τα Ι.Ε.Κ..

Θα ήθελα να τονίσω, επίσης, ότι βάσει του νομοσχεδίου δεν επιτρέπεται η χρήση του όρου «πανεπιστήμιο» από οποιονδήποτε πάροχο εκπαιδευτικών υπηρεσιών, πλην των δημοσίων πανεπιστημίων. Η χρήση του όρου αυτού στην επωνυμία, την προβολή ή τους παρεχόμενους τίτλους σπουδών συνεπάγεται τη διακοπή της λειτουργίας των εκπαιδευτηρίων, που επέρχεται με τη σφράγιση της εγκατάστασης. Για άλλη μια φορά η Αντιπολίτευση προσπαθεί να παραπληροφορήσει και να δημιουργήσει σύγχυση στην κοινή γνώμη, πιθανώς και εσκεμμένα κατά

την άποψή μου, δημιουργώντας την εντύπωση ότι με το παρόν σχέδιο νόμου νομιμοποιούνται τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νέο θεσμικό πλαίσιο ενισχύει τον έλεγχο της μη τυπικής εκπαίδευσης, καθώς δημιουργεί γραφεία κολεγίων στο Υπουργείο Παιδείας. Επίσης, συστήνονται μητρώα κολεγίων και μητρώα διδασκόντων. Ακόμη, συγκροτείται Επιτροπή Αξιολόγησης και Ελέγχου των Κολεγίων, στην οποία συμμετέχουν, εκτός των άλλων, και μέλη του διδακτικού εκπαιδευτικού προσωπικού και εμπειρογνώμονες.

Θέλω να τονίσω, επίσης, ότι το σχέδιο νόμου θέτει αυστηρές προϋποθέσεις για την ίδρυση των κολεγίων. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις προβλέψεις του άρθρου 4, η άδεια ίδρυσης κολεγίου θα χορηγείται στο εξής από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και όχι από το Υπουργείο Ανάπτυξης, όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα.

Η άδεια ίδρυσης χορηγείται μία φορά, κατά την ίδρυση, η δε άδεια λειτουργίας θα πρέπει να ανανεώνεται ανά τριετία. Για την άδεια ίδρυσης απαιτείται η συνδρομή στο πρόσωπο των ιδιοκτητών ή των εταίρων τυπικών προϋποθέσεων, ενώ ασυμβίβαστο για τη χορήγηση άδειας ίδρυσης κολεγίου συνιστά η ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου ή λειτουργού ή υπαλλήλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και Ο.Τ.Α., ενώ προβλέπεται ακόμα και η ανάκληση της άδειας λειτουργίας, σε περίπτωση παραβίασης των όρων λειτουργίας.

Ξέρω πολλούς που ενδιαφέρονται για τη διατήρηση της υπάρχουσας κατάστασης. Όμως, τα παιδιά τους σπουδάζουν στο εξωτερικό. Δεν ενδιαφέρονται για την παρεχόμενη εκπαίδευση, γιατί είναι ένα ζήτημα που δεν τους αφορά. Τα μέτρα αυτά, όμως, αφορούν, κύριοι συνάδελφοι, τη μέση ελληνική οικογένεια, που αδυνατεί να υποστηρίξει οικονομικά τις σπουδές των παιδιών της στο εξωτερικό και καταλήγει στην επιλογή των συγκεκριμένων Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών. Αυτές είναι οι οικογένειες, που πληρώνουν και επωμίζονται το κόστος της ανυπαρξίας κανόνων και τυπικών ελέγχων στον τομέα της μη τυπικής εκπαίδευσης.

Ενδεικτικά και για να έχουμε μία εικόνα για το πόσες είναι οι ελληνικές οικογένειες που επηρεάζονται άμεσα, θέλω να αναφέρω ότι στα κολέγια φοιτούν περίπου είκοσι χιλιάδες σπουδαστές το χρόνο, ενώ ο ετήσιος τζίρος τους ξεπερνά τα 100.000.000 ευρώ. Εάν υπολογίσουμε και τους εργαζόμενους στον τομέα αυτό, συνειδητοποιούμε τα πραγματικά μεγέθη αυτού του νομοσχεδίου.

Πού είναι το ενδιαφέρον σας, κύριοι συνάδελφοι για τους χιλιάδες αποφοίτους σπουδαστές, τις χιλιάδες ελληνικές οικογένειες και τους εκατοντάδες εργαζόμενους σε αυτόν τον τομέα; Έχετε λάβει υπόψη σας, πριν από τη στείρα άρνηση και το μηδενισμό του παρόντος νομοσχεδίου, την εμπειρία χιλιάδων νέων που πέρασαν από τα κολέγια, που λειτουργούν με τη σημερινή μορφή, την όποια μορφή, που όποια μορφή, τον επαγγελματικό στίβο και αμείβονται πολλές φορές το ίδιο, όπως και ένας ανειδίκευτος εργάτης, παρ' όλο που οι γνώσεις τους είναι σε κάποιες περιπτώσεις ευρύτερες ακόμη και αποφοίτων κάποιων τμημάτων Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.; Απ' ό,τι φαίνεται, δεν σας ενδιαφέρει ούτε η ποιότητα των σπουδών που απολαμβάνουν χιλιάδες νέοι, επίσης δεν σας ενδιαφέρει ούτε το κόστος που καταβάλλουν οι οικογένειές τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, μισό λεπτό ακόμη.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι μέρος της πολύ σημαντικής μεταρρύθμισης που υλοποιεί με σταθερά βήματα η Κυβέρνηση. Με το παρόν νομοσχέδιο επιδιώκεται ένα νοικοκύρεμα σ' έναν τομέα του εκπαιδευτικού συστήματος, σε χώρους που άναρχα και ανεξέλεγκτα σχεδόν λειτουργούσαν εδώ και χρόνια.

Κλείνοντας, θέλω να αναφέρω ότι με το παρόν σχέδιο νόμου η Ελλάδα εναρμονίζεται με το ευρωπαϊκό περιβάλλον και την κοινοτική νομοθεσία. Η Ελληνική Κυβέρνηση επενδύει στο ανθρώπινο δυναμικό, σε νέες βασικές δεξιότητες και στην πιστοποίηση της άτυπης κατάρτισης, θέματα που είναι μεζονος σημασίας για όλη την Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσωπικά πιστεύω στην ανα-

βάθμιση της ποιότητας της μη τυπικής εκπαίδευσης. Είμαι βέβαιος ότι συμβάλλει στην κοινωνία της γνώσης και ενισχύει την ανταγωνιστικότητα της χώρας μας. Κανείς μας δεν πρέπει να ξεχνά ότι η βελτίωση του οικονομικού συστήματος είναι μια αέναη διαδικασία. Πρέπει να προσαρμόζεται στις κοινωνικές ανάγκες και στις επιστημονικές και διεθνείς εξελίξεις, στις νέες προκλήσεις και στις απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής. Και σε αυτήν την προσπάθεια πιστεύω ότι είμαστε όλοι συνοδοιπόροι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ο κ. Ταλιαδούρος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Λυπούμαι, που πολλοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, που έθεσαν ορισμένα ερωτήματα, δεν παρέμειναν στην Αίθουσα να ακούσουν τις απαντήσεις και τις διευκρινίσεις.

Εκείνο που ήθελα να πω είναι ότι αταλάντευτη βούληση της Κυβέρνησής μας αποτελεί η ενίσχυση της δημόσιας εκπαίδευσης και η ποιοτική αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου. Προς την κατεύθυνση αυτή έχουμε ήδη λάβει μέτρα και συνεχίζουμε να λαμβάνουμε, για να έχουμε δημόσια πανεπιστήμια και Τ.Ε.Ι., που να μπορούν να δρουν ανταγωνιστικά στο διεθνές και ευρωπαϊκό χώρο και να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες απαιτήσεις της νέας εποχής.

Επειδή ετέθη ότι δεν χρηματοδοτούμε τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση, θα ήθελα να πω ότι από το 2004 μέχρι σήμερα η αύξηση των λειτουργικών δαπανών στα πανεπιστήμια είναι 26,8%, και στα συγγράμματα 45%. Σε ό,τι αφορά στα Τ.Ε.Ι. η αύξηση των λειτουργικών δαπανών είναι 75% και στη φοιτητική μέριμνα 42%. Παράλληλα και πλέον των εθνικών κονδυλίων, υπάρχουν τα ευρωπαϊκά κονδύλια που είναι της τάξης του 1,3% επί του Α.Ε.Π. και κατατάσσουν την πατρίδα μας στις πέντε πρώτες χώρες στην Ευρώπη από πλευράς δαπανών για την ανώτατη εκπαίδευση.

Ελέγχθη επίσης ότι δεν έχουμε λάβει μέριμνα για τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων των πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι. της πατρίδας μας. Θα ήθελα να πω ότι ύστερα από εκτενή διάλογο με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, βρισκόμαστε στο τελικό στάδιο της ολοκλήρωσης όλων ανεξαρτήτως των επαγγελματικών δικαιωμάτων Τ.Ε.Ι. και πανεπιστημίων και εντός του 2008 η διαδικασία θα έχει ολοκληρωθεί. Ειδικότερα, δέκα επαγγελματικά δικαιώματα ειδικοτήτων των Τ.Ε.Ι. έχουν ήδη επιλυθεί, έντεκα της πληροφορικής βρίσκονται στο Συμβούλιο της Επικρατείας, δώδεκα των τμημάτων της ΣΤΕΦ των Τ.Ε.Ι. βρίσκονται σε επιτροπή και ολοκληρώνονται το Σεπτέμβριο ενώ άλλα τέσσερα βρίσκονται για συνυπογραφή στο συναρμόδιο Υπουργείο Π.Ε.Χ.Δ.Ε., ενώ αντίστοιχα στα πανεπιστήμια έχει ολοκληρωθεί η επεξεργασία δώδεκα επαγγελματικών δικαιωμάτων τμημάτων των πανεπιστημίων και βρίσκονται στο Συμβούλιο Επικρατείας, πέντε είναι στους συναρμόδιους Υπουργούς και για είκοσι έγινε συνεδρίαση στο Σ.Α.Π.Ε. τον Ιούνιο και τον Ιούλιο και οδεύουν για το Συμβούλιο Επικρατείας.

Το δεύτερο σημείο που ήθελα να τονίσω, έχει σχέση με τη λειτουργία των Κ.Ε.Σ. και των εργαστηρίων ελευθέρων σπουδών. Να πω ότι, όπως ελέγχθη προηγουμένως και από τον Υπουργό και από τον εισηγητή μας, ο χώρος ήταν τελείως ανεξέλεγκτος. Η χώρα μας έχει υποχρέωση να εναρμονίζεται με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο. Ειδικότερα, η οδηγία 36/2005, την οποία σημειωτέον η Κυβέρνησή μας το 2005 κατεψήφισε, κωδικοποιεί σχετικές προηγούμενες Κοινοτικές οδηγίες, με τις οποίες διευκολύνεται η ελεύθερη κυκλοφορία, όχι των πτυχιούχων, αλλά των εργαζομένων, εκείνων που έχουν εγγραφεί στα οικεία επιμελητήρια και έχουν τη δυνατότητα άσκησης επαγγέλματος στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άρα λοιπόν δεν μιλάμε περί ακαδημαϊκής αναγνώρισης κανενός πτυχίου αλλά μόνο περί αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων και ελεύθερης κυκλοφορίας εκείνων, οι οποίοι ήδη έχουν κατοχυρώσει το δικαίωμα της εργασίας.

Και πέραν αυτού, να πω ότι η χώρα μας έχει ήδη παραπεμ-

φθεί και αναμένεται η απόφαση από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων εκείνων, οι οποίοι έχουν κάνει ένα τμήμα των σπουδών τους σε εργαστήριο ελευθέρων σπουδών ή σε κολέγιο, τα οποία λειτουργούσαν ανεξέλεγκτα επί χρόνια στην πατρίδα μας. Αναμένουμε επομένως την απόφαση σχετικά με αυτή την υπόθεση ώστε να μελετήσουμε το σκεπτικό και να δούμε πώς μπορούμε να εναρμονίσουμε το δίκαιό μας.

Άρα, καλούμαστε να τοποθετηθούμε ανάμεσα στα δύο δεδομένα. Πρώτον, την υποχρέωση που έχει η Ελλάδα να εναρμονίζεται με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, ενσωματώνοντας τις ευρωπαϊκές οδηγίες, άλλως πληρώνει πρόστιμα και δεύτερον, την ανάγκη να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο της άναρχης κατάστασης που έχει δημιουργηθεί εδώ και πολλά χρόνια.

Με το παρόν νομοσχέδιο αυτό ρυθμίζουμε. Ρυθμίζουμε την άναρχη κατάσταση, την «γκρίζα ζώνη» συγκεκριμένα, όλων εκείνων των δομών εκπαίδευσης που ανήκουν στη μη τυπική μεταλυκειακή εκπαίδευση και ρητά λέμε ότι δεν είναι πανεπιστήμια, δεν χορηγούν τίτλους πανεπιστημίων, δεν δικαιούνται να αναγράφουν το όνομα του πανεπιστημίου. Μόνο βεβαιώσεις σπουδών χορηγούν.

Έχουμε ουσιαστικές προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας και μπορούμε να ανακαλούμε και την άδεια αν οι προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας δεν πληρούνται.

Ακόμα τίθενται και προϋποθέσεις για τη σύμπραξη κολεγίου με ιδρύματα της αλλοδαπής και είναι σαφείς οι προϋποθέσεις που και αυτές ελέγχονται.

Συγκροτείται Επιτροπή Αξιολόγησης η οποία ελέγχει τα κολέγια, ελέγχει τα Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών. Συμμετέχουν μέλη Δ.Ε.Π., Ε.Π. Τ.Ε.Ι., εκπρόσωπος του Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π. και αυτό διασφαλίζει τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις. Θεωρώ, λοιπόν, ότι με αυτό το θεσμικό πλαίσιο διασφαλίζουμε την ποιότητα των υποδομών και της παρεχόμενης γνώσης στο χώρο αυτό.

Και επειδή ελέγχθη ότι μπορούμε να απαγορεύσουμε τις συμβάσεις δικαιόχρησης και δεν επιτρέπονται, θα ήθελα να πω ότι ο Έλληνας νομοθέτης με βάση το Σύνταγμα, αλλά και το Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο, δεν μπορεί να απαγορεύσει τη σύναψη συμβάσεων δικαιόχρησης. Ο θεσμός αυτός συνδέεται με την ελευθερία των συμβάσεων, την ελευθερία συμμετοχής στην οικονομική ζωή, την οικονομική ελευθερία που προστατεύονται με τα άρθρα 361 του Αστικού Κώδικα, τα άρθρα 5 και 106 του Συντάγματος καθώς και με τις θεμελιώδεις κοινοτικές ελευθερίες μετακίνησης, εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών. Και το Σύνταγμα μας ρητά απαγορεύει στο άρθρο 16, παράγραφος 5 την παροχή ανώτατης εκπαίδευσης από ιδιώτες και αυτό δεν γίνεται. Δεν δίνεται ανώτατη εκπαίδευση από ιδιώτες. Υπ' αυτήν την έννοια, όπως ελέγχθη προηγουμένως, αν θεσπίζαμε ένα νόμο που θα απαγόρευε ρητά τη σύναψη συμβάσεων δικαιόχρησης, θα ήταν ευθέως αντισυνταγματικός, ευθέως αντικοινοτικός και θα κατέπιπτε.

Τι κάνουμε, λοιπόν; Ρυθμίζουμε με τρόπο συγκεκριμένο, συγκροτημένο, αυστηρό. Διασφαλίζουμε ποιότητα υποδομών και προετοιμαζόμαστε να διασφαλίσουμε την πατρίδα μας, τους Έλληνες πολίτες από όποιες μελλοντικές ευρωπαϊκές εξελίξεις στις οποίες θα κληθεί να προσαρμοστεί η χώρα μας. Λαμβάνουμε μέτρα προς όφελος των πολιτών, προς όφελος της νέας γενιάς της πατρίδας μας και δεν καπηλευόμαστε όπως ορισμένοι, τα οράματα, τις προσδοκίες και τις ελπίδες για ένα καλύτερο αύριο, ένα αύριο που θα έχουν εργασία, προοπτική και μέλλον.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Τελεutaίος ομιλητής για σήμερα ο κ. Μανούσος Βολουδάκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε Βολουδάκη, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλάμε σήμερα για ένα σχέδιο νόμου το οποίο αφορά ένα κομμάτι της πραγματικότητας για το οποίο περισσότεροι Έλληνες έχουν κάποια άποψη. Το βλέπουν δίπλα τους. Βλέπουν τις χιλιάδες των μεταλυκειακών δομών

εκπαίδευσης. Γι' αυτό και μπορούν να έχουν άποψη για όσα λέμε.

Αν ένας πολίτης έπαιρνε στα χέρια του το σχέδιο νόμου για το οποίο τοποθετούμεθα σήμερα, θα ένοιωθε κατ' αρχήν μια κατάπληξη. Η κατάπληξη θα ήταν: Μα, καλά, τώρα μόνο ρυθμίζονται αυτά τα πράγματα; Γίνεται αναφορά σε νόμο του 1935 με τον οποίο ιδρύθηκε για πρώτη φορά τέτοια δομή εκπαίδευσης και σήμερα μόνο ρυθμίζουμε ποιες είναι οι προϋποθέσεις της κτηριακής υποδομής, της υγιεινής για τα παιδιά που μπαίνουν εκεί μέσα, των ακαδημαϊκών τίτλων του προσωπικού που διδάσκει στα ιδρύματα αυτά; Τώρα μόνο; Ναι, τώρα μόνο. Δυστυχώς, πέρασαν δεκαετίες, διογκώθηκε το πρόβλημα και τώρα μόνο έρχεται η ρύθμιση. Ήρθε όμως, η ρύθμιση.

Η δεύτερη έκπληξη που θα αντιμετώπιζε ο πολίτης που διαβάσει το σχέδιο νόμου και ζει σ' αυτήν την χώρα και ξέρει τι γίνεται γύρω μας θα ήταν αυτή που θα αντιμετώπιζε βλέποντας τις αντιδράσεις μεγάλου μέρους της Αντιπολίτευσης, η οποία φαίνεται να ζητά είτε να κλείσουν οι χιλιάδες αυτές σχολές –όπως θέλετε πείτε τις- ή «να κάνουμε να στραβά μάτια».

Δεν μπορούμε να κάνουμε ούτε το ένα ούτε το άλλο. Ήρθε το Υπουργείο Παιδείας και νομοθέτησε, προσαρμοζόμενο στην πραγματικότητα. «Τα γεγονότα είναι ξεροκέφαλα». Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς, από το δικό σας χώρο προέρχεται η ρήση και δικαιούμαι να τη χρησιμοποιήσω και εγώ. Δεν μπορούμε να κάνουμε ότι δεν βλέπουμε, δεν μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι κλείνοντας αύριο το πρωί αυτές τις δομές, έχουμε λύσει το πρόβλημα.

Πιστεύω ότι δεν είναι τυχαίες παρ' όλα αυτά οι αντιδράσεις. Έχουν ένα πολύ βαθύτερο, ιδεολογικό υπόβαθρο.

Και να με συγχωρείτε, εάν θα ανατρέξω στο πολύ απώτερο παρελθόν, αλλά, επειδή οι αντιδράσεις κυρίως προέρχονται από την Αριστερά, κατά την άποψή μου το πρόβλημα έγκειται στο γεγονός ότι η ιδεολογική σας συγκρότηση και οι ιδεολογικές σας καταβολές βασίζονται κατά μείζονα λόγο στις γραφές και τους προφήτες του 19ου αιώνας, τότε που η ανθρωπότητα, μαγεμένη από την πορεία της επιστήμης, από την πρόοδο της επιστήμης, πίστευε ότι μπορεί να κατευθύνει την κοινωνία σε μια διαδικασία εργαστηριακή και να ρυθμίζει τα πάντα από την αρχή. Δεν είναι πάντα έτσι. Μερικές φορές η κοινωνία, η ζωή προλαβαίνει τη νομοθεσία, προλαβαίνει τις κυβερνήσεις -και ευτυχώς που τις προλαβαίνει- και εμείς που νομοθετούμε εδώ μέσα, οι κυβερνήσεις που ασκούν την εξουσία, είμαστε υποχρεωμένοι να προσαρμοζόμαστε σε αυτήν την πραγματικότητα.

Οι αντιδράσεις δεν είναι τυχαίο ότι επικεντρώνονται κατ' εξοχήν στον χώρο της παιδείας, όπως είδαμε και στον νόμο πλαίσιο και στον νόμο για την έρευνα και την τεχνολογία και στον νόμο για τα μεταπτυχιακά. Θεωρώ ότι πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιδίως της Αριστεράς αλλά και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που με μία σύγχυση θέσεων επιτείνει το πρόβλημα, πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας για ορισμένες συνέπειες της πολιτικής που ακολουθείται. Ορισμένοι καλλιεργούν τη λογική -κατ' εξοχήν ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. την καλλιεργεί αυτή, αλλά και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σιγοντάρει δια της ασφαλείας- να καταργηθεί ο νόμος στον δρόμο και στην πράξη.

Επειδή, λοιπόν, εγώ είμαι Βουλευτής Χανίων, θα σας πω ότι έχουμε στα Χανιά το Πολυτεχνείο Κρήτης, το οποίο προσπαθεί εδώ και καιρό να αναδείξει πρυτανικές αρχές και ομάδες κουκουφόρων, τις οποίες θα μου επιτρέψετε να πω ότι σιγοντάρετε, καταργούν το δικαίωμα, ακυρώνουν τις εκλογές. Θα έχουμε στις 26 Αυγούστου την τελευταία προκηρυχθείσα εκλογική διαδικασία, η οποία, εάν ακυρωθεί, την 1η Σεπτεμβρίου το Πολυτεχνείο Κρήτης δεν θα έχει νομική υπόσταση. Αναλαμβάνετε την ευθύνη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό; Οι τοπικοί σας εκπρόσωποι στον Νομό Χανίων, αναλαμβάνουν την

ευθύνη να κλείσει το Πολυτεχνείο, να μην γίνουν εκλογές, για να καλυφθούν κάποιες δικές σας ιδεολογικές ή ιδεοληπτικές, θα έλεγα, αρχές; Θα πρέπει να τοποθετηθείτε ξεκάθαρα.

Ο χρόνος με πιέζει. Πρέπει πολύ σύντομα να αναφερθώ σε τροπολογία που κατέθεσα. Κύριε Υπουργέ, υπάρχει στην Κρήτη, στα Χανιά, το Μεσογειακό Αγρονομικό Ινστιτούτο. Πρόκειται για Ινστιτούτο που λειτουργεί στη χώρα στη βάση διακρατικής συμφωνίας. Το επίσημο κράτος υπέγραψε τη συμφωνία με την οποία λειτουργεί το Μεσογειακό Αγρονομικό Ινστιτούτο. Χρηματοδοτείται κάθε χρόνο από το ελληνικό κράτος. Παρέχει μεταπτυχιακές σπουδές και μόνο, σε φοιτητές που κατά κανόνα προέρχονται από το εξωτερικό, από τις χώρες της Μεσογείου. Έχει ήδη σήμερα πεντακόσιες εξήντα δημοσιεύσεις σε ερευνητικά, ακαδημαϊκά περιοδικά και αυτό το Ινστιτούτο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να παρέχει στη χώρα μας έναν μεταπτυχιακό τίτλο, που να αναγνωρίζεται, ενώ αναγνωρίζεται ο τίτλος του στην Γαλλία και την Ισπανία και σε πολλές άλλες χώρες. Πιστεύω, κυρίες Υπουργέ, ότι και εάν δεν κάνατε την τροπολογία δεκτή σήμερα, θα πρέπει να ρυθμίσετε το ζήτημα άμεσα και με τρόπο ξεκάθαρο. Δεν είναι δυνατόν να λέμε ότι επιζητούμε για τον τόπο μας παιδεία υψηλού επιπέδου, επιζητούμε το άνοιγμα της παιδείας στην κοινωνία και στον έξω κόσμο και να αφήνουμε τέτοια παραδείγματα.

Κατά τα λοιπά, σας συγχαίρω γιατί το σχέδιο νόμου είναι ξεκάθαρο και σφαιρικό και αποτελεί μια λύση ενός προβλήματος στη σειρά των λύσεων που έχετε προσφέρει και όσον αφορά το νόμο πλαίσιο με την προηγούμενη Υπουργό και για το νόμο για την έρευνα και την τεχνολογία και με το νόμο για τα μεταπτυχιακά. Αν δεν βάλουμε την παιδεία σε νέες βάσεις, μέλλον ο τόπος μας δεν έχει και ευτυχώς, τουλάχιστον σε αυτό, έχουμε μπει σ' έναν πολύ καλό δρόμο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Ίδρυση και λειτουργία Κολλεγίων και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Ίδρυση και λειτουργία Κολλεγίων και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 15.35' λυέται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 1η Αυγούστου 2008 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος, νομοθετική εργασία: α) ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και άλλες διατάξεις» και β) συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Ίδρυση και λειτουργία Κολλεγίων και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

